

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

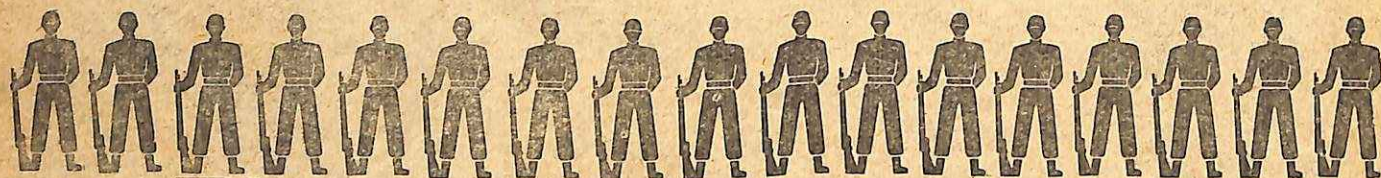
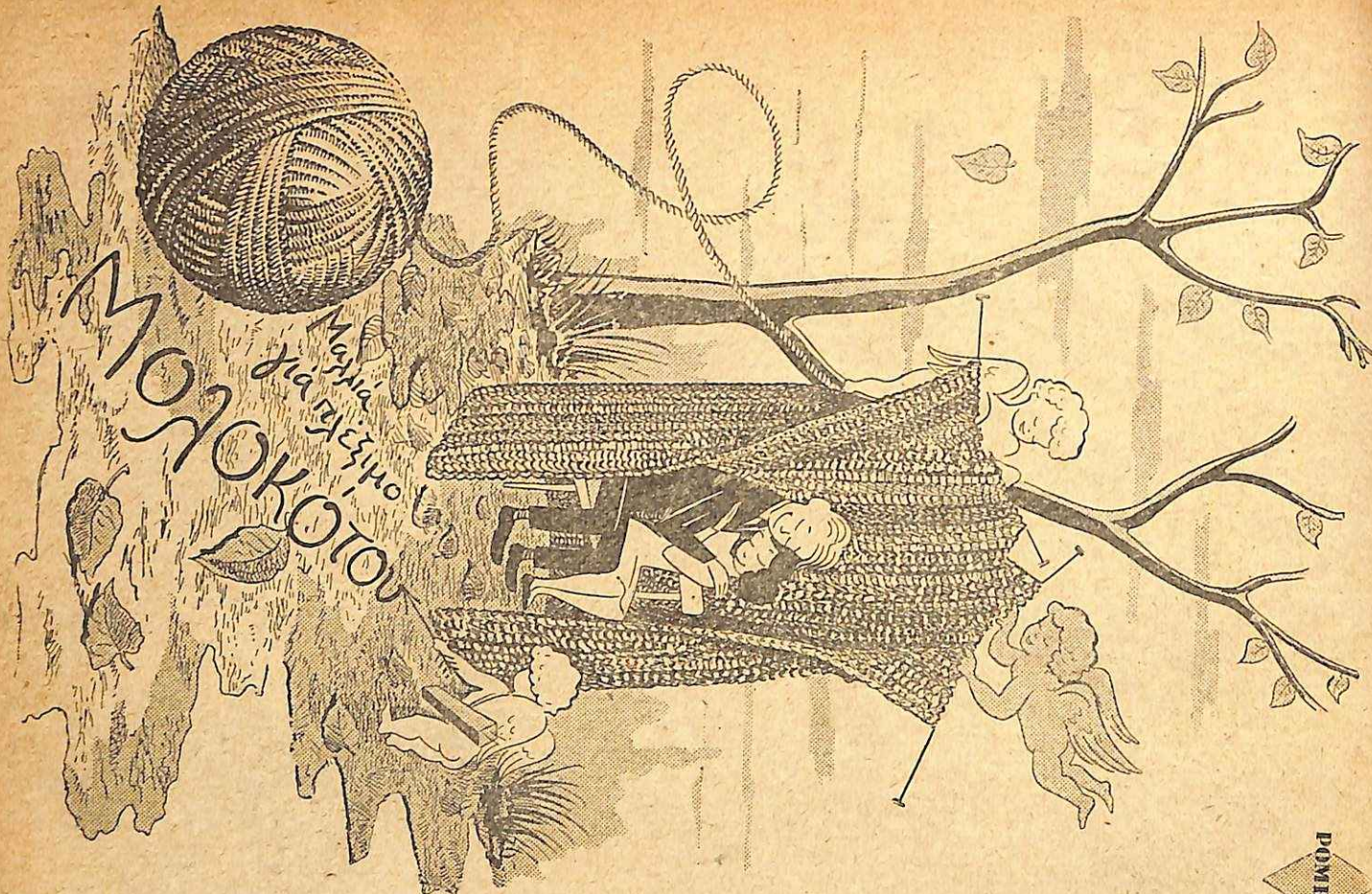
ΑΡ. 100

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ



Σ' αυτό το τεύχος:
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ
ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

Ελπίδα



ΑΔΕΛ

1940

Με τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλη τοῦ μάν-
λιχερ, ὁ Ἕλλην στρατιώτης ἀρνῆθηκε τὴν
ὑποταγὴ τοῦ λαοῦ μας στὸν ἀπαράδεκτο
πολιτισμὸ "τους,"

1953

Προσεκτικὰ ἀφωσιωμένος στὴ δουλειά του,
ὁ Ἕλλην ἐργάτης ἀποδεικνύει ὅτι καὶ στὴν
τεχνικὴν ἐπιτηδειότητα εἶναι ἀπείρως ἀνώ-
τερός "τους,"



ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Εὐάνγ. Χ. Τεζλόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Ἄλ. Μιχαήλπουλος
ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αἰλιανοῦ
ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
Ἄντ. Νουμικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
Ἰω. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσφάλα
Δ. Γιαννουκάκης, Ἄλ. Κασέο,
Κ. Σκορδιαλοῦ, Α. Μανωλάκης
Φρ. Καρατζίδου, Θ. Ἐξάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αἰλιανοῦ,
Μίκη Μπουκούρας.

ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΤΡΟΝ, ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ:
Τέζλα Κριμίζη,
Ὀλυμπ. Ἐξάρχος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ —
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ — ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνι Γιαννῆλου.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:

Πίπινι Τσιμικάλη.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηχιώτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:

Ἄγγ. Κατραμάδου,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
Ἄλ. Κοντόπουλος.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνστ. Βασιλοπούλου.

ΙΑΤΡΟΙ:

Γυναικολογικά:
Ι. Εὐθυμίου.
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσόπουλος.
Υγιεινολογικά:
Ι. Ἀντωνιάδης.
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. Ἀντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Ρέα Παπαδάκη,
Τζ. Μελισσηνοῦ,
Μαριτούλα Κορφιάνη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιώπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
Ἄντ. Χ. Τεζλόπουλος.

ΠΡΟ-Ι ΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ν. Παρασκευόπουλος.

ΠΡΟ-Ι ΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΥΡΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 4ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 100.—18 ΝΕΒΡΙΟΥ 1953
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σανταρόζα 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: Ὁδὸς Ἀναγόρου 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνὰ 158 ἡμέρων, ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας. Τὸ προσεχές (101ον) τεύχος θὰ κυ-
κλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 2 Δεκεμβρίου 1953

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο	ἑλ. 4
Τὸ Δεκαπενθήμερο	» 5
Ὁ καρκίνος τοῦ στήθεος θεραπεύεται	» 6-7
Τὰ τελευταῖα μοντέλα (μόδα)	» 8
Σκηνές τῆς ζωῆς	» 9
Σορπράϊζ πάρτυ (πλεκτὸ)	» 10
Τὸ Ψυχασάββατο (ἑλλην. διήγ. Α. Μαραϊτίδη)	» 11-12
Πλουτόδεσ φωρὶς μανίκια (πλεκτὸ)	» 13
Ἡ ζωὴ τῆς Γυναίκας	» 14-15
Ὁ κόσμος τῆς 7ης τέχνης	» 16
Ἐνα γεῦμα	» 17
Τὰ μυστικά τῆς οὐρεφίδας	» 18
Πίνετε γάλα στὸ φαγητό;	» 19
Τεργέστη	» 20
Τσάντες — Κολιέ — Σκουλαρίκια	» 21
Ἐνας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (μῦθιστ.)	» 22-23
Χειμωνιάτικη μόδα	» 24
Νὰ εἰσθε συνεπὴς στὰ ραντεβού	» 25
Γιὰ τοὺς ἄνδρες σας	» 26
Μοντεγκόμερ Κλίφτ	» 27
Ἡ στήλη τοῦ παιδαγωγοῦ	» 28
Ἦταν ἓνα ζῖντρο (διήγημα)	» 29
Οἱ γιατροὶ μας στὸ σπύρι σας	» 30-31
Μάτια (μυροφία)	» 32
Ὁ θεσμός τῆς προίκας	» 33
Πρεσβές (μόδα)	» 34-35
Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα	» 36
Ὁ διακοσμητὴς τῆς «Γυναίκας»	» 37
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (μυθιστόρημα)	» 38-39
Σφικοφωλιά (πλεκτὸ)	» 40
Τὸ Ἀμερικανικὸ Καλλεῖο Ὁθλέων	» 41
Γιὰ τὰ παιδιά σας	» 42
Πῶς νὰ στρώσετε ἓνα κρεβάτι	» 43
Μαγειρικὴ - Ζαχαροπλαστικὴ	» 44-45
Ἡ Μυρτώ ἀπαντᾷ	» 46
Ἡ συντάκτις τῆς μόδας ἀπαντᾷ	» 47
Παράρτημα κεντημάτων	» 48
Τὸ πατρὸν	» 49
Παλτά (μόδα)	» 50-51
Ἡ συντάκτις τῆς μόδας ἀπαντᾷ (συν.)	» 52
Δυὸ ὥραιες σελίδες γιὰ τὰ παιδιά	» 53-54
Μαρία Στιούαρτ (μυθιστόρημα)	» 55
Λύκειο Ἑλληνίδων Εἰδίου	» 56
Περνάτε τὴν ὥρα σας	» 57
Διορθώματα, συμπληρώματα	» 58
Ἀμπιγιέ φορέματα	» 59
Τὸ κόκκινο γεφύρι (διήγημα)	» 60
Δέρμα βελούδινο	» 61
Τὸ κορίτσι μὲ τὴν ντάλις (μυθιστόρημα)	» 62-63
Ὁμορφιά τοῦ προσώπου	» 64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων	» 65
Μιλοῦν τ' ἀστρά	» 66

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Καπέλο τοῦ οἴκου Καλλέρ-
γη — Ἀρχοντάκη (μοντέλο
Ντιόρ). Τὸ καπέλο εἶναι ἀπὸ
μελουζὶν καὶ γαρνίρεται μὲ
φιογκάκι ἀπὸ τὸ ἴδιο πῆλμα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ἀριστερά: Ντεπιές τα-
γιεράκι ἀπὸ φανέλλα καὶ χτυ-
πητὸ χρωματιστὸ ζιλι ἀπὸ μέ-
σα. Τὸ ζακετάκι εἶναι ἀρκετὰ
κοντὸ, ἓνας τύπος μπολερό μὲ
μακρὸ μανίκι. Δεξιά: Μονο-
κόμματο κουμπωτὸ φόρεμα κι-
μονό. Ἀγκράφα καὶ κουμπιὰ,
μετάλλινα. Ἀπὸ μέσα φοριέ-
ται πλαστρὸν ἢ κασκὸλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 125 000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 65 000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 35 000
Ἐξωτερικοῦ (ἐτησίως):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.03 0
Δολλάρια » 6.00
Τὰ ἐνδύσματα δέον ν' το-
στέλλωνται πρὸς Ε. Τεζλόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου
πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ
δ' Α' (τεύχη ἀριθ. 1-13)
δ' Β' (τεύχη ἀριθ. 14-26)
δ' Γ' (τεύχη ἀριθ. 27-39)
δ' Δ' (τεύχη ἀριθ. 40-52)
δ' Ε' (τεύχη ἀριθ. 53-65)
δ' ΣΤ' (τεύχη ἀριθ. 66-78)
δ' Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79-91)
Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παρα-
λαμβάνετε τοὺς τόμους δευτέρως
Βιβλίοδεσφα ἑκάστου τόμου
δραχ. 25.000 (πληρωτέα).

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ δο-
θῶ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092/1938.
Διευθυντὴς: Εὐάγγελος Τεζλό-
πουλος. Κατοικία ὁδὸς Κολυ-
δοῦ 12 Προστατῆρας τυπογρα-
φείου Νικόλαος Παρασκευόπου-
λος, Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἀπὸ τὸ ὅπ' ἀριθμὸν 94 τεύχος
οἱ συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ καθωρ-
σθῆσαν ὡς ἑξῆς:
ἀπὸ λίρας νάντινες 3.10 0
δρ. 2.03 0
ἀπὸ δολλάρια 19 00
εἰς 6.00



ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Φούστα και σακκάκι

ΔΕΝ ξέρω ποιος είναι ο δικτάτορας της ανδρικής μόδας. Πάντως, μίμειται κατά τον ίδιο αβυσσοτρόπο τον κ. Ντιόρ, τον συνά-
δελφό του επί της γυναικείας μόδας. Έτσι, παράλληλα με την κοινή φούστα, έχουμε φέτος και τα κοντά σακκάκια. Η βασιλεία των μακρυσσακκάκιων — μας πληροφορούν οι «ειδικοί», έληξε. Δεν πρόκειται να φορεθούν πια αυτές οι σύγχρονες... κλεμπίες. Μερικοί μάλιστα λένε, πως το κούνημα των σακκάκιων, θα φθάσει σε τέτοια ύψη, που θα συναγωνίζεται το γέλεο. Νάνα τάχα ή πρώτη αντίδραση εναντίον της κοινής φούστας; Ίσως. Όπωςδήποτε όμως η ανδρική μόδα δεν πάει πίσω σε ιδιοτροπίες — κι' αν μη της έχη βγή ακόμη τ' όνομα. Κυττάχτε φωτογραφίες ανδρών της τελευταίας δεκαετίας και θα διαπιστώσετε άμεσα πως... τραβήγματα έχει δοκιμάσει ως τώρα το σακκάκι. Κι' αυτό, σαν τη φούστα, ποτέ δε στέκεται στο... ύψος του!

Ρωμής 100

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕ ο κύριος του λεωφορείου, —πάντα, σε κάθε λεωφορείο, κάποιος κύριος αγανακτεί. Άλλ' αυτή τη φορά δεν τάβαλε ούτε με τον εισπράκτορα, ούτε με τη συκοφαντία, ούτε με τους «δρόμους». Τάβαλε με τις επιδόσεις, γενικώς. Ήταν σε ώρα συνωστισμού και σύμφωνα με το πατροπαράδοτο συγκοινωνιακό μας έθιμο, είχαν όλοι στιδασθεί σαρδελιόνη. Ανάμεσά τους, φυσικά, υπήρχαν γυναίκες. Δεσποινίδες, νοικοκυρές, μεσοκοπές, γρηούρες, μανδές με μικρά στην αγκαλιά. Κι' ο κύριος ξέσπασε:

— Ήθελα νάξερα γιατί βγαίνετε οι γυναίκες από τα σπίτια σας! Πού πάτε; Και θύστε κε! Τσούπ! για ψύλλου πήδημα φοράτε το καπέλινό σας και δρόμο. Σταθήτε ντέ! Παιδιά δεν έχετε; Κουζίνα δεν έχετε; Πλεχτό δεν έχετε; Κουτσουμπούλιό δεν έχετε; Χειμώνας είναι. Καταπιστή-
τε με τα... οικιακά σας και αφήστε τις ούρες των λεωφορείων ελεύθερες. Μπά! Τι κακό είναι αυτό!

Και θα συνέχιζε τον εξάσφαλό του ο έγκυριος κύριος αν στην επόμενη στάση δεν εβρίσκε βέσι να καθήσει. Τότε η σύχασε και άνοιξε την εφημερίδα του! Ρωμής στο τετράγωνο!

Η διάσημη σύζυγος

ΟΛΟΙ τον ζήλευαν. Όλοι του έδιναν συγχαρητήρια για τη γυναίκα του — και ήταν τρία χρόνια ήδη παντρεμένος. Εκείνος χαμογελούσε με κάποια αόριστη πικρία. Δεν φαινόταν να συμμερίζεται τον θαυμασμό των φίλων προς τη γυναίκα του. Όχι πως δεν τον άξιζε. Κάθε άλλο. Είναι θαυμάσιος άνθρωπος. Με μόρφωση και μυαλό. Έγινε κι' υπηγήτρια στο πανεπιστήμιο. Κάνει διαλέξεις. Ήκιδει συγγραμμάτα της. Συχνά νταραβερίζεται με τις επιστημονικές κορυφές του τόπου. Συγκεντρώνει την βαθύτατη εκτίμησή τους. Και λατρεύει τον σύζυγό της. Δεν της μένει καιρός να το δείξει όπως θάθελε, μα σε κάθε της επίπονη τρέχει, τον άγκαλιάζει και του μιλάει. «Όλα σε είναι τα χρωστάω. Τότε; Ποιο είναι εκείνο που δεν κάνει εύτυχισμένο τον σύζυγό μιας διάσημης γυναίκας; Αυτό ακριβώς. Η... διασημότητά της. Αισθάνεται τόσο μικρός δίπλα της όρες — άρες... Όταν είναι μαζί σε κόσμο, οι πάντες εκείνη προσέχουν. Ο ίδιος είναι σ' α να μη υπάρχει. Σεινός άνθρωπος, χωρίς μεγάλες ανησυχίες, μετρημένος, δεν αντέχει στη διαφορά. Φαντάζεται πως και την «καλήμερα» που του λένε, την χρωστάει στη γυναίκα του. Δεν μπορεί να τη συναγωνισθεί. Και πληγώνεται. Όλοι τον ζήλευσαν κι' αυτός ζήλευε εκείνους. Νομίζει πως έχει καθίσει να γίνει ένας... διάσημος. Κι' αφού δεν το καταφέρνει, να πάρει διαζύγιο. Έτοιμος είναι. Ο ανδρικός εγωισμός δεν μπορεί να συμβιβαστεί με την ετιμία που βρίσκει-

ται μέσα στην αγάπη. Πρέπει ωστόσο να αλλάξει «μυαλά». Οι διάσημες γυναίκες αυξάνονται και πληθύνονται. Και συνήθως δεν προτιμούν τους... διασημούς για συζύγους!

Τριχοβαφολογία...

ΠΟΛΕΜΟΣ κατά των... τριχοβαφών! Από καιρό, οι γιατροί συστήνουν να τις αποφεύγουν οι ενδιαφερόμενοι για λόγους υγείας. Και τις χαρακτηρίζουν άδιστακτα επικίνδυνες. Η πώλησις των απαγορεύεται. Άραγε θ' ακούσουν τις ιατρικές αυτές συστάσεις όσες και όσοι (δεν είναι λίγοι) χρησιμοποιούσαν — ποιος ξέρει από πότε! — τριχοβαφές κατά κόρον; Όμολογούμενες απαιτείται ήρωική απόφασις! Δεν είναι τόσο εύκολο από τη μία μέρα στην άλλη να εμφανισθούν οι ξανθές μελαχρινές και οι μελαχρινές... άσημνες. Μα και πολλά γεροντοπαλικάρα θα υποχρεωθούν να μάς αποκαλύψουν τους λευκούς των κροτάφους. Ο πόλεμος εναντίον της τριχοβαφής θα έχη άναποφεύκτως τα θύματά του, ίσως περισσότερα και από εκείνα που μπορεί να δημιουργήσει το βάψιμο των μαλλιών. Θα βλέπετε ξαφνικά μπροστά σας μια πρώην καστανόμαλλη κυρία κατάλευκη και δεν θα την αναγνωρίζετε.

— Μα τί σου συμβαίνει, αγαπητή μου; Καμιά στενωχώρα μεγάλη; Μήπως χάρι-
σες με τον άντρα σου;

— Άστα. Κάτι χειρότερο μου συμβαίνει. Έπαψα να βάφω τα μαλλιά μου!

Και το γνωστό τραγουδάκι της εποχής θα τραγουδιέται πια λίγο διασκευασμένο:

— Άστα τα μαλλιάκια σου
νάνα!... ξεβαμμένα
άστα ν' ανεμίζουν
άσπρα και σταχτιά!

Το «σύστημα»

ΠΕΝΙΑ τέχνας κατεργάζεται. Τον τελευταίο καιρό, σ' όλη τη χώρα, κάποιος γνωστός σας και σας λέει, δήθεν εμπιστευτικά:

— Θέλεις ν' αποκτήσης ένα ζευγάρι παπούτσια με τριάντα χιλιάδες δραχμές μόνο;

— Χωρίς προκαταβολή;

— Και χωρίς δόσεις.

— Πώς;

— Ά, είναι το σύστημα, φίλοι μου!

Και σ' αναλύει το μυστηριώδες σύστημα της πονηράς εποχής μας. Λαμβάνετε από ένα φίλο σας ένα κουπόνιο αν-
τι 30.000. Το κουπόνιο αυτό το παραδί-
δετε σε κάποιο ώριμο υποδηματοποιό. Έκει καταβάλλετε άλλες 90.000 και λαμβάνετε κάρταν με τρία κουπόνια. Τα κουπόνια ταυτά τα πλάσσετε εις τρεις φίλους σας προς 30.000 έκαστον, ήγουν παίρνουνε πίσω τις 90.000 δραχμές σας. Όταν οι φίλοι σας εξαργυρώσουν στο ίδιο κατάστημα τα κουπόνια τους και καταβάλουν όπως εσείς στην αρχή από 90 χιλιάδες και επαναλάβουν εν συνεχεία τα ίδια (δρούν τρεις άλλους φίλους κ.λ.π.), τότε δικαιούστε από το προσαναφερθέν κατάστημα το όποιον εισέπραξε συνολικώς 270.000, ένα ζεύγος υποδημάτων. ενώ θα έχετε καταβάλει έσείς μόνο 30.000. Το ίδιο... φθινά παπούτσια θ' αγοράσουν κι' οι φίλοι σας, κι' οι φίλοι των φίλων σας — οι πάντες. Φθάνει ναχουν από 30.000 έκαστος, για να αλληλοπαπουτσωθούν. Το «σύστημα» τους το εξασφαλίζει. Μα φαίνεται ότι δεν τις έχουν, πλὴν εκείνων... που δεν γυρίζουν εφελύττοι! Όποτε τις τους χρειάζεται το «σύστημα»!

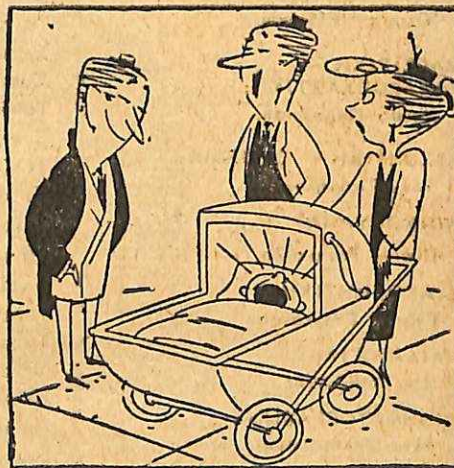
«Τσάμια οι λιμουζίνες»

ΛΙΜΟΥΖΙΝΕΣ προσφέρονται με δόσεις. Ότι εδώ και λίγο καιρό ήταν όνειρο, μπορεί να πραγματοποιηθεί. Εύκολότερα δηλαδή σήμερα γίνεται κάτοχος μιας κουρ-
σίτσας — έστω και μεταχειρισμένης — παρά κάτοχος ενός δωματίου στίς... Κου-
κουδάρες. Πλημμύρισε η αγορά λιμου-



ΣΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

— Μπορείτε να μου δώσετε ένα γλυκό που να είναι λίγο... καμένο; Θέλω να πω στον άντρα μου ότι το έφτιαξα μόνη!



ΟΙ ΚΑΛΟΙ «ΦΙΛΟΙ»

— Χαριτωμένο το μωρό σας, κύριε Γιώργο. Και έχει — βλέπω — τό... στόμα της μητέρας του!...

νες — μοντέλα του 1953. Και όσοι βαρέθηκαν τα μοντέλα του 1950 ή 51 τα πουλούν όσο — όσο για να εφοδιασθούν με τα νέα. Όλοι βέβαια έχουν μεράκι ν' αποκτήσουν ιδιόκτητο αυτοκίνητο. Μα και να διαθέτουν το σχετικό ποσό, φοβούνται την... γενική κατακραυγή εναντίον τους. Και προπαντός τόν... φορατζή. Τι; Αγόρασες κούρα; Έγινες ζάπλουτος δηλαδή! Μπορείτε ναχτε δλίτσα αξίας 1.000 λιρών, δεν θα σ'... παρεξηγήσουν. Άλλα μόλις σ'ας δούν άστεγο, απένταρο και φουκαρι-
τσικό πλὴν όμως με ιδιόκτητον λιμουζίνα, πείει, δεν θα τους πείσετε ποτέ πως τα οικονομικά σας δεν είναι και τόσο ρόδινα. Οι λόγοι αυτοί αναγκάζουν κι' αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να γίνουν «εποχού-
μενοι», να διατάζουν και να αναβάλλουν το μεγάλο τους όνειρο. Έτσι, για την ώρα, — χτυπήστε ξύλο — μένει περιωρισμένος ο αριθμός των... θυμάτων των τροχών!

Ένα ανέκδοτο

Και ένα ανέκδοτο: Σε κάποιο κοσμικό σαλόνι στο Παρίσι. Το θέμα ήταν γύρω απ' τα μικρά παιδιά. Οι γνώμες έδιναν κι' έπαιρναν, κι' η συζήτηση γινόταν σε ζωηρό τόνο.

— Εσείς τι λέτε μαίτρ, ρώτησε η οικοδέσποινα το διάσημο θεατρικό συγγραφέα και ηθοποιό Σωστά Γκιτρώ, αγαπάτε τα παιδάκια;

— Τα λατρεύω κυρία μου, ιδίως όταν κλαίει γιατί τότε τα παίρνουν και φεύγουν!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

Η ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ περίοδος άρχισε για την Αθήνα. Η καλλιτεχνική έκδηλωση για έκθεσις, δι-
αλέξεις, συναυλίες και πνευματική ζωή μπήκε στο δρόμο της.

— Η πιο πλούσια έκδηλωση στο κεφάλαιο των εκθέσεων, είναι των Μακεδόνων ζωγράφων: 9 καλλιτέχνες της Β. Ελλάδος εκ των οποίων οι 5 είναι γυναίκες, εκθέτουν ο-



ΛΗΔΑ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗ

μαδικά στην αίθουσα Ζαχαρίου, παρουσιάζοντας τα πρώιμα της εργασίας τους στον φιλότεχνο κόσμο της Αθήνας. Από τις 5 πάλι οι δύο είναι πολύ γνωστές — η Θάλεια Φλωρά — Κασοβιά και η Κ. Τζέννη Λύμπερ — Αργυρού, η τρίτη, η κ. Χαρ. Κατήσας — Φωτίου, νέα καλλιτέχνης με αναμφισβήτητο ταλέντο.

— Μένουν ακόμα η κ. Κλειώ Δημητριάδη — Νάτση και η δις Μαριάννα Παπαγιάννη. Η πρώτη εκθέτει 15 κομμάτια αξιολογής εργασίας της (λάδια, ακουαρέλες, σχέδια) ως επί το πλείστον τουριστικού ενδιαφέροντος κ. ά. Είναι έργα μιας καλλιτέχνιδας που προχωρεί αναζητώντας το δρόμο της. Αντίθετα οι 16 πίνακες της δ. Παπαγιάννη είναι εργασία σταθερή, ανθρώπου που έχει μελετημένη την παραγωγή του.

ΠΟΛΛΗΝ εντύπωση, το ίδιο καλή, έπροξένησε και η εργασία που εξέθεσε στην αίθουσα Ζαχαρίου, η κ. Δέσπω Παρασκευαΐδου — Λαζαρίδη: 48 πίνακες και 20 βόα με διακόσμηση από σμάλτο. Η κριτική βρήκε κι' εδώ τα καλύτερα λόγια για να εκφράσει το θαυμασμό της για τα έργα της κ. Λαζαρίδης που σε ομαδικές εκθέσεις έχει και άλλοτε φανή σαν ερασιτέχνης, με την πρώτη της δε τούτη έκθεση παρουσιάζεται κάτοχος των μυστικών της τέχνης.

«ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ των Έλληνίδων» άνοιξε από την προπερασμένη, έβδομαδα τις πύλες του στη χειμωνιατική παιδον και έκαμε έναντι της αποδοτικής του δράσεως. Έτσι ξανάρχισε τις συγκεντρώσεις του με τα μουσικοφιλολογικά τσάγια που άργαυανε κάθε Τρίτη.

— Η έναρκτήριος ήταν αφι-

ρωμένη σχεδόν στον Έλληνα καλλιτέχνη του τραγουδιού Θάνα Μπουρλο και τη γυναίκα του, την κ. Άννα Γασπαρίδου που πρωταγωνιστούν στην Όπερα του Ντυσεντορφ. Ο διακεκριμένος καλλιτέχνης τραγούδησε με τη θερμή φωνή του 5 κομμάτια από όπερες.

— Την έναρξη των μουσικοφιλολογικών τσαγιών έτίμησαν με την παρουσία των και πολλοί απόδομοι που τονούν τις τελευταίες έβδομαδες στην πρωτεύουσα, μεταξύ άλλων δε σημειώνουμε τους αλεξανδρινούς κ. και κ. Σοφ. Χρηστοφορίδη, κ. Παύλον Ταμδακήν, κ. Φλώρα Άναστασιάδη, τον κ. και την κ. Ίωαννίδη — Πολίτη, τας κυρίες των ακαδημαϊκών μας Γρ. Παπαμιχαήλ και Φ. Κουκούλε, τη δημοσιογράφο δ. Τίνα Ποταμιάνου, την κ. Γ. Βέρα καθηγήτου, την κ. Μ. Ίωσκειμίδη, τον κ. Κοκωνή, την κ. Μ. Χρηστοπούλου, τη δ. Ήρω Σταθάκη, τη γνωστή καλλιτέχνηδα του τραγουδιού δ. Παπαμιχαήλ κ. ά.

— Επί κεφαλής όπως πάντα ή πρόεδρος κ. Άννα Τριανταφυλλίδη, η αντιπρόεδρος κ. Μολφεράτου, οι κυρίες Ρεζιδάκη, Διαμαντοπούλου, Αλεξάνδρα, και η δ. Μάρω Χανιώτη, η συγγραφέας κ. Ίωαννα Μπουκουβάλλα — Άναγνώστου, κ. ά.

— Και μια παρατήρησις: δεν θα μπορούσε ν' αλλάξει το σύστημα της προπληρωμής των τσαγιών και να είναι ευγενικότερη η στρατευμένη υπηρεσία όσον αφορά στα γλυκίσματα που δικαιούται κάθε πελάτης...

ΕΦΥΓΕ επιστρέφουσα πίσω στο Παρίσι, ύστερα από αρκετόν χρόνον παραμονής στην Ελλάδα η συμπatriώτισ μας καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Κολέτ Μπαλζάκη, που θεωρείται στην πρωτεύουσα της Γαλλίας ως μια καλλιτέχνης από τις πρώτες του είδους της.

Η κ. Μπαλζάκη περιόδευσε με σύστημα την υπαίθριον Ελλάδα και έλαβε πολλές εκατοντάδες φωτογραφιών τις οποίες θα συγκεντρώσει και θα τις παρουσιάσει σε μια έκθεση στο Παρίσι για να προπαγανδίση την ομορφιά της ελληνικής ζωής και του υπαίθρου μας.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ νίκη της ελληνικής τέχνης στο εξωτερικό. Η είδησις μας έρχεται από την Ιταλία, την κοιτίδα της μουσικής δημιουργίας. Πρόκειται για τη διδα Λήδα Ξηρουχάκη, που ίσως να την θυμούνται οι αναγνώστριες που από τα περυσινά καλλιτεχνικά, που βρίσκεται στη Ρώμη για ανώτερες μουσικές σπουδές. Η νεαρά καλλιτέχνης παρακολούθησε καθήματα στον πασίγνωστο Ιταλό δασκαλο Τζιοβάνι Μανιόριτς, μέστρο, πρώην τενορό. Όπερας και μαρκήσιο που την κατόρθωσε τόσο θαυμάσια, ώστε στις έτησιες εξέτασεις που έλαβε μέρος, της Μουσικής «Ακαδημίας» της Ρώμης (της γνωστής με το όνομα «Όνδιο Σάντα Σεταίλια») έ-

μεταξύ 108 αγωνισθεισών ηρώ-
θε τρίτη!

Η ΕΚΘΕΣΙΣ διδίου που άργάνωσε η Συντονιστική Επιτροπή των Καλλιτεχνικών και Λογοτεχνικών Σωματείων μας για τους σεισμοπλήκτους παρουσιάσει, εκτός από πολλές αθηναίες διανοούμενες ως και άλλες κυρίες της αθην. κοινωνίας που αφιερώνθηκαν για τον ιερό αυτό σκοπό, και μια παλαιά μας γνώριμη που η μετριοφροσύνη της κι' η σεμνότητά της, την κρατά πάντα στο περιθώριο — την κ. Άγγελική Χατζηνιχάλη. Η μεγάλη αυτή γυναίκα, συγγραφέας και αλτρουστρια για μια ακόμα φορά έθεσε τον έαυτό της στην υπηρεσία της ανάγκης, για τη δόξαια των σεισμοπλήκτων μας.

ΔΥΟ ΕΚΛΕΚΤΕΣ έλληνίδες του εξωτερικού βρίσκονται από ημερών περαστικές από την πρωτεύουσα: η αχώριστος πιστή και πολύτιμος συνεργάτις του κ. Μένη Άγγελουπούλου μεγάλου Έλληνα ζωγράφου της Αιγύπτου, Όλυ-



ΔΕΣΠΩ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ

μπία Άγγελουπούλου και η φιλότεχνος διανοούμενη συμπatriώτισ μας κ. Καίτη Φωτίου, από το Χατζούμι.

— Τους εύχόμαστε το «καλώς ήρθαν».

Η ΠΟΙΗΤΡΙΑ Όλγα Παπασταύου εξέθεσε το όγδοο διδίο της — μια ποιητική συλλογή. Με το νέο διδίο της καλής ποιήτριας θα ασχοληθούμε στο προσεχές τεύχος. Η ΜΑΡΒΑ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Το «ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΝΕΩΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟ ΜΕΤΟΠΟ» του Έριχ — Μαρία Ρεμάρκ, είναι τα 300 έργα με μεταφράσεις σε μια 30τία ο γνωστός συγγραφέας και δημοσιογράφος κ. Μιχ. Πριονιστής.

Το διδίο αυτό με πρόλογο του συγγραφέας κ. Σπύρου Παναγιωτοπούλου σε καλλιτεχνική εμφάνιση με μακέτα εξωφύλλου του καλλιτέχνη κ. Γεράσιμου Γρηγόρη, έ-
ξεδόθη από τον Έκδο. Οίκο «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ». Ναυαίου 19 και έκκυκλοφόρησε σε όλα τα διδίοπωλεια.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ των Βασιλέων μας στην Αμερική εδημιούργησε νέα επανάσταση στους κοσμικούς αμερικανούς κύκλους, που η ζωή τους είναι εξαιρετικά έντονη, ιδίως στην Ουάσιγκτων. Έτσι, η «Σχολή» προσωπικότητας και συμπεριφοράς της Άγγλιδας κυρίας Άγνης Πάρκερ, που αποτελεί πραγματική Ακαδημία καλών τρόπων στην αμερικανική πρωτεύουσα, είχε για μια φορά ακόμα εξαιρετική κίνησι. Γιατί ενώ η Ουάσιγκτων δεν διακρίνεται ιδιαίτερα για την πνευματική και καλλιτεχνική της κίνησι, έχει να παρουσιάσει πλούσια κοσμική ζωή στην οποία όμως δεν τα πολυκαταφέρνουν οι περισσότεροι από τους κατοίκους της, όπως φαίνεται από τις χρωσές δουλειές που κάνει η σχολή της κυρίας Πάρκερ.

Όπως λέει η διευθύντρια της «Ακαδημίας», ώριμένοι προνομιοχού λόγω καταγωγής ή πλούτου, άντεπεργονται στις απαιτήσεις της καλής εμφάνισης και των τρόπων, πολλοί όμως είναι εκείνοι που δυσκολεύονται να χρησιμοποιούν τα πηρούνι των στά στρείδια και το μαχαίρι τους για να καθαρίσουν ένα ροδάκινο.

Έτσι, η κ. Πάρκερ, ηλικίας τώρα περίπου 50 ετών, χήρα λοχαγού, ανέλαβε από 20ετίας να εξευγενισή την αμερικανική αριστοκρατία. Σε 13.000 υπολογίζει αυτούς που οφείλουν το ανέβασμά τους στις συμβουλές και τα μαθήματά της η κ. Πάρκερ, ενώ αναρίθμητοι είναι εκείνοι, άνδρες και γυναίκες, που μπορούν τώρα να «σταθούν» σ' ένα σαλόνι, χάρις στις οδηγίες της.

Τα πρώτα μαθήματά της στην αμερικανική πρωτεύουσα ήταν πολύ διδακτικά. Σήμερα όμως η κ. Πάρκερ εκτός από τη διδασκαλία της τέχνης του να μιλάει κανείς δημοσίως, της αγγλικής γραμματικής και της «Όξφορνδίου» προφοράς, διδάσκει και άλλα ειδικά μαθήματα όπως «την εθιμοτυπία της Ουάσιγκτων», «τον τρόπο δημιουργίας και διατηρήσεως θέσεως», «τον τρόπο εξασκήσεως επιτροπής δια της γοητείας του λόγου και της συμπεριφοράς», «τη σημασία του τακτός κ.λ.π.

Όλα αυτά διδάσκονται για 2½ δολ-
λάρια την ώρα σε κοινά μαθήματα ή για 10 δολάρια σε ιδιαίτερα.

Οι εισερχόμενοι στη σχολή οφείλουν πρώτα να απαντήσουν στη σχολή οφείλουν το λόγο από 48 σημεία. Έπειτα, ανάλογα των απαντήσεων, κατατάσσονται σε αντίστοιχη τάξη και αρχίζει η εκπαίδευσις. Πολλοί ανώτατοι υπάλληλοι, στρατηγοί, πρεσβευταί, γεροντοπαλικά και άλλα επίλεκτα μέλη της ανώτερης τάξεως έφάνησαν στην Ακαδημία της κ. Πάρκερ. Οι περισσότεροι όμως από τους μαθητάς — κατά την διευθύντρια πάντοτε — παρά τον διακαή πόθο τους να δελτιωθούν και ν' αποκτήσουν το κοσμικό «βερνίκι», δυσκολεύονται ν' αφομοιώσουν την διδασκόμενη ύλη κι' έτσι αναγκάζονται να παρακολουθούν επ' αρκετό διάστημα τα σχετικά μαθήματα, προς μεγίστην ικανοποίησιν του... χρηματοκιβωτίου της κ. Πάρκερ. Υπάρχουν όμως και μερικοί με εξαιρετικό ταλέντο, όπως λέει, που γίνονται... ξεφτέρια σε τρεις μήνες. Φυσικά, οι απόφοιτοι δεν παίρνουν διπλώματα γιατί η καλή συμπεριφορά είναι το μόνο, ίσως, σήμερα προσόν που δεν πιστοποιείται έγγραφως. Αντίθετως μάλιστα, μια τέτοια βεβαίωσις είναι ότι πρέπει για να αποδειχθεί ότι ο διπλωματούχος δεν είναι «καταγωγής». Βέβαια, η κ. Πάρκερ έχει οργανώσει ανάλογο προς τη φήμη της σχολής της εκλεκτό προσωπικό. Ο πιο φημισμένος καθηγητής της «Ακαδημίας» προσωπικότητας και συμπεριφοράς είναι ο Ούγγρος κόμης Μπεσινιού.

«Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ ΕΦ' ΟΣΟΝ ΓΙΝΕΙ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ»

Μια εξαιρετικώς ενδιαφέρουσα συνέντευξις με τη Διευθύντρια του Τμήματος Ερευνών του Αντικαρκινικού Ινστιτούτου Αθηνών

δ. ΔΑΦΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Τού συνεργάτου μας ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

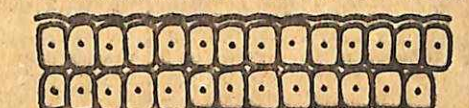
ΟΜΑΛΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ»
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ
ΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ



1 Κανονικός ιστός, παρουσιάζων τραύμα.



2 Τα κύτταρα διαιρούνται και πολλαπλασιάζονται, για να άρχισουν την «έπισκευή».



3 Έδω έχει συμπληρωθή η αντικατάστασις του εφθαρμένου μέρους του ιστού.

ΑΝΩΜΑΛΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΙ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ



1 Αρχή της ανάπτυξεως του καρκίνου.



2 Ανώμαλος πολλαπλασιασμός των κυττάρων του καρκίνου.



3 Η εξάπλωσις του καρκίνου μέσα στους υγιείς ιστούς: Από τη στιγμή που ο καρκίνος θα εισχωρήσει μέσα σε ένα από τα αγγεία της κυκλοφορίας (αγγειαί αιμάτος ή λυμφούς), τα κύτταρα του καρκίνου αποκτούν τη δυνατότητα να μετακινηθούν σε άλλα σημεία του σώματος και να δημιουργήσουν δευτερεύοντες καρκίνους.

πὸ τὴν ἀπόστασι τῆς πηγαίας πηκτικῆς πρὸς τὸν καρκίνου στὸν πνεύμονα.

5) Ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι καὶ ἄλλοι παράγοντες προδιαθέτουν στὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καρκίνου. Ἡ ἀνεπάρκεια τροφῆς σὲ βιταμίνην Β, παραδείγματός χάρι, θεωρεῖται ὡς υπαίτιος τῆς μεγάλης συχνότητος τοῦ καρκίνου στὸ σηκότι. Ἐνῶ ὁ καρκίνος τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένους συνδέεται μετὰ τὴν ἀνεπάρκεια τροφῆς σὲ ιώδιο. Οἱ ὁρμόνες ἐπίσης εἶναι προδιαθετικοὶ παράγοντες ἀνάπτυξεως καρκίνου. Γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ κατὰ τὴν ὁρμονοθεραπείαν. Αὐτὸ τὸ λέω κυρίως γιὰ τὴς γυναῖκες ποὺ παίρνουν ὁρμόνες, χωρὶς κανένα ἔλεγχον, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ στήθος τους. Ἡ θεραπεία αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε μετὰ ἰατρικὴ παρακολούθησιν.

— Ἡ διάγνωσις τοῦ καρκίνου εἶναι εὐκολή;

— Δὲν εἶναι εὐκολή. Πάντως ἡ ἐπιστήμη

μη ἔχει ἐπισημάνει ἐπὶ προειδοποιητικὰ συμπτώματα ποὺ μπορεῖ νὰ ὀφείλωνται σὲ ἀντίτις καρκίνου. Τὰ συμπτώματα αὐτὰ εἶναι:

- 1) Κάθε σπυρὶ ποὺ δὲν θεραπεύεται.
- 2) Ἐνας σβώλος ἢ πάχυνσι στὸ μαστὸ ἢ σὲ ἄλλο μέρος.
- 3) Ἀσυνήθης αἱμορραγία ἢ ἑκκρίμα.
- 4) Κάθε μεταβολὴ σὲ κρεάτοελιὰ ἢ κηλὶδα τοῦ δέρματος.
- 5) Κάθε ἐπίμονη δυσπεψία ἢ δυσκολία στὴν κατάποσιν.
- 6) Κάθε ἐπίμονη βραχνάδα ἢ ῥήγας.
- 7) Κάθε ἀλλαγὴ στὴν καθημερινὴ λειτουργία τῶν ἐντέρων.

Ὁ καρκίνος τοῦ στήθους

— Καὶ τώρα, ἂν θὰ εἶχατε τὴν καλωσύνη, νὰ μὰς μιλῆσατε γιὰ τὸν καρκίνον τοῦ στήθους, ποὺ ἐνδιαφέρει κυρίως τὴς γυναῖκες.

— Πρέπει νὰ πῶ ἀπὸ τὴν ἀρχή, μὰς ἀπάντησε ἡ δὲς Παπαδοπούλου, ὅτι ὁ καρκίνος τοῦ στήθους θεραπεύεται ἐφ' ὅσον γίνῃ ἐγκαίρως ἡ διάγνωσις τοῦ. Οἱ 8 ὁσθενεῖς ἀπὸ καρκίνον στὴς 10 θεραπεύονται ὅταν ἡ διάγνωσις γίνῃ τὸν πρῶτον ἢ τὸν δευτέρον μῆνα. Δυστυχῶς ἡ διάγνωσις τοῦ καρκίνου τοῦ στήθους δὲν γίνεται ἐγκαίρως. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸν καρκίνον τοῦ στήθους εἶναι «σιωπηρὴ» ἀσθένεια. Ἐμφανίζεται καὶ ἀναπτύσσεται χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἡ γυναῖκα. Ὁ καρκίνος τοῦ στήθους δὲν ἔχει ἐμφανὲ συμπτώματα καὶ κυρίως δὲν προκαλεῖ πόνο. Ἀρχίζει μετὰ τὴν μορφή μικροῦ ὄγκου ποὺ μεγαλώνει, ἄλλοτε ἀργὰ καὶ ἄλλοτε γρήγορα. Μπορεῖ καὶ νὰ μὴ μεγαλώσῃ ποτὲ ἀλλὰ νὰ διασπείρῃ τὰ καρκινογόννα κύτταρα στοὺς γύρω ιστούς καὶ στὴν κοιλότητα τοῦ στήθους. Ἡ συχνότερη ἐντόπισις τοῦ καρκίνου τοῦ στήθους εἶναι στὸ ἄνω ἔξω μέρος τοῦ μαστοῦ.

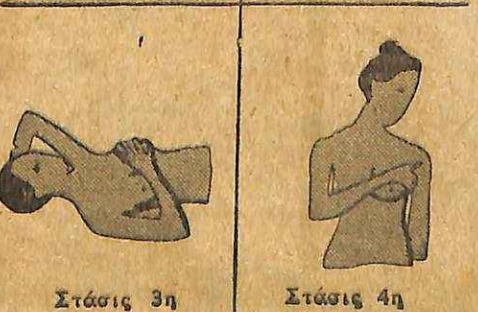
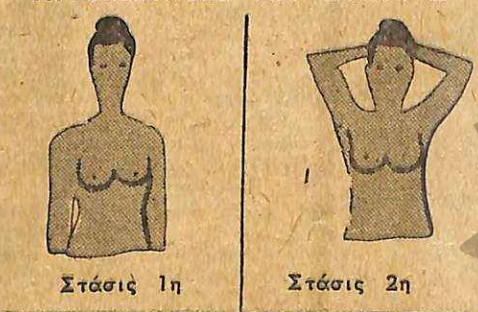
Οἱ ἐνδείξεις

— Μήπως ὑπάρχουν ἰδιαίτερες ἐνδείξεις γιὰ τὸν καρκίνον τοῦ στήθους;

— Ναί, ἐκτὸς ἐκείνων ποὺ ἀναφέραμε, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἑξῆς, ποὺ πρέπει νὰ ἐκχρησθῇ τὴν καθὲς γυναῖκα γιὰ τὴν μόνον της μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ στὴν ἐγκαίρως διάγνωσιν μετὰ τὴν αὐτοεξέτασιν. Οἱ ἐνδείξεις αὗται εἶναι:

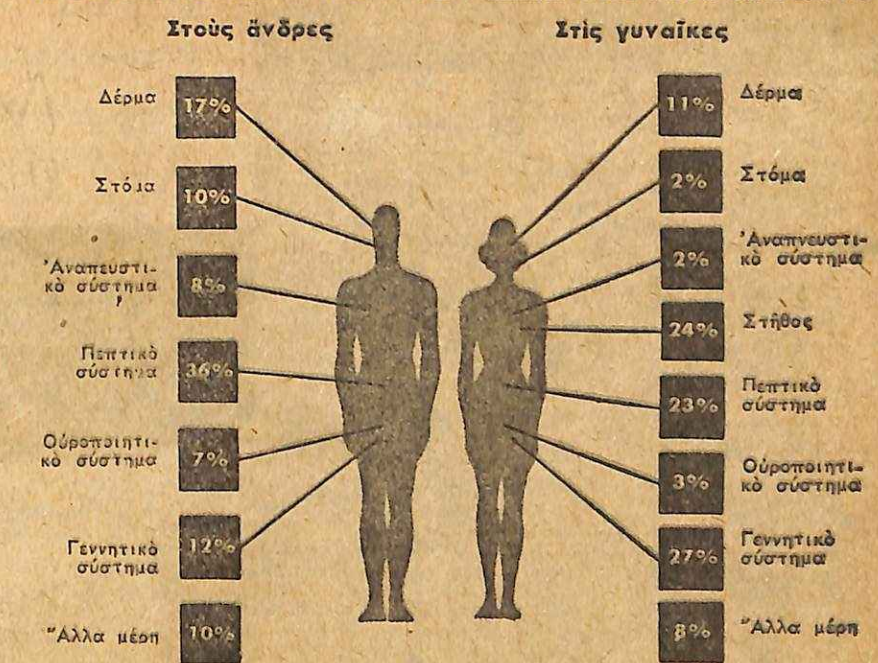
- 1) Κάθε ὄγκος στὸ στήθος.
- 2) Κάθε ἀλλαγὴ στὸ συνηθισμένον σχῆμα τοῦ μαστοῦ.
- 3) Πέσιμο ἢ σήκωμα τοῦ μαστοῦ ἢ τῆς θηλῆς.
- 4) Τέντωμα ἢ χαλάρωσις τῆς θηλῆς.
- 5) Τέντωμα ἢ ζάρωμα τοῦ δέρματος τοῦ μαστοῦ.
- 6) Ἐρεθισμὸς γύρω ἀπὸ τὴν θηλή.
- 7) Ἐκκρίσις αἵματος ἢ ὑγροῦ ἀπὸ τὴν θηλή.

ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ



Στάσις 3η Στάσις 4η

ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ



8) Πρησμένος ἀδένας κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλη.

9) Συνεχὴς πόνος στὸ δέρμα τοῦ στήθους.

— Αὐτὰ ὅμως ποὺ σὰς ἀνέφερα δὲν ἀποτελοῦν ἀναγκαστικὰ ἐνδείξεις καρκίνου. Ἐπίσης πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι τὰ 2) 3) τῶν ὄγκων τοῦ στήθους δὲν εἶναι καρκίνοι. Γι' αὐτοὺς οἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ τρομοκρατηθῶν μολὶς ἀντιληφθῶν ὄγκον στὸ στήθος τους. Πρέπει ὅμως νὰ πάνε ἀμέσως στὸν ἰατρὸν. Γιὰ τὸν καρκίνον νὰ εἶναι, ὅποτε, ἂν δρῖσκειται στὸν πρῶτον μῆνα, θὰ θεραπευθῇ. Τὸ ἀσφαλέστερον μέσο γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν ὄγκος τοῦ στήθους εἶναι καλοῦς ἢ κακοῦς εἶναι ἡ βιοψία, δηλαδὴ ἡ μικροσκοπικὴ εξέτασις ἐνὸς ἐλαχίστου τμήματος αὐτοῦ τοῦ ὄγκου.

— Μιλῆσατε προηγουμένως γιὰ αὐτοεξέτασιν. Πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ αὕτη;

— Πρῶτα - πρῶτα πρέπει νὰ τονίσω ὅτι καθεὶς γυναῖκα ὀφείλει νὰ υποβάλλεται σ' αὐτὴ τὴν αὐτοεξέτασιν τακτικὰ, καθεὶς φορὰ ποὺ τὴν δίνεται ἡ εὐκαιρία. Ἡ αὐτοεξέτασις δὲν εἶναι δύσκολη. Ἡ γυναῖκα θὰ σταθῇ ὀρθία μπροστὰ στὸν καθρέπτη της μετὰ ἀκαλύπτου στήθος καὶ μετὰ χέρια κάτω (βλέπετε τὸ σχῆμα, στάσις 1η). Κατόπιν θὰ σηκώσῃ τὰ χέρια ἑπάνω καὶ θὰ τὰ σταυρώσῃ πρὶν ἀπὸ τὸ κεφάλι της (στάσις 2η). Καὶ στὴς δύο αὗτες στάσεις θὰ δῇ ἂν τὸ στήθος της ἔχει τὸ ἴδιον ὄμοιον, τὴν ἴδιαν θέσιν καὶ τὸ ἴδιον σχῆμα μετὰ τὴν προηγουμένην μέραν. Θὰ σημειώσῃ ἐὰν οἱ θηλῆς τῶν μαστῶν της εἶναι μαζεμένες ἢ ἡ μία εἶναι ψηλότερα ἀπὸ τὴν ἄλλη. Θὰ σημειώσῃ ἐπίσης καθεὶς σπυράκι ἢ ἄλλη ἀνωμαλία στὴν ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος. Κατόπιν θὰ σηκώσῃ μετὰ τὸ χεῖρ της τοὺς μαστοὺς της ὥστε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ κάτω μέρος. Ἐν συνεχείᾳ θὰ σφίξῃ μαλακὰ καθεὶς θηλή μετὰ τὸν ἑαυτὴν γιὰ νὰ δῇ μήπως ἐκκρίνῃ ὑγρὸν. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τῆς εξέτασεως. Γιὰ τὸ δεύτερον μέρος πρέπει ἡ γυναῖκα νὰ ἐκπλῶσῃ ἀνάσκελα. Τότε πιάνοντας μετὰ τῆς τῆς χούφτας τὸ μαστὸν τὴν πασπατεύσῃ ἐλαφρὰ μετὰ τὰ δάχτυλα τὸ καθεὶς μέρος. (Στάσις 3η). Ἄν ἔχῃ καὶ τὰ παραμικρὰ ὄγκια θὰ τὰ αἰσθάνῃ. Ἐπιμένον στὸ σημεῖον ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ εξέτασις ὅλων τῶν σημείων τοῦ μαστοῦ. Τὸ πασιπᾶτον θὰ γίνῃ μετὰ ἐλαφρὰ πίεσιν τῶν δακτύλων. Κατὰ τὸ τρίτον μέρος τῆς αὐτοεξέτασεως ἡ γυναῖκα θὰ σταθῇ ὀρθία ἢ καθιστὴ καὶ μετὰ τὸ βραχίονα τοῦ ἐξετάζομένου μέρους κάτω (στάσις 4η) θὰ ἐ-

ρευνήσῃ τὴν μασχαλικὴν τῆς κοιλότητα.

— Αὕτη εἶναι ἡ αὐτοεξέτασις, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου δύσκολη καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ καθεὶς πρωΐ, τὴν ὥραν ποὺ ἡ γυναῖκα ντύνεται ἢ ποὺ κάνει τὸ μπάνιο της.

— Ἐδῶ θὰ τονίσω ἕνα πράγμα ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία. Ἄν μιὰ γυναῖκα, κατὰ τὴν αὐτοεξέτασιν ἀνακαλύψῃ στὸ μαστὸν της ἢ στὴν μασχαλικὴν κοιλότητα κανένα ὄγκιον ἢ πρήξιμον νὰ μὴ τὸ πειράξῃ καθόλου καὶ προπαντὸς νὰ μὴ τοῦ κάνει μασσὰς, γιὰ τὸν καρκίνον, μετὰ τὸ μασσὰς θὰ ἐκτεταθῇ γρηγορώτερον στοὺς γύρω ιστούς.

— Ἐκείνο ποὺ πρέπει νὰ κινήῃ ἡ γυναῖκα, εἶναι νὰ πάῃ ἀμέσως στὸν ἰατρὸν. Ὁ καρκίνος τοῦ στήθους, ὅπως σὰς εἶπα, θεραπεύεται, ἂν γίνῃ ἐγκαίρως ἡ διάγνωσις. Καὶ τὴν διάγνωσιν θὰ τὴν κάνει μόνον ἡ γυναῖκα μετὰ τὴν αὐτοεξέτασιν. Ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει, γιὰ τὸν καρκίνον τοῦ στήθους εἶναι «σιωπηρὴ» ἀσθένεια καὶ ἡ γυναῖκα δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεται παρά μόνον ὅταν τὴν ἀναζητήσῃ.

— Καὶ τώρα, μιὰ τελευταία ἐρώτησις, δὲς Παπαδοπούλου. Ποῖα εἶναι τὰ θεραπευτικὰ μέσα τοῦ καρκίνου;

— Ἀπολύτως καὶ γενικὰ θεραπευτικὰ μέσα τοῦ καρκίνου δὲν ὑπάρχουν. Πάντως ὅταν ὁ καρκίνος εἶναι στὴν ἀρχὴ μπορεῖ νὰ θεραπευθῇ μετὰ ἀκτινοθεραπείαν, μετὰ χειρουργικὴν ἐπέμβασιν καὶ μετὰ χημικοθεραπείαν. Γιὰ τὸν καρκίνον τοῦ στήθους ἐπὶ πλεόν ἐφαρμόζεται ἡ ὁρμονοθεραπεία. Τονίσω ὅμως, παρακαλῶ, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ πάῃ ἀμέσως ἡ γυναῖκα στὸν ἰατρὸν μόλις ἀντιληφθῇ ἢ αἰσθάνῃ κάτι. Ἀπὸ τὴν ἐγκαίρως διάγνωσιν ἐξαρτῶνται καμμίαν φορὰ τὰ πάντα.

ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

ΟΙ ΒΕΡΕΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Δὲν εἶναι μόνον ἡ Ἀμερικὴ ποὺ στέλνει τοὺς νεώτερούς της στὴν Εὐρώπην. Νά καὶ μιὰ παλαιὰ παράδοσις τῆς ἐφημερίδας ἡ «Παριζιανὴ» ποὺ ἀποτελεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια προσφιλεῖς «νεοεπιστολὴν» γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς. Πρόκειται γιὰ τὰ δαχτυλίδια τοῦ γάμου, τὰς βέρες, ποὺ ἦταν σχεδὸν ἀγνωστά στὰ περισσότερα Ἀμερικανικὰ ζευγάρια. Ἡ παράδοσις λοιπὸν αὕτη, εἶνε πολὺ ἀγασπητὴ στοὺς Ἀμερικανούς νεοεπιστολῶν ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου. Πραγματικὰ οἱ ἐπιστολιστευμένοι Ἀμερικανοὶ ποὺ βρίσκονταν στὴν Εὐρώπην, συνήθισαν στὸ ὥραιο αὐτὸ ἔθιμον καὶ τὸ μετέφεραν στὴν πατρίδα τους.

Α εἶχατε πρῶτα - πρῶτα τὴν καλωσύνη, δεσποινίς Παπαδοπούλου νὰ πῇτε στὴς ἀναγνώστρις τῆς «Γυναίκας» τί εἶναι καρκίνος; Γιατί εἶμαι βέβαιος ὅτι πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ξέρουν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

— Καρκίνος, μὰς ἀπαντᾷ ἡ ἐκλεκτὴ ἐπιστήμη, εἶναι ἡ ἀνώμαλη καὶ ταχέως ἀνάπτυξις καὶ πολλαπλασιασμὸς τῶν κυττάρων. Ὅπως ἕνα σπῆτι, εἶναι φτιαγμένο ἀπὸ τοῦβλα ἢ ἀπὸ πέτρες ἔτσι καὶ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατομμύρια μικρὰ κύτταρα, ποὺ αὐξάνουν κατὰ μιὰ πειθαρχημένη καὶ ὁμαλὴ τρόπον. Καὶ μιὰ φορὰ, γιὰ ἀγνωστὴς ἀκόμα αἰτίας, τὰ κύτταρα ἀρχίζουν νὰ αὐξάνουν, σὲ κάποιο μέρος τοῦ σώματος κατὰ ἀνώμαλον τρόπον. Αὐτὸ εἶναι ὁ καρκίνος. Ἀργὰ ἢ γρήγορα τὰ καρκινωμάτωδη κύτταρα ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ θέσιν ποὺ ἀναπτύσσονται καὶ μεταφέρονται μετὰ τὴν αἱμοφόρον ἀγγεῖαν σὲ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. Ὅταν ὁ καρκίνος ἐκτεταθῇ ἐπέρχεται γενικὴ τοξίνωσις καὶ ἀναστέλλεται ἡ λειτουργία ὁρισμένων ὀργάνων.

— Ποιὸς προσβάλλει περισσότερο ὁ καρκίνος; Τους ἄνδρες ἢ τὴς γυναῖκες; Τους νέους ἢ τοὺς ηλικιωμένους;

— Σύμφωνα μετὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα τὸ ποσοστὸ τῶν ἀνδρῶν εἶναι μεγαλύτερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ηλικίαν, ὁ καρκίνος προσβάλλει ἀνθρώπους ἡλικίας 35 ἐτῶν καὶ ἀνω. Στὴς γυναῖκες καὶ ἀπὸ τριτὸν καὶ ἑτῶν. Δὲν εἶναι ὅμως σπάνιον ὁ καρκίνος σὲ νεαρὴ ηλικία. Σὲ 100.000 κατοίκους 10 ἀτομα ἡλικίας κάτω, τῶν 20 ἐτῶν πεθαίνουν ἀπὸ καρκίνον.

— Οἱ ἐνοεῖς τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ καρκίνου ταυτίζονται;

— Ὁχι. Ὑπάρχουν ὄγκοι ποὺ δὲν εἶναι καρκίνοι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ καλοήθεις ὄγκοι. Ἀντίθετως οἱ κακοήθεις ὄγκοι εἶναι καρκίνοι. Τὰ σαρκώματα ἐπίσης δὲν εἶναι καρκίνοι.



ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΡΙΧΤΑ παλτά κρατούν πάντοτε τὰ σκῆπτρα, παρ' ὅλο πὺ φέτος εἶναι πάρα πολὺ τῆς μόδας καὶ οἱ ρεντιγκότες. Εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ριχτὸ παλτὸ εἶναι πάρα πολὺ βολικὸ, ἀφίνει ἐλεύθερες τὶς κινήσεις, καὶ φοριέται ὅλες τὶς ἡμέρες. Ἐπιτρέπει ἐξ ἄλλου στὴ γυναῖκα νὰ εἶναι ντυμένη ὅπως θέλει ἀπὸ μέσα (νὰ φοράῃ π.χ. καὶ πλεχτὴ χοντρή ζακέτα ἀκόμα) χωρὶς νὰ χάνῃ τίποτα ἀπὸ τὴν κομψὴ τῆς ἐμφάνισιν.

1 Ἐπάνω βλέπετε σχέδιον κατάλληλον γιὰ ντρά η ἄλλα παρόμοια ὑφάσματα, με γαρνιτούρα ἀστράκάν. Ὁ γιαντὸς σχηματίζεται ἐν μέρει μονοκόμματος μέσα ἀπὸ τὰ μπροστινὰ καὶ μοιάζει γενικὰ με μπέρτα. Τὸ φάρδος κατὰ κανὸνα μέτριον.

2 Θαυμάσιον ἀπλὸν μοντέλον καταλληλὸτατον γιὰ ὑφάσματα με μακρὰ τρίχα ἢ παχὺ χνούδι. Κόψιμο κιμονό. Γαρνιτούρα ἀπὸ βελούδον ἢ φετρίν καὶ γενικὰ ἀπὸ ὑφάσματα πού μοιάζουν με τσόχα.



ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Σύντομη συνάντησις

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟ «ΓΚΙΣΕ» πληρωμὴν μίαν μεγάλην Τράπεζαν. Αὐτὴ τὴν ὥρα δὲν ὑπάρχει σχεδὸν καθόλου «κίνησις». Ὁ ἄντρας, πού εἶναι τὴ θέσιν τοῦ ταμῆ, ἡμιχασμουριέται πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελά του. Μεσόκοπος καὶ κακομούτσουνος — μιὰ μαῖμου δὲν θὰ εἶχε νὰ ζηλέψῃ πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴ φάτσα του. Μπροστά του, πλάι του, καὶ προπάντων πίσω του, στὸ ἀνοιχτὸ χρηματοκιβώτιον, σωροὶ φρεσκοτυπωμένων χαρτονομισμάτων. Ἡ γυναῖκα κάνει βόλτες στὴ μεγάλη σάλα τῆς Τράπεζας. Φαίνεται κάποιον νὰ περιμένῃ. Πάει κι' ἔρχεται ἀργά, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἡδυπαθείας, πού δημιουργεῖ τὸ σοφὰ μελετημένο λίκνισμα τῶν γοφῶν τῆς. Τὸ δυνατό ἀρωμὰ τῆς ποτίζει λίγο - λίγο τὸ περιβάλλον, φτάνει στὸν ταμῆ καὶ τὸν κάνει νὰ ἀσφραίνεται τὸν ἀέρα, με ὕφος κοιλιδοῦλου, πού μυρίζεται κνίσσα ψητοῦ χοιριδίου. Πάει κι' ἔρχεται... πάει κι' ἔρχεται... Καὶ σὲ μιὰ στιγμή κοντοστέκεται καὶ ρεγουλάρει τὸ κομπὸ ρολογάκι τῆς σύμφωνα με τὸ μεγάλο ρολοὶ τῆς Τράπεζας, ὅποτε...

Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (ἀπ' τὸ «γκισέ» του, σὰ μαῖμου, πίσω ἀπὸ τὸ κλουβὶ τοῦ ζωολογικοῦ κήπου).—Μή... μὴ χαλάτε τὴν ὥρα σας... Αὐτὸ τὸ ρολοὶ δὲν πάει καθόλου καλά! Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (γοργὸν βλέμμα στὴ φάτσα του — γκριμάτσα ἀηδίας — ἐρευνητικὸ βλέμμα στὰ χαρτονομίσματα, — γλυκύτατο χαμόγελο).—Τότε... γιατί τὸ ἔχετε ἐκεῖ. Ἀρρὸ εἶναι λανθασμένο; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (με ἀξιώσεις ἐυφροσύνης).—Γιὰ νὰ καταλαβαίνουμε ὅτι τὰ δικά μας πάνε... σωστά! Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Καί... τί λέει τὸ δικό σας, τὸ «σωστό»; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Παρά δέκα... Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (με κάποια ἀπογοήτευσι).—Μόνον; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Θὰ θέλατε νὰ εἶναι πρὸς πολὺ; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Ἡρῶα πολὺ, ὡστόσο, στὸ ραντεβού μου καὶ... δαυτέμαί νὰ περιμένω — αὐτὸ εἶν' ὅλο! Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Θὰ λογαριάζομαι πολὺ εὐτυχής, ἂν μποροῦσα νὰ παίξω τὸ ρόλο τοῦ ἀναμενομένου, ὥσπου νὰ φανῇ... Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (πολὺ... γυναικεῖα).—Κάπως δύσκολο! Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Γιὰτί; Εἶναι τόσο... ἀσύγκριτος; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Ὅχι, ἀλλὰ... εἶναι γυναῖκα! Σκεφθῆτε τὰ... χάλια σας σ' ἓνα τέτοιο «ρόλο»! Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (γελάει με κάποια ἀνακούφισιν).—Ἄ, τότε ἔχετε δικίον... (διαχυτικὰ) Ἐλάτε πρὸς κοντά... (με ὕφος... ἐμετικά «χαριτωμένο»). Ἐπρεπε νὰ τὸ φαντασθῶ. Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (πλησιάζει, στηρίζεται στὸ μάρμαρον, ἔτσι πρὸς τοὺς χωρίζουν μόνο τὰ κάγκελα τοῦ «γκισέ»).—Ποιό; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Ὅτι δὲν εἶναι δυνατό, νὰ περιμένετε ἀρσενικό... Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (ἐμπρηστικὰ).—Νομίζετε, πὺς δὲ θὰ βρισκόταν οὐτὸς ἓνας πού νὰ τοῦ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Τὴν ἰδέαν; (με εὐκρίνεια) Πιστεύω, πὺς δὲν θὰ βρισκόταν οὐτὸς ἓνας, πού νὰ περάσῃ πλάι σας, χωρὶς νὰ τσουρουφλιστῇ. Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Τότε; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Ἦθελα νὰ πῶ, ὅτι ὁ τόπος εἶναι ἀκατάλληλος. Ραντεβού ἑτεροφύλων στὸ Ταμειεῖο; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (βαθὺ διαπεραστικὸ βλέμμα).—Βρίσκετε;

Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (με κάποια ταραχή).—Τὸ νομίζετε φυσικὸ; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (χωρὶς νὰ ἀποσύρῃ τὸ βλέμμα τῆς — βλέμμα κόμπρας πού μαγνίζει ἓνα πουλάκι).—Τὸ βρῖσκω ὅπως οἰκονομικὸν μοντέρνο. Σύμφωνον ἀπολύτως με τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας! Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Καί τ' εἶναι αὐτὸ τὸ πνεῦμα; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Δοῦναι καὶ λαδεῖν! Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Πολὺ... ἐλογιστικὴ γλῶσσα... Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Στὸ «γκισέ» μιὰς Τράπεζας δὲν εἶναι καμμιὰ θέσι ὁ Ἀλφρέντ ντὲ Μυσσέ. (Μικρὴ σιγὴ, γεμάτη ἀπὸ τὸν βουβὸ ἀλλὰ «εὐγλωττο» διάλογο τῶν βλεμμάτων, πού συναντιοῦνται πάνω ἀπὸ τὶς δέσμες τῶν χαρτονομισμάτων. Πλησιάζει ἓνας τύπος καλλιτέχνη, με μολύβι καὶ χαρτὶ στὸ χέρι). Ὁ **ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ**.—Νὰ σὰς κάνω ἓνα σκίτσο; Δυὸ μολυβιὰς γεμάτες ἐκφράσι... Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (ἀπότομα).—Ἀφῆσέ με... Ὁ **ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ** (ἐπίμονα).—Τὰ πρόσωπά σας θὰ εἶναι ἀτόφια. Ἀλλὰ ἡ σκηνὴ θὰ εἶναι ὅπως μοῦ τὴν ὑπαγορεύει τὸ ὑποσυνειδητό μου! Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (με κεντρισμένη τὴ θηλυκίαν τῆς περιέργειαν).—Θὰ ἤμουνα περιέργη... Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (στὸν καλλιτέ-

χην).—Ἐμπρός, λοιπόν... (στὴ γυναῖκα) Ὡστε... δοῦναι καὶ λαδεῖν! Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Νομίζω, πὺς μιλάω στὴ «γλῶσσα» σας. Τὴν ἐπαγγελματικὴ, ἐννοῶ... Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ... δὲν τὴν βρίσκετε κάπως χυδαία τὴ λογιστικὴ γλῶσσα στὸν ἔρωτα; Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ**.—Μά... γιατί νὰ τὸ πάρουμε ἔτσι; Ἐνῶς ἄντρας κάνει ἓνα βαρύτιμον δῶρον στὴ γυναῖκα του. Ἐνῶς φίλος, στὴ φίλῃ του. Ἐνῶς γνωστός, στὴ γνωστή του. Γενικώτερα, τὸ Ἄρρεν στὸ Θῆλυ. Τὸ Ἄρρεν, προικισμένο ἀπὸ τὴ φύσιν με Δύναμιν καὶ Πνεῦμα, κατορθώνει νὰ ἔχῃ τὸ Χρῆμα. Καὶ τὸ προσφέρει στὸ Θῆλυ. Καὶ τὸ Θῆλυ, προικισμένο ἀπὸ τὴ φύσιν με ὁμορφίαν καὶ γοητεῖαν, γίνε-ται ἓνα Λουλούδι στὴ ζωὴ τοῦ Ἄρρενος. Ὑπάρχει τίποτα τὸ χυδαῖον σ' αὐτό; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Ἀσφαλῶς... ὅχι! (Νέα σιγὴ, γεμάτη ὁμιλίες βλεμμάτων. Ἐσφαικὰ, ὁ καλλιτέχνης παραδίδει τὸ ἔργον του, στεπώνῃ τὴν ἀμοιβὴν κι' ἀπομακρύνεται). Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ** (κυττάζοντας τὸ σκίττον με δυσάρεστη ἐκπληξι).—Τί ἰδέαν! Τὸ ὑποσυνειδητό τοῦ καλλιτέχνη... Ἡ **ΓΥΝΑΙΚΑ** (ἀρπάζοντας τὸ χαρτὶ).—Μπα; Τὸν προστυχὸ! (ἀπομακρύνεται νευριασμένη, χωρὶς καν' ἀποχαιρετήσῃ). Ὁ **ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ** (πλησιάζοντας τὸν ταμῆ τῆς Τράπεζας).—Τί συμβαίνει; Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Βλέπετε αὐτὸ τὸ σκίττον; (Ἡ τμηματάρχης τὸ περιεργάζεται. Παριστάνει τὴν Γυναῖκα, ἐμπρηστικὰ ὡραία. Τὸν ταμῆ στὴ θέσιν τοῦ ντυμένου ὄντος με στολῆ... κατάδικου. Καὶ στὴ θέσιν τοῦ «γκισέ»... κάγκελα φυλακῆς!) Ὁ **ΑΝΤΡΑΣ**.—Ἐτσι μὰς εἶδε τό... ὑποσυνειδητό τοῦ καλλιτέχνη! Περιέργον... Οἱ καλλιτέχνες συνήθως «βλέπουν» Λουλούδια κι' ἀκραγιάσιες. Ὁ **ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ**.—Δίκιο ἔχετε. Ἀλλὰ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ ὑποσυνειδητό ἦταν... δικό μου! Ἐγὼ τὸν ἐστειλά τὸν καλλιτέχνη. (Τὸ στόμα τοῦ Ἄντρα ἀνοίγει ἀπὸ κατάπληξιν καὶ μένει ὁρθόνοιχτον, ὥσπου τὸ κλείνει ἡ... Αὐτὴ ἡ...



ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
— Βαρέθηκα πιά νὰ τρώω κάθε μέρα τὰ ψάρια σου! Θέλω λίγο ἀνράκι σήμερα!

Μὲ κάτι θὰ γελάσετε

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ
Ἡ νεοπύκτη κὸρη γυρίζει στοὺς γονεῖς τῆς καὶ λέει κλαίγοντας:
— Εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνω μ' αὐτὸν τὸν παλιάνθρωπο. Μοῦ ἔδωσε ἓνα χαστούκι.
— Τί; Τόλμησε νὰ σηκώσῃ χέρι νὰ χτυπήσῃ τὴν κὸρη μου; φωνάζει ὁ πατέρας ἐξω φρενὸν καὶ τῆς δίνει ἀμέσως δυὸ χαστούκια.
— Ὑστερα πρόσθεσε:
— Πήγαინε τώρα νὰ τοῦ πῇς τοῦ μασκαρά ὅτι γιὰ κάθε χαστούκι πού δὲν δὶνῃ στὴν κὸρη μου θὰ δῶνῃ ἐγὼ δυὸ χαστούκια στὴ γυναῖκα του.
*

ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΙΣ
Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς εἶχε πάρει μιὰ ὑπηρετρίαν ἀπὸ τὸ χωριὸ πού δὲν ἔδινε καὶ μεγάλη σημασίαν στοὺς τύπους. Ἀμα νύχτωνε πῆγαინε καὶ ξάπλωνε γιὰ ὕπνον ἀδιαφορώντας ἂν ὁ κύριός τῆς, πού εἶχε σχεδὸν κάθε δράβυ καλεσμένους, τὴν χρειάζεσταν ἀκόμη. Ἀφῶ εἶδε κι' ἀποείδε, τὴ φώναξε κάποιον δράβυ καὶ τῆς εἶπε:
— Ἀλλῃ φορὰ σὲ παρακαλῶ πρὶν νὰ πᾶς στὸ κρεβάτι νὰ ἔρχεσαι νὰ με ρωτᾶς μήπως ἐπιθυμῶ ἀκόμη τίποτα.
Ἡ ὑπηρετρίαν ὑποσχεθῆκε νὰ συμμορφωθῇ καὶ τὸ ἴδιον δράβυ, ἐνῶ ὁ Δουμάς καθόταν στὴ μέση τῶν ἐκλεκτῶν καλεσμένων του, ἀνοίξε τὴν πόρταν καὶ τοῦ εἶπε:
— Ἄν ἐπιθυμῆτε ἀκόμη τίποτα, κύριε, πῆγαίνω τώρα στὸ κρεβάτι μου.
*

ΚΡΙΤΙΚΗ
Συζητοῦν δυὸ κυρίες:
— Δὲν θὰ πάτε ἀπόψε στὴ συναυλίαν ν' ἀκούσετε πού θὰ τραγουδήσῃ ἡ Φίλη σας, ἡ κυρία Ἐλεονώρα;
— Εἶμαι κουφὴ ἀπὸ τὸ ἔνα αὐτί.
— Ἐ! Στὸ ἄλλο βάλτε λίγο βαμβάκι.
*

ΓΥΡΙΣΜΑ
Κάποιος ἐκμυσθιρεύεται σ' ἓνα φίλον του:
— Δὲν ξέρω τί νὰ κάνω. Ἐγὼ ἐρατευθῇ μιὰ νέα πού ἐξωτερικῶς εἶναι μάλλον ἀσχημὴ ἀλλὰ ἐσωτερικῶς εἶναι ὁ ὡραιότερος ἀνθρώπος πού ἔχω γνωρίσει.
— Νὰ τὴ δώσης γιὰ γύρισμα, τὸν συμβουλεύει ὁ φίλος του.
*

ΤΟ ΤΟΝΩΤΙΚΟ
Μιὰ κυρία τῆς ἀριστοκρατίας εἶπε κάποτε στὸν Μπουδάρ, ὅτι σκόπευε νὰ πάρῃ ἓνα γιαντικὸ τονωτικό πού ἦταν πολὺ τῆς μόδας.
— Ὅσοι τὸ δοκίμασαν, μοῦ εἶπαν ὅτι τοὺς ἔκανε μεγάλο καλόν.
— Τότε, κυρία μου, ἀπάντησε ὁ Μπουδάρ, διασθῆτε νὰ τὸ πάρετε γρηγορά. Γιατί ἓνα περὰσῃ ἡ μόδα του, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ἐλθῇ κανεὶς καλόν ἀπ' αὐτό.

ΣΟΡΠΑ·Ι·Ζ
ΠΑΡΤΥ

Πρωτότυπη μπλούζα άμπιγιέ, γαρνιρισμένη με πέρλες και χρυσά σωληνάκια

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ
νύσλον χρώμ. μπλέ προς το χρυσαφί. Βελόνες Νο 2½ και Νο 2. Κορδέλα μεταξωτή 1½ πηχ. με 9 έκατ. φάρδος, 1 έκλαϊρ. 12 έκατ. μάκρος και άρκετες χρυσαφίες πέρλες και μερικά χρυσά μετάλλια σωληνάκια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Άζουρε - πλέξι=Θά υπολογίζετε πάντοτε αυτή την πλέξι σε αριθμό πόντων που θα πολλαπλασιάζονται με το 10. 1η ΒΕΛΟΝΑ: * Βάλετε κλωστή στη δελόνα σας=(1 ζετέ), 1 άπλο κλείσιμο δηλ. (2π άπλεκτοι καλή, 1 ζετέ, γυρίσετε τους άπλεκτους πόντους πάνω στο ζετέ), 5π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 1π καλή. Συνεχίστε από *. 2η ΒΕΛΟΝΑ: καί όλες οι ζυγές δελόνες πλέκονται πάντοτε όλοι οι πόντοι ανάποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ: * 1π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 3π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 2π καλή. Συνεχίστε από *. 5η ΒΕΛΟΝΑ: 2π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 1π καλή, 2π μαζί, 1 ζετέ, 3π καλή. Συνεχίστε από *. 7η ΒΕΛΟΝΑ: * 3π καλή, 1 ζετέ, 1 διπλό κλείσιμο (δηλ. 1π άπλεκτος, 2π μαζί καλή, γυρίσετε τον άπλεκτο πόντο πάνω στον πόντο που πλέξατε τους δύο πόντους μαζί), 1 ζετέ, 4π καλή. Συνεχίστε από *. 9η ΒΕΛΟΝΑ: * 2π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 3π καλή. Συνεχίστε από 11η ΒΕΛΟΝΑ: * 1π καλή, 2π μαζί καλή, 1 ζετέ, 3π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 2π καλή. Συνεχίστε από *. 13η ΒΕΛΟΝΑ: * 2π καλή, 1 ζετέ, 5π καλή, 1 ζετέ, 1 άπλο κλείσιμο, 1π καλή. Συνεχίστε από *. 15η ΒΕΛΟΝΑ: * 1π καλή, 1 ζετέ, 7π καλή, 1 ζετέ, 1 διπλό κλείσιμο. Συνεχίστε από *. Θά εξακολουθήσετε την πλέξι επαναλαμβάνοντας συνεχώς αυτές τις 15 δελόνες. ΔΕΙΓΜΑ: 16π=5 έκ. 22 δελόνες=5 έκ.

Μπροστινό

Βάλετε 115π στις δελόνες Νο 2½ και αρχίστε με την άζουρε - πλέξι κατά τον έξης τρόπο: Θ' αρχίσετε με 5π καλή, 2π μαζί, 1 ζετέ, 1π καλή κ.τ.λ. Πρέπει ν' αρχίσετε από αυτόν τον τρόπο για να έχετε, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ στο μέσον του σχεδίου στο πλεκτό σας. Κάθε 2 έκατ. θά βάλετε από 1π σε κάθε μεριά (4 φορές) και κάθε 1 έκατ. από 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Κατόπιν θά συνεχίσετε να βάλετε και στις δύο μεριές, κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (5 φορές), 2π (4 φορές) και από 5π σε μία φορά. Σ' αυτό το σημείο άψηστε το πλεκτό σας να περιμένη και αρχίστε το δεξι μανίκι κατά τον έξης τρόπο: Βάλετε 3π στις δελόνες Νο 2½ και αρχίστε με την άζουρε - πλέξι αρχίζοντας από 1 άπλο κλείσιμο, 2π καλή κ.τ.λ. Κάθε 3 δελόνες θά βάλετε 1π στην άριστερη μεριά (8 φορές). Μπορείτε αν θέλετε αυτά τα άνοιγματα να τα βάλετε και κατά τον έξης τρόπο: Μία φορά κάθε δεύτερη δελόνα και μία φορά κάθε 4 δελόνες. Θά επαναλάβετε αυτή τη σειρά 4 φορές. Ταυτοχρόνως θά βάλετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 6π (11 φορές) και 12π σε μία φορά. Τοποθετήστε αυτό το κομμάτι που πλέξατε στην άριστερη μεριά του κομματιού που έχετε και περιμένη. Πρέπει να προσέξετε προτού να τοποθετήσετε το κομμάτι, αν το σχέδιο έρχεται συνεχόμενο με το σχέδιο του άρχικου κομματιού. Στην περίπτωση που δεν έρχεται συνεχόμενο, προσθέστε ή αφαιρέστε 2—3π ή και πλέξετε στο έ να από το δύο κομμάτια 2—4 δελόνες επί πλέον για να έλθει συνεχόμενο το σχέδιο. Αφήστε και πάλι το πλεκτό σας να περιμένη και πλέξετε τ' άριστερο μανίκι άντι-



κρυστό με το δεξι και τοποθετήστε το στη δεξιά μεριά του άρχικου κομματιού. Συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Θά εξακολουθήσετε να βάλετε 1π σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα (12 φορές). Κατόπιν θά κλείνετε σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα: 2π (10 φορές), 3π (4 φορές), 4π (5 φορές), 3π (19 φορές), 4π, 5π (6 φορές) και από 6π (3 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους της κάθε πλευράς κλείστε τους σε μία φορά. Ταυτοχρόνως και σε γενικό μάκρος του πλεκτού σας 44 έκατ., κλείστε τους 11 μεσαίους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ. Η κάθε πλευρά θά πλεχθή χωριστά αλλά ταυτοχρόνως προσθέτοντας ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη πλευρά του ντεκολτέ. Σε κάθε μεριά του ντεκολτέ θά συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα: 2π (3 φορές), 1π (4 φορές) και τελειώσετε το ντεκολτέ ίσια.

Πλάτη

Βάλετε 109π στις δελόνες Νο 2½ και αρχίστε με την άζουρε - πλέξι κατά τον έξης τρόπο, για να έχετε μισό ρόμβο στο μέσον του πλεκτού σας: 7π καλή, 2π μαζί, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ κ.τ.λ. Κάθε 2 έκατ. θά βάλετε 1π σε κάθε μεριά (2 φορές) και κάθε 1 έκατ. από 1π σε κάθε μεριά (11 φορές). Θά εξακολουθήσετε να βάλετε και στις δύο μεριές κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (5 φορές), 3π (4 φορές) και από 5π σε μία φορά. Ταυτοχρόνως και σε 17 έκατ. γενικό μάκρος χωρίστε τους πόντους του πλεκτού σας στο μέσον για τ' άνοιγμα της πλάτης. Προσθέστε ένα δεύτερο κουβάρι στους άλλους μισούς πόντους για να πλέκετε και τις δύο μεριές ταυτοχρόνως. Στο σημείο που θά προσθέσετε τους 5π σε κάθε μεριά, θ' άψηστε το πλεκτό σας να περιμένη και αρχίστε τα μανίκια ακριδώς κατά τον ίδιο τρόπο, όπως και τα μπροστινά. Αφού τοποθετήσετε και τα δύο μανίκια, συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της κάθε πλευράς ταυτοχρόνως με τα δύο κουβάρια. (Νά προτιμήσετε να πλέξετε και τις δύο πλευρές μαζί με τα δύο κουβάρια για να έλθε δεινά για την επιτυχία του πλεκτού σας). Συνεχίζοντας το

πλέξιμο με όλους τους πόντους θά βάλετε 1π σε κάθε μεριά των μανικιών, κάθε δεύτερη δελόνα (12 φορές). Κατόπιν θά κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα και στις δύο μεριές από 2π (14 φορές), 3π (31 φορές), 4π (12 φορές) και από 2π. Σ' αυτό το σημείο θά κλείνετε σε κάθε μεριά του άνοιγματος της πλάτης, κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (4 φορές), 2π, 3π και τους υπόλοιπους πόντους της κάθε μεριάς του ντεκολτέ σε μία φορά. Ταυτοχρόνως θά συνεχίσετε να κλείνετε και στις δύο άκρες, κάθε δεύτερη δελόνα από 1π (2 φορές).

Έφαρμογή

Σιδερώσετε το πλεκτό σας από την άναποδη με νυπό πανί, πολύ προσεκτικά. Στο μπροστικό κομμάτι, θά κάνετε από μία πένσα του στήθους στις πλαινές ραφές κατά τον έξης τρόπο: Σε 13 έκατ. ύψος από το κάτω μέρος της μπλούζας, θά τσακίσετε σε κάθε πλαινή ραφή την πένσα με 1½ έκατ. βάθος και 13 έκατ. μάκρος. Η κάθε πένσα θά λοξεύη σε 22 έκατ. ύψος από το κάτω μέρος της μπλούζας. Ράψετε τις έπάνω ραφές των μανικιών με τους ώμους. Κατόπιν σηκώστε 68π με τις δελόνες Νο 2 στην κάθε άκρη των μανικιών και πλέξτε 8 δελόνες με ζέρσευ. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Ράψετε τις πλαινές ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Την άριστερη πλαινή ραφή θά την άψηστε 12 έκατ. όροφη προς το κάτω μέρος για να τοποθετήσετε το έκλαϊρ. Σηκώστε στην κάθε πλευρά του άνοιγματος της πλάτης από 118π με τις δελόνες Νο 2 και έν συνεχείς 54π στο μπροστινό ντεκολτέ και 118π στην άλλη μεριά του άνοιγματος. Πλέξτε αυτούς τους πόντους 8 δελόνες και κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Γυρίστε αυτή τη φάσα στρογγυλά και ράψετε την στην άναποδη μεριά πάνω στην άκρη που σηκώσατε τους πόντους. Κατά τον ίδιο τρόπο ράψετε και τις φάσες στα μανίκια. Την κορδέλα θά τη ράψετε γύρω - γύρω στη μπλούζα, στο κάτω μέρος εις μάκρος. Προτού τη ράψετε, κάνετε μερικά πενσάκια στην άκρη που θά ένωσετε στη μπλούζα. Ράψετε το έκλαϊρ στο άνοιγμα της πλαινής ραφής. Γαρνίρετε τη μπλούζα κατά τον έξης τρόπο: Στην κάθε γωνία του ρόμβου θά περνάτε τη δελόνα σας με την κλωστή από την άναποδη προς την καλή μεριά. Κατόπιν θά περιβάτε τη δελόνα μέσα από ένα σωληνάκι και έν συνεχεία θά περνάτε και μία περλα στην άκρη. Θά βγάλετε τη δελόνα με την κλωστή και θά την ξαναπερνάτε μέσα από το σωληνάκι και θά τη μπηγείτε στην ίδια άκρη που τη βγάλατε και θά τη βγάλετε προς την άναποδη μεριά του πλεκτού, έπου και θά τη στερεώσετε πολύ καλά έπάνω στο πλεκτό. Κατ' αυτό τον τρόπο θά γαρνίρετε τη μπλούζα μπρος και πίσω και μανίκια σε 17 έκατ. απόστασι από τη ραφή του ώμου και κάτω. Την υπόλοιπη μπλούζα θά τη γαρνίρετε μόνο με πέρλες σε κάθε γωνία και πάλι του ρόμβου καθώς και το υπόλοιπο των μανικιών.

T. K.



ΣΤΗΝ ΕΞΟΔΟ
ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

—Λέω κι' εγώ γιατί με πονούν τα πόδια μου! Φορώ τα παπούτσια κάποιας άλλης!...

Τά καλύτερα έλληνικά διηγήματα

— Τί νά σου πώ, παιδί μου, έλεγε ή γρηά χωρίς ν' άποσπάση από την όροφή τους όφθαλμούς της.

(Εικονογράφησι: ΑΛ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ)



Ψυχοσάββατο

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΩΡΑ·Ι·ΤΙΔΗΣ (1850—1929) γεννήθηκε στη νήσο Σκιάθo. Έξάδελφος του Παπαδιαμάντη, έγραψε κι' αυτός διηγήματα έμπνευσμένα από την καθημερινή ζωή και στα όποια κυριαρχεί το θρησκευτικό αίσθημα. Στη δύσι του βίου του, ο Μωραϊτίδης έγκατέλειψε την κοσμική ζωή κι' έγινε μοναχός. Το έργο του είναι πλουσιώτατο και περιλαμβάνει όλα σχεδόν τα είδη του πεζού λόγου όπως λογογραφικές σελίδες, ήθογραφίες, ταξιδιωτικές έντυπώσεις και κυρίως νησιώτικα διηγήματα.

ΕΙΧΕ διαβάσει εις το Ευαγγέλιον, άλλα και πολλές φορές του έξηγουσε ο μακαρίτης ο Γέροντας, ο πνευματικός της νήσου, με τα μεγάλα μάτια και την χονδρήν φωνήν, πως ή ψυχή είναι πλέον πολύτιμον πράγμα από το σώμα, και αν την χάση κανείς, με τίποτε πλέον, ουδέ με' τον κόσμον όλον, δεν ήμπορεί να την άντικαταστήσῃ... Τό έπίστευεν αυτό και περισσότερον ακόμα έπίστευε την φωνήν του Γέροντα, όπου χονδρά - χονδρά άντηχούσε έως μέσα εις την καρδίαν του: —«Η τ' δώση άνθρωπος αντίλλαγμα της ψυχής αυτού!...»

Διά τούτο ο Γεωργάκης της Λυμπερίανας δεν έλυπηθή, τσόναν έμαθε τον θάνατον της μητέρας του, όσον τώρα όπου έξημέρωνεν το ψυχοσάββατον, το πρώτον ψυχοσάββατον, μετά τον θάνατον της. Η σκούνα, με την όποιαν έμπαρκάρησεν ως ναύκληρος, ήτο άραγμένη εις μίαν έρημον άκτην παρά την έξοδον του Έλλην-σπόντου, από παρακαιρών, Είχαν φορτώσει τουδλα από την Μασσαλία, προσωρισμένα δια τον σιδηρόδρομον της Άνατολής, εις Νικομήδειαν, και έξ αίτίας ίσχυρών βορειών ανέμων έχασομερούσαν τώρα τσές ημέρες έξω από το Σιγλί-Μπαχαρ. Από το πρώτ' ακόμα την Παρασκευήν, σάν εκύτταζε την Σύνωψιν, έπάνω εις την προΐην του προσευχίν, τον κατέλαβε μία βαθυτάτη μελαγχολία, όταν ειδε πως έξημέρωνε ψυχοσάββατον εις την έρημίαν εκείνην, τσόναν, όπου έλησμήνησε να δώση έργασίαν εις το πλήρωμα. Και σάν να του κατοφάνη όλίγον του πλοίαρχου, όστις ήεν άγανακτισμένος και από τον καιρόν. Άλλά, θυμής της φυσικά, ως ήτον, ο καπετάν Γιάννης και άνοιχτόκαρδος, δεν τον ήλεγξε πολύ πικρά τόν νεαρόν ναύκληρον, γιατί τον έγνώριζε «περήφανο στη βουλεία τους πάντοτε. Άλλ' όταν έξελθών

ΤΟΥ ΑΛ. ΜΩΡΑ·Ι·ΤΙΔΗΣ

από το καμαρί, πίσω, άφού έπτε τον καφέ του, ειδε τους ναύτας να ξενιιάζουν τα ράντσα των, τας κρεμαστάς των κλίνας, ειπε προς τον λουστρόνον του, όστις, άκουμδισμένος έπάνω εις την κουπατίην, παρηκούθη τα κυλιόμενα πέραν άγρίως λευκά κύματα του Αιγαίου: —Θυμήθηκες πάλι τη μάνα σου!... Τούτο ήρκεσε εις τόν άγαθόν ναύκληρον να συνέλθῃ, να έννοήσῃ το σφάλμα του και να προδῇ προς την πρώαν. —Οί ζώντανοί με τους ζωντανούς, έψιθύρισε ο καπετάν Γιάννης τότε, άνάπτων το τσιγάρον του, κι' οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους...

Καμιά φορά όμως έχουν την άνάγκη μας και οι πεθαμένοι! υπέβαλεν ο νεαρός ναύκληρος. Μετ' όλίγον δέ επί κεφαλής του πληρώματος είργάζετο εις την συρραφήν μίας παλαιάς έσχισμένης μπουσας του πλοίου, την όποιαν είχαν άπλωσει επί του καταστρώματος. Συχνά δέ ίστατο με την σασκοράσαν την χονδρήν εις χείρας, βλέπων προς τους ίστούς έπάνω, περίφροντις μάλλον ή αφηρημένος: —Θά της δρσσουν τάχα κανένα πιατάκι κόλλυβα; διελογίζετο. Ποιάς να φροντίσῃ; Εκεί που στην άράδα θά λάμπουν στολισμένα τα κόλλυβα όλων των πεθαμένων του χωριού εις την Ένορία μας, άποπάνω από την εικόνα του Χριστού, κάθε ένα με το κεράκι του, κάθε ένα με τους χρωματιστούς του φιόγκους, θά είναι μαζί και το δικό της το πιατάκι, εύμορφοστόλισμένο, με σταφίδες, με κοφέτα, με γαρύφαλα, με βαρκακιέρες μαντζουράνες και ταμπάκορριζες. Και δίπλα θά είναι και το καλό το σαμδανάκι μας, με μιά λαμπαδίτσα κίτρινη, με μαύρες κορδέλες. Ποιάς νά σου τ' άκαμη αυτά, φτωχή μανούλα; Θά σου ζυμώσουν τουλάχιστον καμιά λειτουργία; Θά σε μνημονεύσῃ κανένας παπάς;

Και προσέπαθε να κρύψῃ τα μάτια του, που άρχισαν να δορκώνουν. —Α! παιδιά! Ός το μεσημέρι να την ξενερώσωμε! άπέτεινε τότε παρακάλεισιν προς τους ναύτας, όπου γύρω γύρω συνέστραπτον το παλαιόν εκείνο ίστίον, ο κενένας με τ' ασκαράσας του. Και πάλιν ίστατο, σιωπηλός, βαστάζων άκίνητον την σασκοράσαν του και βλέπων προς τους ίστούς. —Τί νά σου κάνῃ και ή καυμένη ή εξαδελφή μου, ή μόνη συγγένιστά μου! Τί

νά σου κάνῃ ή φτωχή κι' αυτή! διελογίζετο τότε ο Γεωργάκης της Λυμπερίανας, συνεχίζων τας σκέψεις του. Τί νά σου κάνῃ και ή ξενοδουλεύτρα! Άδειάζει κι' αυτή; Όπου και εις τόν ύπνον της ακόμα πλέκει τη κάλτα κινούσα τα χέρια της;... Και άναστενάξε βαθέας:

Νά ήμουν ταχειά κι' έγώ στην Παναγία τη Λιμνιά, την ένορία μας, ταχειά το ψυχοσάββατο! Τί κόλλυβα, σωρό, θάκανα για όλους τους πεθαμένους!... Και μετ' όλίγον:

Νά ήμαστε το έλάχιστο σε κανένα λιμάνι άπόψε, σε καμιά σκάλα, νάδω, να πάω στην εκκλησιά ταχειά το ψυχοσάββατο! Νά σου άνάψω ένα κεράκι το έλάχιστο!...

Και του ήλθε τότε εις την άνάμνησιν το τελευταίον γράμμα της εξαδέλφης του, που του έγραφε για το θάνατο της μητέρας του, στην Μαρσίλλια, εκεί που φορτώναν τα τουδλα, το είχε μέσα εις τον κόρφο του, σάν φυλαχτό, το γράμμα εκείνο και το είχε μαθεί άπόδω νεράκι:

«Όταν βάφευγες, του έγραφε ή Λουξεανιά ή εξαδελφή του, ήταν χαρούμενη θυμάσαι με πόσες εύχες και με πόσες χαρές σε κατεκοδούσε. Σάν να μην ήθελε να πονέσῃς εις τόν ύστερόν σου εκείνον μισέμο. Σάν νάξερε ότι για τελευταία φορά σε έβλεπε, κι' ήθελε με χαρά να σ' άποχαιρέτησῃ, νά νάχῃς πάντα ως ευχή της τη χαρά. Την ειδες! Την θυμάσαι! Έλαβε δύναμι, σάν από άνωθεν, έσηκώθη έπάνω άπό ειχε μήνες να σηκώθῃ από το στρώμα και σου έσφιξε το χέρι και σ' έφίλησε.

—Στό καλό, παιδί μου! Την εύχή μου, παιδί μου! Δεξιά και άριστερά οι εύτυχίες νά σου έρχονται, παιδί μου!...»

Έσταμάτησεν δέω τας άναμνήσεις του ο Γεωργάκης δουρκωμένος και έσκυψε μέσα εις τόν κόλπον του, προσποιηθείς ότι κάτι έμπηκε μέσα εις το μάτι του, ίνα μη έννοήσουν οι ναύται.

«Πεπτα πάλιν έξηκούθησε την άποστήθισιν της έπιστολής:

—«Σάν κατέβηκε την σκάλα, νά την έβλεπες! Που εύρέθηκεν εκείνη ή δύναμι! Θυμήθηκε τα νειάτα της. Έπετάχτηκε στο παραθύρι, για να σε καμωρώσῃ.

—Άρῃ, από που θά ξαγναντήσῃ το παιδάκι μου!

Από το παραθύρι της σκαλίτσας εφάινετο μία γωνίτσα του λιμανιού. Έκύτταζε και έλεγε, εις τα χαμένας έτσι:

—Στό καλό, παιδί μου! Στο καλό!... Άλλά πώς το δράδυ ο καιρός έχάλασε. Χειμώνας, βλέςεις. Έπῃρεν ένας κρύος μαϊστρός! Χιόνι δυνατό! Έγονάτισε τότε μπροστά στην Παναγίτσα μας την Τριχειρούσα κ' έκλαιεν:

—Άρῃ, Λουξεανιά, πώς τ' άψησα το παιδάκι μου και μούφυγε! Πώς τώκαμα αυτόδα, άρῃ! Δεν το κρατούσες άρῃ, νά μη μάς φύγῃ το παιδάκι μου! Δεν το κρατούσα μαθές!...

Κ' έκαινε μετάνοιες εις την Παναγίτσα μας κ' έλεγε με κλάματα όξως δώσα: —Δεν με' έπαίρισε και μένα μαζί!...

Άλλ' επί τέλους έπροδόθη ο ναύκληρος. Είδαν οι ναύται γύρω - γύρω το δούρκομένα τα μάτια του και ένας γεροντοποιδς, κοντός και καμπουράκος, με την κομμένη μύτην, που του ήεν έπῃρε το τζάκι σε μία φουρτούνα, ο Καπότας, λέει:

—Άλήθεια, κύρ Γεωργάκη σ' χαρέθηκε ή γρηά;

—Τώρα! άπάντησε, καταπίνων δύο λυγμούς, ο Γεωργάκης της Λυμπερίανας και περνών νέον σπάγγον εις την σασκοράσαν του. Δέκα μέρες ύστερα που φύγαμε για τη Μαρσίλλια! Δεν σάς τώπα!

—Θές σ' χωμέροσπνε! έπανέλαβε ο Καπότας με την έρρινον πάντοτε φωνήν του. Καλή γρηούλα!

Και προσέθηκε:

—Και τί όργη Θεού, κύρ Γεωργάκη! Νά μην ήμασταν σε καμιά σκάλα, νά της κάνῃς αύριο ένα πιατάκι κόλλυβα, που ήμερώνει, κατ'άλαδες, Ψυχοσάββατο!...

Η υπαινύμνισι αυτή ήτο έλαιον εις την πυράν. Έξήσανεν ο πόνος του πάλιν. Δεν έβάσταζε πλέον. Έπέρασε την σασκοράσαν του εις μίαν πτυχην του ίστίου και έγαρούσε μετέδῃ εις το μαγειρείον ν' άνάψῃ ένα τσιγάρων, ως έλπε.

Ο μάγειρος, ένας νέος Τσεμελής, ένας

ήλικαμμένος και θαλασσοψήμενος, πρώην τρατάρης, με ένα τουλουπάνι περί τον ναυτικόν του κοκκόν, χωμένος μέσα εις το ξύλινον οίκημα του μαγειρείου, έσυγύριζε την φασολάδα γιατὸ τσορμπού και συγχρόνως εκθαύριζε σιτάρι δια τὸν καφέ, ἔτσι ἀπὸ καλωσύνην του καὶ ὄχι ἀπὸ φιλαργυρίον ιδιοτέλειαν, γιατί θλαπτεὶ ὁ καθάρος καφές — τούς ἔλεγε τούς ναύτας — στὰ νεύρα...

Τὸ σιτάρι ἦταν ὄντως εὐμορφον, μεγαλόκοκκον καὶ χρυσόξανθον, σιτάρι τῆς Αἰγύπτου, κ' ἐκίνησεν ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ ναυκλήρου, ὅστις ἐκόλλησεν, θαρρεῖς, ἐπάνω λαίμαργον τὸ βλέμμα του. Ὁλίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ψαφνέται τότε τὴν ἀνύσυχον μορφή του. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἐγαλνίσασεν καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του τοὺς θαμβοὺς ἑλαμψάν αἰφνης ἀστραπαὶ παραμυθίας...

Καὶ ἦσαν ἀληθινὰ ἀξιαγάπητος ἡ κυρὰ Λυμπέρεινα, μὴ γυναικὰ φιλόσθενος, κοντὴ καὶ ζηραγγινὴ, μὴ γερωντίσσα, νὰ εἰπωμεν, πλεον, ὅπου ἐπέρασε τὴν ζωὴν τῆς πολὺ σεμνὰ καὶ πολὺ ταπεινὰ, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ εἰς τὸ παραμικρὸν ποτὲ τὸν ἄλλον. Ὑστερα δὲ ἀπὸ ἕνα ταχυθάνατον γάμον τῆς οὐδὲ ἐφαίνετο ποτὲ ἔξω, κλεισμένη εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς μέσας, αὐτὴ μὲ τὴν μακρὰν τῆς χρεῖαν, ἐν προσευχαίς καὶ νηστείαις διάγουσα, ὡς ἄλλη Ἄννα Φανουῆλ καὶ μόνον εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Παναγίας τῆς Λιμνίας ἐπήγαγε σκυφτὴ σκυφτὴ, πρῶτὴ καὶ βράδυ, παρακολουθοῦσα τοὺς ἐσπερινούς καὶ τοὺς ὀρθρινούς ὡς καν-δριανὰ πρῶτῃ μ' ἕνα μαῦρον σάλλι σκεπα-σμένη. Ἄν εἶχε καὶ καμμίαν χαρὰν, ἡ χαρὰ τῆς ἦτο μόνον τὸ μοσχαναθρεμμένο παιδί τῆς, ὁ Γεωργάκης τῆς, τὸν ὁποῖον ἐπτά μηνὸν ὀφείλει τῆς τὸν ἄφησε ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας του, ὁ καπετὰν Λυμπέριος, ἕνας φιλήσυχος μικροκαπετάνιος, ὁ ποῦ ἀπέθανε τὴν ἰδίαν νυκτὶ μὲ τὸ κόττερό του, ἕνα εὐμορφὸ καὶ γλήγορο κόττερο, ποῦ τὸ πονοῦσε καὶ ἀπὸ τὴν γυναικὰ του περισσότερο.

— Βοηθάτε με, γιὰ τὸ θεό, παιδιὰ! βοηθάτε με!, ἐφώναξε τὴ νύκτα ἐκείνη ὁ ποῦ εἶχε σηκωθῇ μὴ ἀγρία παλαθονο-τία, ἀναστατώσασα ὅλον τὸν λιμένα τῆς μικρᾶς νήσου, ἐκτεθειμένον εἰς τὴν μανί-αν τῆς.

Ὁ καπετὰν Λυμπέριος ἐπάνω εἰς τὸν ὕπνον του, ἐξαφίσεως ἀπὸ τὰς ἀγρίας πνοῆς τοῦ χειμερινοῦ ἐκείνου νότου, κατέ-θη ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα καὶ εἰς ἕνα βρά-χον ἐπάνω θαλασσομμένος, ξεσκουφωτός, καὶ μὲ τὸ ἄστρο του ἐσώδρακον, σὰν ὁ βρυκόλακας τοῦ λιμανιού, προσπαθεῖ νὰ διασώσῃ τὸ ὥρανον πλοῖάριον, τὸ ὁποῖον, παρασυρθεὶς, εἶχε διπλωθεὶς ἐπάνω εἰς τὴν βροχώδη ἀκτὴν τοῦ λιμένος.

— Βοηθάτε με! ἔκλειεν ὁλόλῳζον ὁ καπετὰν Λυμπέριος μισοπνιγμένος μέσα εἰς τὰ ἀφρίσμενα κύματα καὶ προσπαθὼν νὰ πιάσῃ ἀπὸ τὸ κύματον τὸ κόττερον, σὰν παιδί ἀπὸ τὸ χερί, ὁ πτωχός, νὰ τὸ τραβᾷ ἔξω.

Ἄλλ' ἕνα τελευταῖον κτύπημα τοῦ λεπτοκαμμένου πλοίου ἐπὶ τὸν ὕψλων ἐ-κεῖ, διέλυσεν αὐτὸ παράτα εἰς ξύλα καὶ σχοινία, ὅταν καὶ ὁ καπετὰν Λυμπέριος ἔ-ξαφνα, σὰν νὰ ἐγλύστρησε, εὐρέθη φαρ-δύς—πλατὺς μέσα εἰς τὰ ἀγρία κύματα σὰν γιολόβητος ὀλόθρηος, συγκυλιόμενος καὶ αὐτὸς μετὰ τὸν ἄλλον ναυαγίων μέσα εἰς τοὺς γοργοὺς γογγυσμούς τῶν ἀφρῶν καὶ τῶν κυμάτων.

Ἡ πένθιμος εἰδησις τὴν ἡῦρε τὴν κυρὰ Λυμπέρειναν προσεχόμενην, γονατιστὴν ἔμπρὸς εἰς τὴν Τριχειροῦσαν τῆς, ἐνὸς τὸ παιδίον, τὸ νηπιὸν ἐκλυμνιζέον ἄσπρον.

Ἄλλ' εἶχε πλάτος καρδιάς ἡ ἀξία ὄν-τως γυναικὰ αὐτὴ καὶ διήλθε νικηφόρος τὴν θλιθερὰν χρεῖαν τῆς, ἀφιερωμένη εἰς τὴν ἀνατροφήν τοῦ τέκνου τῆς, τὸ ὁποῖον ἦδη, ἐφηδὺς εἰκοσιπενταετῆς, ἦτο ὁ καλὺς-τερός ναύτης τῆς νήσου καὶ ὁ συμπαθὴς ναυκλῆρος τῆς σκούνας τοῦ καπετὰν Γιάν-νη, ἀπόξω ἀπὸ τὸ Σιτλί-Μπαχάρ.

Εἰς τὸ τελευταῖον ταξίδι ἔμεινε τρεῖς μῆνες σχεδὸν μαζί με τὴν μητέρα του, ὅ-λον τὸ φθινόπωρον, ἥτις, ὑποφέρουσα ἀπὸ ἕνα ἐπιπλέον μαρσάμουν, εἶχε καταπέσει τελεῖως.

Ὁ χειμὼν, πολὺ πρῶτῃμα ἔκραγεις καὶ

μὲ ἀσυνήθῃ θῖαν τὸ ἔτος ἐκεῖνο, εἶχεν ἀπο-κλείσει ὁλοτελῶς τὴν μικρὰν νήσον με τὰς συνεχεῖς θυέλλας του καὶ τὰς τρικυμίας του, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν εἰς τὴν νῆ-σον καταπλῦτον τῆς σκούνας, ἥτις, φορτω-μένη σίδηρα παλαιά, κατέβαινεν ἀπὸ τὴν Πόλιν, κατευθυνόμενη εἰς τὴν Μασσαλίαν.

— Καλύτερα, μανούλα μου, ὅπου ὅλο δρῆχει καὶ χιονίζει καὶ καθομαὶ κοντὰ σου εἰς τὴν παραστιά... —

Τὴν εὐχήσαν μου νάχης, παιδί μου... Δεξιὰ καὶ ἀριστερά!... Ἐπανελάμβανεν ἡ γερωντίσσα ἀντὶ πάσης ἄλλης ὁμιλίας. Κ' ἐσιώπα κατόπιν σιγὴν μακρὰν καὶ νεκρί-κην, γυρμένη ἀπὸ τὸ ἕνα πλευρὸν εἰς τὸ πρὸς-κατάπλυνον τῆς, παρὰ τὴν ἐστίαν, καὶ βλέπουσα ἀτενὺς πρὸς ἐν σημεῖον τῆς ὁ-ροφῆς, ὡς ἐν θεωρίᾳ μυστικῇ τῶν ἡσυχ-ατῶν τῆς ἀρχαίας Λιβύης.

Καὶ ὁ Γεωργάκης, ὁ εὐσώμος ναύτης, με τούς κυανούς του ὀφθαλμούς, ἐν οἷς κατηνύαζτο, θαρρεῖς, τὸ γλυκὺ τὸν Αἰ-γαίου χρῶμα, με ἕνα πρόσωπον στρογ-γύλον καὶ πρᾶον, στιλπνὸν καὶ αἰώμιον ὡς ἡ ἀθώοτης, με μίαν χάριν ἀπλάστον καὶ διασπῆς ὡς τὸ νῆμα τοῦ Ταξιδάρου μας, τρεῖς μῆνες σχεδὸν δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν πενιχρὸν κλινίδιον τῆς μητρός του, ἥτις, γυρμένη, ὡς ἦτο πάντοτε, τοῦ ἐφαίνετο σὰν ζωγραφία τῆς ἀγίας Φωτει-νῆς τῆς Σμύρνης, ἀπαστράπτουσα ἀγά-πην καὶ στοργήν.

Πρῶτῃ-πρῶτὴ τῆς ἀναπτε φωτῖαν καὶ τῆς ἔφηνεν τὸν καφὲ τῆς, ποῦ τῆς εἶχε φέρεῖ ἀ-πὸ τὸ ταξίδι, ἔως οὐ νὰ ἐξημερῶσεν καλὰ καὶ ἔλθῃ ἡ ἐξαδέλφη του ἡ Λουξεναῖ, μὴ πτωχὴ καὶ ἡλικιωμένη ξενοδουλεύτρια, ὁ-που ἡ δουλειὰ δὲν τὴν ἄφησε νὰ παντρευ-τῇ, γιὰ νὰ τῆς σκουπίσῃ, νὰ τῆς ξετινά-ξῃ τὸ μενδερᾶκι τῆς καὶ τῆς μαγειρεύσῃ ἔπειτα κανένα φαγάκι, ἔχουσα δίπλα τῆς καὶ τὴ δουλειὰ τῆς τὸ ραψιμὸ τῆς, καμμία φορὰ καὶ τὰ λανάρια τῆς.

— Δὲν μοῦ λες τίποτα, μητέρα; — ἔλεγε καμμία φορὰ ὁ Γεωργάκης ἔ-λθων νὰ διακόψῃ τὴν θλιθερὰν ἐκείνην τῆς μητρός τὸν σιωπὴν, ὅπου τόσο τὸν ἐθλί-βε. Δὲν μ' ἐρωτᾷς τίποτε; —

— Τί νὰ σ' πῶ παιδί μου! νὰ σὲ ζα-λίσω! —

Ἐπανελάμβανε πάντοτε ἡ γραῖα, χωρὶς νὰ ἀποσπᾷσθαι ἀπὸ τὴν μαυρισμένη ὀρο-φὴν τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, πλανωμένη — θαρρεῖς — ἐκεῖ ἐπάνω εἰς καμμίαν εἰκό-να τῆς φαντασίας τῆς.

Καμμία φορὰ ὅμως συνήρχετο. Ἡ λή-θη, ἡ ὁποία τὴν εἶχε σθανώσῃ ζωντα-νὴν, διελύετο σιγά-σιγά, σὰν νὰ ἐξεδιπλῶ-νετο κατὰ ἀπὸ πᾶν τῆς, καὶ τότε τὸ ὥ-χρον χρῶμα τοῦ προσώπου τῆς, ἐρρόδιζε τὸσον εὐμορφῶς, ὡς ὅταν θελὴ νὰ βασιλεύ-σῃ ὁ ἥλιος.

Μειδίαιμα ἑλαφρὸν καὶ γλυκὺ, ὡς εἶναι γλυκὺ τὸ ἡλιοβασιλευμα, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς, οἱ νεκροὶ ἐκείνοι καὶ ἀκίνητοι, ὡς ἐξ ὕ-αλου ψευτικοῦ, ἀναζοῦσαν αἰφνης, ἐλαμψύ-ριζαν κ' ἐπαίζαν. Καὶ τότε ἐνθυμεῖτο. Ἐνθυμεῖτο ὅτι ὑπάρχει καὶ ὅτι ζῇ. Ἐνθυ-μεῖτο ὅτι ὑπῆρξε ποτὲ ὁμιλητὴ καὶ δια-χυτικὴ καὶ ἐνθυμεῖτο τὰ ἀστεία τῆς τότε καὶ τὰ διστιχὰ, καὶ ὑπενεγερμένη ἀπὸ τὸ ἐρμητικὸν κλινίδιον τῆς ἐσπράχνετο, σι-γά-σιγά, πρὸς τὴν ἐστίαν, ὡς διὰ νὰ συν-δραυλίσῃ τὴν φωτῖαν.

Τότε, ὡς ἀπαντήσεις εἰς παλαιὰς τοῦ Γεωργάκη ἐρωτήσεις, χθεσινὰς καὶ προ-χθεσινὰς, ἔλεγε, με ἕνα πένθιμο ὅμως πάντοτε μειδίαιμα, μειδίαιμα φεύγοντος, ἀ-ποχαριετισμοῦ — θαρρεῖς θλιβεροῦ πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὸν κόσμον!

Γαῖτάνι πλέκω καὶ δὲν ἀδειάζω. Σὰν τ' ἀποπλέξω σὲ κουδεντιάζω.

Ἀνέξῃ τότε ἐν ταῖς ὀλίγαις στιγμῆς ἐκεῖ-νες τῆς χαρᾶς καὶ τῆς διαχύσεως, εἰς τὸν στυγνὸν ἐκείνον θάλαμον, ὅλος ὁ κόσμος, ὁ παρελθὼν, ἕνας πόλιν ὠραίος κόσμος ὡς εἶναι ἡ ζωὴ, ἕνας κόσμος εὐχαρὶς καὶ φαί-δρος, ὅπου ἀκόμη δὲν τὸν εἶχε σβύσει με τὴν κρύαν σιωπὴν του τὸ θλιθερὸν γῆρας.

Καὶ τὴν ἐβλέπε τότε — ἐθάρρει — ὁ Γεωργάκης, τὴν μητέρα του νέαν ἀκμήν, φιλόπονον καὶ ἀκούραστον, ὅπου ποτὲ τῆς δὲν ἔλεγε ὅτι θὰ γηράσῃ, ἀνεδοκατεβαί-νουσαν καὶ τὶς σκάλες εἰς τὰ πρῶτα τῆς μακρᾶς χρεῖας τῆς χρόνιαν, μαγειρεύου-

σαν, γελῶσαν, ζῶσαν, ἐφαντάζετο τότε τὴν σεμνὴν γραῖαν κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἐκεῖ-νας στιγμῆς, ὅπου τοῦ ἔλεγε τὰ τουφερά-διστιχὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὴν μνή-μην τῆς ὁλόκληρον θησαυρόν, ἀλλὰ τὸν ὁ-ποῖον τώρα εἶχε θάψει τὸσον βαθεῖα ἡ πέν-θιμος νόσος. Τὴν ἐφαντάζετο ἀνασκου-μπωμένην καὶ ὁλόχαρην, κατασκευάζου-σαν ἐκείνες τὶς ὠραίες λαχανόπτες, ὅπου ἦταν γεμάτες χαρὰν, παρὰ με καυκαλί-θρες!

— Τί ἔγιναν ἐκεῖνα τὰ χρόνια, μανού-λα μου! —

— Τί ἔγιναν, παιδί μου, μαθές!... Καὶ τότε ἴστατο καὶ τὴν ἐβλέπε καὶ αὐ-τὸς σιωπηλὸς καὶ ἀκίνητος. Τὴν ἐκύτταζεν ὡς ἐν ἀπορία πρὸς τὸ αἰώνιον πρόβλημα τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἰδοὺ ἀνωρθοῦτο ἐνώ-πιόν του μαῦρον ὡς φάντασμα, ὡς ὁ σκε-λετὸς ἐκείνος με τὸ δρέπανον.

— Διατὶ νὰ γηράσκωμεν! καὶ διατὶ νὰ ἀποθνήσκωμεν! —

Ὅμως εὐσεβὴς ὡς ἦτο κ' εὐλαβὴς χρι-στιανός, κατάρθανεν εὐκόλως νὰ πρᾶνῃ τὴν ψυχὴν του, παρηγορῶν ἑαυτὸν καὶ τὴν μητέρα του, με τὴν μόνην ἀληθινὴν παρη-γορίαν:

— Ἐννοια σου, μητέρα, Στὴν ἄλλη ζωὴ νὰ εἶσαι καλὰ. Ἐκεῖ νὰ περάσουμε καλὰ, εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν...

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ καιρὸς ἔδειξε σημεῖα βελτιώσεως καταφανή. Ἡ Ἀνατολὴ ἤρχι-σε νὰ καθαρίζει ἀπὸ τὰ μαύρα ἐκεῖνα νέ-φη, τὰ ὁποῖα εἶχε τὸσον πυκνὰ σφωρίσει ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου μαῖντρος τόσας ἡμέρας πνέων. Ἡ Θράκη ἐξ ἄλλου φαινόταν ἐλα-μπύρινη εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ ἑλληνιστὸν κύμα-σιν, τὰ δὲ ἄγρια τοῦ Ἑλληνιστοῦ κύμα-τα κατέπιπτον ὁλοῦν, ἔως οὐ τὸ πέλαιος τὸ Αἰγαῖον ἤρχισεν ὅλον γοητευτικὰ νὰ γαλανίζει καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ὀριζή-ντος, κάτω πολὺ, καὶ ὁπίσω ἀπὸ τὴν Τένε-δον, σημεῖα ἑλαφρὰ νοτίου ἀνέμου ἐσχη-ματίζοντο.

— Βίρα, παιδιὰ! διέταξε μετ' ἐνθου-σιασμοῦ ὁ καπετὰν Γιάννης. Πάραυτα οἱ ναῦται εὐρέθησαν εἰς τὰς θέσεις των.

— Νὰ ξεμουδιάσουμε λιγάκι, παιδιὰ! προσέθηκεν ἀμέσως.

— Ἀλέστα! ἐφώναξε με τὴν κομμένην μύτην τοῦ ὁ κοντὸς ὁ Καπτότας, πεθαίνων γιὰ τὸ τιμὸν ἕνα κάμην τὸν καπετάνιο.

Ἐκαμην ἕνας-ἕνας τὸν σταυρὸν του καὶ ἰδοὺ ἡ μπόμπα τῆς σκούνας, με τὸ θρα-χὸν καὶ συχνοπνιγμένον κύλισμα τῆς, ἄρχισε νὰ σὺρῃ τὴν ἀγκυρὰν, ἀφίνοσα ἔ-να ἀσυνήθῃ σιδηροῦν ἀντίλαλον εἰς τὴν ἔρημον ἀκτὴν με τὸν βραχνὸν ἐκείνον ἀ-νασασμὸν τῆς.

Ὡς πηλὴν συγχρόνως ἀνάλογοι ναῦται ἐθεάθησαν εἰς τοὺς ἐξαρτισμούς τοῦ πλοῖ-ου, τὸ ὁποῖον ἰδοὺ: ἀνοίεν ἕνα-ἕνα τὰ πανιά του καὶ ταλαντευθεὶς ἐπικρατῶς δε-ξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐξεκίνησεν ἑλαφρὰ, νὰ πᾶσι ἐξολοθήσασα πλεον ἀπὸ τὸ ἔλος, ἀφοῦ ἐξετίναξε μετὰ χαρὰν τὰ δύο κοντὰ πτεράκια τῆς.

Ἀφρὶσεν ἀμέσως ἔμπρὸς εἰς τὶς μά-σκες τῆς τὸ θαλασσάκι, ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐλικοειδὴς κίνησις ἐσημειώ-θη ἐπὶ τῆς θαλασσίου επιφανείας.

Ὁ Καπτότας, κοντὸς καὶ κυφός, με τὴν κομμένην μύτην, ἐκάθησεν ἀμέσως εἰς τὸ τιμὸν, ἔχων τὰ μᾶτια του διαρκῶς εἰς τὴν κατέναντί του πυξίδα καὶ σοβαρευόμενος με κωμικὴν ἀκίνησιαν.

Ὁ καπετὰν Γιάννης, καταχαρούμενος, ἐφουμάριζεν εἰς τὴν πρύμνην, διασκεδάζων με μίαν παράταξιν δελφίνων, ὑπερηφάνως ἐξελισσομένην πρὸ τοῦ Ἑλληνιστοῦ, ὁ δὲ Γεωργάκης, ἀφρημένος πάντοτε, ἀ-κουμπῶν ἐπάνω εἰς τὴν καπαστὴν, ἐβλέπε με λαίμαργίαν εὐλαδί ἕνα ἐρμηκλήσακι, τὸ ὁποῖον, κατὰρχον εἰς τὸ ἡλιοβασι-λεμα, ἐστόλιζε τὴν κορυφὴν ἑνὸς λοφίσκου.

— Φύσα, χρυσὸ μου, φύσα! ἤκουσθη ὁ καπετὰν Γιάννης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ οὐρίον πνεῦμα.

Ἡ σκούνα ἐμβαίνει ἤδη εἰς τὸν Ἑλλή-σποντον ὡς νύμφη εἰς τὴν πασάδα. Αἱ πνοαὶ τοῦ μπάτη, προσκόπτουσαι ἐπὶ τὸν ἰστίον καὶ τὸν σχοινίον καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ ἐξαρτισμοῦ πλεγμάτων, ἀποτελοῦσιν ἡδυπαθὴ ἁρμονίαν καλλιφώνων μουσικῇ, ψάλλοντες ἐπὶ τοῦ μινάρε τοῦ γλυκύτατον

κιντὶ, τοῦ δειλινοῦ τὴν παθητικὴν προσευ-χὴν. Ἰδοὺ, τὸ Σιτλί-Μπαχάρ, τὸ ἀληθινὸν θαλάσσιον κλειδίον, ἐπὶ τῆς Θράκης, ἀπο-τόμως καὶ ἡρώδης κομπομένης εἰς ἀκτὰς τιτανώδεις. Ἰδοὺ, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ τὸ Κούμ-Καλέ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας, ἥτις με τὰς μαλακὰς καὶ ἀδρὰς ὄχθας τῆς, τὰς τὸσον ἀπαλῶς πρασινοβολούσας ἤδη ὑπὸ τὴν πρῶτον χλοήν, θαρρεῖς κ' ἐκείνεται ἐρωτικῶς νὰ χαιρετήσῃ, ν' ἀσπασθῇ κ' ἐ-ναγκαλισθῇ μίαν φορὰν ἀκόμη τὴν ἀγα-πημένην ἀδελφὴν τῆς, τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὴν ἐξεχώρισεν ἀποτόμως εἰς τὴν διὰβασιν τῆς τὴν κοπτερὴν ἡ Δημι-ουργία.

Τὴν νύκτα ἐξηκολούθησεν ὁ εὐνοϊκὸς ἄ-νεμος ἰσχυρότατος ἀκόμα. Καὶ οὐδὲ πα-ρέστη ἀνάγκη τοῦ ρυμουλκοῦ, τὸ ὁποῖον, καταγάλαζον με ἕνα πύρινον ζουνάρι, εἶχε διπλωθεῖς εἰς τὴν σκούναν.

Ὑπὸ τοὺς αἰσίους αὐτοῦ τοῦ πλοῦ ὁ-ρους ὁ καπετὰν-Γιάννης εὐχαρίστως παρε-χώρησεν τὴν ζητηθεῖσαν ἀδειαν εἰς τὸν λοστρόμον του, ὅστις ἠθέλησεν ἐνωρίτε-ρον νὰ κατεβῇ εἰς τὸ ράντιστο του ὡς εἶπε δικαιολογούμενος:

— Ἀεῖντε, καὶ λιγώτερο νὰ θυμάσαι τὴ μάνα σου! ὅσο μπορείς λιγώτερο!... Τὴν αὐγὴν, ἐπάνω εἰς τὸ γλυκοχάραμα, ὅταν πλεον ὁ δαρδελανὸς τῆς πρῶρας ἤρ-χισε νὰ ξεχωρίζῃ τοὺς μινάρδες τῆς Καλ-λιπόλεως, τὸ πλῆρωμα, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ναυκλήρου, τοῦ Γεωργάκη τῆς Λυμπέ-ρεινας, παρέστη εἰς μίαν τρυφερωτάτην σκηνήν, ἡ ὁποία αἰεὶς τούντι τὸν κόπον μίας περιγραφῆς.

Κάτω εἰς τὴν πρῶραν, εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν ναυτῶν, ἐκεῖ πρὸ τῶν εἰκονισμάτων τοῦ πληρώματος, ὅπου ἔκαθεν ἡ ἀκοίμητος τοῦ πληρώματος τῆς σκούνας κανδήλα, ἔ-πάνω εἰς ἕνα τραπέζακι εὐμορφῶς εὐπρεπ-σμένον, ἕνα πιάτο με κόλλυβα ἀνέκειτο με πολλὴν στοργὴν στολισμένο. Ἦταν κόλ-λυβα νεκρώσιμα με χάριν καὶ τρυφερότη-τα πολλὴν ἀρματωμένα, εἶχαν ἐπιπασθῇ με τὸ ῥῶμα σακχαρώδες, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐτέθησαν σταυροειδῶς σταφίδες, κλωνα-ράκια δύο, ἔφρου βασιλικῆς καὶ μαντζου-ράνας, συνεπλήρουν τὴν δὴν εὐπρέπειαν με πολλὴν σεμνότητα.

Ἐνα κηρίον ἔκαθεν ἐμπηγμένον εἰς τὸ μέσον.

Ὁ Γεωργάκης τῆς Λυμπέρεινας, με φωτὰ τὰ μᾶτια του ἀπὸ τὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἀπὸ τὸν μυστικὸν τῆς νυκτὸς θρήνον, ξεσκουφωτός κ' ἔχων ἑτοιμον θυμιάτον πῆ-λινον, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πρασινοκίτρινα τοῦ Τσανακαλέ, ἔκαμε τὸ σταυρὸν του καὶ ἤρ-χισε νὰ θυμιάτῃ τοὺς ναύτας γύρω-γύρω, ἀναγινώσκων συγχρόνως τὸ Τρισάγιον καὶ ψάλλον: «μετὰ πνευμάτων δικαίων...». Οἱ ναῦται, καταπτοηθέντες αἰφνης ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπιβολῆς, μετ' ἧς πα-ρέστη ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν των, τὴν ἐω-θινήν ἐκείνην ὥραν, ἡ ἀπροσδόκητος σκη-νὴ — ἔστησαν ἐν εὐλαθείᾳ κατανυκτικῇ, γύρω-γύρω, ὡς εἰς Ἑκκλησίαν. Ἀπεκαλύ-φθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνουν τὸν σταυ-ρὸν των. Μερικοὶ καὶ ἐδάκρουν παρακολου-θοῦντες τὴν πένθιμον ἐκείνην ψαλμωδίαν.

Ὅταν δὲ ὁ ναυκλῆρος ἤρχισε νὰ ψάλλῃ τε-λευταῖον: μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον...» σιγά-σιγά, με κλαίουσας φωνὴν, συχνὰ διακοπτομένην ἀπὸ τοὺς λυγμούς τῆς ψυ-χῆς του, οἱ ναῦται δὲν ἠμποροῦσαν νὰ κρατήθουν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ ἀνε-κραύγασαν πάντες ἐν χορῷ:

— Θεὸς σ' ἡρώρεσ'νε! Θεὸς σ' ἡρώρεσ' τὴν!

Καὶ τὴν ἐμακάρισαν ἔπειτα με τὴν καρ-δίαν των ἀληθῶς, τρώγοντες τὰ τόσον κα-τασκευαστὰς εὐλογημένας κόλλυβας, τὰ ὁ-ποῖα εἰς τὴν ἐρμησίαν ἐκείνην καταμεσῆς εἰς τὸ πέλαιος, εἶχε παρασκευάσει ἡ εὐ-λαδὴς πρὸς τὴν ψυχὴν τῆς μητρός του στοργὴ τοῦ συμπαθοῦς ναυκλήρου.

Ὁ καπετὰν Γιάννης, παρασταθεὶς καὶ αὐτός, περὶ τὸ τέλος τῆς ἱερᾶς ἐκείνης σκηνῆς, τῆς ὁποίας εἶχεν ὀφραυνθῇ τὸ εὐ-λόδες θυμίαμα διασκορπισθεὶς ἀπὸ τῆς πρῶ-ρας εἰς ὅλον τὸ πλοῖον, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρούσῃ ἐνα δάκρυ καὶ αὐτός, με ὅλας τὰς φαιδράς καὶ θυμώδεις ἐξεις τῶν τρόπων του καὶ εἶπε λαμβάνων καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὰ κόλλυβα:

— Οἱ πεθαμένοι πολλὰς φορὰς ἔχουν τὴν ἀνάγκη τῶν ζωντανῶν. Εἶν' ἀλήθεια. Ἐνὼ συγχρόνως πίσω ἀπὸ τὴν πρύμνην,



Πουλόβερ χωρίς μανίκια

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλὶ μετὲς - μελανζέ ΠΕΓΚΟΥΕΝ καὶ 50 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος καφέ. Βελόνες Νο 2.

ΤΡΟΣΟΣ ΠΛΕΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλὴ, 1π ἀνάποδη. Ζέρσευ = 1 βελὸν καλὴ, 1 βελὸν ἀνάποδη. Φανταζὶ - πλέξι = 1η ΣΕΛΟΝΑ: 1π καλὴ. * Μπλέξετε τὴ δεξιὰ βελὸνα μετὰ τοῦ 1ου καὶ 2ου πόν-του καὶ πλέξετε 1π καλὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ πλέξετε τὸν 1ο καὶ 2ο πόντο καλὴ. Συνεχί-σετε ἀπὸ *. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 1π ἀνάποδη, * 1π ἀνὰποδη, 2π μαζί ἀνάποδη. Συνεχίστε ἀπὸ *. Θὰ τελειώσετε τὴ βελὸνα σας με 2π ἀνάποδη. Θὰ συνεχίσετε τὴν πλέξι ἐπ'ανα-λαμβάνοντας συνεχῶς αὐτὲς τὶς δύο βελό-νες, μεταφέροντας τὸ σχέδιον καὶ δευτέρῃ βελὸνα 1π δηλ. καθεὶ φορὰ ἀπὸ τὴν καλὴ θὰ μεταφέρετε τὸ σχέδιον.

ΔΕΙΓΜΑ: 17π = 5 ἑκάτ., 22π = 5 ἑκάτ.

Μπροστινὸ

Βάλετε 176π μετὲς τοῦ μετὲς μαλλὶ καὶ πλέ-ξετε 10 ἑκάτ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συ-νεχίστε με ζέρσευ πλέκοντας ἴσια. Σὲ γε-νικὸ μᾶκρος 33 ἑκάτ. σχηματίζετε τὶς μα-σχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύ-τερη βελὸνα θὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριά: 4π, 3π (2 φορές), 2π (3 φορές), 1π (6 φο-ρές) καὶ ἀπὸ 1π καθεὶ 4 βελόνες (5 φορές). Συνεχίστε ἴσια τὶς μασχάλες. Σὲ γενικὸ

μᾶκρος 37 ἑκάτ. θὰ κλείσετε τοὺς 37 με-σάιους πόντους σὲ μὴνὰ φορὰ γιὰ τὸ ντεκολ-τέ. Ἡ κάθε μεριά θὰ πλεχθῇ χωριστά. Πε-ράσετε τοὺς πόντους τῆς μῆας μεριάς σὲ

Μία σειρά από ενδιαφέροντα έκλαϊκευμένα θέματα

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

και οι σταθμοί στην εξέλιξί της

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΒΡΥΩΔΗ ΑΚΟΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙ
● ΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ

30v

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ

● Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ που παρέχεται ή που πρέπει να παρέχεται από τις κοινωνίες στις έγκυες γυναίκες ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ, έχει σκοπό την παροχή ιατρικής και φαρμακευτικής βοήθειας, σε τρόπο ώστε ο τοκετός να φθάσει σε καλό τέλος και να εξασφαλιστεί από τη μία μεριά μεν η ζωή και η υγεία της μητέρας κι' από την άλλη η γέννηση υγιούς βρέφους και η επιβίωσή του.

Η ιατρική και φαρμακευτική αυτή βοήθεια μπορεί να παροσχηθεί είτε στο σπίτι της εγκύου είτε στα Μαιευτήρια. Όλες οι συζητήσεις οι επιστημονικές και κοινωνικές που έγιναν πάνω σ' αυτό το ζήτημα κατέληξαν στο αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα ότι ο καλύτερος τόπος όπου πρέπει να γίνεται ο τοκετός είναι η φυσική έστιά της γυναίκας, δηλαδή το σπίτι της. Και μόνο οι δύσκολες περιπτώσεις, οι δύσκολοι τοκετοί πρέπει να γίνονται στα Μαιευτήρια. Επομένως μία καλή κοινωνική οργάνωση ιατρικής βοήθειας για τον τοκετό θα έπρεπε να περιλαμβάνει, πρώτα απ' όλα, αφ' ενός μεν Μαιευτήρια, αφ' ετέρου δε ειδικά ιατρικά-κοινωνικά συνεργεία για την εξασφάλιση καλού τοκετού «κατ' οίκον» σ' όλες τις έγκυες που δεν είναι ικανές από μόνες τους, με τα δικά τους δηλ. οικονομικά μέσα να εξασφαλίσουν αυτήν την ιατρική βοήθεια.

Στην πατρίδα μας η δεύτερη αυτή υπηρεσία είναι ανύπαρκτη, και μόνο Μαιευτήρια στις μεγάλες πόλεις ή ιδιωτικές μαιευτικές κλινικές συμβεβλημένες με το Δημόσιο ή τους Ασφαλιστικούς Όργανισμούς παρέχουν την ιατρική προστασία κατά τον τοκετό στις άπορες και τις ασφαλισμένες.

Στην Αθήνα υπάρχουν δυο μαιευτήρια και πολλές μαιευτικές κλινικές. Τα μαιευτήρια είναι:

1) Το Δημόσιον Μαιευτήριον Αθηνών (Ζαχαράτου 17, Αμπελόκηποι. Τηλέφ. 63721. Δ)τής: Ε. Μπραβάκος). Αυτό συντηρείται από το κράτος, και δέχεται άπορες γυναίκες, καθώς και συζύγους δημοσίων υπαλλήλων και στρατιωτών. Οι έγκυες προσέρχονται απ' ελεύθερας στο νοσοκομείο με τα σχετικά πιστοποιητικά (δελτία άπορίας, δημοσιονομική ιδιότητα συζύγου κ.λ.π.) και εισάγονται δωρεάν. Όσες δεν έχουν την ιδιότητα της άπορης ή της υπαλλήλου πληρώνουν ένα μικρό ποσό. Εφημερεύει κάθε ημέρα.

2) Το Μαιευτήριον «Μαρίνας Ηλιάδης» (δωρεά «Ελευνας Ε. Βενιζέλου», όδ. Ζαχαράτου 17, Αμπελόκηποι. Τηλ. 62845. Δ)τής: Δ. Νάτσιος, πρόεδρος: Κ. Αδαμόπουλος. Είναι ίδρυμα ιδιωτικής πρωτοβουλίας ενισχυόμενο από το υπουργείον Υγείας. Διαθέτει 110 κρεβάτια και παρέ-

Τού δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

χει περίθαλψη σε λεχώνες, επίτοκες και πάσχουσες από γυναικολογικές παθήσεις. Δέχεται ιδιώτες και συζύγους υπαλλήλων υπηρεσιών, τραπεζών και άλλων οργανισμών. Έχει θέσεις Α', Βα', Β6', Γ'. Διαθέτει επίσης και μερικά κρεβάτια για άπορες. Το γραφείο κινήσεως ασθενών και τα εξωτερικά Ιατρεία είναι αρμόδια για την εισαγωγή των γυναικών. Εφημερεύει ημέρα παρά ημέρα.

● Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟ αφορά και τις λεχώνες και τα βρέφη και περιλαμβάνει: 1) Την ιατρική επίβλεψη της μητέρας, 2) Την καθοδήγηση και την εκπαίδευσή της σε ό,τι αφορά την υγιεινή προστασία του παιδιού της, 3) Τη διαφύλαξη της για την αξία της μητρικής γαλακτοτροφίας, 4) Την επίβλεψη του τρόπου της γαλακτοτροφίας όταν το παιδί στερηθεί, για οποιοδήποτε λόγο, το μητρικό στήθος, 5) Την ιατρική επίβλεψη του παιδιού (τακτικά ζυγίσματα, συχνή ιατρική εξέταση, συμβουλές στις μητέρες, κανονισμός θηλασμού ή γευμάτων παιδιού κλπ.).

Η προστασία αυτή ασκείται στην πατρίδα μας πάλι με τους συμβουλευτικούς σταθμούς έγκυων και βρεφών τους οποίους διαθέτει το Πατριωτικό Ίδρυμα (Π.Ι.Κ.Π.Α.), τα τμήματα προστασίας μητρότητας και παιδιού των κατά τόπους υγειονομικών κέντρων, και τα κατά τόπους μαιευτικά και παιδικά Ιατρεία του Ίδρυματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, τα οποία περιγράψαμε λεπτομερώς στα δυο προηγούμενα κεφάλαια. Επίσης ασκείται και με τη ΔΙΕΘΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ η οποία στεγάζεται όδ. Ίωνος 10, τηλ. 54.341, πρόεδρος ο αϊδης, Έντουαρντς. Η οργάνωσή αυτή των Ηνωμένων Εθνών παρέχει διά του Π.Ι.Κ.Π.Α. συμπληρωματική τροφή στις επίτοκες γυναίκες και στα βρέφη. Συνεργάζεται επίσης με τις οργανώσεις του σκανδιναβικού Έρυθρου Σταυρού για τον έμβολιασμό των βρεφών με αντιφωσφορικό έμβολιο Β.Σ.Γ. και παρέχει εφάρμακα αντισηπτικά για επίτοκες που πάσχουν, και τα παιδιά τους.

● ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ των πολύ λίγων αυτών μέτρων ιατρικής προστασίας της μητρότητας, υπήρξαν παρά πολύ ενθαρρυντικά και αποδεικνύουν τι μπορεί να αποδώσει μια επέκτασή τους σ' όλη τη χώρα κάτω από ένα επιμελημένο σχέδιο. Αναφέρουμε σχετικά τους εξής χαρακτηριστικούς αριθμούς: Η θνησιμότητα των βρεφών των μη έγγεγραμμένων στους συμβουλευτικούς σταθμούς, για την Αθήνα και τον Πειραιά, ήταν η εξής επί 10.000 βρεφών: 1ος μήνας 400, 2ος μήνας 100, 3ος μήνας 98 κ.λ.π. Αντιστοίχως η θνησιμότητα των έγγεγραμμένων στους συμβουλευτικούς σταθμούς βρεφών, πάλι στην Αθήνα και τον Πειραιά και για 10.000 βρέφη, ήταν η εξής: 1ος μήνας 100, 2ος μήνας 150, 3ος μήνας 75, 3ος μήνας 50 κ.ο.κ. Επίσης στη Σπάρτη όπου υπάρχει από μακρόν συμβουλευτικός σταθμός έγκυων και βρεφών, η βρεφική θνησιμότητα είναι στο 1/3 περίπου της θνησιμότητας των βρεφών της Καλαμάτας η οποία έσπευτο μέχρι πρό 2—3 έτη αναλόγου σταθμού. Χαρακτηριστικό επίσης είναι το γεγονός ότι, σπάνια παρατηρούνται κορύμματα διφθερίτιδας στα βρέφη τα έγγεγραμ-

μένα στους σταθμούς, ενώ στα άλλα παρατηρούνται πολύ συχνότερα. Υπενθυμίζουμε δε ακόμη αυτό που γράψαμε στο προηγούμενο άρθρο για τους θανάτους των εγκύων στις πόλεις και στα χωριά.

● ΑΝ ΘΕΛΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΗ ΟΧΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΑΥΤΩΝ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ, θα βρεθούμε σε πολύ στενόχωρη και δυσάρεστη θέση. Κι' αυτό γιατί τα μέτρα αυτά υπολείπονται τρομακτικά και σε ποσότητα και σε ποιότητα, σε σχέση με τον πληθυσμό της χώρας μας και το χαμηλό βιωτικό επίπεδο του λαού μας. Δεν είναι πρόβλεψη μας να κάμουμε εδώ μία λεπτομερή ανάλυση των αναγκών, ούτε να αναπτύξουμε ένα σχέδιο ιατρικής προστασίας. Ολοζώνη θα παραθέσουμε μερικές χαρακτηριστικές διαπιστώσεις, γνώμες και απόψεις που θα βοηθήσουν την κάθε μία και τον καθένα να αποκτήσουν μία κάπως ευρύτερη αντίληψη για το θέμα, πράγμα που θα είναι ήδη ένα μεγάλο κέρδος, αφού έτσι η κοινή γνώμη θα έχει κατατοπισθεί.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι τα συμβουλευτικά κέντρα έγκυων και βρεφών είναι το πρώτο μέτρο ιατρικής προστασίας. Τα κέντρα όμως αυτά είναι σήμερα μόνο 70—75 και παρακολουθούν μόνο 15—20.000 έγκυες, και μάλιστα μόνο στις πόλεις. Τι γίνονται επομένως οι υπόλοιπες 150.000 έγκυες που γεννούν κάθε χρόνο και που είναι σίγουρα πώς δεν τις παρακολουθεί κανείς αφού η δεν έχουν τα οικονομικά μέσα για δικό τους γιατρό, ή δεν υπάρχει τέτοιος όπως γίνεται στο μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής υπαίθρου; Ανάγκη λοιπόν επιτακτική και επιτακτική να επεκταθούν και να σκορπιστούν οι συμβουλευτικοί αυτοί σταθμοί. Κι' όχι μόνο αυτό, μα να υποχρεωθούν οι άπορες κι' οι ασφαλισμένες έγκυες γυναίκες να γραφτούν στους σταθμούς αυτούς. Σε άλλες χώρες για να το πετύχουν αυτό έδωσαν με νομοθετικές διατάξεις πολλές ευκολίες και ενισχύσεις στις έγκυες που είναι γραμμένες στους σταθμούς αυτούς.

Τα μαιευτήρια είναι επίσης πολύ λίγα και βρίσκονται αποκλειστικά στις μεγάλες πόλεις. Υπάρχει επίσης ανάγκη να πληθύνουν, να διαδοθούν τα κρεβάτια τους αποκλειστικά (αφενός) για τις άπορες και τις ασφαλισμένες και να ιδρυθούν και στις αγροτικές περιοχές. Τα αγροτικά μαιευτήρια, ως εξορμήματα των κεντρικών μαιευτηρίων των πόλεων, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο της πιο επιτακτικής υγειονομικής πολιτικής.

Όπως είπαμε, τα Ιατρικά-Μαιευτικά συνεργεία, για την έκτακτη του τοκετού στο σπίτι της εγκύου είναι ανύπαρκτα στην Ελλάδα. Κι' όμως η δημιουργία τους μπαίνει σε πλάνο πιο πρώτο ακόμη κι' από τα αγροτικά μαιευτήρια. Συνεργεία από ένα γιατρό και μία μαιευτή με κατάλληλο υλικό, σκορπισμένα σε περιοχές από 5—10.000 κατοίκους, κι' όχι πολυτελείς κουστώδιες, πολυδάπανες και δυσκίνητες.

Επίσης ανύπαρκτα είναι τα «Σπίτια της Μητέρας» που είναι ιδρύματα απαραίτητα για την προστασία της μητρότητας και μάλιστα στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αυτή βρίσκεται πολύ διακινδυνευμένη. Και οι περιπτώσεις αυτές αφορούν τις μητέρες έκείνες που στερημένες από κάθε υποστήριξη ήλική και οικονομική, βρίσκουν στα σπίτια αυτά όρους ήθικους και υλικούς τέτοιους, που θα τους επιτρέψουν να αποφύγουν την έμβρυοκτονία, την έγκυατάλειψη του νεογνού ή την έκθεσή (έκθεσι) ή την παράδοσή του σε τροφή. Τα σπίτια αυτά εκφράζουν άμεση σημερινή κοινωνική ανάγκη και είναι προορισμένα να προστατεύουν τις μητέρες και να σώσουν τα παιδιά. Σε άλλες χώρες αποτελούν ουσιαστική κοινωνικά ιδρύματα τα οποία υποχρεούνται να δέχονται χωρίς διακρίσεις γυναίκες έγκυες από 7 μηνών, ή άπορες έγκυες σ' οποιο-

δήποτε μήνα, ή ακόμα μητέρες με τα νεογνά τους.

● Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΡΟΤΗΤΟΣ εκδηλώνεται και στη χώρα μας, αφ' ενός μεν με νομοθετικές διατάξεις του ιδιωτικού και του ποινικού δικαίου, αφ' ετέρου δε με διατάξεις κοινωνικής προνοίας και με διάφορα ιδρύματα που εκφράζουν την εμπράγματη εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Στο ιδιωτικό δικαιο υπάρχουν μεταξύ των άλλων και οι διατάξεις περί διορισμού, περί «αγωγής της διαζευγμένης» περί «επιγνώσεως του τεχνησμένου», περί «καταβολής διατροφής και των δαπάνων τοκετού εις την μητέρα εξωγάμου τέκνου», περί «παραπομπής της κυφορούσης εις την νομή της κληρονομίας ονόματι γαστρος» κ.λ.π. κ.λ.π.

Στο ποινικό δικαιο υπάρχουν οι διατάξεις «περί απαγορεύσεως εκτελέσεως θανατικής ποινής κατά κυφορούσης», ή διατάξεις περί «εκτρώσεως», ή περί «μοστροποιίας» κ.λ.π. Όλες αυτές οι διατάξεις αποσκοπούν στο να προστατεύσουν τη μητρότητα, να εξασφαλίσουν το δικαιο της μητέρας και του παιδιού, και να κατοχυρώσουν την έννοια της μητρότητας στη συνείδηση της κοινωνίας.

Στον τομέα της κοινωνικής προνοίας, η σπουδαιότερη είναι η του Νόμου 2274 «περί εργασίας των γυναικών και παιδών» που επικυρώνει τη διεθνή σύμβαση της Ούάσιγκτον την οποία αναφέραμε. Σε συνέχεια ενδασφύρουσα είναι η διαταγή του προκαρτικού Συντάγματος του 1925 η οποία θέτει τη μητρότητα «υπό την προστασίαν του κράτους», και η οποία απαλείφθηκε από το τελικό σχέδιο του 1928 γιατί θεωρήθηκε πως αποδίδει σε βλάβη του θεσμού του γάμου αφού προστατεύει τη μητρότητα αδιακρίτως και συνεπώς και την εξώγαμη (!). Όλες όμως οι σύγχρονες μερικότερες διατάξεις προνοίας και προστασίας της μητρότητας, έχουν τη βάση τους στους νόμους 4061 και 4062 που εξέδωσαν το 1929 και τραγματούνται περί προστασίας της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας και περί «πατριωτικού Ίδρυματος προστασίας του παιδιού». Με τους νόμους αυτούς η μητρότητα μπήκε πάλι κάτω από την προστασία του κράτους το οποίο άσκει την εποπτεία του με το υπουργείο Προνοίας, το Πατριωτικό Ίδρυμα, τους Δήμους και τις Κοινότητες κ.λ.π.

● Για να δομει συγκεκριμένα σε τί και πως εκφράζονται σήμερα τα μέτρα αυτά προστασίας της μητρότητας, από την άποψη κυρίως της κοινωνικής προνοίας, η οποία και περισσότερο ενδιαφέρει στην καθημερινή ζωή τις έγκυες γυναίκες και τις οικογένειές τους, θα εξετάσουμε χωριστά τις τρεις μεγάλες κατηγορίες γυναικών, όπως τις χωρίζει η σημερινή πραγματικότητα. Τις κατά 40 ποιοδ ή οτε τρώπο ασφαλίσμενες, τις άπορες και τις γυναίκες δημοσίου υπαλλήλου. Για τις άπορες, που δεν υπάγονται σ' αυτές τις τρεις κατηγορίες, δεν υπάρχουν φυσικά διατάξεις κοινωνικής προνοίας. Όμως κι' αυτές τις αφορούν και τις ενδιαφέρουν πολλοί από τους θεσμούς και τα ιδρύματα που έχουν σχέση με την προστασία της μητρότητας και του παιδιού, όπως επίσης πολλοί από τους οργανισμούς ή τις οργανώσεις που έχουν σαν άποστολή και έργο την υποβοήθεια αυτή. Μάλιστα, για να διευκολυνουμε και τη γενικότερη άποψη σχετικά με τον ανεπαρκέστερο, άσυγχρόνιστο και πολυκέφαλο τρόπο με τον οποίο εκφράζεται η μητρική και βρεφική πρόνοια στην Ελλάδα, αλλά και την ενημέρωσι όλων των γυναικών αναφορικά με το τί σχετικό υπάρχει σήμερα στην Αθήνα και πώς μπορούν να επωφεληθούν από αυτό, θα αρχίσουμε με την αποδοχή των θεσμών, ιδρυμάτων και οργανισμών αυτών και του έργου το οποίο εκτελούν. Θέλουμε μόνο να διευκρινίσουμε από την αρχή πως στον τομέα αυτόν της κοινωνικής προστασίας της μητρότητας και του παι-

διού, δεν ξεχωρίζονται περίοδοι από, κατά και μετά τον τοκετό, ούτε η μητέρα από το παιδί, τουλάχιστον ως το 2ο χρόνο της ηλικίας του. Κι' αυτό γιατί προστασία και της μητρότητας είναι στην ουσία, η δυνατότητα μιας εργαζομένης μητέρας να αφήνει το νηπίο της καπου την ώρα που εργαζεται.

● ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ, ΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ που έχουν σχέση με την προστασία της μητρότητας και του παιδιού, και που υπάρχουν σήμερα στην Αθήνα, είναι τα πακάτω (πλην φυσικά των συμβουλευτικών σταθμών):

1) ΤΑ ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΗΤΕΡΩΝ. Τα σχολεία αυτά διοργανώνονται από το Λύκειο των Ελληνίδων. Παρέχουν πλήρη δημοτική εκπαίδευσή σε αγράμματες μητέρες κάθε ηλικίας. Η φοίτηση είναι 3ετής δωρεάν. Παρέχονται επίσης δωρεάν διδλία, τετράδια και φαρμακευτική περίθαλψη. Όσες μητέρες θέλουν να φοιτήσουν πρέπει να απευθύνονται στα εξής δημοτικά σχολεία: 3ον Δημ. Σχ. Παγκρατίου, 13ον Α'γ. Μελετίου, 22ον Μέγαρον Νομικού (Πατριωτικού), 9ον Γκίζη, 3ον Βέικου, Κεντρο. Λύκειον Δημοκρίτου 14, Δημοτικόν Σχολείον Διοτύμου 11.

2) ΒΡΕΦΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ίωνινδων 43, Πειραιεύς, τηλ. 45.166. Δ)ντης Μιχ. Μαντουβάλος. Είναι δημοτικό ίδρυμα που ιδρύθηκε το 1942 με σκοπό την περίθαλψη των έκθετων και εξωγάμων βρεφών. Η διαμονή είναι 5ετής. Προσφέρεται στέγη, τροφή, επένδυσις, ιατρική περίθαλψη. Μετά από 5 χρόνια τα παιδιά στέλνονται στα όργανοτροφεία. Έχει δύναμι 20 βρεφών και παίρνει βρέφη από όλη την Ελλάδα.

3) ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ. Παναγή Τσαλδάρη 51, Τηλ. 55.150. Πρόεδρος ο δήμαρχος Αθηναίων. Δ)ντης Π. Καραμπέτσος. Έχει δύναμι 150—200 βρεφών. Ιδρύθηκε το 1859 με σκοπό την περίθαλψη των έκθετων και των εξωγάμων. Επιχορηγείται από το Δήμο Αθηνών και το Υπ. Προνοίας. Δέχεται έκθετα βρέφη ή εξώγαμα (όταν η μητέρα είναι άπορη), από την ημέρα της γεννήσεως ως 212 χρόνων και από όλη την Ελλάδα.

4) ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ — ΤΜΗΜΑ ΔΕΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΒΡΕΦΗ. Τωάρτου 29, Τηλ. 32.418. Πρόεδρος: Μ. Τρικυπτή. Λειτουργεί κάθε Δευτέρα 11—1 και δίδει δέματα ρουχισμού για νεογνά που ο πατέρας τους είναι στρατιώτης και άπορος. Η μητέρα πρέπει να προσκομίση την ταυτότητά της, πιστοποιητικό άπορίας και δεβάρι ότι ο άντρας της είναι στρατιώτης.

5) ΣΤΕΓΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ. Δελφινίων 62, Κεφαλαί, Κηφισία. Τηλ. 01.671. Πρόεδρος: Κ. Μπουμπουλή. Ιδρύθηκε το 1923 με σκοπό τη διαπαιδαγώγησι των άπορων παιδιών φυλακισμένων γυναικών. Υποστηρίζεται οικονομικά από το κράτος και από δωρεάς. Προσφέρονται στέγη, τροφή, μαθήματα δημοτικού σχολείου, παιχνίδια και περιποίηση σε 40 παιδιά και των δυο φύλων. Για να εισαχθεί ένα παιδί χρειάζεται αίτησι και δεβάρι του (δ)ντή των φυλακών ότι η ποιότη της μητέρας είναι πάνω από 3 χρόνια. Τα παιδιά μένουν στη στέγη μέχρι την αποφυλάκιση της μητέρας τους. Τροφή δωρεάν.

6) ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Νίκης 10, τηλ. 35.542. Δ)ντης: Ιω. Αλεξόπουλος. Η οργάνωσή αυτή είναι μέλος της διεθνούς Ομοσπονδίας για τη σωτηρία του παιδιού. Παρέχει αναδόχους (νομούς) σε βρέφη κάτω των 2 ετών. Οι αναδοχοί αυτοί στέλνουν στη μητέρα του βρέφους επί ένα χρόνο σπάρτα, σπάρτα, τροφή για βρέφος, ιατρικό και είδη ραφικής. Επίσης στέλνει σπάρτα σε βρέφη άγροτικών περιφερειών, που θα τα υποδέχεται μία ειδική επιτροπή ή οποία αντιπροσωπεύει την οργάνωσή αυτή, το Ίδρυμα Έγγυς Ανατολής και το Π.Ι.Κ.Π.Α.

7) ΑΡΓΕΝΤΕΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΕΓΗ. Κιμαίων 1, Θησείον, τηλ. 593.472. Διευθύντρια: Μ. Ήρακλέους. Είναι παιδικός σταθμός που ιδρύθηκε το 1940 με σκοπό την περιθαλψη παιδιών έργαζομένων μητέρων. Έχει δύναμι 90 βρεφών. Προσφέρεται τροφή 3 φορές την ημέρα, ιατρική παρακολούθησι, ψυχαγωγία και διδασκαλία από νηπιαγωγό. Γίνονται δεκτά άγρία και κρισις ηλικίας 3 μηνών έως 212 χρόνων, τα οποία μπορούν να παραμείνουν επί 6 χρόνια. Η μητέρα πρέπει να πάη το παιδί της τον Ίούλιο και να προσκομίση πιστοποιητικό άπορίας της, και τη ληξιαρχική πράξη του γάμου της. Θα πληρώνη 15.000 το μήνα.

8) ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ. όδ. Κρέμου και Τοννέζη, Καλλιθέα. Τηλ. 96.581. Δ)τρια: Αικατ. Τζανουπούλου. Δέχεται βρέφη και νήπια από την Καλλιθέα μόνον.

9) ΕΥΑΓΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΚΥΨΕΛΗΣ. όδ. Κυψέλης 24. Τηλ. 85.638. Δ)τρια: Κα Χριστοδούλου. Ιδρύθηκε το 1935 για την περίθαλψη νηπίων άπορων εργαζομένων μητέρων κατά τις ώρες της εργασίας των. Δέχεται άγρία και κορίτσια 3 μηνών έως 212 χρόνων τα οποία μπορούν να παραμείνουν 3 χρόνια. Προσφέρεται πρωινό ρόφημα, φαγητό, ρουχισμός και ιατρική περίθαλψη. Η μητέρα πρέπει να πάη αυτοπροσώπως και το ίδρυμα κρίνει την κάθε περίπτωση.

10) ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ. Διον. Αρεοπαγίτου 31. Τηλ. 90.255. Διευθύντρια η δεσποινίς Δρόσου. Ιδρύθηκε το 1914 με σκοπό την απασχόλησι των παιδιών εργαζομένων μητέρων. Έχει ικανότητα 65—70 παιδιών. Δίδεται πρωινό ρόφημα, μεσημερινό και απογευματινό συσσίτιο, και παρέχεται ιατρική περίθαλψη προληπτική και θεραπευτική. Για να εισαχθεί ένα παιδί, πρέπει η μητέρα του να είναι τελείως άπορη. Διαμονή δωρεάν.

11) ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ Π.Ι.Κ.Π.Α. Το τμήμα προστασίας νηπίων του Πατριωτικού Ίδρυματος διευθύνεται από την κ. Σόνια Βαγιάνη (τηλ. 35.094). Προσωπικό της κεντρικής υπηρεσίας είναι η δνς Καρανίκη και ο κ. Βουδούπουλος. Η κεντρική αυτή υπηρεσία κατευθύνει τα έννα νηπιαγωγεία ή παιδικές στέγες που διατηρεί το Π.Ι.Κ.Π.Α. στις διάφορες συνοικίες. Οι στέγες αυτές, που διευθύνονται από μία νηπιαγωγό ή υπάλληλο του Ίδρυματος, είναι οι εξής: 1) Στέγη Βύρωνος: όδ. Συμμενής και Κοραή 2. Διευθύντρια κ. Έλενη Λυδη. Δύναμι: 110 παιδιά. 2) Παιδική στέγη Δούρου: 110 παιδιά. 3) Συνοικισμός Ε.Ε.Σ. Διευθύντρια κ. Χρ. Μαρίνου. Δύναμι: 75—85 παιδιά. 4) Ηλίου: 100 παιδιά. 5) Δυο παιδικές στέγες. Η μία στην κυνάρια με πρωτοστάτη την κ. Θ. Λουμνίκου και δύναμι 85 παιδιά και μία στη συνοικία Χαρωνιάς με δύναμι 70—75 παιδιά και πρωτοστάτη την Ε. Παπαζοροφάντη. 3. Προσταμένη κ. Μαρία Καρατάσι: 100 παιδιά. 4. όδ. Νικηφόρου 16, διευθύντρια κ. Μ. Νινιό. Δύναμι: 80 περίπου παιδιά. 6) Μοσχάτου: διευθύντρια κ. Μ. Νινιό. Δύναμι: 80 περίπου παιδιά. 7) Νέας Ίωνίας: διευθύντρια κ. Ν. Λαζαρί. Δύναμι: 100 παιδιά. 8) Ιστανίτη. Στεφανίδου 35. Προσταμένη κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 9) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 10) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 11) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 12) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 13) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 14) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 15) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 16) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 17) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 18) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 19) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 20) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 21) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 22) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 23) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 24) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 25) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 26) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 27) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 28) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 29) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 30) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 31) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 32) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 33) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 34) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 35) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 36) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 37) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 38) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 39) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 40) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 41) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 42) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 43) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 44) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 45) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 46) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 47) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 48) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 49) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 50) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 51) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 52) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 53) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 54) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 55) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 56) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 57) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 58) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 59) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 60) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 61) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 62) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 63) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 64) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 65) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 66) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 67) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 68) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 69) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 70) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 71) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 72) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 73) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 74) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 75) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 76) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 77) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 78) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 79) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 80) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 81) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 82) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 83) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 84) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 85) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 86) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 87) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 88) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 89) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 90) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 91) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 92) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 93) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 94) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 95) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 96) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 97) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 98) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 99) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 100) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 101) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 102) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 103) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 104) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 105) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 106) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 107) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 108) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 109) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 110) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 111) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 112) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 113) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 114) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 115) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 116) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 117) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 118) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 119) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 120) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 121) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 122) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 123) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 124) Διευθύντρια κ. Α. Μ. Ροζιό. Δύναμι: 75 παιδιά. 125) Διευθύντρια κ.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑ ΞΑΝΘΕΙΑ!

Η Ειρήνη Παπά δεν είναι πια η όμορφη καρυσίδα που ξέραμε. Έκωσε τα μαλλιά της κοντά, τα έβαψε ξανθά, αδυνάτισε κι έγινε αγνώριστη. Αυτή η μεταμόρφωση όμως δεν είναι εις βάρος της. Η Ειρήνη Παπά έγινε πολύ πιο όμορφη τώρα. Έγινε πολύ κομψή και γιά να διατηρήσει τη σιλουέτα της, παίζει τένις, κολυμβά, ιππεύει, οδηγεί αυτοκίνητο. Τώρα τελευταία ύ-

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Την εποχή που η εξαίρετος Αγγλίδα ηθοποιός Ντέμπορα Κάρ «έγυριζε» στην Αφρική τις σκηνές της ταινίας της «Οι Θησαυροί του Σολομώντος» (που είδαμε πέρσι στους αθηναϊκούς κινηματογράφους), έζησε περιπέτειες οι οποίες αποτέλεσαν μέρος της καθημερινής ζωής μιας άλλης κοπέλλας: της ψηλής, ξανθομαλλούσας Μικαέλας Ντένις, που έχρησιμολογήθηκε γιά να ντυμπάρει την Αγγλίδα πρωταγωνίστρια σε πολλές από τις επικίνδυνες σκηνές της ταινίας. Η ζωή της Μικαέλας θα μπορούσε θαυμάσια να αποτελέσει τήν θέμα μιας ολόκληρης ταινίας. Από τον καιρό που ήταν ακόμη παιδί, η Μικαέλα «εταξίδευε». Περιηγήθηκε ολόκληρο το Έκουοντόρ πάνω στην πλάτη ενός μουλαριού, και ώδηγησε μόνη της μια αποστολή στη Βολιβία.



ΕΥΑ ΜΠΑΡΤΟΚ

Η Ούγγαρεζα Εύα Μπαρτόκ είναι η γυναίκα που γι' αυτήν μιλά όλη η Ευρώπη σήμερα. Γεννημένη κοντά στο Δουναβί σ' ένα μικρό σπιτάκι της Βουδαπέστης, κατώρθωσε με το φλογερό ταμπερμέντο της να γίνει ασίστα, ηθοποιός, τούρ κινηματογράφου, περιηγήτρια και κομψή γυναίκα του κόσμου και τέλος στενή φίλη του μαρκησιού Ντέβιν- Μίλφορντ Χέυβεν, ο οποίος πρόκειται να την παντρευθεί. Η Εύα θα γίνει έτσι εγγονή της βασιλίσσας Βικτωρίας και κουμπάρα του πρίγκιπος Φίλιππου.



Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕ!

Η 'Οδύσσεια του Όμηρου γυρίζεται, ως γνωστόν, ταινία στα Ιταλικά στούντιο με πρωταγωνία ως τον Κίρκ Ντάγκλας στο ρόλο του Όδυσσέως, και τη Σουλβάνα Μάγκανο στον τριτογενή ρόλο της Κίρκης, Ναυσικάς και Πηνελόπης. Άλλους ρόλους υποδυοται ο Άντονι Κουβίν, η Ροσάνα Ροντρίσκο κι ο Ζακ Ντυμενίλ. Είναι η ακριβέστερη ταινία που γυρίστηκε στα Ιταλικά στούντιο και παίρνουν μέρος χιλιάδες κομπάρσοι. Στην εικόνα η Σουλβάνα Μάγκανο και ο Κίρκ Ντάγκλας σε μία σκηνή της ταινίας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η Ντανιέλ Νταρριέ βρίσκεται στην Ισπανία όπου γυρίζεται μία ταινία στην οποία πρωταγωνιστεί. Μαζί της παίζει κι ο περίφημος ταυρομάχος Βάσκεθ ο οποίος κι ανέλαβε να μύηση την διοραφή Ντανιέλ στα μυστικά των ταυρομαχιών. Οι Ισπανοί της έχουν δώσει τώρα τον τίτλο «Αφιστάνοντα» που σημαίνει ότι είναι γνώστis της τέχνης αυτής που λατρεύουν εκεί.

Γιά πρώτη φορά ο Ζαν Γκαμπνέ θα εμφανισθεί στην οθόνη με την Μαντέλεν Ρόμπινσον στη νέα γαλλική ταινία «Η τελευταία τους νύχτα». Η ταινία αυτή θα προβληθεί και στην Ελλάδα φέτος και είναι σκηνοθετημένη απ' τον Ζωρζ Λακόμπ, το σκηνοθέτη της ταινίας «Η νύχτα είναι το βασίλειό μου».

Ο Ζεράρ Φιλίπ κατεδρόχισε χιλιάδες χιλιόμετρα μέσα σε λίγο διάστημα. Μόλις τελείωσε στο

Ο ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Ο Μωρίς Ντεκομπρά θυμήθηκε τους Ιταλούς σκηνοθέτες τώρα που θέλει να σκηνοθετήσει ο ίδιος ένα έργο του. Βγήκε στους δρόμους κι άρχισε να ψάχνει γιά να βρει τις πρωταγωνίστριες. Βέβαια αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο. Σ' ένα μπαρ βρήκε την ξανθεία Μονίκ Κλαρβαν. Η μελαγχρινή τον κούρασε πολύ. Τη συνήνησε στο δρόμο και την παρηκολούθησε. Έκεννη έτρεχε πολύ, και είδε κι έπαθε ώσπου να τη σταματήσει, και να μάθει πώς λεγόταν. Ίζαμπελ Έμπερ. Έτσι η πρώτη

ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Μία νέα ελληνική ταινία που θα δούμε φέτος είναι η «Νυχτερινή περιπέτεια» με σενάριο και σκηνοθεσία του Άγγελου Τερζάκη. Πρωταγωνιστούν η Νταίζη Μαυράκη, ο Βασίλης Διαμαντόπουλος, ο Νίκος Τζόγιας, η Μαρ. Άλκαϊου, ο Ντίνος 'Ηλιοπούλου και πολλοί άλλοι ηθοποιοί του 'Εθνικού Θεάτρου. Τη μουσική του υπόκρουσι την τόνισε ο Μάνος Χατζηδάκης.

ΜΟΝΑ ΦΡΗΜΑΝ 'Η ΤΖΕΗΝ ΡΑΣΕΛ

Οι παραγωγοί της ταινίας «Το μεγάλο ούρανο τόσο» που πρόκειται να γυριστεί τώρα στο Χόλλυγουντ ζητούσαν ή πρωταγωνίστρια του έργου τους να ξέρη περίφημο καλμπύι. Ύστερα από πολλές συζητήσεις και παρασκηνιακές ενέργειες κατέληξαν σε δύο υποψήφιες. Τη Μόνα Φρήμαν και τη Τζέην Ράσελ. Η Μόνα Φρήμαν πήρε μάλιστα ένα κα-θηγητή του κολυμβηματος και επροπονείτο 3 ώρες την ημέρα κι αυτόν. Α-φού κόντευε αγέδον να καταρρίψει τού γυναικείο ρε-κάρ των εκατό μέτρων πληροφορήθηκε πως τήν ρόλο τελικά τήν πήρε η Τζέην Ράσελ χωρίς να κάνει ούτε μιά... βουτιά! Πώς; Αυτά είναι τα μι-κρά μυστικά του Χόλλυ-γουντ.

ΤΟ ΑΓΟΥΡΟ ΦΡΟΥΙΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Η Νικόλ Μπερζέ θεωρείται η πιο νεαρά στάρ των γαλλικών στούντιο. Είναι δεκαεπτά ετών και θα υποδυθεί μία ηρωίδα, την Κολέτ, στο έργο «Τό άγουρο σιτάρι». Με μαλλιά ξανθά, μάτια καστανογάλαζα, κι ένα στομα-τάκι λεπτό, είναι σίγουρα τήν άγουρο φρούτο της γαλλικής οθόνης, που πολ-λύ γρήγορα θα ωριμάσει και θα γίνη μία από τις δυνάστες του.



Ο ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΝΤΕ ΣΙΚΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο Βιττόριο Ντέ Σικά έδωσε μία σειρά διαλέξεων στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης κατόπιν προσκλή-σεως των διευθυντών της Κινηματογραφικής Λέσχης του. Στη φωτογραφία ο διάσημος Ιταλός σκηνοθέ-της, δημιουργός της ταινίας «Κλέφτης τών ποδηλά-των», ανάμεσα σε Γερμανούς σπουδαστές.

ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ

χρειάζεται τέχνη γιά να οργανωθεί

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

Γιά να επιτύχει ένα γεύμα, δεν αρκεί να είναι καλό τήν «μενού». Εύτυχώς, η ευχαρίστησις ενός γεύματος δεν περιορίζεται στην απόλαυσι τού φαγητού! Έ-κείνο που χρειάζεται ακόμη είναι να υπάρχει ευχάριστη ατμόσφαιρα, πράγ-μα που μπορεί να πραγματοποιηθή μόνον όταν έχετε διαλέξει τούς καλεσμένους.

ΨΥΙΚΑ, πρέπει να συγκεντρώ-σετε μόνο ανθρώπους που να συμπαθούνται μεταξύ των, ή να μπορούν να συμπαθήσουν ό ένας τόν άλλο όταν γνωρισθούν — αν τυ-χόν είναι άγνωστοι. Κατά κανόνα, συγκεντρώνοντας μαζί ανθρώπους τού ίδιου πνευματικού και κοινωνι-κού επιπέδου, έχετε τήν πιθανότητα να δημιουργήσετε μιάν ευχάριστη ατμόσφαιρα. Όσον αφορά τόν αριθ-μό των καλεσμένων, έχει μεγάλη ση-μασία τήν μήν είναι μεγάλος. Με κανένα τρόπο δεν πρέπει να ξεπερνά τούς δώδεκα. Άλλως, εκτός από τις δυσκολίες που θα παρουσιάσει τήν σερβίρισμα, ή υπηρεσία, κλπ., θα σάς είναι πολύ δύσκολο να διατηρή-σετε τήν τραπέζι τή συζήτησι, με συμμετοχή όλων των καλεσμένων.

Εκείνο που πρέπει πάντως να κά-νετε, όταν προσκαλήτε σε γεύμα, εί-ναι να όρίζετε τήν πρόσκλησί σας, είτε προφορικά, είτε γραπτά, είτε με τήν τηλεφωνο γίνεται, τήν ώρα που πε-ριμένετε τούς καλεσμένους σας. Θά τούς γλυτώσετε έτσι από τήν συναίσθη-μα της άβεβαιότητας, και τού φόβου μήπως φθάσουν πολύ νωρίς... ή πολύ αργά, πράγμα που είναι σοβαρότερο, γιατί υπάρχουν φαγητά που... δεν πε-ριμένουν. Φυσικά, οι καλεσμένοι έχουν ένα περιθώριο δέκα λεπτών, πριν και μετά τήν ώριμένη ώρα. Άλλά ένας προσκεκλημένος δεν πρέπει να ξεχνά ότι ή στοιχειώδης ευγένεια επιβάλλει να φθάνη κανείς σ τήν ώ ρ α τ ο υ.

Η οικοδέσποινα, καθώς υποδέχεται τούς καλεσμένους της και τούς συνι-στά μεταξύ τους — αν δε γνωρίζονται — δεν πρέπει να παραλείπει λίγα κα-τατοπιστικά λόγια γιά τόν καθένα — ιδιότητα, επάγγελμα κλπ. — που διευ-κολύνουν έτσι πολύ τή δημιουργία συζητήσεως και τήν άποφυγή μικρο-παραξηγήσεων!

Ένας από τούς προσκεκλημένους σας έχει καθυστερήσει; Μη διακινδυ-νεύσετε να χαλάσετε ολόκληρο τήν γεύ-μα περιμένοντάς τον επί πολύ... Θά ήταν έλλειψις ευγένειας εκ μέρους σας πρής εκείνους που έφρόντισαν να έλ-θουν στήν ώρα τους. Καθίστε στήν τραπέζι... όταν φθάση, θα δικαιολο-γηθήτε ευγενικά. Θά σάς καταλάβη ασφαλώς άμέσως, δεδομένου άλλωστε ότι εκείνος θα θέλη να ζητήσει συγ-γνώμη γιά τήν άργηπορία του.

Γιά τήν καλή τοποθέτησι στή τρα-πέζι, καλό είναι να έχετε καλέσει τό-σους άνδρες, όσες και γυναίκες. Ό οι-κοδεσπότης και ή οικοδέσποινα καθο-νται πάντοτε ό ένας απέναντι στών



Για να επιτύχει ένα γεύμα, δεν αρκεί να είναι καλό τήν «μενού». Εύτυχώς, η ευχαρίστησις ενός γεύματος δεν περιορίζεται στην απόλαυσι τού φαγητού! Έ-κείνο που χρειάζεται ακόμη είναι να υπάρχει ευχάριστη ατμόσφαιρα, πράγ-μα που μπορεί να πραγματοποιηθή μόνον όταν έχετε διαλέξει τούς καλεσμένους.

άλλο, και τοποθετούν δεξιά και άρι-στερά τους τούς καλεσμένους που θέ-λουν να τιμήσουν, ή τούς πιο ηλικιωμέ-νους.

Γιά να αποφεύγεται ή σύγχυσις, κα-λό είναι τήν όνομα τού κάθε καλεσμέ-νου να γράφεται σ' ένα μικρό χαρτόνι, που τοποθετείται στήν πιάττα.

Όσον αφορά τήν ρυθμό τού γεύμα-τος, δεν πρέπει να είναι πολύ ταχύς... Μπορεί κανείς να περιμένη λίγο από φαγητό σε φαγητό, κουβεντιάζοντας. Οι οικοδεσπότες έχουν υποχρέωσι να κατεβούνουν τήν κουβέντα, χωρίς να φαίνονται, και να προσέχουν ώστε να μη μετατραπή σε ζωηρή συζήτησι. Υ-παρχουν ώρισμένα θέματα (όπως π.χ. ή πολιτική...) που πρέπει να αποφεύ-γονται... Μπορείτε θαυμάσια να φέρε-τε επιδεξία τή συζήτησι σε άλλα θέ-ματα.

Ένα άλλο λεπτό σημείο: Ό,τι δή-ποτε και αν συμβή, πρέπει να διατη-ρήσετε πάντοτε τήν πρόσχαρο και ευ-γενικό ύφος σας, να μη δείξετε όποια-δήποτε στενοχώρια, έστω και αν π.χ. κάποιος αδέλφιος προσκεκλημένος σας αναποδογυρίση τήν ποτηρί με τήν κρα-σί του ή τή σαλτσiera επάνω στήν ω-ραίο σας τραπέζι... Ό άτυ-χής θα είναι ήδη αρκετά συγχυσμένος με τήν πάθημά του, ώστε να μη χρειά-ζεται να τόν κάνετε χειρότερα, παίρ-νοντας ένα άπελπισμένο ύφος!

Όσον αφορά τόν καφέ, οι γνώμες διχάζονται: Πολλοί υποστηρίζουν ότι πρέπει να σερβίρεται στήν τραπέζι, ά-φού μαζετούν τήν ψίχουλα τού μω-μιού. Η γνώμη μας είναι πως είναι προτιμότερη μιά αλλαγή περιβάλλον-τος: ο καφές μπορεί να σερβιρισθεί στήν σαλόνι, όπου σχηματίζονται μι-κρές ομάδες μετά τήν γεύμα. Τό φυ-τάνι τού καφέ, ένα ποτηράκι λικέρ, και ή ευχάριστη συζήτησι, αποτελούν τήν καλύτερο τέλος τής βραδιάς γιά τούς καλεσμένους σας...

ΕΝΑ ΕΥΓΕΝΕΤΙΚΟ ΧΑΣΓΟΥΚΙ

Ένα χαστούκι απ' τή μητέρα της έδω-σε... τήν 10ετή Μαρία. Τερέζα Περέιρα από τήν Καθέτα της Πορτογαλίας. Η νεαρή Μαρία ήταν έντελως τυλιχτή και οι γιατροί είχαν αποφανθή, μέχρι τή στιγ-μή... τού χαστουκιού δέβαια, ότι ή πάθη-σις τήν 10ετήν ήταν ανίατη.

Η μητέρα της έκτύπησε τή μικρή κόρη της σε μιά στιγμή θυμού γιατί είχε φάει όλο τήν ψωμί και τήν λάδι που ήτοχε στή σπιτί. Φαίνεται ότι τή ευεργετική αυτό χασ-τούκι ήταν πολύ δυνατό γιατί έκανε τή Μαρία να κλάψη στήν όρχη από πόνο, άρ-γότερα όμως, όταν βόρκε τήν δασοί της, από ευτυχία, όπως και ή μητέρα της...

ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Τό κορίτσι... λουλούδι

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ δρίσκεται, μέχρι στί-γμής, σε πλήρη αδυναμία να εξη-γήση τήν μυστήριό που συμβαίνει σε μιά νέα και ώραια κοπέλλα απ' τήν Κόρογκ των 'Ινδιών που δεν τρώει τίποτα κι όμως είναι πολύ καλά στήν ύγεια της!

Η Ντανιλαζμί, έτσι λέγεται τή φαινό-μενον αυτό, είναι τώρα 18 ετών, δηλαδή πρό πολλού σε ηλικία γάμου γιά τις συν-θειές τής χώρας της. Στις 'Ινδίες όμως όπου ο λιμός είναι χρόνια ασθένεια και οι δαπάνες γιά τήν τρέφειμα απαιτούν τήν με-γαλύτερο μέρος τού οικογενειακού προϋ-πολογισμού, μιά νέα όπως ή Ντανιλαζμί, που δεν τρώει τίποτα, θεωρείται πολύτιμη γιά σούζυος και πολλοί τήν έχουν ζητη-σει μέχρι τώρα σε γάμο.

Η νέα αυτή όμως δεν προκαλεί μόνο τήν ενδιαφέρον των διαφόρων μυστηριών, άλλα και των γιατρών. Πολλοί ειδικοί έ-πιστήμονες έχουν ταξιδεύσει στή χωρίο-την, τήν Σουντικόπα, γιά να τή δούν, να τήν «άκρασθούν» και να παρακολουθή-σουν τόν τρόπο με τόν όποιο ζή.

Η Ντανιλαζμί αποτέλεσε φαινόμενο απ' τή 12 χρόνια της. Μπορούσε από τό-τε να μένη πολλές μέρες χωρίς να φάη. Έτσι, με τόν καιρό, ή νηστεία της έγινε συνήθεια. Σήμερα δεν τρώει πια καθόλου, και φαίνεται ευτυχισμένη. Επί 10 μήνες τώρα δεν έχει βάλει στή στόμα της άπο-λύτως τίποτα, κι όμως δεν παρουσιάζει συμπτώματα καμιάς αρρώστειας ή εξασ-θενήσεως.

Η κυβέρνηση αποφάσισε να στείλη 100.000 φράγκα στήν πατέρα της γιά να τήν φέρη στή γενικό νοσοκομείο της Βεγγά-λης, όπου ή Ντανιλαζμί θα υποβληθή σε ειδικές παρατηρήσεις γιά να διαλευκα-νθή αν είναι, φυσικά, δυνατόν — τή μυ-στήριον που υπάσχει μέσα της.

Ο ύπουργός των Έσωτερικών τού κρά-τους Κόρογκ εξέφρασε τή γνώμη ότι ή οργανωσις τής Ντανιλαζμί θα παρουσι-άζη ίσως τήν ιδιομορφία να είναι εξωδια-σμένος με μυστηριώδεις αδένες που άπορ-ροφούν, πιθανόν, τήν ήλιακή θερμότητα και παίρνουν απ' αυτή τή συστατικά που χρειάζονται γιά τήν κανονική ζωή ενός ανθρώπου.

Αν συμβαίνει σ' αυτή τήν κοπέλλα κάτι τέτοιο, θα πη πως είναι ένα πραγμα-τικό λουλούδι γιατί, όπως είναι γνωστό μόνο τά φυτά και τά άνθη, τρέφονται απ' τόν ήλιο...

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Από τή σελίδα 15.

χώρα εκπαιδεύονται. Τό συστήτιό τους πε-ριλαμβάνει δύο φορές τή δδομάδα κρέας, 1 αυγό, 2 φρούτα κ.λπ. Η επίβλεψή τους πα-ιδών άσκειται από κυρίες ή δεσποινίδες υπηγαγωγών, δύο συνήθως, γιά 60—100 παιδιά. Δικαιολογητικά που απαιτούνται γιά τήν εισαγωγή τού παιδιού είναι: Δελ-τίο άπορίας ή διεύθυνσι Ι.Κ.Α. Απειραχ-κή πράξι, δέδοται έργοδότη ότι ή μητέ-ρα εργάζεται. Γιά κάθε παιδί καταβάλλου-νται από τήν μητέρα 7.200 δρχ. τή μήνα.

12 ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ. Ό δος Κρέμου και Καρμένη, Καλλιθέα. Τηλ. 96.581. Διευθυντρίσι: Πότα Κυριαζοπού-λου. Είναι κυρίες επαγγελματικές εκπαι-δεύσεως υπηγαγωγών. Δηλαδή σ' αυτό εκ-παιδεύονται στή διάφορα σύγχρονα συστή-ματα οι δίδες ή κυρίες που θα άσκησουν τήν επάγγελμα τής υπηγαγωγού. Γιά αυτό τήν παιδεία τής στέγης διαλέγονται από τή συ-νοικία και συνήθως είναι τή πια καλλιερ-γμένα γιά να προσφέρωνται στή διάφορα συστήματα εκπαιδεύσεως.

Δρ Νικ. Ι. Ζ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Συνέχεια ίδρυμάτων μη-τρικής και παιδικής προστασίας — Προ-στασία ασφαλισμένων, άπόρων και διημ-υπαλλήλων εγκώνων γυναικών.

«ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΜΟΥ»

«Όσο πιο φυσική φαίνεται ή ομορφιά σας σ' έναν άνδρα τόσο περισσότερο μπορείτε να τον καυχήσετε»



ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΕΒΑΙΑ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ, ΤΗ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΗ ΟΛΟΞΑΝΘΗ ΚΟΠΕΛΛΑ ΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΧΟΛΑΓΟΥΝΤ ΚΑΙ... ΑΝΑΒΕΙ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΟ ΑΡΘΡΟ, ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ, ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ... ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΑΠ' ΟΤΙ ΤΗΝ ΕΠΛΑΣΕ Η ΜΗΤΕΡΑ ΦΥΣΙ.



ΣΥΝΗΘΩΣ κοιμούμαι τουλάχιστον έναν νύκτα, και συχνά δέκα, ώρες κάθε βράδυ, και δεν παραλείπω να ξεπλύνω λίγο και κατά τη διάρκεια της ημέρας. Λούζομαι κανονικά πέντε φορές την εβδομάδα, και όταν «γυρίζω» ταίνια λούζομαι καθημερινά.

Κάθε τόσο, πίνω κανένα ποτήρι κρασί, αλλά ποτέ άλλο δυνατότερο ποτό. Και δεν ξεπερνάω το ένα ποτήρι κάθε απόγευμα. Άνοιξι, καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνα, κάνω ηλιόλουτρα στη βεράντα μου, φορώντας... όσο το δυνατόν λιγότερα ρούχα.

Το πρωί, τρώω δυο αυγά χτυπητά, μέσα σ' ένα ποτήρι ζεστό γάλα. Τίποτε άλλο. Το μεσημέρι, τρώω μία φρέσκη σαλάτα με ελάχιστο κατόπουλο ή λίγη βραστή βοδινή γλώσσα. Το βράδυ, τρώω ένα μικρό, ελαφρύ ψημένο, μικρότερο, ή δυο αρνίσια κοτολέτες — μικρές και αυτές και ελαφρά ψημένες, ώστε να διατηρούν το αίμα τους. Συμπληρώνω με ένα χορταρικό, συνήθως σπανάκι. Δεν τρώω ποτέ «επιδόρπια».

ΛΑΜΒΑΝΩ πολλά γράμματα, όπου με ρωτούν πώς καταφέρνω να έχω πάντοτε τόσο καθαρό το δέρμα μου, και πιστεύω πως οι κοπέλλες που μου γράφουν θα νομίζουν πως χρησιμοποιώ κάποια θαυματουργή κρέμα ή λοσιόν. Λοιπόν, πρέπει να ξέρετε ότι οι κρέμες και οι λοσιόν μπορούν να διατηρήσουν απαλή την επιδερμίδα σας, αλλά δεν μπορούν ποτέ να κρύψουν τη σκοτεινιά που φέρνει στο δέρμα του προσώπου το πολύ φαί και το πολύ πιστό — ιδίως τα οινόπνευμα. Δεν υπάρχει καλύτερη περιποίηση για το πρόσωπό σας από το πλύσιμο με καθαρό νερό και καλό σαπούνι. Και τη λάμψη του, θα την εξασφαλίσετε τρώγοντας ελαφρά και υγιεινά ξεκουραζόμενη αρκετά, και διατηρώντας καθαριότητα — στο πρόσωπο, στα μαλλιά, και στα ρούχα σας...

ΟΤΑΝ ένας άνδρας κυττάζει τα μάτια σας, δεν τρώει να τα βλέπει παρφορτωμένα με κραγιόνια, ρίμμες και



ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

άλλες βαφές. Φυσικά, όταν «γυρίζω», είμαι υποχρεωμένη να βάφω τα μάτια μου, αλλά στην κανονική ζωή δεν τα μακιγιάρω παρά ελάχιστα και πάλι με τρόπο που να φαίνονται τελείως φυσικά. Το ίδιο κάνω και με τα νύχια των χεριών μου:

«Όπως σ'αυτά αποκαλύπτει
ή
ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

τα άφωνα πάντοτε στο φυσικό τους χρώμα. Για άρωμα, φοράω μόνο κολώνια. Θα εκπλαγείτε ίσως γι' αυτό. Και όμως, άρεσει στους άνδρες η ωραία μυρωδιά, αλλά δεν τους άρεσει να πνίγονται τόσο από ένα άρωμα ώστε, αντί να σκεφθούν εσάς, να σκέπτονται: «Τί άρωμα φοράει».

ΠΙΣΤΕΥΩ πως τα χέρια είναι κάτι το πολύ όμορφο, κάτι το φοβερά έλκυστικό. Γι' αυτό και περιποιούμαι ιδιαίτερα τα δικά μου: «Αφίνω τα νύχια μου μακριά, στο φυσικό τους χρώμα, και αλείφω τακτικά τα χέρια μου με «λοσιόν των χεριών». Αντίθετα, βρίσκω ότι τα πόδια, συνήθως, δεν είναι όμορφα, και γι' αυτό βάφω τα νύχια τους με ζωηρό κόκκινο βερνίκι, ώστε να στολίζονται κάπως. Βλέπετε, τα πόδια το μόνο που είναι σε θέση να κάνουν είναι... να περπατούν, και να στέκονται!...

ΟΛΕΣ οι κοπέλλες ενδιαφέρονται ασφαλώς πολύ για το πώς θα γοητεύσουν έναν — ή και πολλούς άνδρες. Δεν πρέπει λοιπόν να ξεχνούν ότι στον άνδρα άρεσει να χαϊδεύει τα μαλλιά της γυναίκας, να χώνη το χέρι του ανάμεσά τους. Έπομένως, το χτένισμα, ή όπως των μαλλιών, πρέπει να αποτελούν μία συνεχή προσκλησι προς τον άνδρα να τα χαϊδέψει. Αν όμως τα μαλλιά είναι τόσο προσεκτικά χτενισμένα, ώστε να δίνουν την εντύπωση πως θα άρκεση μία απλή χειρονομία για να καταστραφεί όλη η προσεκτική... διακόσμηση, κανείς άνδρας δεν θα νοιώσει τη διάθεσι να σας χαϊδέψει τα μαλλιά... Άπορώ συχνά με το πόσες λίγες κοπέλλες καταλαβαίνουν ότι μόνον τα απόλυτα καθαρά μαλλιά είναι όμορφα στην εμφάνισι και εύκολα στο χτένισμα.

Μετά το λούσιμο στεγνώνω τα μαλλιά μου με μία χνουδωτή πετσέτα, και με θούρτισμα. Πριν στεγνώσουν εντελώς, τα ραντίζω τις ρίζες με λίγη κολώνια.

ΚΑΤΑ τη διάρκεια της ημέρας, έχω πάντοτε στην τσάντα μου μία μικρή σκληρή βούρτσα των μαλλιών. Και όταν βρίσκομαι σε μέρος όπου δεν με βλέπουν κανείς, βουρτίζω λίγο τα μαλλιά μου. Πιστεύω ειλικρινά ότι τα «μυστικά της ομορφιάς» πρέπει να είναι «μυστικά». Και νομίζω πως μία γυναίκα δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί μπρός στον κόσμο το ρούχ, την πούδρα, το χτένι κ.λ.π. — όπως ακριβώς δεν παίρνει και το μπάνιο της δημοσίως!...

ΚΑΘΕ πρωί, κάνω μπάνιο ή ντους. Άλείβωμαι μετά με κολώνια, καθώς και με λίγο «ντεοντοράν» (Σ.Γ. εναντίον της οσμής, του ιδρώτος κλπ.). Κατόπιν, δεβαιώνωμαι ότι οι μασχάλες μου και τα πόδια μου είναι καθαρά, χωρίς τριχές. Ύστερα, κάνω ένα ελαφρό μασάζ στα πόδια, τα χέρια, τους μηρούς, και τους βραχίονες με λοσιόν. Έτσι, το δέρμα μου δεν θα είναι ποτέ άγριο και ξερό.

ΚΑΙ τώρα, θα σας εμπιστευθώ ένα από τα έντελως προσωπικά μυστικά ετής ομορφιάς μου, που έχει προκαλέσει ως τώρα πολλές συζητήσεις: Δεν φοράω ποτέ κορσέ ή ζώνη — πράγμα που, έχω μόν το όνομά μου «μυστικό» της ομορφιάς μου, αλλά για το κοινό... κάθε άλλο παρά μυστικό είναι!

Βρίσκω πως, όσο περισσότερο φυσική



ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΗΣ ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

Εμφανίζεται ή ομορφιά μιας γυναίκας στον άνδρα, τόσο περισσότερο τον γοητεύει. Και μη ξεχνάτε πως αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ή γυναίκα προσπαθεί να είναι όμορφη... Γίνετε λοιπόν όσο μπορείτε πιο φυσικές δίχως επιτηδεύσεις και εκκεντρικότητες αν θέλετε να γοητεύετε τους άνδρες.

ΤΟ ΥΨΟΣ μου είναι 1 μ. 65. «Η περιφέρεια του στήθους μου και των γοφών μου είναι ίσες — περίπου 94 εκ. Η μέση μου είναι 59,7 εκ. «Όπως βλέπετε, δεν είμαι αδύνατη — ούτε και θέλω να γίνω! Δεν μοιάζω με μανέκεν, ούτε και θέλω να αποκτήσω τέτοιο σώμα.

Προσωπικά, δεν μου άρεσει ή σφιγμένη και λεπτή όψις που δίνει στις κοπέλλες ό κορσές ή ή ζώνη — αν και παραδέχομαι ότι έτσι τα φορέματα φαίνονται ωραιότερα. Ξέρω πως όλοι σχεδόν έχουν αντίθετη από τη δική μου γνώμη, και θα μου πούν πως έχω λάθος. Άλλά πάντως, αυτό είναι ένα από τα πράγματα στα οποία επιμένω πολύ. Δεν ισχυρίζομαι πως είναι σωστό για κάθε γυναίκα, αλλά πάντως, είναι απόλυτα σωστό για μένα και ασφαλώς για χιλιάδες άλλες γυναίκες που κατατασσονται όμως άδικα και άσκοπα πολλές φορές για την εξαιρετικά «δαχτυλιδένια» μέση.

ΕΙΤΕ φορέτε ζώνη, είτε όχι, υπάρχει πάντοτε το πρόβλημα του βάρους. Είναι φοβερό, το καταλαβαίνω, επειδή είμαι από τις γυναίκες που πραγματικά αγαπούν το φαγητό, αλλά — με όλο το σε-

βασμό προς τις διάφορες ειδικές δίαιτες, ασκήσεις, και μεθόδους που «αδυνατίζουν» — ένα πράγμα μπορώ να σας βεβαιώσω: ότι ή μόνη αληθινή αποτελεσματική μέθοδος για ν' δυνατίσετε, ή να διατηρήσετε τη σιλουέτα σας, είναι να τρώτε λιγώτερο. Όταν, αγαπητή μου αναγνώστριά, αντιληφθήτε και το ελάχιστο ίχνος κοιλίτας, ή μόνη άσκηση που πρέπει να κάνετε είναι... να λέτε «Όχι, ευχαριστώ!» σε κάθε τι που σας προσφέρουν στο τραπέζι, καθώς και πλύν και μετά απ' αυτό! Είναι το μόνο ζήτημα για το οποίο δεν υπάρχουν άλλοι περισσότεροι υπερόπτεροι συμβιβασμοί.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ, δεν κάνω κανονικές γυμναστικές ασκήσεις. Κολυμπώ όμως. Και, κάθε πρωί, περπατώ επανω - κάτω στο δωμάτιό μου, κυλώντας κάτω από το πόδι μου — πρώτα το ένα και ύστερα το άλλο — μία μπουκαλά. Είναι μία θαυμάσια άσκηση για τα πόδια, που δυναμώνει τους μυώνες της κνήμης. Και το λυμπ είναι ή πιο τέλεια άσκηση για τα χέρια και το στήθος.

ΑΥΤΑ είναι λοιπόν όλα τα «μυστικά» της ομορφιάς μου. Και όλα μαζί, έχουν για αποτέλεσμα εκείνο που έχω θεωρώ πως είναι το μεγαλύτερο απ' όλα τα μυστικά της ομορφιάς: ΤΟ ΝΑ ΜΠΟΡΗ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΩΡΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ, ΝΑ ΜΗ ΕΧΗ ΤΟ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ «ΜΥΣΤΙΚΟ» ΟΜΟΡΦΙΑΣ...

ΜΑΡΙΛΥΝ ΜΟΝΡΟΕ

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΟ ΛΑΙΜΟ ΣΑΣ

«Αν δεν τον περιποιηθήτε
θα προδίδη την ηλικία σας»

ΟΤΑΝ οι ρυτίδες άρχισαν να αυλακώνουν το πρόσωπο της Έλισάβετ Α' της Αγγλίας, ή μεγάλη βασίλισσα φρόντισε να σκεπάσει όλους τους καθρέπτες των ανακτόρων της για να μη βλέπη τον εαυτό της! Ένα τέτοιο μέτρο βέβαια, από πρακτικής πλευράς, δεν όφειλε σε τίποτε και δεν προκείται φυσικά, να αποφυγή οποιαδήποτε γυναικα τα γηρατειά με ένα τόσο επιπόλαιο τρόπο. Κάθε άλλο μάλιστα!

Ο καθρέπτης πρέπει να είναι πάντοτε ό καλός συνδoulos της γυναίκας μέσα στον οποίο θα έλεγχη εκείνη τις αλλοιώσεις του προσώπου της ώστε να μπορή να άμυνεται κατά της σκληρότητας του χρόνου...

Και ό έλεγχος αυτός, πρέπει να γίνη αυστηρότερος όταν πρόκειται για το λαιμό σας, που όπως είναι γνωστό μπορεί να προδωσ πολλή εύκολα την ηλικία σας...

Κανονικοί λαιμοί

Όταν ό λαιμός είναι κανονικός, όταν έχη δηλαδή αρμονικές αναλογίες, τα βασανιστήρια για την περιποίησιν του λιγοστεύουν, άλλ' εντούτοις χρειάζεται κι' αυτός πάντοτε κάποια φροντίδα ώστε να μπορέσιν να διατηρήσιν τη φόρμα του. Στην περίπτωση αυτή σας συνιστούμε να κάνετε, στο λαιμό σας ένα τακτικό μασάζ, για να μη γίνη πλαδαρός, και να τον πλένετε απαραίτητως κάθε βράδυ. Έχετε υπ' όψιν σας ότι ό λαιμός αντίθετα από το πρόσωπο, έχει το πλέονέκτημα να άνεχεται οποιοδήποτε σαπούνι, όπως επίσης και το γερό τρίψιμο με στεγνή πετσέτα.

Χονδροί λαιμοί

Στην περίπτωση, ενός χονδρού λαιμού ή γυναίκα πρέπει να κάνει συστηματική δίαιτα, μία δίαιτα όμως που δεν άφορά την ποσότητα του φαγητού αλλά την ποιότητα. Τα αμυλώδη ή τα λιπαρά φαγητά όπως και τα γλυκά πρέπει να αποφευχθούν, χωρίς βέβαια υπερβολές που μπορούν να θάψουν την υγεία. Συγχρόνως χρειάζεται και μία συστηματική γυμναστική, αυτή, άσχετη με το απαραίτητο μασάζ, είναι καθαρά σωματική και αποτελείται από ρυθμικές κινήσεις του λαιμού προς όλες τις διευθύνσεις.

Αδύνατοι λαιμοί

Τέλος υπάρχουν οι άσκαροι και ισχυροί λαιμοί των οποίων ή περιποίησις είναι περισσότερο περίπλοκη. Κι' εδώ χρειάζεται πάλι μεγάλη προσοχή στο φαγητό, ώστε να αποφυγή ή γυναίκα τη δυσπεψία και τη δυσκοιλιότητα. Καλόν είναι επίσης σ' αυτή την περίπτωση να συνήθισιν να κοιμάται με το κεφάλι στο λαιμό, δηλαδή ανάμεσα στα πόδια, τότε φροντίζει να κάνει κάθε πρωί, μόλις ξυπνήσκει, την ακόλουθη άσκηση. Ένώ έχετε το λαιμό ακουμπισμένο στο κεφάλι, πλησιάζοντας με την άκρο του ποδός. Κατά τη διάρκεια της άσκησης το υπόλοιπο σώμα μένει εντελώς ακίνητο.

Στην αρχή φυσικά θα δυσκολευθήτε πολύ, αλλά μη τρωμάεστε αν σας πονέση λίγο ό σβέρκος σας και εξακολουθήστε με επιμονή την άσκηση.

Αξίζει να σημειώσουμε, τέλος, ότι όταν ή γυναίκα έχη ελαττωματικό λαιμό πρέπει να συνδυάζη την απόφρασιν της πούδρας που χρησιμοποιεί με την απόφρασιν της επιδερμίδος του λαιμού και όχι του προσώπου της. Αυτό το μέτρο βέβαια δεν πρόκειται να διορθώσ ή λαιμό άλλα... «ξεγελασει» κάπως τα μάτια των άλλων!

Έξ' άλλων σ' αυτή την περίπτωση, παίζει μεγάλο ρόλο και το χτένισμα. Οι γυναίκες με μακρύ και άσκαρο λαιμό πρέπει να καταφέρουν τα μαλλιά τους να σβέρκο και να φορούν χονδρά κολιέ, ενώ αντίθετος οι γυναίκες με τους χονδρούς λαιμούς πρέπει να άνεδάξουν υπλά τα μαλλιά και να μη φορούν κολιέ. Προσέξτε να περιποιηθήτε το λαιμό σας. Οι φροντίδες σας δεν θα πάνε χαμένες. Δεν θα αποκτήσετε βέβαια ό λαιμό του κυκνου σε ομορφιά, θα κερδίσετε όμως τόσο στη νεανικότητα και στην ομορφιά σας, που θα μέινετε κατάπληκτες.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ

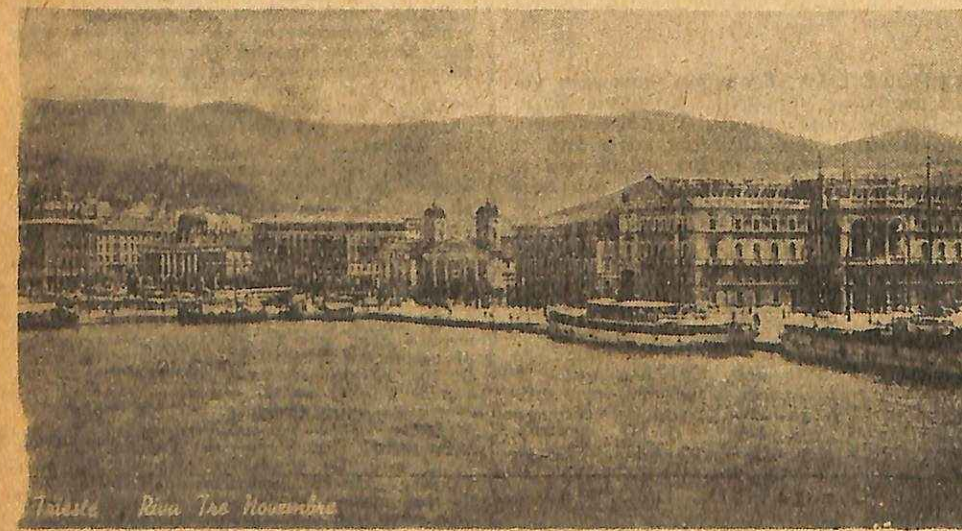
Ποιοί είναι οι λόγοι που προκάλεσαν τα τελευταία αιματηρά επεισόδια. - Η ιστορία της Τεργέστης. - Η σύγχρονη Τεργέστη και οι Έλληνες παροικιοί της.

Η ΤΕΡΓΕΣΤΗ, που τα πρόσφατα αιματηρά γεγονότα την έφεραν πάλι στο προσκήνιο της παγκοσμίου επισημότητας, είναι μια όμορφη πόλη, χτισμένη σε γραφική τοποθεσία της βορειοανατολικής άκρης του μυχού της Αδριατικής θάλασσας. Θαυμάσια σε καλλιτεχνική αξία κτίρια και μνημεία στολίζουν την πόλη, μεταξύ των οποίων πολλές εκκλησίες μεσαίωνικης και νεοκλασικής εποχής, καθώς και ρωμικά μνημεία.

Το λιμάνι της Τεργέστης είναι από τα τεχνικότερα και ασφαλέστερα της Μεσογείου, ενώ μεγάλα ναυπηγεία και δεξαμενές εξυπηρετούν πληρέστερα την εμπορική ναυτιλία.

Η Τεργέστη, το Τεργκέστου των Ρωμαίων, ιδρύθηκε περί τον Β' πρ. Χριστού αιώνα. Εγνώρισε ιδιαίτερη ακμή την εποχή του Καίσαρος Αύγουστου, και υπήρξε το κύριο εμπορικό και ναυτικό κέντρο της Αδριατικής. Αργότερα διετέλεσε βυζαντινή επαρχία, μέχρις ότου την κατέλαβαν οι Αυστριακοί το 1383. Οι Τεργεσταίοι συχνά επαναστατούσαν εναντίον των Αυστριακών, ζητώντας να απελευθερωθούν. Όταν, τον 18ο αιώνα, δημιουργήθηκε κίνησι για την ανασύστασι του Ιταλικού Βασιλείου, οι Τεργεσταίοι εξηγήθηκαν και πάλι κατά των Αυστριακών, αλλά οι επαναστάσεις των κατεπνίγησαν στο αίμα. Τέλος, το 1918, η Τεργέστη κατελήφθη από τους Άγγλοαμερικανούς, και η συνθήκη ειρήνης την επέδωκε στην Ιταλία.

Μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο εναντίον του Άξονος, άγγλοαμερικανικές δυνάμεις κατέλαβαν και πάλι την περιοχή της Τεργέστης, ένα μέρος της οποίας εξεχωρήθηκε προσωρινά στη Γιουγκοσλαβία (η λεγόμενη «Ζώνη Β») έως ότου οι μεγάλες δυνάμεις αποφανθούν τελικά για την τύχη της περιοχής. Μια τελευταία θύρα απόφασις των συμμάχων, με την όποιαν η περιοχή της πόλεως («Ζώνη Α») εκχωρείται στην Ιταλία, λόγω του ότι οι κάτοικοι είναι κυρίως Ιταλοί, προκάλεσε αψ' ενός μὲν ζωηρή αντίδρασι της Γιουγκοσλαβίας, και αψ' ατέρου βίαιες διαδηλώσεις των Ιταλών κατοίκων της Τεργέστης, που ζητούν την άμεση επιστροφή της πόλεως στην Ιταλία. Έμπροσθ στο δίδεξοδο αυτό, οι Άγγλοαμερικανοί ανέδωσαν την έκτακτι της αποφασείας των και επιζητούν την εξεύρεσι συμβιβαστικής λύσεως μεταξύ Ιταλίας και Γιουγκοσλαβίας.



Το «Ο Έλληνικός Ναός του Αγίου Νικολάου στην Τεργέστη. Στο συνεχόμενο κτίριο δίπλα, είναι η έδρα της ελληνικής παροικίας.

● Ο Έλληνικός Ναός του Αγίου Νικολάου στην Τεργέστη. Στο συνεχόμενο κτίριο δίπλα, είναι η έδρα της ελληνικής παροικίας.

γινε μια από τις σπουδαιότερες ελληνικές Κοινότητες. Πολλοί δρόμοι της Τεργέστης έχουν ακόμη ονόματα ελληνικά (Κροωναίου, Οικονόμου Γαλάτη κ.λπ.). Η θαυμάσια εκκλησία του Αγίου Νικολάου εκτίσθη από τους Έλληνες της πόλεως, δημιουργήσαν δε και αξιόλογα ελληνικά σχολεία.

Βρέθηκε στην Τεργέστη φέτος το καλοκαίρι, πριν ακόμη φθάσουν οι αντιθέσεις στο πιδό τους σημείο. Άλλα και τότε η ατμόσφαιρα ήταν βαρεία και την ένιωθε ακόμη κι' ο ξένος...

Δεν ξέρω αν κι' αυτό είναι κάτι που συντελεί να κάνει την Τεργέστη πόλη των αντιθέσεων. Όπως κι' αυτοί που την κυβερνούν, έτσι και η πόλη είναι γεμάτη αντιθέσεις. Θαυμάζεις τους ψηλούς ουρανοξύστες και τις μεγάλες αρτηρίες στο κέντρον της πόλεως και χάνεσαι αργότερα σε κάτι στενωπάκια κάτω απ' τη δυτική πλευρά του Κοστέλιου που τα σπιτάκια τους θυμίζουν χαμοκέλες στο Αλγέρι. Τα Ιταλικά όργανα της τάξεως με τις φανταχτερές στολές και την πορειομωδή ευγένεια τα αντικαθιστούν πιδό κάτω Σέρβοι στρατιώτες με σοβαρό κι' αυστηρό ύφος. Τις κομψές διτρίνες των μεγάλων μαγαζιών συναγωνίζονται πιδό περα κάτι υπόγειες τρύπες που πωλούν απ' όλα σαν έπαρκα μικρομάζα, κι' απέναντι απ' τις δίλες - παλάτια του Μίρα Μάρε βρίσκονται άγκυροβολημένα στην άλλη άκρη του κόλπου πλοία κάθε σημαίας και εθνικότητας. Γιατί η Τεργέστη είναι πρώτα απ' όλα λιμάνι και σαν κάθε λιμάνι έχει την ποικιλία κι' ιδιομορφία του.

Η ελληνική παροικία της Τεργέστης έχει πολλά μέλη, κι' είναι πάντοτε στη διάθεσι κάθε Έλληνας. Πόσους δε δόθησε που δρόθηκαν σε δύσκολη θέσι εκεί, πόσους δε συντηρεί, περιθάλπει και στέλνει πίσω στην πατρίδα!

Ψυχή του σωματείου είναι ο γραμματέας του κ. Σωτήριος Βρανίτσας που αφιέρωσε τη ζωή του στην εξυπηρέτησι των μελών της παροικίας και κάθε Έλληνα. Ένας καλοκάγαθος τύπος απ' την Κεφαλονιά, με σπάνιες ήθικες και ψυχικές αρετές, που νοσταλγούσε να επισκεφθή κάποτε τη γενέτειρά του. Δεν είχε ακόμη τότε πληξει η συμφορά τα δμορφα νησιά μας και δεν ξέρω αν θα μπορούσε τώρα πιδό ο συμπαθέστατος αυτός πατριώτης να ξαναδρή

Η Τεργέστη έχει ιδιαίτερη σημασία για τον Έλληνα και λόγω του γεγονότος ότι εκεί συνελήφθη το 1798 ο Ρήγας Φεραίος, ο πρωτομάρτυς της ελληνικής ελευθερίας.

Με την έκρηξι της ελληνικής επαναστάσεως του 1821 χιλιάδες άμαχοι Έλληνες από διάφορες περιοχές κατέφυγαν εκεί, όπου ευρήκαν προστασία, ασύλο και περίθαλψη.

Και στην περίπτωση αυτή, όπως και σε κάθε άλλη μεταγενέστερη περίπτωση ανάγκης, οι όμογενείς της Τεργέστης ήλθαν πάντοτε άρωγοι με μεγάλα χρηματικά ποσά στις εθνικές ανάγκες και συνετέλεσαν παλαιότερα στην έκδοσι παντός είδους ελληνικών διδλίων, όταν στην υπόδουλη ή τη μόλις απελευθερωμένη Ελλάδα δεν υπήρχαν ακόμη τα μέσα των εκδόσεων.



Η ΛΟΥΟΜΕΝΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Αρχαιολογικόν Μουσείον Ρόδου)

Φωτογραφία του κ. Παύλου Μυλάρη της Έλληνικής Φωτογραφικής Εταιρείας. Α' Βράβειον — κατηγορίας Μνημείων — στην Παγκόσμια Φωτογραφική Έκθεσι της Έλληνικής Περιηγητικής Λέσχης.

τίποτα εκεί απ' ό,τι είχε αφήσει σαν έφυγε μικρός...

Ο κ. Βρανίτσας με τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο κ. Σοφιανόπουλο και τον υποπρόεδρό μας κ. Ρούσσου, τσακίζονται να εξυπηρετήσουν κάθε Έλληνα που θα καταφύγη σ' αυτούς.

Μα είναι δυνατό να υπάρξη ελληνική παροικία χωρίς να διαπρέπουν σ' αυτήν οι Έλληνίδες; Στην Τεργέστη υπάρχει Σύλλογος Ελληνίδων και το σωματείο αυτό είχε ανθίσει και δράσει πολύ τον καιρό του πολέμου. Τότε που τα πάντα κινδύνευαν να χαθούν, σαν αληθινές Έλληνίδες δεν ύστερησαν απ' τις αδελφές τους στην πατρίδα. Οργάνωσαν συσσίτια, βοηθούσαν τους άπορους, έντυναν παιδιά, προστάτευαν τις οικογένειες αυτών που έλειπαν.

Σήμερα συνεχίζουν με πιδό άργο δέβαιο ρυθμό τη δράσι τους. Πρόεδρές τους είναι η κ. Γεωργία Τρακάκη με δυο αντιπρόεδρους, τις κ.κ. Ελένη Πακούρη (το γένος Κατωμερή) και Μαρία Γιαλλούση. Γραμματέας και ταμίας του Σωματείου είναι η κ. Γερασιπούλου.

Ο Σύλλογος έχει τώρα εξήντα μέλη. Η δραστηριότητά του εκτείνεται σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Είναι παρήγορο να βλέπεις τις Έλληνίδες μακριά στα ξένα να παραστέκονται στο πλευρό των ανδρών των και να τους βοηθούν στο έργο της διατηρήσεως των παραδόσεων και ιδεωδών της ελληνικής φυλής...

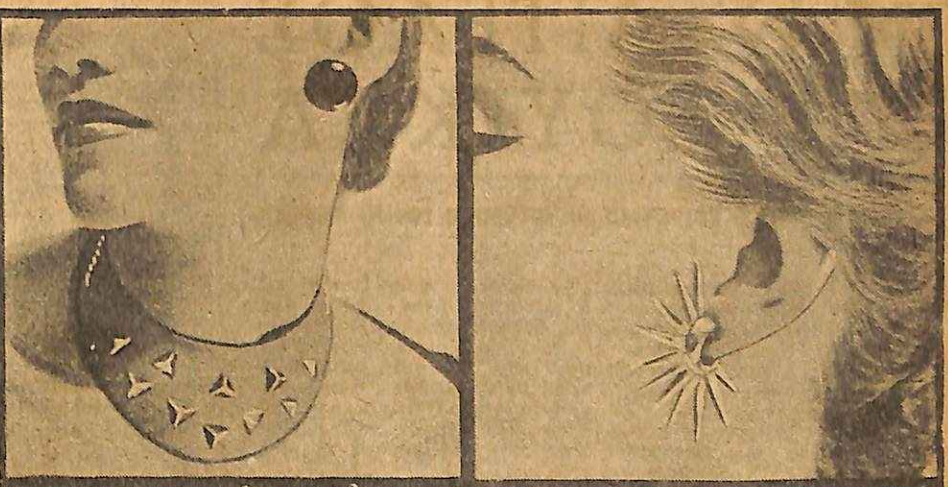
Η Τεργέστη έχει ιδιαίτερη σημασία για τον Έλληνα και λόγω του γεγονότος ότι εκεί συνελήφθη το 1798 ο Ρήγας Φεραίος, ο πρωτομάρτυς της ελληνικής ελευθερίας.

Με την έκρηξι της ελληνικής επαναστάσεως του 1821 χιλιάδες άμαχοι Έλληνες από διάφορες περιοχές κατέφυγαν εκεί, όπου ευρήκαν προστασία, ασύλο και περίθαλψη.

Και στην περίπτωση αυτή, όπως και σε κάθε άλλη μεταγενέστερη περίπτωση ανάγκης, οι όμογενείς της Τεργέστης ήλθαν πάντοτε άρωγοι με μεγάλα χρηματικά ποσά στις εθνικές ανάγκες και συνετέλεσαν παλαιότερα στην έκδοσι παντός είδους ελληνικών διδλίων, όταν στην υπόδουλη ή τη μόλις απελευθερωμένη Ελλάδα δεν υπήρχαν ακόμη τα μέσα των εκδόσεων.

ΠΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Α ΚΟΛΙΕ και τα σκουλαρίκια αποκτούν όλο και μεγαλύτερη σπουδαιότητα χάρις στα κοντά μαλλιά. Φέτος εμφανίζονται πολλά πρωτότυπα κοσμήμια του είδους αυτού, παράξενα και φανταχτερά πιδό στολίζουν πολύ το κεφάλι. Της μόδας επίσης είναι τσάντες από γούνα και τσάντες μεγάλου σχήματος.

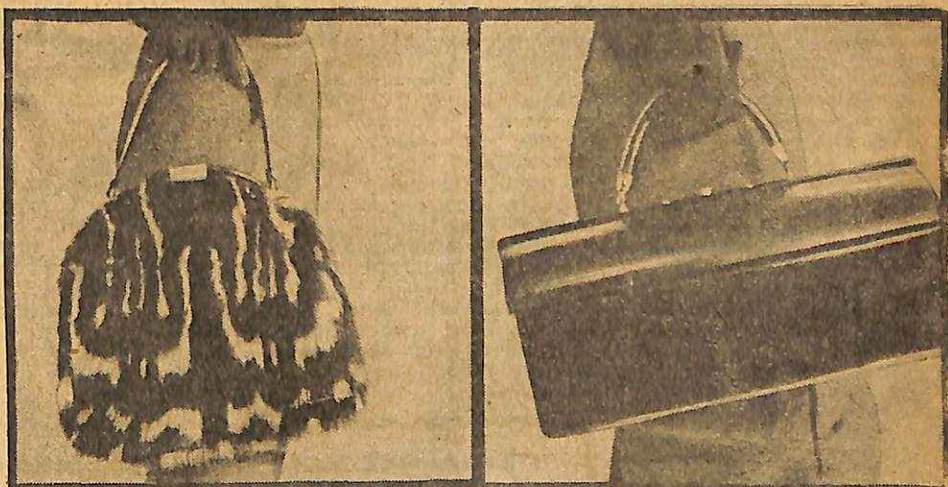


ΤΣΑΝΤΕΣ, ΚΟΛΙΕ, ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ

● ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΩ: Βαρύ χάλκινο κολιέ με επίχρυσα «αστέρια». Δημιουργία της Μάγκυ Ρούφ.

● ΔΕΞΙΑ ΕΠΑΝΩ: Η ιδέα του «αστρου» επαναλαμβάνεται με άλλο τρόπο σε σκουλαρίκια.

● ΚΑΤΩ: Οι δυο αυτές τσάντες έκαναν μεγάλη έντύπωσι στη συλλογή του Οίκου Πακέν. Η μια είναι από γούνα, η δεύτερη από στιλπνό μαύρο μπόξ.



ΚΑΘΩΣ κλείνω την πόρτα εκείνη μου λέει θυμωμένα:

— Νομίζω πως έχω κι' εγώ το δικαίωμα να διαλέξω μια φορά ένα φίλμ του γούστου μου.

Πατώ το κουμπί του άσανσερ και της απαντώ:

— Το πάθος σου για τα αστυνομικά φίλμ με άνησυχεί. Όσο πιδό πολλούς σκοτωμένους βλέπεις, τόσο περισσότερο διασκεδάσεις. Πολύ κολακευτικό αυτό για μια γυναίκα.

— Βέβαια έσύ προτιμάς τα φίλμ — επιθεωρήσεις. Όσο περισσότερες γυμνές γυναίκες βλέπεις, τόσο πιδό πολύ διασκεδάσεις. Πολύ κολακευτικό για ένα σύζυγο.

Μπαίνομε στο άσανσερ, κλείνω την πόρτα με δύναμι, και λέω:

— Έγώ την ημέρα δουλεύω, και το βράδυ πάω στον κινηματογράφο για να ξεκουράσω τα νεύρα μου, όχι για να δω να σφάζουν ανθρώπους.

Εκείνη κυττάζει με ύφος δραματικό τα κουμπιά του άσανσερ:

— Ενώ εγώ όλη την ημέρα διασκεδάω. Έτσι; με τη ζωή που κάνω έξη μήνες τώρα, από τότε που σε παντρεύτηκα.

Αυτό είναι πολύ.

— Γιατί δεν πηγαίνεις πιδό σε κείνο τον γεροπαράλη τον μπαμπά σου; λέω.

ΣΑΒΒΑΤΟΒΡΑΔΟ

Χαριτωμένο αίσθηματικό διήγημα

Δεν άπαντά και μου γυρίζει τις πλάτες. Φτάνομε στο ισόγειο.

— Έγώ πάω στο «Οντέον» μου λέει.

— Χαίρω πολύ, της άπαντά σαρκαστικά κι' εγώ πάω στο «Ντιάνο».

Διασχίζοντας τη λεωφόρο τη βλέπω να περπατά στο πεζοδρόμιο, με κατεύθυνσι αντίθετη από τη δική μου. Ένας νεαρός γυρίζει και την κυττάζει. Είναι φοβερά νόστιμη, και... είναι γυναίκα μου. Δε θαρρείς, δε δίνω δεκάρα...

Πηγαίνω με τα πόδια για να μου περάση ο θυμός. Παράγει σε λίγο μου περνάει. Δεν φταίει αυτή αν ο πατέρας την έχη παρακαλέσει. Στο πατρικό της σπίτι είχε δυο υπηρέτριες, ωραία φορέματα, διασκεδάσεις. Με μένα έμαθε να νάχω να σιδερώνω πουκάμισα, και να φτιάχνω μαγιονέζα. Και μοναδική ψυχαγωγία ο κινηματογράφος κάθε Σάββατο βράδυ. Τι κακό υπάρχει επί τούτων αν της άρεση να βλέπη σκοτωμένους ανθρώπους; Είναι ακόμη τόσο μικρούλα.

της, εις βάρος μου; Ποιός ξέρει από πόσον καιρό έχει αρχίσει αυτή η κωμωδία.

Βγαίνω. Γυρεύω ένα ταξί, μα δε βρίσκω. Στο τραμ ο κόσμος με κυττάζει. Κάτι φαίνεται θαχω στο πρόσωπο. Κατεβαίνω στη στάσι μου κι' αρχίζω να τρέχω. Μόλις σθάνω στη γωνία του σπιτιού μου κυττάζω, ψηλά τα παράθυρα του πέμπτου πατώματος. Τα φώτα είναι όλα σβυστά. Φυσικά η κυρία δεν γύρισε ακόμη. Νοιώθω να πιάνεται η άναπνοή μου. Μα να μέσ' στο σκοτάδι τη βλέπω. Είναι άκουμπισμένη στην πόρτα. Την πλησιάζω. Δεν την χαιρετώ, ούτε με χαιρετά. Στο άσανσερ της λέω:

— Πήγα στο «Οντέον». Είδα τον Ρίτσο Γουάιμαν, είδα ένα σωρό έξυπνους άστυνομικούς, και ηλίθιους εγκληματίες, αλλά έσένα δεν σε είδα. Πού ήσουν;

Δεν άπαντά άμέσως. Έχει το κεφάλι έλαφρά γυρισμένο προς το άλλο μέρος, μα καταλαβαίνω πως χαμογελά. Βέβαια έχει όρατες αναμνήσεις. Σφίγγω τις νηοθίες μου.

— Ήσουν στο «Ντιάνο», μου λέει. Είδα την Μπέτυ Γκραϊνμπλ, είδα ένα σωρό γυνίκες γαμπες, μα έσένα δεν σε είδα.

Το άσανσερ έχει φτάσει στο πέμπτο πάτωμα, μα δε με νοιάζει καθόλου, τη φιλώ άκόμη. ΚΑΡΟΛΑ ΠΡΟΣΠΕΡΙ

Δεν άπαντά άμέσως. Έχει το κεφάλι έλαφρά γυρισμένο προς το άλλο μέρος, μα καταλαβαίνω πως χαμογελά. Βέβαια έχει όρατες αναμνήσεις. Σφίγγω τις νηοθίες μου.

— Ήσουν στο «Ντιάνο», μου λέει. Είδα την Μπέτυ Γκραϊνμπλ, είδα ένα σωρό γυνίκες γαμπες, μα έσένα δεν σε είδα.

Το άσανσερ έχει φτάσει στο πέμπτο πάτωμα, μα δε με νοιάζει καθόλου, τη φιλώ άκόμη. ΚΑΡΟΛΑ ΠΡΟΣΠΕΡΙ

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαράκη

3ον —Ο Καρατζάς όμως γύρισε πολύ νωρίτερα από ό,τι λογάριζε η Ρένα. Ένα ταξί τον έφερε μισή ώρα αργότερα στην πόρτα της κλινικής του. Κατέβηκε και πληρώσε. Το αυτοκίνητο έφυγε. «Περίεργο! σκέφτηκε η κοπέλλα. Μια ξένη κυρία έρχεται με το δικό του αυτοκίνητο και αυτός κυκλοφορεί με ταξί». Καθώς έψαχνε τις τσέπες του να βρει τα κλειδιά, άκουσε κάποιο έλαφρό θόρυβο. Γύρισε ξαφνιασμένος. Τά μάτια του έψαξαν το μισοσκόταδο και το πρόσωπό του πήρε μια σκληρή έκφραση.

—Ποιος είναι εκεί; ρώτησε άγρια. Τότε τα φύλλα της μεγάλης πικροδάφνης κινήθηκαν και πίσω απ' αυτά γλύστρησε μια κίσσα. Τό φεγγάρι φώτισε το πρόσωπο της Ρένας. Ο Καρατζάς έκανε μια κίνηση σ'α να μη πίστευε τα μάτια του. Τό τραχύ ύφος χάθηκε απ' το πρόσωπό του κι έγινε ξαφνικά πολύ γλυκό.

—Ω, τί έκπληξις!, ξεφώνησε. Η δεσποινίς Αποστόλου, τό διορρόθετο κορίτσι της Αθήνας, στην πόρτα μου! Μα τόυτό είναι μια ανέλπιστη ευτυχία! Δεν ξέρω, μα τό Θεό, τί να υποθέσω. Ποιά καλή μοίρα σ' έστειλε μπροστά μου;

Η φωνή του είχε κάτι τό πολύ τρυφερό. Η Ρένα δεν κινήθηκε. Τό βλέμμα της ήταν γεμάτο μίσος.

—Ήρθα γιά κάποιο χαρτί, κ. Καρατζά!, τού είπε. Χτύπησα καί νωρίτερα την πόρτα σας καί μου είπαν πώς λείπατε στό θέατρο. Αποφάσισα τότε να περιμένω. Δεν θα φύγω αν δέ μου δώσετε αυτό τό χαρτί...

Από τά μάτια του πέρασε μια άσπρη. «Αστράψε κι έσβυσε. Τό χαμόγελο όμως έμενε πάντα στό χέιλη του...

—Σας έστειλε λοιπόν ο πατέρας σας;

—Όχι, δεν μ' έστειλε κανείς! Μονάχη τό αποφάσισα καί ήρθα...

Τά βλέμματά τους διασταυρώθηκαν σά δυό γυναικιά σ'αθιά.

—Ω, τόν άνόητο τόν πατερούλη σας!... Αυτός φυσικά θα σας μίλησε γιά κάποιο παλιό χαρτί καί σας άναστάτωσε! Μα την αλήθεια αυτό με στεναχωρεί τόσο πολύ... Δεν ξέρω πώς πρέπει να φερθώ σ' ένα άγγελο σάν καί σένα. Θέλει να περάσεις μέσα να σου προσφέρω κάτι. Βέβαια δεν ξέρω αν αυτό πού σας προτείνω είναι σωστό γι' αυτή την περασμένη άσρα, μα δέ μπορώ να σας κρατώ εδώ. Αυτό θα ήταν μια άσυγχωρήτη αγένεια έκ μέρους μου. Όσο γιά κείνο τό χαρτί, ξεχάστε τό. Δεν υπάρχει λόγος να τό θυμάστε!

Η Ρένα πρόσθεε πώς καθώς της μιλούσε υπέρθευε στην κουβέντα του τόν ένικό με τόν πληθυντικό κι' αυτό έδειχνε καθαρά την ταραχή του. Όμως τό πρόσωπό του ήταν γλυκό καί ήρεμο.

δημιουργεί ο κινηματογράφος στην παιδική ηλικία. Μου δίνετε άφορμή να δλοκληρώσω μερικές σκέψεις μου πάνω σ' αυτό τό φλέγον ζήτημα. Θα σας φέρω να διαβάσετε ένα άρθρο μου πού θα δημοσιεύσω αυτές τις μέρες στην 'Επίκριση' 'Επιθεώρηση'. Να έλπισω στην έπικρή κρίσι σας;

Τήν πείραζε ο τρόπος πού της μιλούσε. Ήταν σ'α να τη θεωρούσε άνίκηνη να πραγματοποίηση την απειλή της. Δεν την έπειρνε σ'α σοβαρά. Κάτι πήγε να πη πάλι μα έκείνος δεν την άφηνε.

—Μιά άμορφη κοπέλλα λοιπόν κρατάει κάτω από την κάννη του πιστολιού της ένα κοττάμ άντρα σάν καί μένα πού όμως έχει τρυφερή καρδιά καί τη λατρεύει! Ωραία μα την άλγθεια σκηνή γιά γκαγκστερικό έργο... Άλλά φοβάμαι πολύ πώς θα σας απογοητώσω, δεσποινίς Ρένα. Με τό να με σκοτώσετε δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα. Σας προειδοποιώ πώς στό γραφείο τού δικηγόρου μου υπάρχει ένας μεγάλος φάκελλος σφραγισμένος με βουλοκέρι. Μέσα σ' αυτόν υπάρχουν μερικοί άλλοι μικρότεροι. Απευθύνονται σ' άρισμένα πρόσωπα. Αυτά τά γράμματα, σύμφωνα με έντολή μου, θα σταλούν σ'ε διάφορες διευθύνσεις σ'ε περίπτωση διαίτου θανάτου μου. Τό χαρτί πού ζητάτε βρίσκεται έκεί. Βλέπετε ότι τά προσέβλεπα όλα! Θέλω να πώ πώς δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα αν τό δαχτυλάκι σας πείση τη σκανδάλη καί φύγη μια σφαίρα απ' τό πιστόλι σας. Αφήστε πού θα σκοτώσετε ένα άνθρωπο πού

—Γιατί δεν πάτε λοιπόν; τόν προκάλεσε τό κορίτσι.

—Γιατί...

—Ναί, γιάτί δέ με πάτε στην Αστυνομία;

—Έγινε σοβαρός. Τό χαμόγελο έσβυσε απ' τό χέιλη του.

—Αυτό τό έζέρετε δά!, είπε. Δέ θα μπορούσα ποτέ να κατηγορήσω μια κοπέλλα πού άγαπώ τόσο πολύ καί πού είναι να γίνη γυναίκα μου...

—Αναστρένατε.

—Άλλά άς μη μιλούμε πιά γιά τόυτό τό θλιβερό έπεισόδιο. Θερμήτε μέσα να πάρете κάτι; Η τουλάχιστον θα μου επιτρέψετε να σας συνοδεύσω ως την Αθήνα;

—Όχι! Εύχαριστώ!, έκανε άπότομα η Ρένα καί τού γύρισε τις πλάτες.

Ο Καρατζάς στάθηκε καί την κύτταξε κάμπωση ώρα καθώς κατηφόριζε πρós τη λεωφόρο.

—Κι' όμως είναι πολύ δυσφορή!, είπε. Είναι απ' τις κοπέλλες πού έχουν γεννηθή γιά μεγάλους έρωτες...

Υστερα άνοιξε την έξωπορτα καί πέρασε μέσα. Στο γραφείο του τόν περίμενε ή γυναίκα με τόν ρενάρ. Κάπνιζε καί ξεφύλιζε ένα ξένο περιοδικό.

—Δέν κοιμήθηκες άκόμα, Τερέζα; τή ρώτησε με κάποια έκπληξη. Είναι άργά.

—Έρριξε μια ματιά στό ρολόί του.

—Περασμένα μεσάνυχτα! Πλησιάζει μια. Θα με κάνης να σε μαλώσω πάλι. Δέ φαντάζομαι να βγής έξω...

Τήν κύτταξε λοζά καθώς της μιλούσε. Ήταν φανερό πώς περίμενε με άγωνία την άπάντησι.

Έκείνη δέν άποκρίθηκε άμέσως. Κάρφωσε τά μάτια της επάνω του. Ήταν σ'α να βασάνιζε τό νού της να θυμηθ.

—Όχι, δέ βγής έξω. Είπε. Η φωνή της έμοιαζε νάρχεται από τό πολύ μακρύ. Τά μάτια της κύτταζαν τό κενό. Πώς μπορούσα να βγώ χωρίς την άδείά σου;

Η άγωνία έσβυσε από τό πρόσωπό του. Ξανάγινε ήρεμο.

—Όμως πρέπει να πλαιγίσω, Τερέζα, τής είπε με γλυκό τρόπο σ'α να μιλούσε σ' ένα παιδί. Τή βοήθησε να σηκωθεί. Πρέπει να πλαιγίσω. Δεν πρέπει να γαργαλίσω...

Τήν έπιασε απ' τη μέση κι' έκείνη χωρίς να φέρη αντίρρηση

σε τόν άφισε να την παρασύρει. —Πάμε στό δωμάτιό σου, τής είπε.

Υστερα από λίγο ξαναγύρισε μόνος στό γραφείο. Άνοιξε κάποιο συρτάρι. Έβγαλε ένα καρτέ καί τό ξεφύλλισε. Σε μια σελίδα του ήταν γραμμένα με τό ίδιο του τό χέρι πέντε όνόματα. Διάβασε τό πρώτο: Τζούλια Άσημάκη. Ένα χαμόγελο σκοτεινό σχεδίαστηκε στό πρόσωπό του. Με τό στυλό του σημείωσε ένα σταυρό πλάι στό όνομα.

—Η άρχή δέν ήταν καθόλου δύσκολη, ψιθύρισε σ'α ν' άπαντούσε σε μια έρώτησι. Όλα θαρρώ πώς ήταν καλά.

Έρριξε τό καρτέ στό βάθος τού συρταριού καί κλείδωσε. Τήν ίδια στιγμή κάποιος χτύπησε διακριτικά την πόρτα.

—Έμπρός, είπε καθώς έβάζε τό στυλό στην τσέπη του.

Ο νοσοκόμος με τήν άσπρη ρόμπα φάνηκε στό κατώφλι.

—Νά με συγχωρήτε γιάτρέ, είπε. Μα είδα πώς στό γραφείο σας καί πήρα την άπόφασιν να σας ένοχλήσω. Μέσα σ' άμάξι σας βρήκα αυτό τό πιστόλι. Η κυρία Τερέζα είχε βγύ άπόψε με τ' αυτοκίνητό σας. Έπέστρεψε λίγο πριν απ' τά μεσάνυχτα. Πήγα τό άμάξι στό γκαράζ. Στο μπροστινό κάθισμα βρήκα τό πιστόλι. Λείπουν τρεις σφαίρες...

Ο Καρατζάς έκανε μια κίνηση άπορίας. Άπλωσε τό χέρι.

—Περίεργο!, είπε καθώς έπαιρνε τό όπλο. Είναι δικό μου. Μα πώς βρέθηκε σ' άμάξι; Ισως τ' άπόγεμα πού άδηνόητος ξεφύγε απ' την τσέπη μου. Πάντως σ' εύχαριστώ.

Ο νοσοκόμος έτοιμάστηκε να φύγη.

—Καί άκου, πρόσθεσε χωρίς να φαίνεται πώς δίνει μεγάλη σημασία στό πράγμα. Δεν ύπάσχει λόγος να κάνης κουβέντα γι' αυτό σ'ε κανένα. Ούτε στην Τερέζα. Κατάλαβες;

—Μάλιστα. Καληνύχτα σας.

Όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω απ' τό νοσοκόμο ο Καρατζάς είχε χάσει κάπως τό κέφι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Όταν ή Ρένα γύρισε άργά ή νύχτα σπíti της, βρήκε ένα γράμμα να τήν περιμένει.

—Πού γύριζε τέτοια ώρα; τή μάλασε ή μητέρα της. Όλοι άνησυχήσαμε. Ήθεε κι' ένα γράμμα γιά σένα.

Πήρε τό γράμμα. Άναγνώρισε τό χαρακτηρισμό τού Μίλτου.

—Τόφερε ένας μικρός, συνέχισε. Είπε πώς είναι απ' τό γραφείο σου...

—Εύχαριστώ μητέρα...

Η έπιστολή ήταν πραγματικά από τόν Κονταξή. Άποτελούσε μια ύστατη έπίκλησι πρós την καρδιά της. «Ρένα, τής έγραφε. Δεν μπορώ να συνέλθω άκόμα ύστερα από τά όσα συνέβησαν σήμερα π' άπόγεμα. Δεν είμαι σ'ε θέσι να έκαθαρίσω άν όλα αυτά έγιναν πραγματικά ή πρόκειται γιά ένα φοβερό έφιάλτη πού εξακολουθεί καί ξύπνιο να με βασανίζει άκόμα. Ήσουν έσύ πού τόσο ψυχράμα άπάγγειλες τή θανατική καταδίκη της αγάπης μας; Ημουνά έγώ πού έεστώμισα αυτά τά πικρά λόγια καί σ' έκανα να κλάψης; Όχι δέ μπορέι να ήμιστο εμείς. Κάποιοι άλλοι πρέπει να ήταν. Εί, να τόσο άπιστευτο, είναι τόσο τραγικό να χωρίσουμε εμείς πού τόσο αγάπιόμαστε σάν δυό ά-

σιν τόν άφισε να την παρασύρει.

—Πάμε στό δωμάτιό σου, τής είπε.

Υστερα από λίγο ξαναγύρισε μόνος στό γραφείο. Άνοιξε κάποιο συρτάρι. Έβγαλε ένα καρτέ καί τό ξεφύλλισε. Σε μια σελίδα του ήταν γραμμένα με τό ίδιο του τό χέρι πέντε όνόματα. Διάβασε τό πρώτο: Τζούλια Άσημάκη. Ένα χαμόγελο σκοτεινό σχεδίαστηκε στό πρόσωπό του. Με τό στυλό του σημείωσε ένα σταυρό πλάι στό όνομα.

—Η άρχή δέν ήταν καθόλου δύσκολη, ψιθύρισε σ'α ν' άπαντούσε σε μια έρώτησι. Όλα θαρρώ πώς ήταν καλά.

Έρριξε τό καρτέ στό βάθος τού συρταριού καί κλείδωσε. Τήν ίδια στιγμή κάποιος χτύπησε διακριτικά την πόρτα.

—Έμπρός, είπε καθώς έβάζε τό στυλό στην τσέπη του.

Ο νοσοκόμος με τήν άσπρη ρόμπα φάνηκε στό κατώφλι.

—Νά με συγχωρήτε γιάτρέ, είπε. Μα είδα πώς στό γραφείο σας καί πήρα την άπόφασιν να σας ένοχλήσω. Μέσα σ' άμάξι σας βρήκα αυτό τό πιστόλι. Η κυρία Τερέζα είχε βγύ άπόψε με τ' αυτοκίνητό σας. Έπέστρεψε λίγο πριν απ' τά μεσάνυχτα. Πήγα τό άμάξι στό γκαράζ. Στο μπροστινό κάθισμα βρήκα τό πιστόλι. Λείπουν τρεις σφαίρες...

Ο Καρατζάς έκανε μια κίνηση άπορίας. Άπλωσε τό χέρι.

—Περίεργο!, είπε καθώς έπαιρνε τό όπλο. Είναι δικό μου. Μα πώς βρέθηκε σ' άμάξι; Ισως τ' άπόγεμα πού άδηνόητος ξεφύγε απ' την τσέπη μου. Πάντως σ' εύχαριστώ.

Ο νοσοκόμος έτοιμάστηκε να φύγη.

—Καί άκου, πρόσθεσε χωρίς να φαίνεται πώς δίνει μεγάλη σημασία στό πράγμα. Δεν ύπάσχει λόγος να κάνης κουβέντα γι' αυτό σ'ε κανένα. Ούτε στην Τερέζα. Κατάλαβες;

—Μάλιστα. Καληνύχτα σας.

Όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω απ' τό νοσοκόμο ο Καρατζάς είχε χάσει κάπως τό κέφι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Όταν ή Ρένα γύρισε άργά ή νύχτα σπíti της, βρήκε ένα γράμμα να τήν περιμένει.

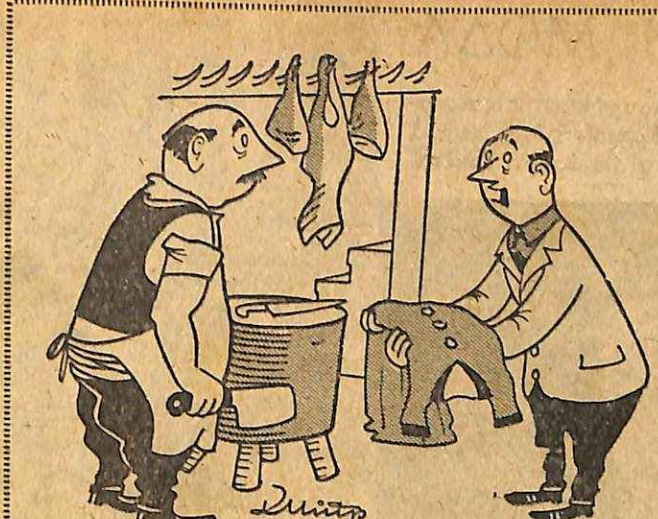
—Πού γύριζε τέτοια ώρα; τή μάλασε ή μητέρα της. Όλοι άνησυχήσαμε. Ήθεε κι' ένα γράμμα γιά σένα.

Πήρε τό γράμμα. Άναγνώρισε τό χαρακτηρισμό τού Μίλτου.

—Τόφερε ένας μικρός, συνέχισε. Είπε πώς είναι απ' τό γραφείο σου...

—Εύχαριστώ μητέρα...

Η έπιστολή ήταν πραγματικά από τόν Κονταξή. Άποτελούσε μια ύστατη έπίκλησι πρós την καρδιά της. «Ρένα, τής έγραφε. Δεν μπορώ να συνέλθω άκόμα ύστερα από τά όσα συνέβησαν σήμερα π' άπόγεμα. Δεν είμαι σ'ε θέσι να έκαθαρίσω άν όλα αυτά έγιναν πραγματικά ή πρόκειται γιά ένα φοβερό έφιάλτη πού εξακολουθεί καί ξύπνιο να με βασανίζει άκόμα. Ήσουν έσύ πού τόσο ψυχράμα άπάγγειλες τή θανατική καταδίκη της αγάπης μας; Ημουνά έγώ πού έεστώμισα αυτά τά πικρά λόγια καί σ' έκανα να κλάψης; Όχι δέ μπορέι να ήμιστο εμείς. Κάποιοι άλλοι πρέπει να ήταν. Εί, να τόσο άπιστευτο, είναι τόσο τραγικό να χωρίσουμε εμείς πού τόσο αγάπιόμαστε σάν δυό ά-



—'Αμάν, κύρ Νίκο μου, κάνε μου τό σ'ε παρακαλώ... ντέ πιές! Η κόρη μου θέλει νάναι μέσ' στη μόδα!

σποινδοί έχθροί. Πές μου, σ' έξορκίζω, τί σου συμβαίνει. Γιατί έτσι ξαφνικά άλλαξες γνώμη καί αποφάσισες να παντρευτής τόν Καρατζά; Τώρα πού είμαι κάπως ψυχράμα άναλογίζομαι τόνα καί τ' άλλο καί δέ μπορώ να βγάλω ένα συμπεράσμα. Έχω την έντύπωσι πώς κινδυνεύεις, πώς χάνεσαι, πώς βρίσκεσαι σ'ε κάποιο θαλάτοπο καί πώς βυθίζεσαι, βυθίζεσαι χωρίς να καταδεχτής να ζητήσης βοήθεια. Πές μου τί πρέπει να κάνω να σ'ε βοηθήσω; Είμαι έτοιμος να βάλω άσπίδα τή ζωή μου. Δεν έχω τίποτα άλλο πού ν' άξίζει κάτι. Αγαπημένη μου, γιά όνομα τού Θεού, μη δεχτής αυτό τόν άταίριαστο γάμο. Έλα σ'ε φωλίτσα μας πού με τόσες έλπίδες καί όνειρα είχαμε φτιάξει μαζί. Μη γκομενίζης την ευτυχία μας! Μη καταστρέψης τόν έαυτό σου! Δέ νομίζεις πώς είναι άνάγκη να συναντηθούμε να δώσουμε ο ένας σ'όν άλλο έξηγήσεις να φύγουμε τά σύννεφα; Μίλτος».

Τήν άλλη μέρα τό πρωί πριν φύγη γιά τό γραφείο, είπε σ'ε μητέρα της.

—Αν σας κάνη έπίσκεψι σ'ε μέρα ο κ. Καρατζάς μπορέιτε να τού πητε πώς είμαι σύμφωνη γι' αυτό τό γάμο...

—Η κυρία Αποστόλου στάθηκε ξαφνιασμένη καί την κύτταξε.

—Τί με κυττάζεις έτσι, μαμά; Σκέφτηκα κι' άποφάσισα. Βρήκα πώς όλοι έχετε δικρη. Πρέπει να παντρευθ' τόν κ. Καρατζά. Δεν πιστεύω ν' άλλαξες γνώμη τώρα έσύ...

—Όχι. Όχι, παιδί μου. Μα μου φαίνεται τόσο παράξενο...

—Τίποτα δέν πρέπει να σου φαίνεται από έδώ κι' έμπρός παράξενο μητέρα!

—Κι' ο Μίλτος; Ο Μίλτος ο Κονταξής;

Κάτι της άγκύλωσε την καρδιά.

—Ο Μίλτος δέν ύπάρχει πιά γιά μένα. Ούτε έγώ φυσικά γι' αυτόν...

—Τά χαλάσατε; ρώτησε σ'ε δόν με φόβο γιάτί τό μητρικό της ένστικτο ένοιωσε τό μακρύ ν'ήνυμα μιάς συμφοράς. Τά χαλάσατε με τό Μίλτο;

—Είμαι σ'α να μην είχαμε γνωρισθ' ποτέ, μαμά...

Στό γραφείο ή Ρένα έφτασε

κάπως άργά. Ήταν μερικές μέρες πού δέν έδειχνε όπως άλλοτε ένδιαφέρον γιά τή δουλειά της. Καί σήμερα πάλι ήταν άφηρημένη. Αυτό έκανε τόν τηγματάρχη της, τόν κ. Σπανίδη, να γκρινιάζει...

—Δεσποινίς Αποστόλου, τής είπε. Τά θαλασσώσατε καί σήμερα. Ο κ. διευθυντής είναι έξω φρενών! Μα έπί τέλους τί πάθατε καί γεμίζετε με διαγράφες όλα τά έγγραφα; Μηπως είσθε άρρωστη; Αν συμβαίνη τίποτα τέτοιο, καλύτερα να μείνετε μερικές μέρες σπíti σας όσο να συνέλθετε...

—Νά με συγχωρήτε, κ. Σπανίδη. Μα έζέρετε, δέν αισθάνομαι καί τόσο καλά. Σας ύποσχομαι όμως πώς πολύ σύντομα θα σας άδείσω τή γωνία.

Ο τηγματάρχης στερέωσε τά γυαλιά σ'ε μητή καί πήγε πιά κοντά.

—Αηλαδή τί έννοείτε μ' αυτό, δεσποινίς;

—Έννοώ ότι αυτές τις μέρες παντρεύομαι καί όπως καταλαβαίνετε δέν θα μου είναι με τή θέλησί μου, χωρίς βία, χωρίς έξαναγκασμό. Έτσι θάνα καλύττερα. Θέλω να με ξεχάση. Να μη ύποφέρει γιά μένα. Έτσι θάνα καλύττερα.

—Πρέπει να είναι λοιπόν κάτι πολύ σοβαρό αυτό πού σ'ε κανε να ύποκύνης!

—Ναί. Είναι πολύ σοβαρό. Σκούπισε τά δακρυσμένα της μάτια.

—Τό κορμί μου μπορέι να γίνη δικό σου. Η ψυχή μου όμως ποτέ! Αυτό μονάχα πρέπει να έέρης. Κατάσχεψα με τά ίδια μου τά χέρια την ευτυχία μου. Τσαλαπάτησα τά δένια πού είχα κάνει. Μα έχω τό σκοπό μου. Κάποτε ίσως μάθης περισσότερα...

Τό άπόγεμα ή Ρένα μπήκε στό σαλόνι. Ήταν έκεί ο Καρατζάς. Τό πρόσωπό της ήταν κάπως γλωμό, έδειχνε όμως ευτυχισμένη.

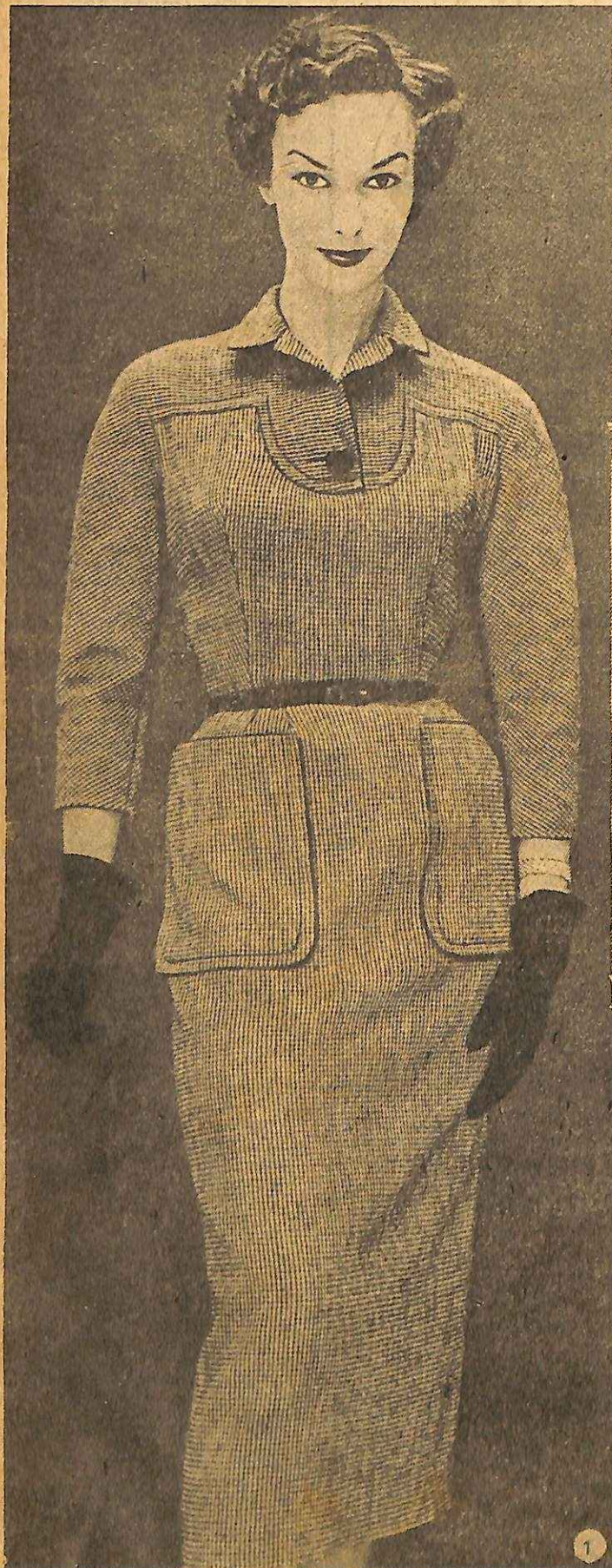
—Η μητέρα σας δεσποινίς, μου διεδόσσα την άπόφασί σας. Πρέπει να σας πώ τάχα πώς ή συγκάθεσί σας με κανέ τον ευτυχέστερο άνθρωπο τού κόσμου;

—Ό! Είσθε ύπερβολικός, κ. Καρατζά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

1 Μοντέλο για τούιντ ή άλλο μάλλινο. Νωμίτης και μα- νίκι αποτελούν συνέχεια. Πλάτη με νωμίτη ίσιο. Διπλά γαζιά. Το φόρεμα συμπληρώνεται και με άσορτι ζακέτα.



3 Ζακέτα με μανικιόλλισι και αγάζωτη πένσα στο στήθος. Τσέπες πολύ χαμηλά. (Η ζακέτα αυ- τή είναι κατάλληλη και για έγκυμους, όποτε οι πένσες του στήθους πρέπει να γίνουν βαθύτερες).



2 Έλεύτερο ταγιέρ. Στενή φούστα. Ριχτή ζακέτα πολύ πλούσια επάνω, με έλαφρό στένεμα προς τα κάτω. Γαρ- νίρεται με πολύ φορδύ γαζί που δίνει έντονο μπάντας.



3



4 Ζακέτα με πολύ μακριά ρεδέρ που κουμπάνουν χαμηλά. Οι μπάσκες μπορούν να είναι σκέτες ή να στολίζονται με τσέπες που φτάνουν ως τα πλάγια.

ΠΙΝΕΤΕ ΓΑΛΑ ΜΕ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΑΣ;

ΜΕ ΤΗΝ ευρύτερη ανάπτυξη της διομη- χανίας παστεριωμένου γάλακτος και στη χώρα μας, που μάς απαλλάσσει από τον κόπο του θρασίματος, πολλοί είναι οι Έλληνες κάτοικοι των πόλεων που πί- νουν τώρα περισσότερο γάλα, μιμούμενοι σ' αυτό τους κατοίκους της υπαίθρου, άλ- λα και... τους Αμερικανούς. Και έτσι το γάλα, που πριν από λίγο καιρό έθεωρείτο χρήσιμο μόνο για τα παιδιά, τους αρρώ- στους και... το πρωινό ρόφημα, φιγουρά- ρει τώρα συχνά επάνω στο τραπέζι του μεσημερινού ή του βραδυνού φαγητού. Είναι καλή όμως αυτή η συ- νήθεια;

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι το γάλα είναι πλούσιο σε λίπη, ότι τα λίπη περιέχουν χοληστερίνη, και ότι τα όργανα των μεγάλων ανθρώπων δεν απο- βάλλει πάντοτε τη χοληστερίνη που ει- σέρχεται στον οργανισμό με τις τροφές, και ότι η χοληστερίνη έχει μια δυσάρεστη τάση να έναποτίθεται κατά μήκος των αρ- τηριών μας, δημιουργώντας έτσι την αρ- τηριοσκλήρωση.

Εξ άλλου όμως, το γάλα είναι μια τροφή εξαιρετικά θρεπτική. Ένα ποτήρι με 70 δράμια γάλα αντιπροσωπεύει 130 θερμίδες, άφθονες πρωτεΐνες, υδατάνθρα- κες και λίπη, χωρίς να υπολογίσουμε και τα μεταλλικά άλατα και τις βιταμίνες... Συχνά λοιπόν λησμονούμε ότι το γάλα ει- ναι πραγματική και πλήρης ΤΡΟΦΗ.

Αν έχετε συνήθεια να πίνετε ένα πο- τήρι γάλα με το φαγητό σας, ιδού τί πρέπει να κάνετε:

- Πίνετε κατά προτίμηση αποδουτυρωμέ- νο γάλα, για να αποφύγετε αφ' ενός μὲν την αρκετά δύσκολη χώνευσι του γάλακτος που είναι παχύ, και αφ' ετέρου την είσο- δο μεγάλης ποσότητας χοληστερίνης στον οργανισμό.
- Αποφεύγετε να πίνετε γάλα όταν το φαγητό σας είναι πλούσιο, περιλαμβάνει δηλαδή ένα δυο φαγητά, ζυμαρικά, τυριά.
- Μην πίνετε γάλα όταν τρώτε κρέας, ψά- ρι, αυγά, ή πατάτες... Όλες αυτές οι τροφές είναι ήδη αρκετά δύσκολες στη χώνευσι.
- Μην πίνετε το ποτήρι το γάλα σας μο- νορούφι, αλλά αργά, με μικρές γουλιές, κατά τη διάρκεια του γεύματος.
- Τίποτε δεν εμποδίζει να πίνετε το γά- λα σας κρύο. Ένα ποτήρι παγωμένο γά- λα με το φαγητό — εφ' όσον τηρηται τις προϋποθέσεις που αναφέραμε πριν — είναι πολύ ευχάριστο, θρεπτικό, και πο- λύ πιο ωφέλιμο από ένα ποτήρι κρασί!

Ιστορία τρελλών

Στο γραφείο ενός μεγάλου ψυχιάτρου. Ένας νοσοκόμος μπαίνει σαν σίφουνας. Γιατρέ! γιατρέ! Στην αίθουσα ά- ναμονής είναι μια γυναίκα που πρέπει να την δεχθώτε άμεσα. — Έχει ραντεβού; — Όχι, γιατρέ, αλλά όλοι οι άσθε- νείς θα φύγουν αν δεν τους απαλλάξετε απ' αυτή τη στρουθοκάμηλο... — Στρουθοκάμηλο; — Ναι, γιατρέ, έχει μαζί της μια στρουθοκάμηλο που τους έχει κατατρομά- ξει όλους. — Θέει μου! Πέρασε την κυρία. — Ο γιατρός κυττάζει με περιέργεια το πουλί που το οδηγεί μια πολύ κομψή ξαν- θή κυρία. — Καθίστε, παρακαλώ, κυρία. Από τί υποφέρετε; — Ω! εγώ δεν έχω τίποτα, γιατρέ. Άλλα σας φέρνω τον άνδρα μου που ει- ναι πολύ άρρωστος: φαντάζεται ότι είναι στρουθοκάμηλος...



ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΣΥΝΕΠΗΣ ΣΤΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΑΣ

ΤΣΙ κανονίζετε συνήθως το ραντεβού σας: «Θα ιδω- θούμε την τάδε μέρα, τέτοια ώρα, στο δείνα μέρος.» Δεν πρέπει όμως να ξεχνάτε πως η σύνομη αυτή φρά- σι αποτελεί ένα μικρό συμβόλαιο. Δεν υπάρχει πιο ένοχλητικό πράγμα από το να περιμένετε δέκα λεπτά, ένα τέταρτο, κάποιον άφηρημένο, άμελη, ή εγωϊστή άνθρωπο... Κακοαναθεωραμένο, θα ήταν μάλλον ή λέξις που ταιριάζει σ' αυτόν τον τύπο...

Μεταξύ φίλων

Δίνετε ραντεβού σε μια φίλη σας έξω; Διαλέξτε με προσοχή το σημείο όπου θα συναντηθώτε. Γιατί μια γυναίκα που στέ- κει κάπου και περιμένει, μπορεί να δώση λαβή σε πολλές παρεξηγήσεις, και να δώ- ση ίσως σε κάποιον άναϊδη την ευκαιρία να την ενοχλήσει, ιδίως αν η αναμονή παρα- τείνεται.

Γι' αυτό, κατά κανόνα, η αναμονή δεν πρέπει να παρατείνεται. Δεν υπάρχει ω- ραιότερο πράγμα από την ακρίβεια, ενώ η αναμονή εκνευρίζει, μάς κάνει να χάνωμε την ώρα μας. Και, αν δρέχη, αν κάνη κρύο;

Ποιά είναι όμως τα κατάλληλα σημεία συναντήσεως με τις φίλες σας; Κατά προ- τίμησην, έχι στο δρόμο. Το καλύτερο είναι να διαλέξετε ένα κατάστημα, στο έ- σωτερικό του οποίου μπορείτε άνετα να μείνετε, όση ώρα θα χρειασθώ, χαλεύοντας τα διάφορα είδη. Οι

στάσεις των τράμ, των λεωφορείων του ηλεκ- τρικού σιδηοδρόμου ή και η αίθουσα ενός λαχανοπλαστείου, α- ποτελούν επίσης κα- τάλληλα σημεία για ένα ραντεβού. Το γε- γονός όμως ότι στο άριστο σημείο συ- ναντήσεως θα μπορού- να περιμένη κανείς ά- νετα, δεν σημαίνει ότι επιτρέπεται να μη είσθε ακριβής στα ραντεβού σας...

Εκείνος και Εκείνη

Η ίδια προσοχή για το σημείον συναν- τήσεως. Και Εκείνος έχει καθή- κον να δρίσκεται πάντα πρ- ωτός εκεί. «Εκείνη» δεν πρέ- πει να περιμένη, παρά μόνον αν τύχη κάτι το απρόοπτο και που δεν επιδέχεται άνα-βολή.

Αν τόπος συναντήσεως είναι ένα λαχα- νοπλαστείο, εστιατόριο κ.λ.π. εκείνος από τους δυο που φθάνει πρώτος πρέπει να κα- θήσθαι σ' ένα τραπέζι περιμένοντας. Αν ει- ναι Εκείνος, βλέποντας Εκείνη να μπαί- νει πρέπει να σηκωθεί και να προχωρήσει με- ρικά βήματα προς το μέρος της, για να την υποδεχθώ.

Αν Εκείνη έχη φθάσει πρώτη, άσκει να κάνη μια χειρονομία αναγνωρίσεως με το χέρι ή — αν το κέντρον είναι πολύ γεμάτο και υπάρχει περίπτωση Εκείνος να δυσκολευθώ πολύ να την ανακαλύψη — να σηκωθεί για μια στιγμή όρθια για να φανή από μακριά.

Οι δουλειές

Στα ραντεβού για δουλειά, επιβάλλεται πάλι απόλυτη ακρίβεια, γιατί... ο χρόνος είναι χρήμα! Φροντίστε λοιπόν να δρίσκε- σθε πάντοτε στην ώρα σας εκεί που έχετε καθίσει.

Αν σας ειδοποιούν να παρουσιασθώτε ώριση ώρα σε κάποιο γραφείο, επιχει- ρήσι ή κατάσταση για δουλειά, φροντίστε

να δρίσκεσθε εκεί πριν από την καθωρι- σμένη ώρα.

Στο κομμωτήριο

Το κομμωτήριο δεν μπορεί να λειτουργή- ση κανονικά, παρά μόνον αν όλες του οι πελάτισσες είναι απολύτως εν τάξει στα ραντεβού που έχουν πάρει. Πόσες όμως γυ- ναίκες άμελουν να τα τηρούν, δρίσκοντας ίσως πώς... δεν έχει σημασία να άογήσουν δέκα ή περισσότερα λεπτά στο ραντεβού τους, ενώ αυτό άρκει για να έξασθώση όλη τη σειρά της δουλειάς. Και η καθυστέρη- σι δεν άποτελεί παρά μια δυσάρεστη έκδη- λωσι εγωϊσμού και άδιαφορίας...

Στους γιατρούς

Ο όδοντογιάτρος, κανονίζοντας τα ραν- τεβού με τους πελάτες του, έχει υπολογί- σει (ας το έλπίσουμε!) πόση ώρα του χρε- ιάζεται για κάθε περί- πτωσι. Αν δεν φθά- σετε στην ώρα σας, κάποιος άλλος θα πά- ρη τη θέση σας. Και κινδυνεύετε να περι- μένετε ύστερα επί- πολύ.

Οι γιατροί δε δέ- χονται πάντοτε «επί- συνεντεύξει». Οι πε- ρισσότεροι έχουν ώ- ρισμένες ώρες κάθε μέρα που δέχονται, και περιμένει κανείς τη σειρά του — καμμία φορά επί πολλήν ώρα, δυστυχώς! Ωρισμένοι όμως — κυ- ρίως οι μεγάλοι γιατροί, καθηγηται κ.λ.π. — δέχονται μόνον «επί συνεντεύξει». Φυσί- κά, άποτελεί μεγάλη άγένεια το να μη φα- νήτε συνεπής σε μια τέτοια περίπτωσι. Αν σας συμβή κάτι και άδησέτε, ή δεν μπο- ρήτε διόλου να πάτε, το λιγώτερο που μπο- ρείτε να κάνετε είναι να ειδοποιήσετε.

Με μια τέτοια άφηρημάδα, μπορείτε να χάσετε μια δουλειά, να χάσετε την ώρα σας, να προκαλέσετε άναταραχή, και... να στενοχωρηθώτε ή ίδια.

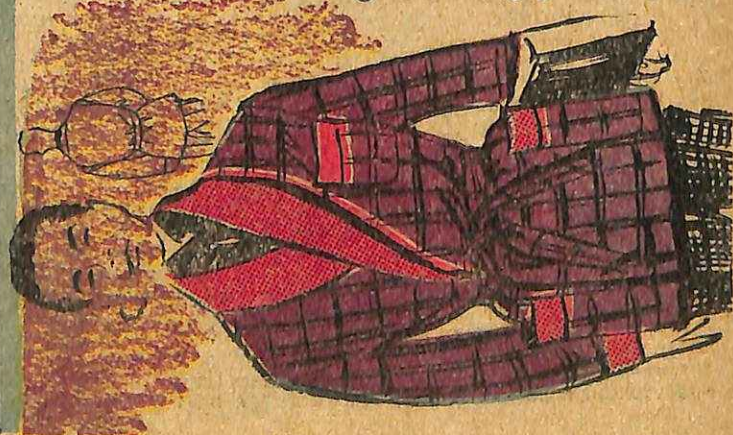
Υπάρχει ένας άπλος τρόπος για να ά- ποφεύγετε τέτοιες περιπέτειες, μια μέθοδος που είναι όπωσδήποτε άποραίτητη αν ει- σθε άνθρωπος που «κινείσθε», έχετε δου- λειάς, κάνετε κοσμική ζωή κ.λ.π.: γρά- φετε τα ραντεβού σας. Σ' ένα μι- κρό σημειωματάριο που το έχετε στην τσά- ντα — ή στην τσέπη σας, κυρία! — ή σ' ένα μπλόκ που βρίσκειται σε μια μόνιμη θέση στο σπίτι σας, και που το συμβουλεύ- ουθε καθημερινά.

Ο Ναπολέων έλεγε: «Κεφάλι χωρίς μνή- μη, μοιάζει με φρούτο χωρίς φρούρα!» Η διαφορά είναι πως έχουμε τρόπους για να ενισχύσουμε τη «φρούρα», δηλαδή τη μνήμη.

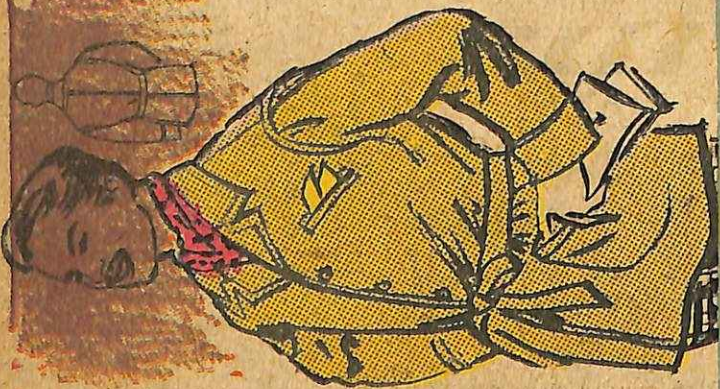
ΜΠ. ΜΠΕΡΝΑΖ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΣΑΣ

ΜΗ σκέπτεσθε μόνο τον εαυτό σας ή τα παιδιά, τώρα που οργανώνετε τη χειμωνιάτικη γκαρνταρόμπα σας. Σκεφθείτε λίγο και τον άνδρα σας, τον αδελφό ή τον πατέρα σας. Θά μπορούσατε να φτιάξετε γι' αυτόν ένα δολικό, ζεστό «σακκάκι για το σπίτι», που θα τον ζεμνήρη και θα τον ευχαριστήσει εξαιρετικά. Το σακκάκι αυτό αποτελεί και μια πολύ ωραία λύσι για χριστουγεννιάτικο δώρο.



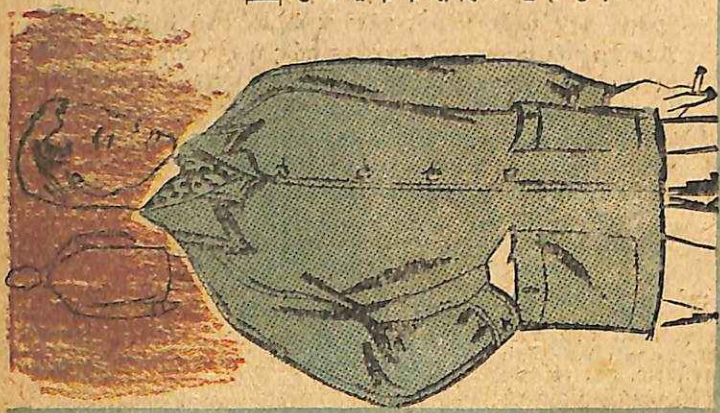
ΦΑΝΕΛΛΕΝΙΟ σακκάκι με σμόκιν γιακά από σκέτο μαροκέν ή άλλο ύφασμα. Το ζεστό αυτό σακκάκι γίνεται και σε οποιοδήποτε μέγεθος. Ο τύπος αυτός είναι το συνήθετο είδος σακκακιού για το σπίτι.



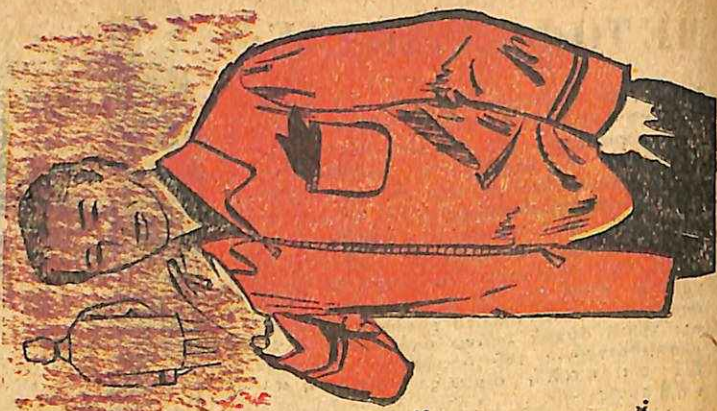
ΧΑΜΗΛΗ μονοκόλλησι και σχιστό τσεπάκι στο στήθος. Ραφή στην πλάτη, ζωνάκι δετό. Το σακκάκι γίνεται σε χοντρή φανέλλα ή και σε λεπτό ύφασμα π.χ. γκαμπαρτίνη, όπου φοριούνται μάλλινα πλεκτά από μέσα.



ΣΧΕΔΙΟ για σακκάκι που συνήθίζεται επίσης πολύ. Γίνεται κατά προτίμηση σε σκέτη φανέλλα, ρελιάζεται με σατέν και γαρνίρεται με παντοφάνες στον τύπο του κορδονιού.



ΚΟΡΙΜΟ κλασικό ραγκλάν. Διπλά γιακά και εξωτερικές τσέπες που κουμπώνουν. Γίνεται επίσης σε φανέλλα ή γκαμπαρτίνη, όπου φοριούνται και μάλλινα εξωτερικώς ανάλογα με το κρύο.



ΜΟΝΤΕΡΝΟ ελεύθερο σακκάκι του σπιτιού χωρίς ζώνη. κλείνει εμπρός με έκαϊρ ή κρυφό κουμπωμα (όπως τα παντελόνια). Γίνεται τόσο από μάλλινο όσο και από γκαμπαρτίνη.

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΚΛΙΦΤ

Ο μεγαλύτερος γόης της αμερικανικής οθόνης

Ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ είναι ο άνθρωπος που εμπνέει τα πιο αλληλοσυγκρουόμενα συναισθήματα στο Χόλλυγουντ. Τον λατρεύουν αλλά και τον μισούν. Τον εκτιμούν αλλά και τον κατηγορούν, τον αγαπούν και τον ζηλεύουν.

Οι φίλοι του τον αγαπούν γιατί είναι ένας τίμιος, ειλικρινής κι' ευθύς χαρακτήρας, που απεχθάνεται την επιτήδευσι και την ψευτιά. Τον αγαπούν γιατί είναι καλός, όμορφος. Τον θαυμάζουν γιατί έχει ταλέντο. Οι έχθροί του, κι' οι περισσότεροι είναι γυναίκες που δεν κατώρθωσαν να τον θαμπώσουν με την όμορφιά τους, τον κατηγορούν πως είναι παράξενος κι' εκκεντρικός.

Ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ είναι ένας όμορφος άνδρας 33 ετών που συχαίνεται τις συμβατικές του Χόλλυγουντ. Είναι έπόμενο να μη του άρεση καμιά απ' τις σειρήνες της πόλεως αυτής που και η παρσική κίνησή τους είναι μελετημένη από πριν. Τις περιφρονεί κι' αυτές δεν του το συγχωρούν.

Ποτέ δε συχνάζει στα κοσμικά κέντρα, και δε δγαίνει έξω με καμιά. Παραμελεί την εμφάνισή του και κυκλοφορεί με σπόρ ρούχα. Μένει σ' ένα πολύ μικρό κι' απλό διαμέρισμα ενώ θα μπορούσε να μένει σε παλάτι και διαλέγει τους φίλους και φίλες του από ανθρώπους που δεν έχουν καμιά σχέση με τον κινηματογράφο.

Ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ είναι πολλά χρόνια καλλιτέχνης. Παίζει από 14 ετών στο θέατρο. Στον κινηματογράφο παίζει τα τελευταία χρόνια και δεν έλαβε μέρος σε πολλές ταινίες γιατί είναι δύσκολος στους ρόλους του. Πρέπει να του άρεσουν για να δεχθώ να τους αναλάβω. Πρόπερσι όλος ο κόσμος μιλούσε για την επιτυχία της δημιουργίας του στην ταινία «Η Κληρονομιά» με την Όλβια ντε Χάβιλαντ. Πέρσι δοξάστηκε για το ρόλο του στην ταινία «Μια θέσι στον ήλιο» με την Έλίζαμπεθ Τάιλορ και τη Σέλλεϋ Γούντερς. Φέτος η ταινία «Από δώ ως την αιωνιότητα» στην οποία πρωταγωνιστεί μαζί με τους Μπάρτ Λάγκαστερ, Ντέμπορα Κέρο, Ντόνα Ρήντ θεωρείται μια από τις μεγαλύτερες ταινίες που έχουν γίνει. Επίσης η ταινία που γυρίσε στη Ρώμη του σκηνοθέτη Βιττόριο Ντε Σίκα «Σταθμός Τέρμα» είναι μια από τις καλύτερες της ευρωπαϊκής παραγωγής. Στην ταινία αυτή πρωταγωνιστεί μαζί με την Τζένιφερ Τζόνσ.

Δίκαια λοιπόν ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ θεωρείται σήμερα ως ένας απ' τους μεγαλύτερους ηθοποιούς της οθόνης. Τα νιάτα του, η όμορφιά και το ταλέντο του θα τον βοηθήσουν ασφαλώς να φθάσει σε πολύ μεγάλες καλλιτεχνικές επιτεύξεις ακόμη.

Είναι ανύπανδρος κι' οι γονείς του μένουν στη Ν. Υόρκη. Έχει ένα αδελφό έμπορο και μια δίδυμη μ' αυτόν αδελφή παντρεμένη στο Τέξας. Ο Μόντυ, όπως τον αποκαλούν χαϊδευτικά, πηγαίνει συχνά στη Ν. Υόρκη και παίζει στο θέατρο. Άλλα και τότε δε μένει με τους γονείς του. Νοικιάζει ένα μικρό διαμέρισμα γιατί του άρεσει νάχη την ανεξαρτησία του.

Άγαπά τη μουσική, τα καλά βιβλία, το κολύμπι και τη θάλασσα. Του άρεσει να ταξιδεύει όταν έχει καιρό και περσι πέρασε αρκετό καιρό στην Ευρώπη.

Ο Μοντγκόμερυ Κλίφτ είναι το όνειρο πολλών στάδων του Χόλλυγουντ αλλά και πολλών άλλων γυναικών σ' όλη τη γη. Άρεσει πολύ γιατί είναι ο αντιπροσωπευτικός τύπος της ανδρικής όμορφιάς και νοητικής.

P. B.



ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Η ΜΠΡΙΤΖΙΤ ΩΜΠΕΡ ΣΤΟΥΣ ΓΥΜΝΙΣΤΑΣ

Αφού πέρασε δεκαπέντε μέρες στο Σαιν Πάολ ντε Βενε κι' έζησε μια ζωή πολύ αξιοπρεπή η Μπριτζίτ Ωμπέρ σκέφθηκε πως της άξιζε να πάει να το ρίξει και λίγο έξω στους γυμνιστές. Μαζί με τον μνηστήρα της Πέντρο ντε Κόρντοβα πήγαν στον Παράδεισο των γυμνιστών που βρίσκεται κάτω από σκηνές, ψαρεψαν και μαγείρεψαν μόνοι τους τα ψάρια που έπιασαν κι' έζησαν ως Άδων και Εύα μερικές μέρες ανάμεσα σ' άλλους παρόμοιους όπαδους.

Ο ΠΟΥΤΣΙΝΙ ΣΤΗΝ ΘΟΝΗ

Ο διάσημος σκηνοθέτης Καρμίνε Γκαλλόνε στον οποίο χροστάμε την κινηματογράφηση της «Τραβιάτας» του «Φάουστ», του «Τραβιάτο» κι' άλλων μελοδραμάτων γυρίζει τώρα τη ζωή του διασημού συνθέτου Τζάκομο Πουτσίνι. Στην ταινία αυτή πρωτα-

γωνιστούν η Σουηδέζα στάο Μάο θα Τόρεν, ο Γκαμπριέλ Φερζέντι, Μπρού.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΕΤΗ

Το γνωστό θεατρικό έργο του Λουίτζι Πιραντέλλο που έπαιξε εδώ και το θέατρο «Ντορέ», γυρνάει τώρα σε ταινία στα στούντιο Σινεσιτά της Ρώμης. Πρωταγωνιστούν σ' αυτήν ο κομικός Τότο, η Βιβιάν Ρουάνε, ο Όρσον Γουέλλες.

Ο ΠΕΝΤΡΟ ΑΡΜΕΝΤΑΡΙΟ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Κι' ο Μεξικανός ηθοποιός Πέντρο Αρμενταρίθ βρίσκεται στην Ιταλία όπου γυρίζει την ταινία «Οι έρασμοι του Τολέδο» με σούζα Αρνούλ. Ο Πέντρο Αρμενταρίθ δίνει δυναμικότητα και νια του.

ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ μιας μητέρας μας δίνουν σήμερα το θέμα της συνομιλίας μας από τη στήλη αυτή. Γράφει, λοιπόν, μαζί με άλλα: «Όσα αναπτύσσει στα τελευταία φύλλα του περιοδικού σας για την επίδραση του χαρακτήρα και του τρόπου συμπεριφοράς των γονέων στην ανάπτυξη των παιδιών, φώτισαν πολλά σκοτεινά σημεία και μας έδειξαν πολλούς κινδύνους στην ανατροφή των παιδιών μας. Δεν μπόρεσα όμως να εξηγήσω μία περίπτωση, που συμβαίνει στο σπίτι μας. Έχουμε δυο παιδιά. Το ένα, αγόρι, 12 χρονών και το άλλο κορίτσι 8 χρονών. Γεννήθηκαν κι' ανατράφηκαν με τον ίδιο τρόπο. Τα ίδια άτομα, με όμοια και τα δυο συμπεριφορά, τα περιείχαν από τότε που γεννήθηκαν ως τα σήμερα. Κι' όμως, μπορώ να πω ότι τα δυο παιδιά μας είναι τελείως διαφορετικά το ένα από το άλλο. Οι χαρακτήρες τους σχεδόν αντίθετοι. Το αγόρι μοιάζει πολύ του μπαμπά. Είναι φρόνιμο, συνετό, εργατικό. Το κορίτσι είναι ένας τύπος γκρινιαρίσκος, απρόσεχτη στα μαθήματά της, με πονηρία περισσότερο απ' ό,τι ταιριάζει στην ηλικία της. Τίνας έμοιασε αυτή; Κανένας μας δεν είναι τέτοιος. Κι' ούτε με αλλοιώτικο τρόπο συμπεριφερόχαμε στο ένα από τα παιδιά μας. Ποιά εξήγηση πρέπει να δοθεί;»

Δεν πρόκειται για μια μεμονωμένη περίπτωση. Πρόκειται περίπου για τον κανόνα! Ό,τι συμβαίνει με τα δυο αυτά αδελφάκια, συμβαίνει στη μεγάλη πλειοψηφία των αδελφών. Γιατί στην κοινωνική ζωή των ανθρώπων τίποτε δεν επαναλαμβάνεται με την ακρίβεια των φυσικών φαινομένων και των μαθηματικών προβλημάτων. Έδώ, ιδιαίτερα στην παιδαγωγική επιστήμη, τα ίδια αντικειμενικά μέσα δεν οδηγούν πάντοτε στο ίδιο αποτέλεσμα. Η σχέση ανάμεσα στις διάφορες συγκεκριμένες περιπτώσεις και στα μέσα που μεταχειρίζομαστε ή στον τρόπο που τις αντιμετωπίζουμε, παρουσιάζει κάθε φορά μια ειδική αναλογία. Κι' ίσα-ίσα η δουλειά του καλύτερου παιδαγωγού, της καλύτερης μητέρας, έγκειται σε τούτο: Πώς θα μπορέσει την κάθε φορά, με τη σωστή πείρα και με τα πορίσματα της επιστήμης, να συμπεριφέρεται στο παιδί και να το μορφώνει με τον καταλληλότερο τρόπο. Έτσι, και η εργασία τους να είναι αποτελεσματικότερη. Κάθε παιδί, λοιπόν, θέλει το δικό του τρόπο για ν' αναπτύξει κανονικά. Ο τρόπος που μεταχειρίζομαστε στο ένα αδελφάκι είναι άχρηστος για το άλλο.

Μα ως έλθουμε στη συγκεκριμένη περίπτωση της επιστολογράφου μου κι' ασπαστώμε τι μπορεί να συμβαίνει με τα ώριμα μέσα, με τον όρισμένο χαρακτήρα των γονέων και των άλλων προσώπων, που είναι παράγοντες της οικογενειακής αγωγής, διαπιστώθηκε ο χαρακτήρας του αγοριού. Αναπτύχθηκε ένα φρόνιμο, συνετό, εργατικό παιδί, όπως το περιγράφει η μητέρα. Το κοριτσάκι όμως, που ήρθε στον κόσμο όταν τ' άλλα αδελφάκια του ήταν πιά 4 χρονών, βρήκε ένα περιβάλλον, που δε μπορούμε να πούμε πως ήταν το ίδιο με τα προηγούμενα χρόνια. Ένα α-
τομο παραπάνω, δηλ. το αδελφάκι,

ύπηρχε πιά στην οικογένεια. Ένα αγόρι που είχε δημιουργήσει καινούργιο κλίμα μέσα στο σπίτι. Έπιδρούσε κι' αυτό με την ατομικότητά του και τις εκδηλώσεις του τόσο προς την κατεύθυνση των γονέων, συγγενών κ.λ.π., όσο και προς την κατεύθυνση της νεογέννητης αδελφούλας του. Έχουμε, λοιπόν, αλλαγή συνθηκών και, συνεπώς, διαφορετική διαμόρφωση χαρακτήρος του δευτερότοκου παιδιού μέσα στην οικογένεια. Αυτό, ακριβώς, ήταν εκείνο, που διέφυγε την προσοχή της επιστολογράφου μου. «Δυο φορές δεν υπαίνει κανείς στο ίδιο ποτάμι» έλεγε ο σοφός Ηρόκλεις.

Μα ως προχωρήσαμε περισσότερο στην έρευνά μας, «Ας μπούμε μέσα στην ψυχή του πρωτότοκου παιδιού να ιδούμε τη ζωή με τα δικά του μάτια. Ο πρώτος, λοιπόν, γυιός που άνοιξε την πόρτα της συλλογικής ευτυχίας, έγινε δεκτός με ένθουςισμο κι' όλες οι φροντίδες του διατέθηκαν αφοσιωμένα. Νοιώθει άνετα τον έαυτό του. Δεν υπάρχει γύρω του απροθυμία κι' αυστηρότητα. Όλα είναι στη διάθεσή του. Χαίρεται έτσι την άνεση και σχηματίζει την εντύπωση πως ό,τι υπάρχει γύρω του μπορεί να το απολαύσει. Δε μοιράζεται με κανένα την αγάπη των δικών του, τα γλυκά, τα παιχνίδια, τα χάδια. Συνήθισε να μη ζηλεύει τη νεογέννητη αδελφούλα κι' αναπτύσσεται κανονικά. Ασφαλώς οι γονείς του και το οικογενειακό περιβάλλον βρήκαν τη σωστή αναλογία στον τρόπο συμπεριφοράς τους κι' αναπτύξανε ένα παιδί δίχως ελλείμματα.

Με τη δευτερότοκη όμως αδελφούλα δε συμβαίνει το ίδιο. Από πολύ μικρή κατάλαβε ασφαλώς, πως δεν είναι αυτή το κέντρο της οικογένειας. Οι φροντίδες των γονέων μοιράζονται σε δυο κομμάτια. Όταν το μικρό κοριτσάκι βλέπει πως δεν του φτάνουν τα χάδια ή τα γλυκά και θέλει κι' άλλα, βλέπει αντίκρου του τον αδελφό να του τα στερεί -δικαίωμα ή αδικα αδιάφορο. Θα τ'α ζητήσει τότε από τους γονείς ή από τον αδελφό, θα κατηγορήσει, ίσως, τον αδελφό ή θα του τ'α κλέψει, θ' αρχίσουν γίνονται γκρινιαρίκια, να το κατατρονάζει ή ζηλεύει, να σκέφτεται το κακό. Έτσι, με λίγα λόγια, διαμορφώνεται ένας χαρακτήρας, που δεν έχουμε τον όμοιο του μέσα στην οικογένεια. Γιατί ποτέ δυο περιπτώσεις οικογενειακού περιβάλλοντος δε μοιάζουν απόλυτα μεταξύ τους. Και για να πετύχουμε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα στην αγωγή των παιδιών μας, πρέπει πάντοτε να βρίσκουμε το ήθικo και κατάλληλο μέσο. Αυτή η σύλλογισσις είναι βασικό στοιχείο της αγωγής.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

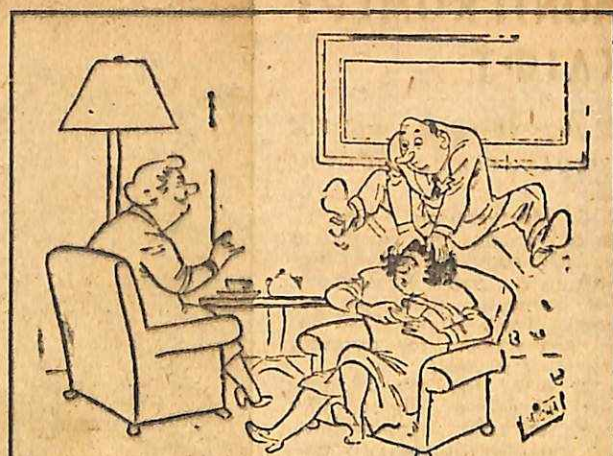
Ο γιατρός εξετάζει την εύτραφέστατη κυρία που είναι φορτωμένη με κοσμήματα κι' ύστερα της λέει: —Κυρία μου! Τράπε πολύ, τράπε καλά, δεν κινείστε σχεδόν καθόλου, καλοπερνάτε όλο μπορείτε να καλοπεράσετε όλοι οι άνθρωποι. Με άλλα λόγια όλες οι ανωμαλίες που αισθάνεστε οφείλονται στο ότι έχετε πολλά λεπτά. Εύτυχας μου είναι εύκολο να σας απαλλάξω από αυτή την άφοβη του κοκού.

ΤΖΑΜΠΑ

Το σκωτσέζικο ανδρόγυνον συζητεί. Ο σύζυγος άκουει μάλλον αφηρημένος τη γυναίκα του που του διηγείται:

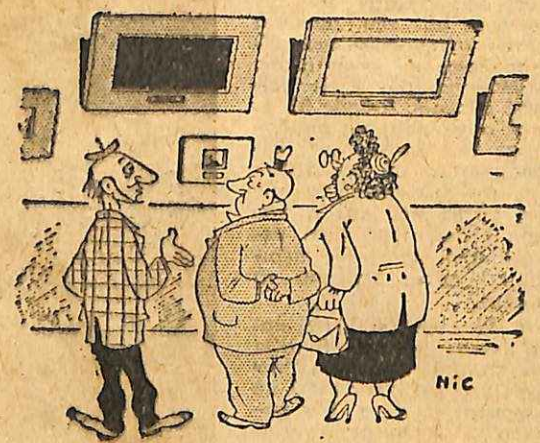
—Ο κακομοίρης ο Μάκ πέθανε. Όλες οι προσπάθειες των γιατρών πήγαν τζάμπα.

—Τζάμπα; φωνάζει ο Σκωτσέζος; Ποιοι γιατροί ήταν αυτοί;



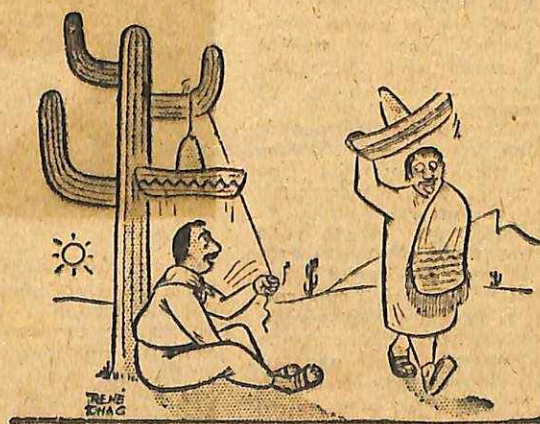
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ...

—Να τόν συγχωρήτε τον άντρα μου! Μετά το φαί συνηθίζει να κάνει λίγη γυμναστική!..



ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΕΧΝΗ

—Ο τίτλος του αριστουργήματός μου είναι: «Ανατολή σελήνης στον Ήκεανό μια βροχερή νύχτα», και του δεξιού: «Χιονισμένο τοπίο του Βορείου Πόλου».



Στη χώρα όπου οι άνθρωποι... υπολογίζουν τον κόπο τους!

Η ΗΜΙΚΡΑΝΙΑ

Κάποιο πρωί θέλησε ο καρδινάλιος Μαζαρίνος να ιδεί το Λουδοβίκο 14ο για μια κατεπείγουσα υπόθεση. Ο βασιλιάς όμως είχε τη στιγμή εκείνη κάποια τρυφερή συντροφιά και παράγγειλε στον καρδινάλιο ότι δε θα μπορούσε να τον δεχθεί επειδή είχε φοβερή ημικρανία. Ο καρδινάλιος μετά δυο ώρες επανήλθε και τη φορά κι' τη ο Λουδοβίκος τον έδεχθη λέγοντας:

—Η ημικρανία μου έφυγε.

—Ναι. Την είδα στην έξοδο, είπε ο καρδινάλιος χαμογελώντας. «Αν δεν κάνω λάθος, αυτή η ψηλή ξανθιά...

ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ

Ένα αισθηματικό διήγημα

ΤΟ ΧΕΡΙ του Άλμπερτο έτρεψε ελαφρά την ώρα που άπινε το ακουστικό. Ύστερα πήγε στη βιβλιοθήκη πήρε στην τύχη ένα βιβλίο, κι' έκανε πως διαβάζει.

—Ποιός σου τηλεφωνούσε; ρώτησε η γυναίκα του ήρεμα, χωρίς να σηκώσει το κεφάλι από το πλεχτό της.

Ο άντρας ταραχτηκε λίγο, ύστερα με φωνή που προσπαθούσε να την κάνει αδιάφορη, αποκρίθηκε:

—Ήταν η Φλώρα Ντίνι. Έμαθε πως πρόκειται να φύγουμε για την εξοχή, και ήθελε να μας χαιρετήσει.

Μιλούσε με δυσκολία, γιατί τον έπνιγε η συγκίνηση.

—Η Ντίνι δε θα πάει εξοχή; ρώτησε η γυναίκα χωρίς να σταματήσει το πλεξιμό της.

—Πώς να πάει; πρέπει να γυρίσει τα εξωτερικά του τελευταίου της φιλμ. Κοντεύει ν' αρρωστήσει από υπερκόπωση ή δυστυχισμένη.

Τα λόγια του ήταν αδιάφορα, η καρδιά του όμως, χτυπούσε δυνατά όσο μιλούσε για κείνη.

Στην πραγματικότητα θα ήταν εύκολο αν μπορούσε να παραιτηθεί απ' αυτό το καλοκαιρινό τους ταξίδι, για να μείνει κοντά της.

Θα είναι ανυπόφορο μ' αυτή τη ζέση, —συνέχισε η γυναίκα. Τι θα έλεγες Άλμπερτο αν την προσκαλούσαμε στη βίλα μας για ένα δυο μέρες; Είναι τόσο συμπαθητικό κορίτσι.

Ο άντρας με κόπο κατόρθωσε να κρύψει τη συγκίνησή του. Να έχη τη Φλώρα κοντά του για μια ολοκληρωμένη μέρα, να περπατά μαζί της στα στενά δρομάκια που οδηγούν στην ανοιχτή θάλασσα.

Μά... δεν ξέρω... ψιθύρισε, —Πιστεύω πως θα δεχθεί με ένθουςισμο ή μικρή Ντίνι, είπε η γυναίκα του που δεν φαινόταν να έχη αντίληψη της ταραχής του.

Διόρθωσε με το χέρι τα γκριζά οντουλαρισμένα μαλλιά της, μετά μάζεψε το πλεχτό της, και σηκώθηκε.

—Αν το αποφασίσεις, συμπλήρωσε, θα της τηλεφωνήσω αύριο το πρωί.

Όταν έμεινε μόνος ο άντρας, άφησε το βιβλίο που κρατούσε, και διέσχισε τις σκέψεις του. Αυτός κι' η Φλώρα είχαν γνωριστεί μόλις πριν λίγους μήνες, όταν εκείνη είχε αναλάβει το ρόλο της πρωταγωνίστριας στο τελευταίο του θεατρικό έργο. Ήταν ένα κορίτσι δεκαεννιά χρονών, όλο δροσιά και ζωή, κι' ο Άλμπερτο ένοιωσε να ξαναβρίσκει δίπλα της τη θερμότητα και τη γοητεία της νιότης, που βρισκόταν ήδη μακριά του. Κι' όμως ως τώρα ένα είδος διαταγμού, ίσως ντροπής, δεν τόν άφινε να προχωρήσει πέρα από τα όρια μιας ευγενικής λίγο τρυφερής φιλίας, παρ' όλο που κι' εκείνη δεν φαινόταν έντελως αδιάφορη.

«Θέω μου, σκέφθηκε, δεν θα είναι εύκολο να το πω της Μαρίας». Εκείνη τη στιγμή αισθανθηκε να ωριμάζει μέσα του μια σκέψη που από καιρό τώρα τον απασχολούσε.

«Οχι, δε μπορούσε να ζήσει πια με τη Μαρία. Στα σαράντα της χρόνια ήταν ακόμη αρκετά όμορφη, αλλά τόσο ήρεμη. Θέω μου, τόσο πιστή, τόσο δοσμένη στο σκληρό ρυθμό της συνήθειας. Κι' αυτός είχε τη θαυμασία ευκαιρία να ξαναγίνει νέος, να ξαναβιώσει συγκινήσεις, ανησυχίες, έ-



ρωτα. Να ξαναγίνει είκοσι χρονών. Μια ευκαιρία μοναδική, που δεν ήθελε με κανένα τρόπο να τη χάσει. Μόνο που έπρεπε να περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να μιλήσει στη Μαρία. Ίσως μετά την επίσκεψή της Φλώρας στη βίλα...

Μια εβδομάδα αργότερα η Μαρία περίμενε τη Φλώρα έξω στον κήπο. Ο Άλμπερτο είχε πάει με το αυτοκίνητό του να την πάρει από το αεροδρόμιο.

—Καλώς ήρθες αγαπητή μου, είπε μόλις άνοιξε τη σιδερένια πόρτα του κήπου. Είμαστε ευτυχισμένοι που θα σ' έχουμε μαζί μας. Ο Άλμπερτο υποσχέθηκε να μας κάνει να περάσουμε ένα ευχάριστο γούκι - έντ.

Μιλούσε με τον εγκάρδιο τόνο της οικοδόποινας, που έφερε να δημιουργηθεί θερμή ατμόσφαιρα στους φιλοξενούμενους της.

—Είπα ήδη στη Φλώρα ότι ως τη Δευτέρα το πρωί, θα είμαι στην απόλυτη διάθεσή της, για οποιοδήποτε πρόγραμμα, είπε εύθιμα ο Άλμπερτο που είχε πάρει πια την απόφασή του, και τώρα είχε ξαναβρεί την ευδιαθεσία του.

Το απόγευμα η Μαρία τους συνέστησε να πάνε να δουν τα θαυμάσια κωσμάτια της παλιάς εκκλησίας.

—Μα ίσως η Φλώρα να θέλει ν' αναπαυθεί, είπε ο άντρας, μα η φωνή του μαρτυρούσε τη δική του επιθυμία για ανάπαυση.

—Ω, εγώ δεν είμαι διόλου κουρασμένη, διαμαρτυρήθηκε έντονα το κορίτσι.

Και το βράδυ η ίδια η Φλώρα ζήτησε να πάνε στο βραδυινό ψάρεμα. Είχε πάντα διεισδυθεί ένα δέπνιο στη θάλασσα, μαζί με τους ψαράδες, κάτω απ' το φως των φαναρίων.

Το πρωί της Δευτέρας κατά τις 8, όταν η Φλώρα κατέβηκε από το δωμάτιο της ντυμένη ταξιδιωτικά, βρήκε μονάχα τη Μαρία να την περιμένει στο σα-
λόνι.

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

ΦΕΤΟΣ φοριούνται τόσο οι στενές, όσο και οι φαρδείς φούστες. Πλάι σ' αυτές όμως λανσαρίστηκαν και οι μοντέρνες φούστες που έχουν το φάρος μαζεμένο μόνο εμπρός, πράγμα που κολακεύει πολύ ωραιοποιημένες σιλουέτες. Άριστο δέλεαρ μιά απ' αυτές τις φούστες με πανό πλισέ. Το πλισέ έχει τις κόρες προς τα μέσα και ευφάνετα εξωτερικά με στοργυλές επιφάνειες. Τό εσέν αυτό γίνεται και με εσωτερικά γαζιά. Δεξιά: Φούστα με πανό σουρωτό



Η οικοδόποινα την πλησίασε, και σφίγγοντας της και τα δυο χέρια, της είπε: «Αυτοί αγαπητή μου που ο Άλμπερτο δεν μπορεί να σε συνοδεύσει στο αεροδρόμιο. Αλλά ένα έπαινο τηλεγράφημα από τον εκδότη σου, τον ανάγκασε να κατέβη στην πλί. Ο άντρας μου κι' εγώ ευχαριστήσαμε τόσο με τη συντροφιά σου, ελπίζω να μην επληρώσει πολύ.

Τη συνόδευσε ως την πόρτα του κήπου και έμεινε εκεί ώσπου το ταξί που τη μετέφερε στο αεροδρόμιο, χάθηκε στην άκρη του δρόμου.

Όταν βρέθηκε έξω από το δωμάτιο του άνδρός της, στάθηκε για λίγο σκεπτική.

Ο Άλμπερτο κι' η Φλώρα, είχαν επιστρέψει κατά τα έμμερα, μα η Μαρία άκουσε για πολλή ώρα τα δηματά του να πηγαίνουνται νευρικά μέσα στο δωμάτιο, τον άκουσε ακόμη που κάλεσε δυο φορές τον υπηρέτη.

—Καμιά έρχομαι σκέφτηκε από το νεφρό του, η ο συνηθισμένος του ρευματισμός. Έφτασε μιάμιση μέρα ταλαιπωρίας, για να τον ξαναβρεί στην πραγματικότητα. Έτσι ακριβώς όπως είχε προβλέψει. Είχα δέβαινα κι' ένα καλό σύμμοχο. Το άκουραστο αυτό κορίτσι, που χωρίς να το ξέρει με δόνησε αρκετά στο σχέδιό μου.

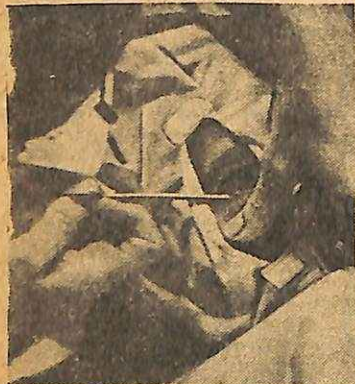
Κύτταξε την κλειστή πόρτα, κι' ένοιωσε τύψη. Τη στενωχάρουσε κάπως που μ' αυτό το σκληρό μάθημα έκανε τον άντρα της να χάσει για πάντα το όνειρο της νεότητος. Μα τ'αν δέβαινα πως μ' αυτό τον τρόπο τον έσωσε από ένα μεγάλο σφάλμα, που θα κατέστρεφε τη ζωή τους.

Για μία στιγμή δοκίμασε να μπή στο δωμάτιο του Άλμπερτο να δει ήτως θέλει τίποτα, να τον παρακαλέσει με κάποιο τρόπο να συγκατατεθεί. Τώρα που είχε νικήσει δεν έπρεπε να τον ταπεινώσει άλλο.

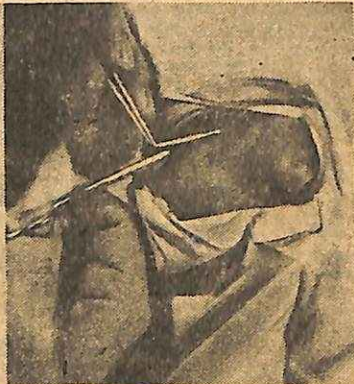
ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΜΑΛΙΣΣΑΝΙ



● ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΙ: Οι ρυτίδες των ματιών είναι οι πρώτες που εμφανίζονται στο πρόσωπο και αποτελούν, όσο χαράζονται βαθύτερα, τον έμψαλλο κάθε ανθρώπου και ιδίως των γυναικών. Τον παύο και ο κάτι γίνεται με το μασάζ και τις κρέμες. Τα χρόνια όμως προχωρούν και το χαράκισμα, λύ δεινάτος δεν κρύβεται πιά με τίποτε. Η χειρουργική επέμβασι είναι προς το παρόν η καλύτερη λύσι ώσπου νά δρεθούν τελειότερα μέσα για καταπολέμησι των γεραστιών.



● Ἡ ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΙΣ: Ὁ γιατρός με λεπτότατα ἐργαλεία καὶ εἰδικὸ ψαλίδι κόβει τὸ δερμα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἄκρην τοῦ ματιοῦ καὶ σὲ 1 ἕκατ ἀπόστασι ἀπὸ τὸ λαβό. Ἡ τομὴ ἀκολουθεῖ πιστὰ τὸ περίγραμμα τοῦ κάτω βλεφάρου.



● **Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΑΣΙ:** 'Ο γι-
ατρός κάνει έπειτα μιὰ δεύτερη
παράλληλη τομή. Κόβει δηλα-
δή ξανά τὸ βλέφαρο λίγο πα-
ρακάτω, ἀκριβῶς καὶ σὲ ἐλά-
χιστη απόστασι ἀπὸ τὸ πρῶτο
κόψιμο, ἀκολουθώντας πάντα
προσεκτικὰ τὴν ἴδια κατεύθυνσι.



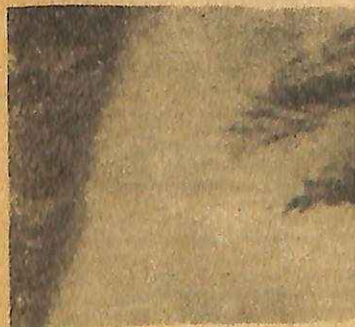
● **Η ΤΡΙΤΗ ΦΑΣΙ:** Μὲ τὸ διπλὸ αὐτὸ κόσμιο χωρίζεται μιὰ στενὴ λουριδίτσα δέρματος, ποὺ μοιάζει περίπου μὲ σπιρτόβυλο σὲ μᾶκρος καὶ σὲ φάρδος. Τὴ λουριδίτσα αὐτὴ ἀφαίρει μὲ μεγάλη προσοχὴ ὁ χειρουργός.



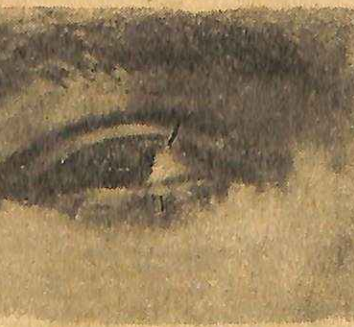
● Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΦΑΣΙΣ: 'Ο χειρουργός ισώνει τις ρυτίδες και σπρώχνει το δέρμα που καλύπτει τα ζυγωματικά προς τα πάνω, ώσπου να σμίξουν έντελως τα χείλη της πληγής που δημιουργήθηκε με τις τομές. Κατόπιν, ράβει το τραύμα.



● Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ: ΜΕ
τὸ τράβηγμα τῶν δερμάτων καί
τὸ ἴσιωμα τῶν ρυτίδων, σχημα-
τίζεται στὴν ἐξωτερικὴ ἄκρη
τοῦ ματιοῦ ἓνα μικρὸ τρίγωνο
δερματος. Ὁ γιατρός κόβει τὸ
περίσσευμα αὐτὸ καὶ συμπλη-
ρώνει τὸ ράφιο, τοῦ ματιοῦ



● ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΧΕΙΡΗΣΙ: Ἐστὶ ἐμφανίζοντα: τὰ μάτια μετὰ τὴν ἐγχείρησιν. Τὰ ράματα ἀκο-
λουθοῦν ἀκριβῶς τὴ γραμμὴ τοῦ διεσφαρῶ. Θὰ ἀπὸ ρεθούν ὑπερτο ἀπὸ μὲ ἐδόδοδα. Ἡ ἀνάρ-
κτουσι νὰ γίνῃ τοῦ σπῆτι. Σε ἐνα μὴνα ἐξαφανίζεται. τελειῶς καὶ κάθε ἵχνος τῆς οὐλῆς.



● Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΑΣΙΣ: ΜΕ
τὸ τράθηγμα τοῦ δέρματος καί
τὸ ἴσιωμα τῶν ρυτίδων, σχημα-
τίζεται στὴν ἐξωτερικὴ ἄκρη
τοῦ ματιοῦ ἓνα μικρὸ τρίγωνο
δέρματος. Ὁ γιατρός κόβει τὸ
περίσσευμα αὐτὸ καὶ συμπλη-
ρώνει τὸ ράψιμο, τοῦ ματιοῦ



ην ἐχειρήσει. Τὰ ρύματα ἀκο-
 ἀπὸ μιᾶς ἐβδομοῦδα. Ἡ ἀνάρ-
 καὶ κάθε ἵχνος τῆς οὐλῆς.

ΟΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΕΣ χειρουργικές επεμβάσεις παίζουν γενικά σπουδαιότατο ρόλο τα τελευταία αυτά χρόνια, και το κοινό δείχνει όλο και περισσότερο ενδιαφέρον γύρω από τα θέματα αυτά. Γι' αυτό και δημοσιεύονται κάθε τόσο σχετικά άρθρα σε όλα τα μεγάλα περιοδικά του κόσμου.

Οι έγχειρήσεις αυτές των οποίων τις φάσεις παρακολοθήσατε, είναι δέκατα αρκετά εντυπωσιακές, αλλά δεν είναι περισσότερο ανατριχιαστικές από οποιαδήποτε άλλη λεπτή έγχειρήσει. Αποτελούν μια μεγάλη έπιστημονική πρόοδο, και μπορούν κυριολεκτικά να ξεναδοθούν την νεκρική όψη σε άτομα που την έχουν απόλυτη ανάγκη είτε για επαγγελματικούς είτε για άλλους λόγους.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ από τη νομική του πλευρά

IB'
(TEΛΕΥΤΑΙΟ)

«Έχουμε ανάφερείς ότι ὁρί-
σμενά μόνο πρόσωπα ἀποκροῦναι
ὁ νοῦς ἀνὰ συστηθῶν προίκα
τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἶναι κυρίως
ὁ πατέρας ἡ ἡτέρα «τῆς ἐρ-
χόμενης εἰς γάμον θυγατρὸς».
Πρέπει τώρα νὰ ξερούμε καὶ δι-
έκνευς πρὸ «συνηστὰ προίκας»
εἶναι υπερένδον ἐναντὶ ἐκείνου
ποῦ παίρνει τὴν προίκαν γιὰ τὰ
ἐλάττωμα τῶν προικῶν. «Ὁ
συνηστὴν προίκᾳ εὐθυναί κατὰ
τὰς περὶ πῶλησιν διατάξεις
διὰ πραγματικὰ ἢ νομικὰ ἐλάτ-
τωματὰ τοῦ εἰς προίκᾳ διδομέ-
νου ἀντικείμενου».

Νομικά ἐλαττώματα ἔνα πρᾶ-
γμα ἔχει όταν π.χ. τὸ διεκδική-
καίποιος γιὰ δικό του όταν ἐχ-
κατασχεθῇ, ὑποθηκεθῇ (ἀν προ-
κεῖται περὶ ἀκινήτου), κ.λ.π.
καὶ γενικά όταν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ
πράγματος δικαίωμα τρίτου προ-
σώπου που περιορίζει τὴν κυρι-
στέπτα τοῦ ἀγοραστοῦ.

Πραγματικά ελαττώματα έχει όταν υπάρχουν σ' αυτό τέτοιες ελλείψεις ώστε γίνεται αδύνατη η ελαττώνεται σημαντικά η χρησιμοποίησή του ή ελαττώνεται πολύ η αξία του. Π.χ. ένα σπινίτοιμοροπο, ή με τόση υγρασία που το καθιστά ακατοίκητο ή η επεκίνδυνο για την υγεία των ενοίκιων του, ένα μηχανήμα που δεν λειτουργεί κανονικά, τρόφιμα χαλασμένα κ.λ.π. Συνεπώς η διαταγή που είδαμε σημαίνει ότι ο προκηρύκτης πρέπει να δώσει το πράγμα που αποτελεί την παροία χωρίς ελαττώματα, διαφορετικά έχει υποχρέωση απόσπησης εφ' όσον δεν υπάρχουν εξαιρετικοί λόγοι που τον απαλλάσσουν της ευθύνης για τα ελαττώματα αυτά.

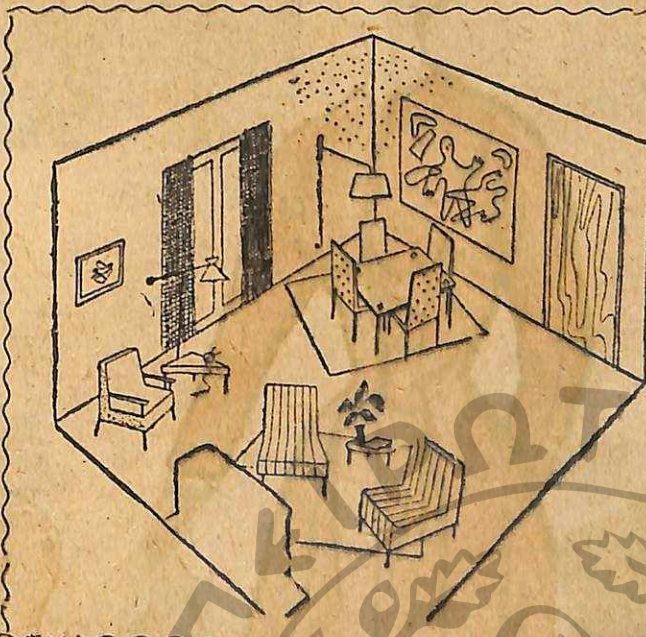
Αὕτη εἶναι ἡ λεγομένη «εὐθύνη τοῦ σπαστήσαντος προίκας». Ἡ εὐθύνη ὅμως ἐκείνου ποῦ παίρνει τὴν προίκα ποῖα εἶναι; Ὁ σύζυγος ποῦ ἔχει λάβει προίκα φασεῖται νὰ διαχειρίζεται τὴν προίκα μὲ τὴν ἴδια ἐπιμέλεια, μὲ τὴν ὁποία διαχειρίζεται καὶ τὴν ἀτομικὴν του περιουσία. «Ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς προίκας εὐθύνεται διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐπιμέλειαν». Ὁ ἀνὴρας δὲν εὐθύνεται ἀν κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς προίκας περισυῖται δεξιὴ ἐλαφρά ἀμέλεια (ἀν δηλαδὴ δὲ κατὰβόλῃ τὴν ἐπιμέλειαν

τὸν συνετοκὸν ἀνθρώπου), εὐθὺν
 ὅταν ἐπιθείη δόλο, βαρεῖα
 ἀμείλεια (ὅταν δηλαδὴ δὲν κατα-
 βάλλῃ τὴν ἐπιμέλειαν -οὐ κοινὸν
 ἀνθρώπου) καὶ ὅταν δὲν καταβάλλῃ
 τὴν τοιαύτιστον τὴν προσοχὴν τοῦ
 καταβάλλει στὶς δικές του υποθέ-
 σεως, πάντως δὲν μπορεῖ νὰ ἀ-
 παλλαγῇ ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι καὶ
 στὶς δικές του υποθέσεις ἐπιδεικ-
 νύκει βαρεῖα ἀμείλεια διότι ἐὸ
 εὐθὺς μόνον δὲν ἐπιμέλειαν
 ἢ ἐν τοῖς ἰδίῳ συνήθειας κατα-
 βάλλει, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς
 ἐπιμέλειας διὰ βαρεῖαν ἀμείλειαν.
 Ἐὰν τυχὸν ὁμῶς ἡ γυναῖκα ἀνέ-

πρὸς τὴν ἀνδρὰ τὴν διαχειρίσι-
 τιν ἐξοπλιστικὴν περιουσίαν τῆς
 οὐτὸς οὐ σύζυγος εὐθιυῖται καὶ
 γὰρ ἐλαφὰ ἀμείλια, ἐκτός ἐάν
 ἔχη διὰ συμφωνίας ἀπαλλαγὴν
 τῆς εὐθιυῖς γιὰ ἐλαφὰ ἀμείλια.
 Οἱ διατάξεις πρὸς ρυθμίζου-
 σάν προικὰ (γενικά οἱ διατάξεις
 πρὸς οἰκονομικὰ δικαιῶν) εἶναι
 κατὰ κανόνα διατάξεις «δημο-
 νίας τάξεως» δηλ. δὲν ἐπιτρέπε-
 ται ἕνα ἕλληνα πρὸς ρυθμίζεται
 κατὰ τὸν α' τόπο ἀπὸ τὸν νό-
 μον, νὰ ρυθμισθῇ κατὰ τὸν δι-
 φοροκτὶ κατόπιν συμφωνίας

τὸν ἑνὸς ἀπορροπῶν τὸν προσηλῶν.
Μόνον ἐὰν οὕτως ὁ νόμος ἐπι-
τρέπῃ τὴν διαφορετικὴν ρυθμίαν
μποροῦν ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα
να κοινοῦσιν ἕνα ζήτημα πού
ἀφορᾷ τὴν ποικίαν ὥπως αὐτοὶ
ἐπιθυμοῦν. Π.χ. ὁ νόμος λέει:
«ὁ πατὴρ ὑποχρεοῦται να συντη-
ρῇ τὴν ἐξουσίαν εἰς γάμον
θυγατὸς τοῦ ποικίαν...». Ἄν
ἡ θυγατέρα πρὶν γίνῃ γάμος
παραιτηθῇ τοῦ δικαιωμάτος της
να ζητήσῃ ποικίαν ἀπὸ τὸν πα-
τέρα της, ἡ παραιτήσι αὐτὴ ἐ-
λαί ἀκυρὴ (ἐὰν ὅμως ἡ παραιτή-
σι γίνῃ μετὰ τὴν τέλει τοῦ γά-
μου ὑποστηρίζεται ὅτι τότε ἐ-
λαί ἰσχυρὴ, ἀλλὰ καὶ τότε πάλι
ἀκυρὴ πρέπει να εἶναι ἡ παραι-
τήσι).

«Άλλο παράδειγμα: ο νόμος λέει: «λυθέντος του γάμου η προίξ αποδίδεται εις την γυναίκα η τους κληρονόμους αυτής...»
«Αν συμφωνηθῇ μεταξύ των συζύγων, ὅτι ἡ προίκα θὰ περιέρ-



ΖΕΣΤΕΣ ΓΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΜΕΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ: Τὰ καθίσματα δὲν πρέπει νὰ δοῖσκων-
ται ἀπὸλα «σπαρμένες» στὴ μέση τοῦ δωματίου, ἀλλὰ ὥ-
στε καὶ νὰ τοποθετοῦντὶ στὴ γωνίῃ, κατὰ μήκος τῶν τοίχων, ὥ-
πως συνηθιζόταν στὰ σαλόνια τοῦ παλίου καιροῦ. Ἐφαρμόξετε
τὴν ἀρχὴ τῶν «γωνιῶν»: δημιουργήστε, μ' ἄλλα λόγια, στὸ
«κλίβυνι οὐμ» σας «γωνιὰ τῆς φωτιάς» μὲ πολυθρόνες
μπροστὰ στὸ τζάκι ἢ στὴ σόμπα. **Ε. Γ. Ω. Ν. Ι. Α. Τ. Ο. Υ.**
μὲ τὸ τραπέζι καὶ τίς καρέκλες του, **Ε. Γ. Ω. Ν. Ι. Α. Τ. Ο. Υ.**
Ρ. Α. Ψ. Ι. Μ. Α. Τ. Ο. Σ. Κ. Α. Ι. Τ. Ο. Υ. διαβόματος» μὲ τὴν
πολυθρόνα πλὴν στὴ λάμπα. Ὁ ρόλος τοῦ καθίσματος στὴν ἐπι-
πλωσὶ τοῦ σπιτιοῦ εἶναι ῥελες χρησιμότητος καὶ ὄχι ἀπλῶς δια-
κοσμητικός. Στὸ σαλόνι σας, ἐκτὸς ἀπὸ τίς πολυθρόνες, ἔχετε
πάντοτε καὶ μιὰ - δυὸ καρέκλες. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν
εὐχαριστεῖνται νὰ κοινοῦνται βαθεῖα μέσα σὲ μιὰ πολυθρόνα.

● "Όταν κάθεστε, μη αφήνε-
τε να πέσετε στην πολυθρόνα
μέ ὅλο τὸ βάρος τοῦ σώματός
σας, μετὰ τὴ δικαιολογία πῶς
εἰσθε κουρασμένη. Οἱ σούστες
μαυτὸ τὸν τρόπο θὰ χαλάσουν.

● Μὴ κάθεστε στὴν ἄκρῃ τοῦ καθίσματος, ...ἔστω καὶ ἂν εἰσθε «ντροπαλός» τύπος. Οἱ πολυθρόνες εἶναι ὑπολογισμένες γιὰ νὰ σκάνουν σὲ ὅλη τους τὴν ἐπιφάνεια τὸ βάρος

ται ὁπωσδήποτε στὸν ἄνδρα ὅ-
ταν λυθῇ ὁ γάμος, ἢ σύμβασι αὐ-
τῇ εἶναι ἄκυρη.

— «Όσα αναφέραμε μέχρι στιγμής «επείγουσες» απόλυτα μπορεί να πή κανείς, ένα «σάιτ» μόνο της νομικής πλευράς του θεσμού της προίκας με γραμμές τους ισχύοντες σήμερα στην Ελλάδα σχετικούς νόμους και όχι μια «έν μεγεθυμένη» φωτογραφία που δείχνει όλες τις λεπτομέρειες και τις πτυχές του άμεσως τεκμηριωμένου που έχει συλλέξει. Συνεπώς, εκείνοι που θα έχουν την ανάγκη ή την περιέργεια να γνωρίσουν ειδικά ζητήματα και να μάθουν πώς λύεται η Α ή Β νομική τους υπόθεση στο σύνολο της θα πρέπει να καταφύγουν σε βιβλία, στους ίδιους τους νομικούς ή αν γνωρίζουν κάπως τα νομικά και το μηχανισμό τους θα πρέπει να άνοιξουν τα ειδικά νομικά βιβλία και περιοδικά για να βρουν εκεί ό,τι τους ενδιαφέρει.

ΓΕΩΡΓ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀλληλογραφία

ΙΟΥΛ. ΞΑΝΘΗ.— Ὁ σύζυγός
 σας λέτε ὅτι ὑποσχέθηκε νὰ σᾶς
 χάριση ὀρισμένα πράγματα ἀξι-
 ας, ἀλλὰ ἀκόμη δὲ σᾶς τὰ ἔδω-
 κε. Τί πρέπει τώρα νὰ κάνετε
 γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ μὴ

λιστα όσο τὸ δυνατόν τὸ ταχύτε-
ρο τὴν ὑπόσχεσί του; Ὡς γυ-
ναίκα πρέπει ἐσείς να ξέρετε κα-
λύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, δεδομέ-
νου ὅτι στὴν περίπτωσί σας τὴ
δύναμι τῆς «γυναίκας» εἶναι κα-
τὰ πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὴν «ἐσχὺ-
τοῦ νόμου».

NOPA.— 'Εάν ἡ ἀπόφασις περὶ διαζύγιον πρὸς ἑλυστο τοῦ γάμου σας δὲν εἶχει γίνῃ ἀμετακλήτως, δὲν μπορεῖτε νὰ κάνετε ἑγκύριον δευτέρου γάμου, διότι «καλλυεῖται ἡ συνάφης ἑτέρου γάμου πρὶν ἢ ἀμετακλήτως λυθῇ ἡ ἀκύρωσις τοῦ υφιστάμενου γάμου». Ἀπλ. πρῶται σας δουλεῖα τώρα εἶναι νὰ διαπιστώσετε μήπως ἀκόμη «υφίσταται» νομικῶς ὁ γάμος σας. Αὐτὸ θα εἶναι τοῦ π.η βεβαία ὁ δικηγόρος σας ὁ ὁποῖος θὰ σας ἐπιβεβαιώσῃ καὶ τὶ ἐνέργειες θὰ γίνουν ἐάν τυχόν ὁ γάμος δὲν ἔλυσθαι ἀμετακλήτως.

ΑΔΥΝΑΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ὁ
 ἄνδρας ἐὰν τὸ διαζύγιον ἐκδοθῇ
 γὰρ υπαίτιότητα μόνο δική του
 εἶναι δυνατόν ὑπὸ ὠρισμένης προ-
 ὑποθέσεως να ὑποχρεωθῇ νὰ δι-
 στήσῃ διαζύγιον στὴν προὐχον συζύ-
 γου του. Ἐὰν ἐκδοθῇ τὸ διαζύγιον γιὰ
 κοινὴν υπαίτιότητα, τότε δὲν δι-
 σκαίεται ἡ γυναίκα νὰ ζητήσῃ
 διαζύγιον ἀπὸ τὸν τῶς συζύγου
 της. Στὰ παιδιά του πρέπει νὰ
 παρέχῃ διαζύγιον ὁ ἄνδρας κα-
 μετὰ τὸ διαζύγιον ἐφ' ὅσον ἐξ αἰ-
 τίας τῆς ἡλικίας των ἡ ἄλλη-
 λόγων δὲν μποροῦν νὰ ἐξοικονο-
 μήσουν μόνοι τὴ διατροφή τους.
 Δυνατὸν ὅμως νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ
 ἡ γυναίκα νὰ διδῇ ὠρισμένο πο-
 σὸν γιὰ τὴ διατροφή τῶν παιδιῶν
 ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιου-
 σίας της ἢ τῆς ἐργασίας της.
 Τα ἑπίπλκα που ἀναφέρετε δὲν
 μπορεῖτε νὰ τὰ πάρετε διότι εἶ-
 ναι τοῦ συζύγου σας. Μπορεῖτε
 ὅμως νὰ παραλάβετε ἐκ τῶν σι-
 ζυγικοῦ οἴκου τὰ προσωπικότη-
 σας χρήσιμα πράγματα· ἐὰν δι-
 καλολογημένα διακοπτετὶ τὴ συμ-
 βίσις καὶ τὰ πρὸς χωριστὴν ἐν-
 καταστάσιν σας ἀναγκαῖα πράγ-
 ματα ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀπαραί-
 τητα αὐτὰ γιὰ τὸν ἄνδρα ἢ ἐπει-
 δὲν ἐστὶν ἄλλα τέτοια δικὰ σας

ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ
ΔΙΑΒΑΙΝΕ...

Μία ξένη περιφερόταν στους δρόμους της Νέας Υόρκης, όταν αντίκρισε ένα μεγάλο κτίριο στην είσοδο του οποίου συνωστίζονταν πλήθος ανθρώπων. Νομίζοντας ότι επρόκειτο για κάποιο μουσείο όπου γινόταν κάποια έκθεση, μπήκε και αυτή πίσω από τους περιεργούς. Έφθασε έτσι σε μία μεγάλη και πολυτελή αίθουσα στολισμένη με μάρμαρα. Ένας κύριος πολύ σοβαρός, της παρουσίασε ένα κατάλογο ντυμένου με δέρμα και την παρακάλεσε να γραφεί το όνομά της. «Αλλά αν αυτός ο άνθρωπος μάθει πως ήλθε εδώ χωρίς να πληρώσει, θα ωθήσουν σε ένα αναβάθρο όπου ήταν τοποθετημένο ένα φέρετρο, που ήταν φορτωμένο με λουλούδια και στεφάνια.

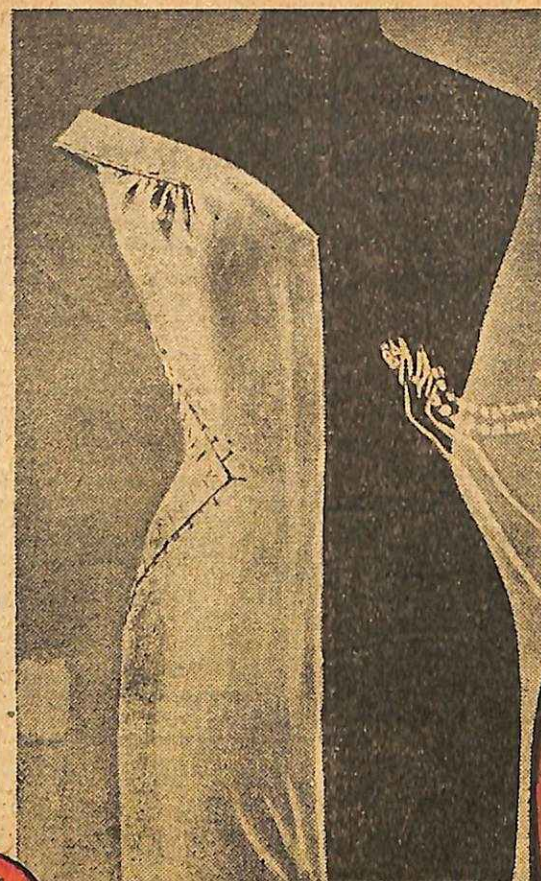
που βρέθηκε εκεί χωρίς να έχει καμιά σχέση με τη μακαρίτισσα εξεπλάγη ακόμη περισσότερο, μερικές μέρες αργότερα. Πράγματι, έλαβε ένα γραμμάτιο από ένα δικηγόρο της Νέας Υόρκης, που περιείχε τα ακόλουθα:

Ἡ αἰμύνητος κυρία Χ... ἔ-
θεσε ὁροὶς στὴ διαθήκη της νὰ
λάβῃ καθε πρῶτον πού θὰ
παρευρίσκετο στὴν κηδεία της
πὺν 150 δολλάρια. Ἐγὼ λοι-
πὸν τὴν τιμὴ νὰ σὰς ἐσωκλει-
σῶ αὐτὸ τὸ ποσό.

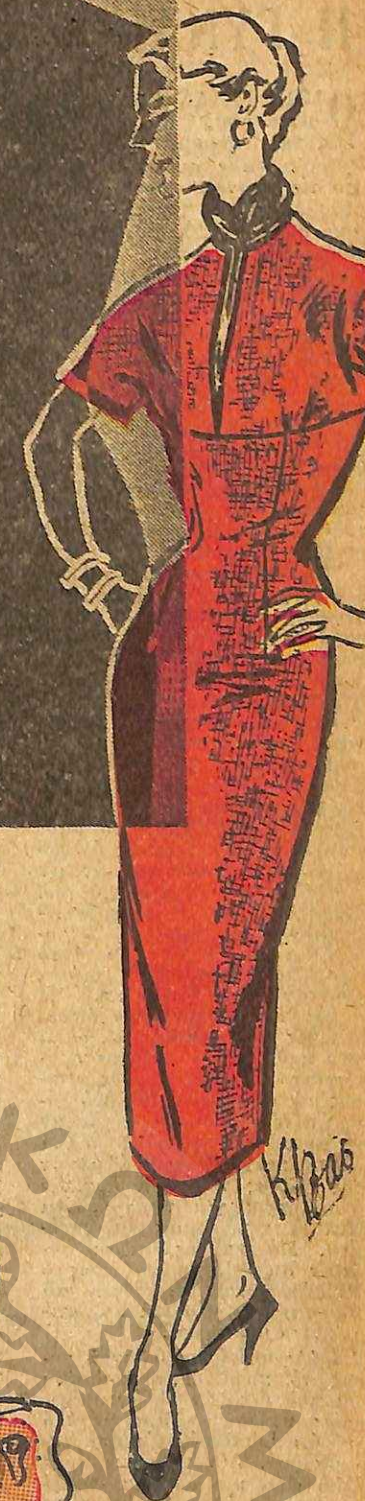
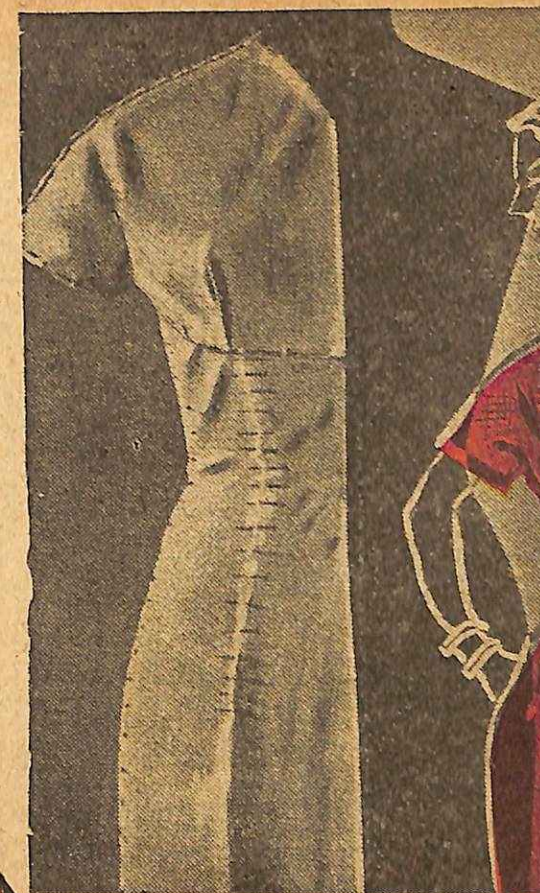
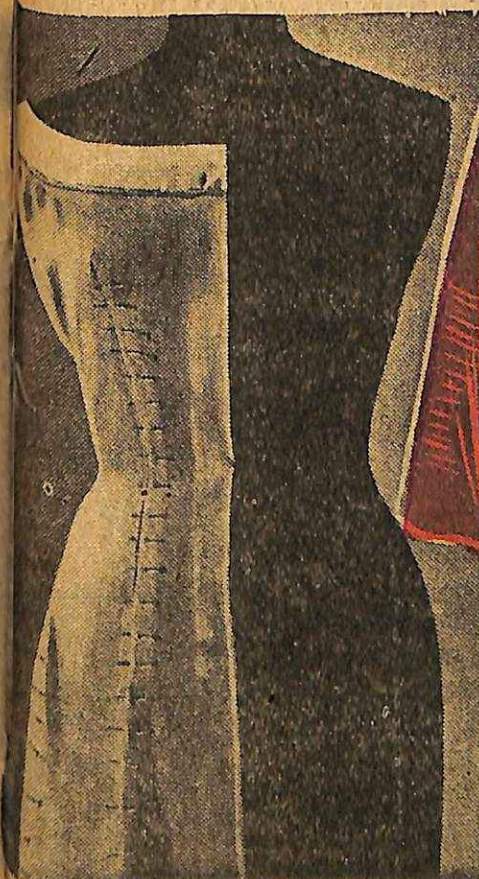
Καὶ τὸ παράξενον αὐτὸ ἀν-
γελτήριο ἦταν ἐσωκλεισμένον ἐν-
τὸς τῶν 150 δολλარიῶν.

Η Γραμμή

Η γραμμή «πρενσές» (πριγκηπική), για την οποία τόσο λόγος γίνεται φέτος, έχει σαν κύριο χαρακτηριστικό τη μονοκόμμη μέση που δεν κόβεται από οριζόντια ραφή ή ολόκληρη ζώνη. Η γραμμή πρενσές παρουσιάζει μεγάλη ποικιλία στο κόψιμο



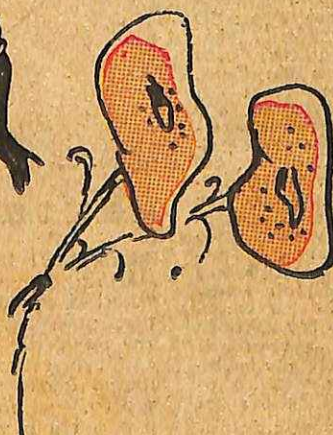
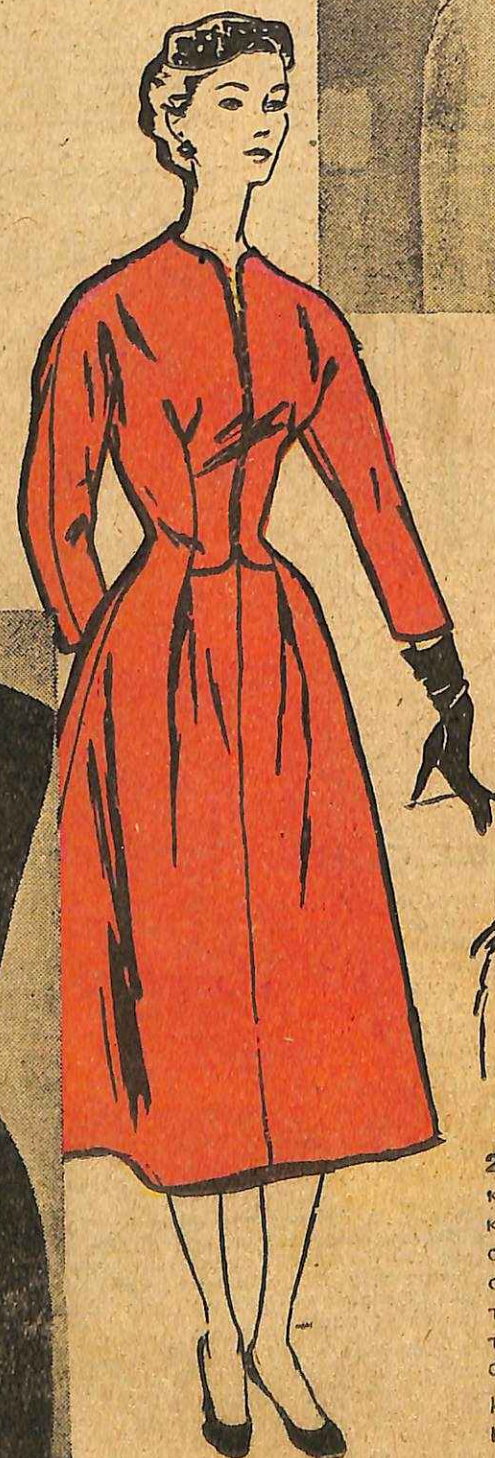
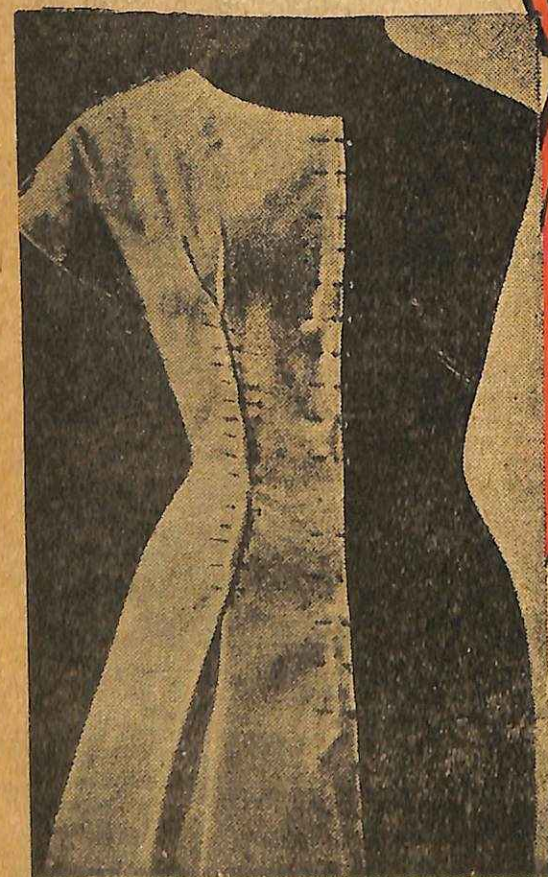
Αριστομένο απογευματινό στο ότομάν ή άλλα κοσμήματα. Το κόψιμο θυμίζει μονοκόμμη φύλλα ρεντιγκότας τις πολλά φάρδη κοσμεύει το σώμα. Η ζώνη του ντεκολτέ είναι φόρμ. Ζωνάκι στα πλάγια.



4 Φόρεμα για λεπτό τούιντ ή άλλα μαλλινάκια. Το κόψιμο του ντεκολτέ και τα μανίκια γαρνίρονται με τρέσα. Μπούστος πλούσιος, κιμονό με λίγη σουρίτσα στο στήθος. Οι πένσες αναδεικνύουν και πάλι τη γραμμή του σώματος.



1 Απογευματινό σε γραμμή πρενσές που διακόπτεται μόνο σ' ένα σημείο εμπρός όπου θυμίζει ζιλέ. Το «ζιλέ» και το μανίκι γαρνίρονται με τρέσα ή γκρό - γκρέν. Στην φωτογραφία που συνοδεύει το μοντέλο, φαίνεται καθαρά η σημασία της πένσας, που αρχίζει από το στήθος και τελειώνει στους γοφούς.



2 Οι μπάντες του ντεκολτέ κόβονται μονοκόμμες και αποτελούν συνέχεια του μπροστινού. Από κάτω τους σχηματίζονται σουρές. Το τριγωνικό κόψιμο της μέσης λεπτύνει τη σιλουέτα. Φούστα στενή. Το φόρεμα μπορεί να γίνει σε λεπτό μάλλινο ή ζέρσεύ.



Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

Ο ΠΩΣ ΕΙΔΑΜΕ σε προηγούμενα σημειώματα, στις πόλεις της Αρχαίας Ελλάδας, οι γυναίκες τον περισσότερο καιρό τον περνούσαν στο σπίτι ασχολούμενες με το νοικοκυριό. Μόνο στη Σπάρτη έπικρατούσαν διαφορετικές συνθήκες. Εκεί οι γυναίκες όχι μόνο θγαίνανε από το σπίτι αλλά κι έκαναν δουλειές που άλλοι ήταν ασχολίες των ανδρών.

Ωστόσο, το κλείσιμο των γυναικών στο σπίτι, τόσο στην Αθήνα, όσο και σε άλλες πόλεις, δεν ήταν γενικό για όλες δηλαδή τις Ελληνίδες. Η δι-ο-α-λ-η-ε-ι-ε-ε καταργήσε πολλούς απαγορευτικούς θεσμούς και οι γυναίκες του λαού πήγαιναν στην Αγορά και πουλούσαν ένα σωρό πράγματα.

Όπως σήμερα έτσι και στα αρχαία χρόνια, υπήρχαν στις μεγάλες πόλεις μεγάλα κτιριακά συγκροτήματα με στοές και χωρισμένα σε διαμερίσματα όπου πουλούσαν τρόφιμα (ζεστά, ψάρια, ψωμί κ.λπ.), σιτάρι, κριθάρι, αλεύρι, κρασί, χου-ταρικά καθώς και είδη ρουχι-σμού, διάφορα γεωργικά εργα-λεία και άλλα εμπορεύματα. Ακόμη υπήρχαν μέσα στην Αγορά και μαγαζιά. Το κάθε διαμέρισμα της Αγοράς ανάλο-γα με τα είδη που πουλιόντανε σ' αυτό είχε και το όνομά του. Έτσι εκεί που πουλιόντανε εί-δη ρουχισμού λεγόταν Αγο-ρά ιματιόπωλεις, ενώ το μέρος που πουλιόντανε διδία λεγόταν Βιβλιοθήκη. Η αρχαία Αγορά δεν ήταν δωμά-κι όπως στα χρόνια μας, αλλά πολύ καθαρή και μάλιστα στο-λίζονταν με μαρμαρίνους στύ-λους και αγάλματα. Με δύο λό-για ήταν μέρος όπου συχνάζαν όχι μόνο οι αγοραστές αλλά και οι πολίτες· εκεί έβρισκαν τους φίλους τους και άρχιζαν τη συζήτηση για τα τρέχοντα πολιτικά και κομμιατικά ζητή-ματα. Μα και φιλόσοφοι συ-χνάζαν στην Αγορά, όπως ο Σωκράτης, και συζητούσαν για σοβαρότερα ζητήματα κοινωνι-κά και φιλοσοφικά.

Η Αγορά ήταν ανοιχτή κυ-ρίως το πρωί. Την ωρισμένη ώρα που άρχιζαν οι αγορασπο-λίες χτυπούσαν ένα μεγάλο κουδούνι που ακούνταν από πο-λύ μακριά. Δεν περνούσε τότε πολλή ώρα και όλα τα διαμε-ρίσματα της Αγοράς γέμιζαν από κόσμο. Γι' αυτό, πολλοί συγγραφείς κάνουν λόγο για την «πλήθυσαν αγορά».

Όπως είπαμε υπήρχαν και γυναίκες πωλήτριες. Αυτές πουλούσαν ψωμιά (καρβέλια) από σιτάρι, δηλαδή άρτους όπως λέγανε τα σιταρόψωμα, γιατί τα κριθαρόψωμα τα λέ-γανε οι αρχαίοι μάζας. Αλ-τές οι άρτοποιόιδες ήταν γυναίκες του λαού που από ά-ναγκη πήγαιναν στην Αγορά. Δεν ξέρουμε αν ζούσαν οι έ-ιδες το σιτάλευρο στο σπίτι τους και το έψηναν ή αν άγο-ράζαν έτοιμα τα ψωμιά από τους άρτοποιούς. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι πολλές από αυτές, όπως μας πληροφορεί ο Αριστοφάνης ήταν λαοί-δ-ο-ι, δηλαδή κορόιευαν και

ΑΡΤΟΠΩΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΜΥΡΡΙ-ΝΑΙ. ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑ-ΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΗΤΑΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, ΟΙ Ο-ΠΟΙΕΣ ΠΟΥΛΟΥΣΑΝ, ΚΥ-ΡΙΩΣ, ΤΡΟΦΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑ-ΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

κακολογούσαν τους αγοραστές και τους άνδρες γενικά που π-γαυνοέορχονταν στην Αγορά. Ο Αριστοφάνης όμως δεν νομίζω πως έχει δίκιο. Τα παραλείπει. Έξ άλλων, ο ίδιος πάντα κακο-λογούσε τις Αθηναίες εκείνες που δεν άνηκαν στην τάξη των γαιοκτημόνων.

Ίσως γεννηθή ή άπορία για-τί πουλιόντανε ψωμιά στην Αγορά, αφού στο κάθε σπίτι ζύ-μωναν κι έψηναν ψωμί; Η ά-πάντησι δεν είναι δύσκολη. Στις μεγάλες πόλεις, και κυ-ρίως στην Αθήνα και Πειραιά, υπήρχε πολλός κινήτος κόσμος. Πολλοί έρχονταν από τις επαρ-χίες και από ξένα μέρη, άλλοι για τις γιορτές και τα πανηγύ-ρια και άλλοι για εμπορικές τους υποθέσεις. Η Αθήνα στα χρόνια του Περικλή ιδίως ήταν όχι μόνο το πνευματικό και καλλιτεχνικό κέντρο όλης της Ελλάδας αλλά και έκανε μεγάλη εισαγωγή από τρόφιμα και βιοτεχνικά είδη. Από όλη την ανατολική Μεσόγειο έρχον-ταν πραγματίες στον Πειραιά, που ήταν το μεγαλύτερο εμπο-ρικό διαμετακομιστικό κέντρο του Αιγαίου. Έτσι οι Αθη-ναίοι — οι πλούσιοι φυσικά — μπορούσαν να προμηθευθούν και του πουλιού το γάλα που λέει ο λόγος.

Έξόν όμως από τις άρτοπώ-λιδες, υπήρχαν άλλες γυναίκες που πουλούσαν άνη και στε-φάνια από μυρτόκλαδα. Το μέ-ρος αυτό που καθόνταν και που-λούσαν τα άνη και τα στεφά-νια λεγόταν Μυρρίναι. Στις παραμονές των μεγάλων γιορτών και τελείων οι γυναι-κές αυτές κερδίζουν πολλά για-τί τα κορίτσια, οι γυναίκες κι

οι άνδρες ακόμα, φορούσαν στα- συμποσία στο κεφάλι τους στε-φάνια και κρατούσαν στις τε-λειές πανέρια με άνη και άλ-λα είδη που τα πήγαιναν και τα έβαζαν πάνω στα αγάλμα-τα και στους δωμούς.

Άλλες γυναίκες πάλι που-λούσαν στην αγορά ταινίες (κεφαλόδεσμούς) και διάφορα είδη καλυμμάτων της κεφαλής για τα οποία μιλήσαμε σε προ-ηγούμενο σημείωμά μας.

Δε θέλει ρώτημα πως ύπηρ-χαν και άλλα επαγγέλματα γυ-ναϊκών που πήγαιναν στην Αγο-ρά και πουλούσαν τα είδη που έφτιαχναν στο σπίτι τους. Τα είδη του γυναικείου στολισμού, ασφαλώς, τα πουλούσαν οι γυ-ναίκες, χωρίς να αποκλείεται ότι υπήρχαν και άνδρες πωλη-τές.

Επειδή από τις αρχαίες μαρ-τυρίες είναι βεβαιωμένο πως οι γυναίκες ζούσαν περιορισμένη ζωή και δεν συγχωριζόνταν με τους άνδρες έξω από το σπίτι τους, πολλοί μελετητές του αρχαίου ελληνικού πολιτικού και κοινωνικού βίου έβγαλαν το συμπέρασμα πως στην κάθε Αγορά υπήρχε ξεχωριστό διαμέ-ρισμα όπου υπήρχαν αποκλει-στικά γυναίκες πωλήτριες. Δε φαίνεται σωστή η αντίληψη αυ-τή. Αν πραγματικά υπήρχε χω-ριστό μέρος για τις γυναίκες μόνο πωλήτριες, όσοι από τους αγοραστές κάνουν λόγο ή πε-ριγράφουν την Αγορά, θα το σημείωναν. Μια όμως που δεν λένε τίποτα, πιο πιθανό είναι πως οι γυναίκες πωλήτριες δεν ήταν απομονωμένες. Έπειτα και κάτι άλλο πρέπει να έχουμε υπ' όψη. Αφού οι γυναίκες αυ-τές αναγκάστηκαν να βγούν στη βιοπάλη, φυσικό ήταν να ά-τονίσουν κι αυτές οι προκατα-λήψεις και οι προλήψεις που έ-πικρατούσαν για τις άλλες γυ-ναίκες δηλαδή για τις γυναίκες των ανωτέρων τάξεων.

Όπως για τις άρτοποιίδες και τις έταίρες υπήρχε απόλυ-τη ελευθερία στον ιδιωτικό τους βίο έτσι και για τις εργαζόμε-νες Ελληνίδες που προσέρχον-ταν από τα λαϊκά στρώματα, έγινε σιγά σιγά παραδεκτό πως δεν ήταν έγκλημα να καθόνταν στην Αγορά και να πουλούν ψω-μιά, άνη, στεφάνια και ται-νίες. Το επιχείρημα στους συν-τηρητικούς που μονομυόιζαν και κατάκριναν τις γυναίκες αυτές ήταν έτοιμο. Ο Ήσιο-

δος από των πολύ παλιό καιρό είχε πει: «Η εργασία δεν είναι ντροπή». Και είχε γίνει άξιο-μα ή φράσι αυτή.

Κοντά στο νού πως στην Αγορά που όπως είπαμε, γινό-ταν συζητήσεις, όπως σήμερα στα καφενεία, οι περαστικοί και οι χασιμέρηδες, όχι μόνο θάγοραζαν ψωμιά κ.λπ. ά-πό τις γυναίκες πωλήτριες άλ-λα και θ' άνοιγαν μαζί τους κου-δέντα, θα έκαναν επίτηδες πα-ζάρια, θα έκαναν γλυκιά μά-τια σε όσες ήταν νέες και ό-μορφες. Απ' όσα όμως λέει ο Αριστοφάνης, φαίνεται πως έπαιρναν πληρωμένες άπαντή-σεις.

Στόν παλιό εκείνον καιρό δεν πήγαιναν οι πολίτες από τις ά-νωτερες τάξεις στην Αγορά για να ψωνίσουν. Προτιμούσαν τις συζητήσεις. Έστειλαν για ψω-νιά τους δούλους των, που λέ-γονταν άγοραστές. Επίσης πολλές οικοδέσποινες της άνω-τερης τάξεως έστειλαν τις δούλες των, τις θεράπει-νίδες, γιατί οι γυναίκες απαγορεύονταν να πάνε μόνες τους στην Αγορά. Μόνο οι έταίρες είχαν το ελεύθερο. Και όπως ξέρουμε, οι πιο πολλές άπ' αυ-τές ήταν μορφωμένες και έξυ-πνες και έτσι ανταμώνονταν με τους πολιτικούς και τους δια-νοούμενους και άλλες άρχιζαν συζητήσεις για τα ζητήματα της ημέρας και άλλες άρχιζαν το κουτσομπολίδι για τις έρωτικές τους έπιτυχίες και τα έρωτικά σκάνδαλα της αθηναϊκής άρι-στοκρατίας.

Όσοι πάλι από τους ελεύθε-ρους πολίτες πήγαιναν μόνοι τους στην Αγορά και ψώνιζαν, επειδή το θεωρούσαν ντροπή να κρατούν τα ψώνια που άγορά-ζαν τα έστειλαν στο σπίτι ή με παιδιά δούλων ή με φτωχό-παιδα που καθόνταν στην Αγο-ρά και έκαναν θελήματα. Τα παιδιά αυτά λεγόταν πρού-νεικοι, παιδάρεινες και παιδάρεινες.

Σαν ύστερόγραφο προσθέτου-με πως στην Αγορά επειδή γί-νονταν κανγάδες και πολλοί πουλήτες σε καιρούς που υπήρ-χε κρίσις πουλούσαν άκριβα και ξύκινα και ή αίσχροζέοδεια έ-παιρνε κι' έδινε, θεσπίσθηκε να διορίζονται άγοράνομοι που επιβλέπανε για όλα και έ-φαρμόζανε με αυστηρότητα τους κειμένους νόμους.

Ο διακοσμητής μας στο σπίτι σας

ΤΟ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Από τη σειρά μας: «Συγχρονισμένο σπίτι με πολύ απλά μέσα και σύγχρονα με λίγα έξοδα»

Του συνεργάτου μας Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΥ

Συνεχίζω την αναλυτική περιγραφή με σχέδια και τε-χνική περιγραφή των θεμάτων που παρουσίασα στο τεύχος 98 με το γενικό τίτλο «Το συγχρονισμένο σπι-τι». Στο προηγούμενο τεύχος είχα δώσει το «διπλό κρεβάτι» που μπορεί να γίνει με βάση ένα απλό ντιβάνι και να δημιουργηθεί έτσι μια πρώτης τάξεως κρεβατο-κάμαρα. Στο παρόν τεύχος δίνω στις αναγνώστριες μου το δεύτερο θέμα της σειράς: «Το στιλβωτήριο του σπιτιού». Θα έπακολουθήσουν στα επόμενα τεύχη τα άλλα τέσσερα θέματα που μας υπολοίπονται ακόμη.

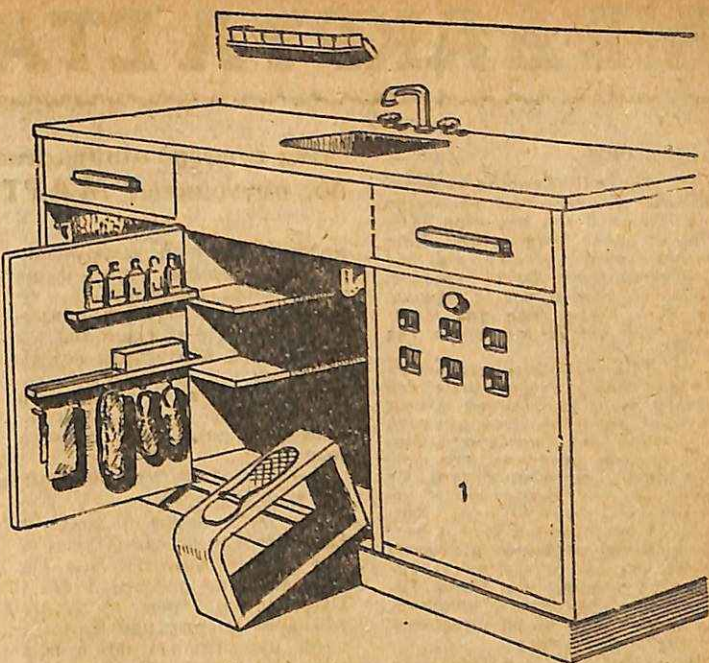
ΤΟ ΓΥΑΛΙΣΜΑ των πα-πουτσιών είναι κι' αυτό ένα προβληματάκι για μια οικογένεια με πολλά ά-τομα αλλά και για εργένη-δες ακόμα. Πρέπει να ύ-πάρχει ένα κατάλληλο μέρος όπου θα τοποθετήσουμε τα παπούτσια μας. Η κα-τάλληλότερη θέση είναι στο λουτρό ή στην κουζίνα. Το ντουλάπι που βρίσκεται κά-τω από το νεροχύτη της κουζίνας ή το νιπτήρα του λουτρού το διευθετούμε ως εξής: Πίσω από την πόρτα του ντουλαπιού στερεώνου-με ραφάκια πάνω στα οποία τοποθετούμε τα μπουκαλά-κια με τα δερνίκια μας. Στο ίδιο φύλλο της πορτούλας κρεμάμε τις δούρτσες και το στιλβόπανο. Στο έσωτε-ρικό του ντουλαπιού μας στερεώνουμε επίσης ράφια όπου τοποθετούμε τα παπού-τσια που πρόκειται να γυα-λιστούν. Στο σχήμα Α (προοπτικό), φαίνεται κα-θαρά ο τρόπος της τοποθε-τήσεως των ραφιών. Κάτω δεξιά υπάρχει ένα «κασο-νάκι». Τουτό είναι στερεω-μένο στη γωνία του με μεν-τεσέ και χρειάζεται ν' ά-κουμπάμε το πόδι μας, ύ-πως στα στιλβωτήρια, όταν πρόκειται να γυαλίσουμε μόνοι μας τα παπούτσια που φοράμε. Όταν δεν τ' χρειάζομαστε δεν έχουμε παρά να το γυρίσουμε προς τα μέσα.

Όταν το στιλβωτήριό μας το τοποθετήσουμε στο λουτρό μπορούμε να κάνου-με το συνδυασμό που πα-ρουσιάζω στο σχέδιό μου. Δηλαδή δεξιά από το ντου-λάπι των βερνικιών και στη συνέχεια αυτό το κατασκευά-ζουμε την άποθήκη για τα άπλυτα ρούχα μας. Τουτό είναι ένα περιστροφικό κου-τί (άριθ. 1). Το κουτί αυτό είναι της μορφής που πα-ρουσιάζεται στο σχήμα Γ,

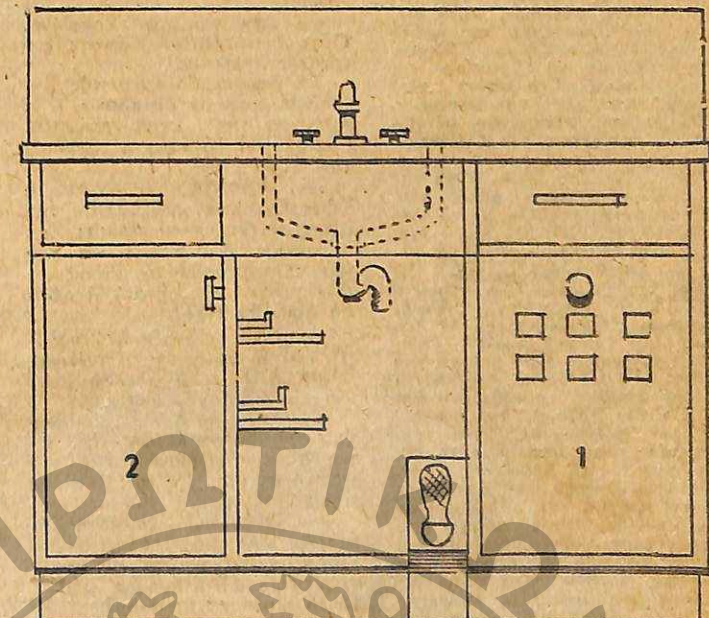
(κατά πλάτος τομή). Στη-ρίζεται με μεντεσέδες ή με μίλια στο κάτω και εμπρός μέρος και φέρει έξ τετρα-γωνικές τρύπες για τόν εξα-ερισμό των ρούχων. Το έσω-τερικό του ντουλαπιού, σ' έ-να τμήμα του φαίνεται στο σχέδιο με χονδρότερη γραμ-μή, είναι κυκλικό άκολου-θώντας το τόξο του κουτιού. Αυτό είναι άπαραίτητο για να έμποδίζονται τα ρούχα κατά την περιστροφή του κουτιού να πέσουν πίσω ή να φρακάρουν μεταξύ του χείλους του κουτιού και των τοιχωμάτων του ντουλαπιού. Το κέντρον του δάρους του κουτιού πέφτει προς τα μέ-σα. Γι' αυτό όταν άνοίξουμε το κουτί κι' ύστερα το άφή-σουμε ελεύθερο, επανέρχε-ται αυτόματα στη θέση του, δηλαδή κλείνει αυτόμάτως.

Στα δύο πλάινά του κου-τιού και στο πίσω μέρος είναι στερεωμένα δύο στοί-για να έμποδίζουν το κουτί να πέφτει προς τα έξω όταν το άνοίγουμε. Έάν διαθέ-σουμε περισσότερο χώρο στο λουτρό μας, τότε, άρι-στερά του «στιλβωτηρίου», όπως φαίνεται και στο σχέ-διό μας, συνεχίζουμε τα ντουλάπια μας προσθέτον-τας ένα ακόμη, μέσα στο ύ-ποϊόν στερεώνουμε σωλήνες για να κρεμάμε τις πετσέ-τες που χρησιμοποιούμε και ράφια για τις κα-θαρές μας πετσέ-τες. Στο σχήμα Δ' (κατά πλάτος το-μή) φαίνεται το έ-σωτερικό της πε-τσετοθήκης.

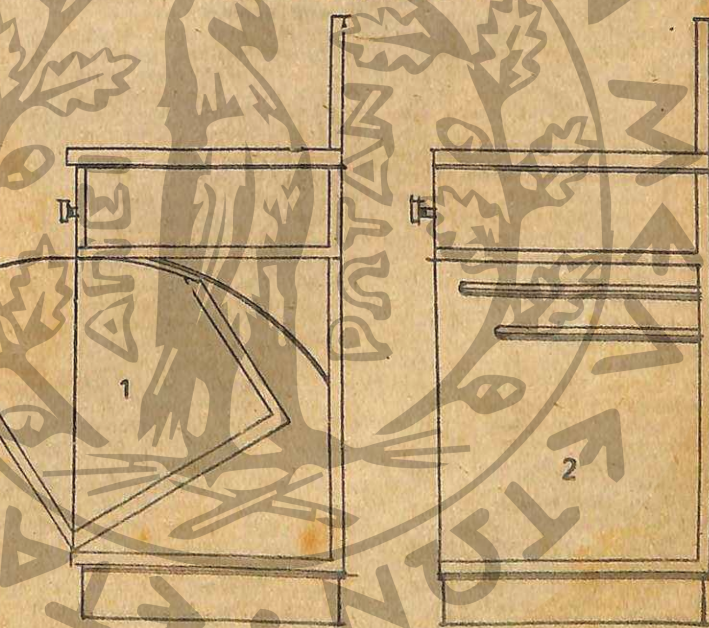
Πάνω από το συγκρότημα των τριών ντου-λαπιών τοποθετούμε μάρμα-ρο. Το ίδιο και στην πλάτη του. Επίσης μπορούμε να τοποθετήσουμε πάνω από το μάρμαρο της πλάτης ένα μεγάλο στενόμακρο καθρέ-πτη που να πιάνει από τη μια άκρη μέχρι την άλλη.



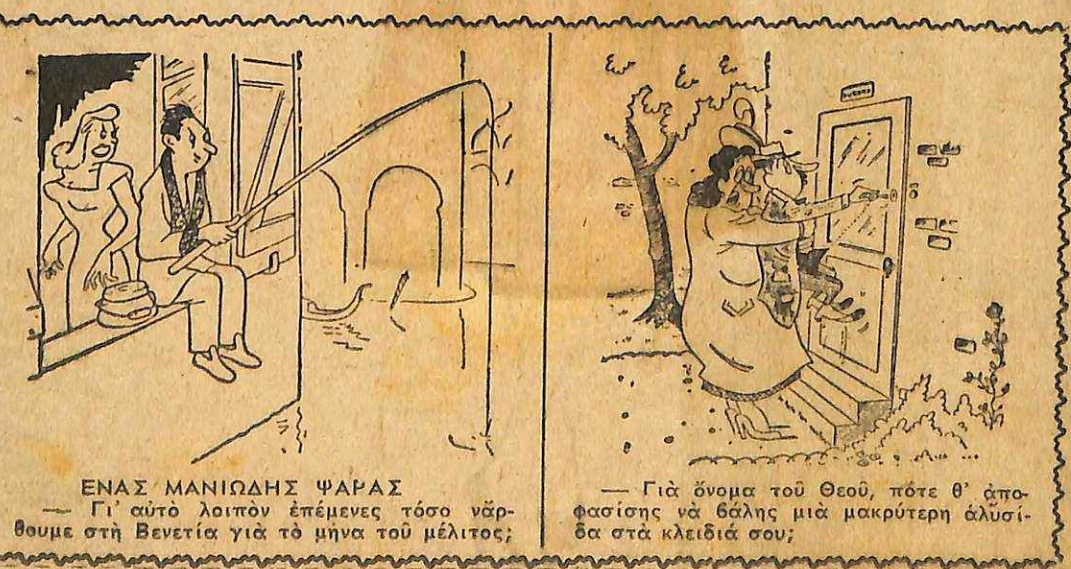
ΣΧΗΜΑ Α' (προοπτικό)



ΣΧΗΜΑ Β' (κατά μήκος τομή)



ΣΧΗΜΑ Γ' (κατά πλάτος τομή) ΣΧΗΜΑ Δ' (κατά πλάτος τομή)



ΕΝΑΣ ΜΑΝΙΩΔΗΣ ΨΑΡΑΣ
— Γι' αυτό λοιπόν έπόμενες τόσο νάρ-
θουμε στη Βενετία για το μήνα του μέλιτος;

— Για όνομα του Θεού, τότε θ' άπο-
φασίσης να βάλης μια μακρότερη άλύσι-
δα στα κλειδιά σου;

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

• Η όμορφη ήθοποιος Φαίθη Ουίλσον εγκαταλείπει τον άντρα της και τη μικρή της κόρη Τζιλ, για να ακολουθήσει τον Κρίς Ντάντον στην Αμερική, που της υπόσχεται σπουδαία καριέρα. Μαζί της παίρνει την έξι έσου με τη Τζιλ, μικρή κόρη της Ζακελίνας, που την αγαπά γιατί της μοιάζει.

Η Τζιλ τελειώνει τις σπουδές της κοντά στους γονείς του πατέρα της και όταν σε ηλικία 16 ετών τον χάνει από συγκοπή τη στιγμή που έπαιζε στο βιάτρο, έρχεται μόνη της στο Λονδίνο όπου προσλαμβάνεται ως πωλήτρια στα καταστήματα γυναικείων ενδυμάτων του Χάντλες. Ζητεί επί τέσσαρα χρόνια πολύ φτωχικά και συνδέεται αισθηματικά με ένα φτωχό νέο που εργάζεται σε γκαράζ, τον Τζόνι. Περιμένουν να φτιάξει η κατάσταση να δουν αν θα μπορέσουν να παντρευτούν ποτέ.

Μια μέρα η Τζιλ βλέπει στην εφημερίδα τη φωτογραφία της αδελφής της με την επεξηγήσιμη πως η δνς Ουίλσον, αφού διέλυσε τους αρραβώνες της με το γνωστό φιλαθλο Χόβαρτ Αϊτκιν, βρίσκεται με τη μητέρα της στην Ευρώπη. Στο σπίτι που θύναει τον γάμο της περιμένει ο Τζόνι, που βλέποντας κι' αυτός τη φωτογραφία της Ζακελίνας μένει έκθαμβος από την όμορφη της τόσο ώστε να πηδήσει Τζιλ πως διαφέρει πάρα πολύ απ' αυτή την κοπέλα με το ίδιο επίθετο. Η Τζιλ δεν του λέει πως είναι αδελφή της αλλά μέσα της σίθεται η ήλεια. Σε μερικές ημέρες η Τζιλ συναντά την αδελφή της/στην επίδειξη μοντέλων του Χάντλες. Η Ζακελίνα δεν την αναγνωρίζει. Ούτε καν την προσέχει. Σε μία στιγμή από την πολύ ζέση της αιθούσης η Ζακελίνα λιποθυμεί και η Τζιλ την παίρνει, την συνεφέρει και φωνάζοντας ένα ταξί υπαίχουν μέσα όπου και τη ρωτάει για τη διεύθυνση της. Η Ζακελίνα λέει πως έχει ξεχάσει τα κλειδιά της στη βαλίτσα της που βρίσκεται ακόμη στο αεροδρόμιο, γιατί μόλις πρό ολίγων ωρών ήρθε αεροπορικά από το Λονδίνο. Και στο καινούργιο τους σπίτι οι υπηρέτες θα πάνε αύριο. Η μητέρα της λείπει στο Παρίσι. Στο τέλος ρωτά τη Τζιλ που βρίσκεται και όταν έπαθε τη λιποθυμία. Η Τζιλ απαντάει και της δίνει επηγήσεις.

Η Ζακελίνα προσπαθεί με μισόλογα να εξηγήσει την άφησημάδα της.

3ον ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ απότομα, δαγκώνοντας το κάτω χέλι της. Ύστερα κατέβαλε κάποια προσπάθεια για να ρωτήσει.

— Και πού πάμε τώρα;

— Στο σπίτι μου, είπε απλά η Τζιλ.

— Γιατί στο σπίτι σας; Έκαμε η Ζακελίνα ανοίγοντας με έκπληξη τα μεγάλα μενεξεδένια μάτια της. Δεν μπορώ να καταχωρώ τόσο της καλής σήνης σας. Ας πάμε σε ένα ξενοδοχείο. Θα στείλω να πάρω τη βαλίτσα μου από το αεροδρόμιο.

— Όχι, απάντησε αποφασιστικά η Τζιλ. Δεν μπορώ να σας αφήσω μόνη στην κατάσταση που βρίσκεσαστε.

Η Ζακελίνα έσκυψε με έκπληξη και την κύτταξε καλά καλά.

— Στάματησε απότομα και η

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Αγγλίδος συγγραφέως ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

καλά. Άραγε η φυσιογνωμία της Τζιλ έφερε στη μνήμη της παλιές λησμονημένες εικόνες; Μά γρήγορα ξεπλώθηκε πάλι στο κάθισμα του ταξί με ύφος κουρασμένο και είπε άργα:

— Είστε πολύ πολύ καλή. Δεν θάπρεπε να σας δώσω κάποια ενόχληση. Μου φαίνεται πως είστε...

— Πωλήτρια στο κατάστημα «Χάντλες». Ναί...

— Αί, έκαμε η Ζακελίνα ξανακυττάζοντας την Τζιλ. Για μία στιγμή φαντάσθηκα! Μά ασφαλώς ονειρεύομαι! Νά... είχα νομίσω πως το χρώμα των μαλλιών σας μου θυμίζει...

Με μία απαλή κίνησι η Τζιλ πήρε τα χέρια της Ζακελίνας στα δικά της και τάσφιξε με στοργή.

— Δεν γελιέσαι Ζακελίνα. Ούτε ονειρεύεσαι. Κάποτε ξανα συναντηθήκαμε!

Τά βαρεία δέσφρα της Ζακελίνας άνοιξαν διάπλατα. Η άναπνοή της έγινε γρήγορη. Γύρισε και κύτταξε μ' έκπληξη την Τζιλ.

— Ησύχασε, συνέχισε η Τζιλ. Πέρασες πρό ολίγου τρομερές στιγμές και πρέπει να ησυχάσεις. Μά πρέπει να σου πω κι' αυτό: Ναί, Ζακελίνα. Δεν γελάσθηκες. Είμαι η αδελφή σου. Η Τζιλ!

— Τζιλ! φώναξε η Ζακελίνα και η φωνή της πνίγηκε. Είσαι η Τζιλ, η αδελφή μου; Μά είναι δυνατόν Θεέ μου;

— Ναί, είπε η Τζιλ, κουνώντας σοδάρα το κεφάλι της. Έγώ σε ανεγνώρισα από την πρώτη στιγμή. Γι' αυτό και σε πήρα μαζί μου.

— Ω!... Τζιλ, έκαμε η Ζακελίνα, ενώ θερμά δάκρυα άρχισαν να τρέχουν απ' τα μάτια της. Τζιλ! Αδελφούλα μου! Πόσο είμαι ευχαριστήμενη.

Η συγκίνησις έπνιγε τη φωνή της μ' η χαρά, παρ' όλα τα δάκρυα, ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της.

— Κι' εγώ είμαι ευχαριστή μένη, ψέλλισε με συγκίνησι η Τζιλ. Σε είχα τόσο επιθυμείσει!...

Σε είχα τόσες φορές συλλογιστή από τότε... από τότε που έφυγες με τη μητέρα! — Μήπως εγώ; Σε σκεπτόμουν πολύ συχνά. Ήθελα να σου γράψω. Μά η μητέρα δεν με άφινε. Νομίζε πως δεν έπρεπε. Έλεγε πως τα γράμμάτα μου θα σας αναστάτωναν εσένα και τον πατέρα σου! Και τον πατέρα μας ήθελα να πω, κι' ένα αδιόριστο πικρό χαμόγελο διεγράφε στα χείλη της. Βλέπεις τον θυμάμαι τόσο λίγο! Άλήθεια τι κάνει; Ζη;

— Όχι... πέθανε! Μιλούσε πάντα με μεγάλη στοργή για σένα... Κρίμα που δεν πρόφτασε να σε ξαναδω!

— Μή, έκανε η Ζακελίνα, και τα μάτια της γέμισαν ξανά δάκρυα. Μη μιλάς έτσι, μου κάνεις κακό. Τον καίμενο τον πατέρα! Μά η μητέρα φταίει για όλα...

Τζιλ παρετήρησε πάλι στα όχρα χείλη της αδελφής της το πικρό εκείνο χαμόγελο που έπαιρνε σά μιλούσε για τη μητέρα της.

— Η μητέρα, συνέχισε η Ζακελίνα, μου έλεγε πως θα σάς έγραφε μόνη της! Έπειτα ενώ θλέςπει ήμουν τόσο πεσμένη στις διασκεδάσεις που το μυαλό μου δεν ήταν στη θέση του. Στις διασκεδάσεις! Άλήθεια όσο σκέπτομαι πόσο μου άρεσαν οι γιορτές, ο χορός, η ίππασία, το αεροπλάνο!...

Σταμάτησε πάλι κι' ύστερα πρόσθεσε μουρμουριστά: Μά σήμερα μου φαίνεται πως δεν είμαι εγώ το κορίτσι που τρελ λαινόταν για όλα αυτά... Πώς ήταν κάποια άλλη που δεν την γνώρισα ποτέ μου... που δεν την γνωρίζω πιά.

Η Τζιλ δεν είπε τίποτα, ούτε και ζήτησε εξηγήσεις. Ήταν δέσφια πως η Ζακελίνα, στην ψυχολογική κατάσταση που βρισκόταν, δεν θ' άργούσε να της άνοιξη μόνη της την καρδιά της. Οι άνθρωποι που είναι γεννημένοι για την αυτοσυγκέντρωσι και για τη διοπάλη μπορούν να κρατούν μέσα τους τις λύπες και τα δάσανά τους. Μά η Ζακελίνα είχε συνηθίσει από μικρή διαφορετικά. Άργα ή γρήγορα θα έκμυσθρευνόταν στην Τζιλ έστω κι' αν δεν ήξερε πως ήταν η αδελφή της.

Το ταξί σταμάτησε στην πόρτα της οικοδομής που ήταν το δωμάτιο της Τζιλ. Η Ζακελίνα κύτταξε το σπίτι με δυσάρεστη έκπληξη, που δεν μπόρεσε να την κρύψει.

— Γιατί σταμάτησαμε εδώ; — Γιατί φθάσαμε, είπε η Τζιλ νευρικά, πληγωμένη στη φιλοτιμία της. Έδώ κάθομαι... δεν είναι και τόσο άσχημα νομίζω.

Κατέβηκαν από το ταξί, κι' ενώ η Τζιλ πλήρωνε τον σωφέρ, η Ζακελίνα έριξε μία ματιά γύρω της. Το σπίτι ήταν αρκετά παλιό και ο δρόμος πολυθρόνος. Στο άπνεαντι πεζοδρόμιο ήταν κάτι πάγκοι πουλητάδων λαχανικών και φρούτων. Έδώ κι' εκεί υπήρχαν μικροί λάκκοι με νερό. «Τι φρίκη να ζή κανείς σε τέτοια γειτονιά» σκέφθηκε η Ζακελίνα, μά δεν είπε τίποτα γιατί είχε καταλάβει τον κακοφανισμό της Τζιλ. Ούτε όμως και σκέφθηκε να πληρώσει αυτή το ταξί. Τι άξια είχε μία κούρσα με ταξί! Δεν της πέρασε η ιδέα πως υπήρχαν άνθρωποι που συλλογίζονταν για ένα τέτοιο έξοδο.

Ανέβηκαν τη σκάλα και σαν έφθασαν στην πόρτα του δωματίου της Τζιλ, εκείνη την άνοιξε διάπλατα, έσπρωξε έλα φρά τη Ζακελίνα προς τα μέσα και είπε σε χαρούμενο τόνο:

— Αυτό είναι το φτωχικό μου!

— Είνας... πολύ ώραίη Τζιλ και... πολύ ευχάριστη, είπε με μισό στόμα η Ζακελίνα.

Τα μάτια της έπεσαν διαδοχικά στις ζωηρόχρωμες κρετονίες κουρτίνες, στο άσορτι σκέπασμα του ντιβανιού, στο παρατέτασμα που έκρυβε την γκαζιέρα, στη μεγάλη πολυθρόνα των δεκαπέντε σελλιανών (τιμή εύκαιρίας) με τη διαωρημένη ταπεταρία και τέλος στους γυμνούς άσπροδαμμένους τοίχους.

— Ναί, ναί... πολύ ευχάριστα, επανέλαβε με αδέξια προσπάθεια ειλικρινείας.

Όπωςδήποτε το κομπλιμέντο αυτό παρηγόρησε τη Τζιλ και την έκαμε να ξεχάσει την ψυχρότητα που αισθανθηκε πρό ολίγου με την συμπεριφορά της αδελφής της.

— Καλούτσικα είναι, είπε εύθυμα. Σχεδόν όλα τάχω τακτοποιήσει μόνη μου.

— Σώπα! είπε με άπορία η Ζακελίνα. Όλ' αυτά τα έφτιαξες μόνη σου;

— Αί, όχι δέβαια όλα. Μά τις κουρτίνες και το σκέπασμα του ντιβανιού τάκαμα μόνη μου, απάντησε γελώντας η Τζιλ.

— Είσαι πολύ επιδέξια, είπε σκεπτική τώρα η Ζακελίνα, κι' άνοστανάοντας συνέχισε: Θα ήθελα να ήμουν κι' εγώ σαν και σένα. Η ζωή μου είναι άδεια και δεν χρησιμοποιεί σε τίποτα. Ούτε και στον εαυτόν μου τον ίδιον...

Λέγοντας αυτά θυμήθηκε πάλι τον πόνο της κι' ήταν έτοιμη να ξαναρχίσει να κλάμα. Η Τζιλ την αγκάλιασε και για κάμποσες στιγμές την έσφιξε σφιχτά επάνω της σά να ήθελε να της μεταδώσει κάτι από τη δική της δύναμη.

— Θα κοινοτιώσουμε άργότερα για όλ' αυτά, της είπε τρυφερά. Τώρα θα σου ετοιμάσω ένα δυνατό τσαί. Θα σου κάνω καλό. Κάθισε εδώ.

Την πήγε έτσι καθώς την κρατούσε αγκαλιασμένη και την έβαλε να καθήσει στη μεγάλη πολυθρόνα.

— Σε λιγάκι το τσαί θα είναι έτοιμο. Νάξερεις πόσο το τραβάει και η δική μου καρδιά! Είμαι στο πόδι από τις πέντε το πρωί.

Λέγοντας αυτά η Τζιλ πήγε προς την γκαζιέρα.

Η Ζακελίνα δεν απάντησε τίποτα σ' όλα αυτά. Μόνο παρακολούθησε με τα μάτια της, που είχαν πάρει μία τραγική, μπορεί να πη κανείς, έκφραση, όλες τις κινήσεις της Τζιλ, ή όποια με τη συνηθισμένη της μεθοδικότητα ετοίμαζε το τσαί και έστρωνε το τραπέζακι.

Έβγαλε για σήμερα και τα καλά της φυτάνια του τσαγιού και τα άσημένα της κουταλάκια μαζί με τη λαχαριέρα και τη γαλατιέρα.

— Με λεμόνι ή με γάλα; ρώτησε τη Ζακελίνα, σαν τελειώσε το έτοιμάσματος και ύστερα δάδοντας τα γέλια πρόσθεσε: Άκου! Νά είμαστε άδελφες και να μη ξέρω με τί το πίνεις το τσαί σου!

Η Ζακελίνα προσπάθησε να χαμογελάσει μά δεν τα κατάφερε, μόνο είπε άτονα.

— Με λεμόνι και χωρίς καβόλου λάχαρη.

— Μπά, εγώ δάζω γάλα και τρία κομματάκια λάχαρη, της εξομολογήθηκε η Τζιλ.

— Τρία κομματάκια! φώναξε η Ζακελίνα, και διατηρείς τέτοια σιλουέτα!

— Η άδικοτη δουλεια προστατεύει τις ώραίες γραμμές,

είπε η Τζιλ μ' ένα ύφος που είχε μέσα του και κάποια δόσι πικρίας. Όταν είναι άναγκα-σμένος κανείς να στέκεται όρθιος από τις έννεα το πρωί έως τις έξη το απόγευμα δεν προσπαθεί να πάρη ούτε ένα δράμι, έστω κι' αν τρώη σαν ταύρος.

— Βέβαια... έκανε σκεπτική η Ζακελίνα.

— Έσύ όμως είσαι πολύ άδύνατη, είπε σε λιγάκι η Τζιλ. Και ίσως αυτό είναι η αίτια που παθαίνεις νευρικές κρίσεις τόσο εύκολα.

— Εύκολα; είπε ξαφνιασμένη η Ζακελίνα. Ύστερα άναστενάδοντας βαθεία πρόσθεσε σά να μιλούσε στον εαυτό της. Εύκολα... Άχ, Θεέ μου! — Έλα τώρα πιές το τσαί σου.

Η Ζακελίνα πήρε το φυτάνι μά το κρατούσε στα χέρια της χωρίς να πίνη και ήταν φανερό πως ο νους της έτρεχε άλλοι, μακριά.

— Πώς είναι η μητέρα; ρώτησε ξαφνικά η Τζιλ με κάπως απότομο ύφος για να κρύψει τη συγκίνησι της, γιατί αυτή η ερώτησι της έφερε μονομιάς στο νου της με τραγική ζωηρότητα την εικόνα της μητέρας της, εκείνο το πρωί που μπήκε στην κρεβατοκομάρα της για να της πη πως έφυγε παίρνοντας μαζί της τη Ζακελίνα!...

«Φεύγω για μία τουρνε, της είπε πη. Μία τουρνε που λυ σπουδαία! Άλλωστε δεν θα λείψω και για πολύ!... Καταβαθαίνεις παιδί μου!»

Μά η Τζιλ δεν είχε καταλάβει τίποτα όσο κι' αν είχε άπαντήσει «πως κατάλαβε» κι' είχε γυρίσει το προσώπια της κατά τον τοίχο για να κρύψει τα δάκρυα που είχαν πλημμυρίσει τα ματάκια της...

— Η μητέρα είναι πάντοτε η ίδια, απάντησε άργα η Ζακελίνα, χωρίς ν' άφησε το σκεπτικό ύφος της. Πάντα η ίδια. Δεν θέλω να την κατακρίνω, μά δεν μπορείς να φανταστής τί σημαίνει να ζής με κάποιον που δεν αλλάζει διόλου. Είναι όμορφη, εξαιρετικά όμορφη, κακομαθημένη, και... τρυφερά εγωίστρια! Κανέναν και τίποτα δεν λογαριάζει άμπρος στις διασκεδάσεις της. Διχρησιάζει άπελπιστικά άδιάφορη για κάθε τί που δεν την άφορα προσωπικά. Νά... και το δικό μου ζήτημα με τον Χόβαρτ (λέγοντας αυτό το όνομα η φωνή της ράγισε)... φαντάζεσαι πως την πολυσκότισε; Κάθε άλλο. Το άντιμετώπισε σαν μία άσημαντη υπόθεσι και με τη συνηθισμένη της έλαφρότητα με δέβαίωσε πως... θα περάσει, γιατί, λέει, τα αισθήματα ξεχνιούνται γρήγορα!...

Ύστερα, σά να μην είχε δη να σπαράζω στο κλάμα, βγήκε για φώνια και είχε την άφελεια να μου πη να πάω κι' εγώ μαζί της. Τά φώνια κι' οι φιλανθρωπικές γιορτές είναι οι κυριότερες άπασχολήσεις της από τότε που παντρεύτηκε τον Άρθουρο Ρικάρδον.

— Είναι πραγματικά πολυεκατομμυριούχος; ρώτησε η Τζιλ με κάποιο τόνο σεβασμού στη φωνή της που άναίσθητα της ένέπνευστε αυτή η ιδιότης.

— Ναί έκαμε κάπως άδιάφορα η Ζακελίνα.

Της Τζιλ της πιάστηκε η άναπνοή. Νάχνης για πατριού ένα πολυεκατομμυριούχο και να

το λες με τέτοια άδιαφορία! Της φαινόταν άκατανόητο.

— Και... πως... Ήθελα να πω... πως είναι; ρώτησε με περιέργεια.

— Τον άπεχθάνομαι, είπε η Ζακελίνα, ενώ το προσώπιο της πήρε μία σκληρή έκφρασι. Δεν τον χώνεψα ποτέ μου. Δεν ήθελα η μητέρα... Σταμάτησε, κι' ύστερα, σηκώνοντας άδιάφορα τους ώμους της, πρόσθεσε: Μά ποιόν άκούει η μητέρα; Πάντα κάνει του κεφαλιού της.

— Νομίζα, είπε η Τζιλ, πως άσού χωρίσε με τον πατέρα μας, είχε παντρευτή τον Κρίς Ντάντον.

— Ναί, απάντησε η Ζακελίνα και το προσώπιο της μαλάκωσε. Έκείνος ήταν καλός και τον άγαπούσα. Δεν άμοιάζε καθόλου με τον Ρικάρδον. Πολύ λίγο καιρό άφισε τη μητέρα να παίζει στο θέατρο γιατί την άγαπούσε τρελλά και την έλεγε ύπερβολικά. Είχε κερδίσει πάρα πολλά στην Αμερική με τις όπερές του και πέθανε ξαφνικά από πνευμονία, άφί-νοντας στη μητέρα σεβαστή περιουσία. Σταμάτησε λιγάκι και ύστερα πρόσθεσε σά να μιλούσε μόνη της. «Γιατί να πάρη τον Ρικάρδον μετά; Τί άνάγκη είχε»

— Τώρα η μητέρα βρίσκει-ται στο Παρίσι; ρώτησε σε λιγάκι η Τζιλ.

— Ναί, έκαμε άδιάφορα η Ζακελίνα. Θα έρθη με το αεροπλάνο σε λίγες μέρες άφου τακτοποιηθή το διαμέρισμα που νοίκιασε στην Χίλλ Στρήτ. Μόλις την ειδοποιήσουν πως όλα είναι έτοιμα στην εντέλεια!...

Και να σκέπτεται κανείς, πρόσθεσε με πικρό χαμόγελο, πως κάποτε έκανε με τον πατέρα τουρνε σε δωμάτια και σε σόφες δεύτερης και τρίτης κατηγορίας!

— Ναί... είναι περίεργο, εί-πε άφορημένα η Τζιλ.

— Ζακελίνα σάψασε. Έδι-νε την εντύπωσι πως δεν έδλεπε ούτε την αδελφή της, ούτε τίποτ' άλλο τριγύρω της. Συγκεντρωμένη στις σκέψεις της στον κρυφό της πόνο έμοιάζε σαν άγαλμα της λήθης.

Η Τζιλ σηκώθηκε από το ντιβάνο που ήταν καθισμένη και γονατίζοντας έμπρος στην αδελφή της πήρε τα παγωμένα

χέρια της μέσα στα δικά της και ενώ τα χάιδευε της είπε τρυφερά:

— Ζακελίνα, καλή μου αδελφούλα, δεν θάβλεες να μου πης τον πόνο σου; Νά ξελαφρώσεις λιγάκι. Θα κάνω ό,τι μπορέσω για να σε άνακουφίσω, για να σε βοηθήσω όσο μου είναι δυνατόν. Μπορείς να βασισθής άπόλυτα σε μένα.

Η Ζακελίνα έμεινα σιωπηλή. Άφου πέρασαν αρκετά λεπτά τόσα που η Τζιλ άρχισε ν' άμφιβάλλη αν την είχε άκούσει η αδελφή της, εκείνη γύρισε ξαφνικά τα μάτια της και στη-λώνοντας τα έπίμονα στα μάτια της Τζιλ της είπε με τρεμώμενα χείλη.

— Αυτός... αυτός ο Χόβαρτ... ο Χόβαρτ Αϊτκιν... Θα το έχως ναμάνεις δέβαια.

— Διάβασα στην εφημερίδα πως είχατε άρραβωνιαστή και πως... διέλυσε τον άρραβώνα. Το προσώπιο της Ζακελίνας έγινε άσπρο σαν παλι και τά χείλη της συσπάθηκαν.

— Οι εφημερίδες δεν έγραψαν πως εγώ διέλυσα τους άρραβώνες, είπε καταβάλλοντας μεγάλη προσπάθεια για να μη κλάψη, μά πως «διελύθησαν» οι άρραβώνες. Κι' αυτό ήταν μεγάλη τους λεπτότης...

— Τι θέλεις να πης Ζακελίνα; μουρμούρισε η Τζιλ. Τι, δεν διέλυσε έσύ τον άρραβώνα;

— Μά φαντάζεσαι πως έτσι εύκολα χωρίζουν ένα άρραβωνιαστικό σαν τον Αϊτκιν; φώναξε η Ζακελίνα. Φαντάζεσαι πως θα μπορούσα να τον χωρίσω τη στιγμή που τον άγα-πώ τόσο!... που δεν μπορώ να ζήσω χωρίς αυτόν. Τη στιγμή που τώρα δεν θέλω τίποτ' άλλο παρά να πεθάνω;

— Είνας όμορφος άντρας, είπε σε λίγο, με κάπως άστα-θή φωνή.

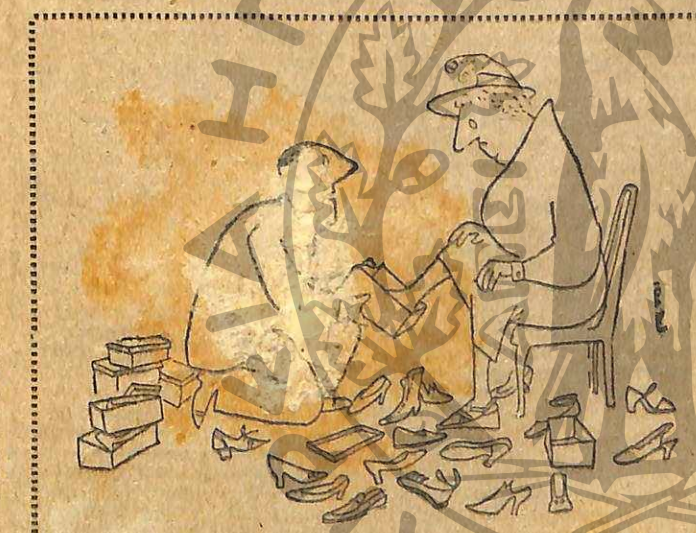
Και ξαναγύρισε στις άναμνήσεις της... Είχε νικήσει στις κούρσες τότε. Βγήκε από το αυτοκινιτό του καταδιωγμένος, σκονισμένος και γεμάτος λάδια. Η Τζιλ στεκόταν κά-που εκεί πολύ κοντά. Φορούσε μία κάσκα από χοντρό πανί στο κεφάλι του και μία δερμάτινη φόρμα. Ούτε οι σκόνες ούτε οι μουτζούρες αλλοίοναν την όμορφή του προσώπου του. Όλα σ' αυτόν ήταν γοητευτικά. Τά θυμάσαι χαρακ-ριστικά του προσώπου του, το σέβλο του εύλογου κορμί του, τά ώραία καστανά μαλλιά του με τις λίγες που καινού έαθαίνες τοφές, η χαριτωμένη προσπάθειά του, και πρό πάν-τος το γοητευτικό χαμόγέλο του, που προκάουσε τον πό-θο των γυναικών να φιλήσουν τά δυό εκείνα χείλη. Δεν παρα-ξενούσαν λοιπόν γιατί η Ζακελίνα άγαπούσε τόσο τον Χό-βαρτ, άλλωστε...

Η φωνή της αδελφής της διέκοψε τις όνειρωπώλησεις της.

— Με καταλαβαίνεις λοι-πόν, είπε η Ζακελίνα. Κατα-λαβαίνεις γιατί τον έρωτεύθη-κα από την πρώτη μας συνάν-τησι. Ήταν στη Νέα Υόρκη.

Έτρεχε σε μία μεγάλη κούρσα. Όλες τρελλανόταν γι' αυτόν, μά εκείνος έδειξε μία φανερή προτίμησι σε μένα. Από εκεί-νη την ημέρα τον έρωτεύθηκα. Η σκέψις του δεν μ' άφινε νύ-χτα και μέρα. Όλος ο κόσμος το ήξερε πως τον άγαπούσα γιατί δεν το έκρυβα. Όταν έ-μπαινε σ' ένα σαλόνι που βρι-σκόηουν κι' εγώ άμέσως έκανα το χρώμα μου. Δεν ήξερα ούτε τί έκανα ούτε τί έλεγα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.



ΟΤΑΝ ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΥΠΟΜΟΝΗ.

— Μήπως αυτό εδώ δεν σας στενεύει;...



ΣΦΗΚΟΦΩΛΙΑ

Φουστανάκι για κοριτσάκι 3-5 ετών

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ πεντάκλωνο χρωμ. ροζ πολύ πάλ, λίγο άσπρο και κορδονέτο σιέλ. Βελόνες Νο 2. 6 κουμπιά φιλντισένια, 3 πηχ. έστραφορ και λίγη φόδρα για το γιακά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1=1 π καλή, 1π ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π=5½ έκατ. 20 δελόνες=4 έκατ.

Μπροστινό

Βάλετε 284π και πλέξετε 28 έκατ. Ζέρσευ. Σ' αυτό το σημείο πλέξετε κατά τον έξης τρόπο: από την καλή μεριά του πλεκτού σας: πλέξετε 12π. * 2π μαζί (5 φορές), 3π μαζί. * Επαναλάβετε από * 20 φορές και τελειώστε τη δελόνα σας με 12π καλή. Τους 12π της κάθε μεριάς θα τους πλέξετε με ζέρσευ και τους υπόλοιπους με λάστιχο 1+1π. Σε γενικό μάκρος 31 έκατ. θα σχηματίσετε τη μασχάλη κατά τον έξης τρόπο: Κλείστε 3π σε κάθε μεριά και κάθε δεύτερη δελόνα έξακολουθήστε να κλείνετε και στις δυο μεριάς: 2π, 1π. Σε 6 έκατ. του λάστιχου θα πλέξετε όλους τους πόντους με ζέρσευ, κάνοντας στην πρώτη δελόνα που θ' αρχίσετε 46 στενέματα κατά τον έξης τρόπο: Σε κανονικές αποστάσεις θα πλέξετε 2π μαζί έως ότου κάνατε και τα 46 στενέματα. Σε 11 έκατ. του ζέρσευ του κορσά, θα κλείνετε τους 20 μεσαίους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Στη μεριά του ντεκολτέ θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα: 2π (2 φορές). 1π (2 φορές). Συνεχίστε ίσια. Σε 12 έκατ. ύψος της μασχάλης κλείστε τους πόντους που έχετε για τον ώμο σε 3 φορές. Πλέξτε και την άλλη μεριά του ντεκολτέ κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστά.

40

Μανίκι

Θ' αρχίσετε από το κάτω μέρος του μανικιού. Βάλετε 70π και πλέξετε 2 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με ζέρσευ κατά τον έξης τρόπο: Πλέξετε 5π καλή και 60π διπλάσιέτέ τους δηλ. θα πλέξετε 2 φορές μέσα στον ίδιο πόντο και τελειώστε τη δελόνα με 5π καλή. Κάθε 1 έκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (2 φορές) και σε 5 έκατ. από την αρχή κλείστε 4π σε κάθε μεριά. Συνεχίστε να κλείνετε και στις δυο μεριάς, κάθε δεύτερη δελόνα: 2π, 1π (6 φορές), κάθε 4 δελόνες 1π (4 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα 1π (6 φορές) και από 2π (4 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά. Πλέξτε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο.

Γιακάς

Θα πλεχθεί σε δυο ίδια κομμάτια. Βάλετε 22π για το ένα κομμάτι και αρχίστε με ζέρσευ κατά τον έξης τρόπο: Πλέξετε 5 έκατ. ίσια. Κατόπιν θα βάλετε στην άριστερη μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (5 φορές), 2π (3 φορές), 5π (2 φορές). Ταυτοχρόνως θα βάλετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 4 δελόνες (3 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα 1π (3 φορές) και 2π σε μία φορά. Συνεχίστε να κλείνετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 2π (4 φορές), 3π (3 φορές). Ταυτοχρόνως θα κλείνετε στην άριστερη μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (6 φορές) και 2π σε μία φορά. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά. Πλέξτε και το άλλο μισό κομμάτι του γιακά κατά τον ίδιο τρόπο, αντίκρουστά.

Έφαρμογή

Σιδερώστε μόνο το ζέρσευ από την ανάποδη μεριά του πλεκτού σας με ωπό πανί. Κάνετε στο λάστιχο του κορσά σφηκωφιλία με το κορδονέτο στο κάτω και επάνω μέρος, αφήνοντας ένα διάστημα μεταξύ των, στο μπροστινό και την πλάτη. Την ίδια σφηκωφιλία θα κάνετε και στα μανικάκια. Ράψτε τις πλάιές ραφές, τους άμους και τις ραφές των μανικιών. Ράψτε το έστραφορ στο κάτω μέρος του φουστανιού γύρω - γύρω και γυρίστε ένα στρίψιμο 3 έκατ. φάρδος. Περάστε, μία έλαφρά σουρά στο πάνω μέρος κάθε μανικιού και τοποθετήστε τα στις μασχάλες. Σε 1 έκατ. απόσταση από την έξωτερική μεριά του κάθε κομματιού του γιακά κεντήστε δυο σειρές με ριζοδελονια με το άσπρο μαλλί και με το αιέλ κορδονέτο. Θα κεντήσετε τις τρεις πλευρές και την πλευρά που θα ράψετε στο ντεκολτέ θα μείνει άραφη. Κατόπιν γυρίστε στο κάθε κομμάτι το γιακά ένα στρίψιμο ½ έκατ. στις τρεις πλευρές και φοδράρετε το κάθε κομμάτι του γιακά. Γυρίστε τους 4π της κάθε πλευράς του ανοίγματος της πλάτης σε στρίψιματά και βάλετε ένα έστραφορ. Τοποθετήστε το κάθε κομμάτι του γιακά στο ντεκολτέ τοποθετώντας τη στρουγγυλάδα στο μπροστινό μέρος του ντεκολτέ. Κάνετε 6 θηλιές στο δεξί μέρος του ανοίγματος με κορδονέτο και ράψτε τα κουμπάκια στο άριστερό άνοιγμα.

T. K.

Κάτι

που δεν το ήξερες

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙ

Ο Δρ. Κ. Λόνγκ, του αμερικανικού πανεπιστημίου Γέηλ, αντεκάλυψε στον έγκεφαλο ένα νέο κέντρο από το οποίο ρυθμίζεται η όρεξη ή η άνορεξία των ζώων. Ο Δρ. Λόνγκ έπέτυχε να ανηρστήσει το κέντρον αυτό σε διάφορα πειραματόζωα τα οποία έχασαν άμεσως την συνείδηση της ποσότητας του φαγητού και άρχισαν να τρώνε διπλάσιες και τριπλάσιες ποσότητες από τις κανονικές. Το «κέντρον της όρεξης» συνδέεται με διάφορα άλλα κέντρα του έγκεφάλου και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η όρεξη εξαρτάται όχι μόνο από την καλή λειτουργία του κέντρου αυτού αλλά και από τη γυσι, το άρωμα και την εμφάνιση των διαφόρων φαγητών.

ΨΑΡΙΑ ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ

Στη νοτιοανατολική Ασία υπάρχουν πολλά ψάρια του γλυκού νερού που, εκτός από το κολύμπι, μπορούν και να οδοιπορούν. Τα ψάρια αυτά ζουν μέσα σε μικρές λίμνες ή σε τέλματα που στεγνώνουν όταν αρχίζουν να φυσούν οι θερμοί και έπνοι μουςώνες. Τότε εγκαταλείπουν τα ψάρια τις στεγνές λίμνες και διακινούνται στην έξρα αρχίζοντας να σέρνονται ή να κάνουν κυμικά πηδήματα για να φθάσουν σε άλλες μεγαλύτερες λίμνες που δεν έχουν αποξηρανθή. Το παράδοξο είναι ότι κατά την πορεία τους αυτή τα ψάρια, καθοδηγούμενα από το ένστικτό τους, ακολουθούν τη συντομότερη δυνατή οδό που οδηγεί από τη μία λίμνη στην άλλη.

ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΑ... ΑΣΑΝΣΕΡ

Ένα καναδικό έργοστάσιο κατασκευάζει ανέλκυτρες που λειτουργούν έντελως αυτόματα. Μόλις πλησιάζει ένας επιβάτης ανοίγει αυτόματα η πόρτα τους και ξανακλείνει αυτόματα μόλις προχωρήσει μέσα. Έστερα προφέρει ο επιβάτης μπροστά σε ένα μικρόφωνο τον αριθμό του πατώματος που θέλει να πάει και ο ανέλκυτρη ξεκινάει άμεσα χωρίς άλλη διαδίασας. Μόλις φθάσει στο υποδιείθεν πάτωμα ανοίγει και πάλι αυτόματα η πόρτα του για να ξανακλείσει ενδώς μόλις βγεί και ο τελευταίος επιβάτης. Οι αυτόματα αυτοί ανέλκυτρες «καταλαβαίνουν» αγγλικά και γαλλικά μπορούν όμως να κττασκευασθούν και για οποιαδήποτε άλλη γλώσσα του κόσμου.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙ

Ένας Αγγλός έμπορεύμενος που διεξάγει συστηματικά έμπορία με τους πρωτόγονους λαούς του Ειρηνικού Ωκεανού έπεσε κερδη το σύμπλεγμα των νησών Φίτζι, οι ίθαγενείς κάτοικοι των οποίων του άγοράσαν δέκα ραπτομηχανές. Κατά την έπόμενη έπίσκεψή του ο Αγγλός διεπίστωσε με κατόπληξη του, ότι οι ίθαγενείς είχαν διαλύσει τις ραπτομηχανές και χρησιμοποιούσαν τα διάφορα μέρη τους για στολίδια. Είχαν κρεμάσει τα γρανάξια από το λαιμό τους, είχαν τυλίξει τις άλυσίδες και τα λουριά στα χέρια τους και στα πόδια τους και οι τοίχοι ήταν στολισμένοι με διάφορα άλλα μέρη. Τις ροβές των ραπτομηχανών τις είχε κρατήσει προνομιακά για τον έαυτο του ο Φύλαρχος, ο οποίος είχε στολισί με αυτές τους τοίχους της μεγάλης αίθουσής των υποδοχών του. Κατά τις έπίσημες τελετές εμφανιζόταν ο Φύλαρχος με μια ροβα ραπτομηχανής που είχε κρεμασμένη μπροστά στο στήθος του. Οι ίθαγενείς παράγγειλαν άλλες δέκα ραπτομηχανές για να συμπληρώσουν τη διακόσμσή τους.



• Το κτίριο του οικοτροφείου του Κολλεγίου.

ΤΟ "ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΘΗΛΕΩΝ", ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΔΙΠΛΑ στη θάλασσα, μέσα σ' ένα περιποιημένο μεγάλο αύλογυρο, βρίσκονται τα κτίρια του Αμερικανικού Κολλεγίου Θηλέων. Από αυτά έδω τα κτίρια ξεκίνησαν χιλιάδες νεαρές κοπέλλες μ' ένα διπλωμα στο χέρι κι' ένα άνεπτυγμένο ψυχικό κόσμο, για να κατακτήσουν τη ζωή, κι' από ό,τι δείχνουν τ' αποτελέσματα οι περισσότερες τα κατάφεραν μιά χαρά.

Το Αμερικανικό Κολλέγιο Θηλέων έχει κι' αυτό την ιστορία του αλλά έπειδη συνήθως οι ίσσορίες κουράζουν, αναφέρουμε μόνο, ότι ιδρύθηκε στα 1875, στη Σμύρνη, και μετά από διάφορες «περιπλανήσεις» κατέλη στο παλιό προάστειο των Αθηνών, στο Έλληνικό.

Η κάθε κοπελίτσα που έχει τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο με καλούς βαθμούς μπορεί να μπει στο Κολλέγιο. Προτεραιότητα δεν λαμβάνεται υπ' όψη, όπως και δεν είναι απαραίτητο να ξέρει αγγλικά, δεδομένου ότι εκεί θα πάρει τις πρώτες βάσεις. Οι εξετάσεις γίνονται τον Ιούλιο και τα μαθήματα αρχίζουν την 1η Οκτωβρίου. Αίτήσεις γίνονται δεκτές δυο το χρόνο, ο αριθμός όμως των εισακτέων είναι περιορισμένος.

Τώρα αν μία κοπέλλα θέλει να μετεγγραφεί από άλλο σχολείο πρέπει να παρακολουθήσει και πάλι την τάξη που τελείωσε έκτος αν οι βαθμοί του ενδεικτικού της είναι πολύ καλοί και έφ' όσον θα υπάρχουν κενές θέσεις. Από την 6η Γυμνασίου και πάνω δεν γίνονται δεκτές καινούργιες μαθήτριες. Εξαιρέσεις γίνονται στις τελειόφοιτες Γυμνασίου που θέλουν να παρακολουθήσουν το Κατώτερο Κολλεγικό Τμήμα. Στην περίπτωση αυτή η υποψηφία (οι εξετάσεις γίνονται άρχες Σεπτεμβρίου) εξετάζεται στην έκθεσι ιδέων, στ' αγγλικά και πρέπει ν' απαντήσει σε γενικές έρωτήσεις για να εξασκευθεί η πνευματική της καλλιέργεια. Αν δεν κριθεί ικανή να παρακολουθήσει την τελευταία τάξη του Κατωτέρου Κολλεγιακού, έπειδη τ' αγγλικά της δεν ήταν αρκετά, συγκεντρώνει όμως όλα τα άλλα προσόντα, τότε μπορεί να παρακολουθήσει μιά Προκαταρκτική τάξη που θα την προε-

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΩΝ ΜΑΗΤΡΙΩΝ. ΤΙ ΕΦΟΔΙΑ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ ΟΤΑΝ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ.

τοιμάσει για την τελευταία τάξη του Κατωτέρου Κολλεγιακού. Στην τελευταία τάξη διδάσκονται αγγλικά, κοινωνιολογία, γραφομηχανή και γενικά καταρτίζονται έτσι ώστε όταν αποφοιτήσουν να μπορούν να εξασφαλίσουν μιά καλή θέσι.

Στο Ανώτερο Κολλεγιακό ή φοιτήσις είναι διετής. Σ' αυτά τα δυο χρόνια η μαθήτριά ειδικεύεται σ' έναν από τους τρεις κλάδους: Αγγλική Φιλολογία, Εμπορικά και Κοινωνική Πρόνοια.

Αν έχουν τελειώσει Εμπορικά μπορούν ν' αναλάβουν υπεύθυνα τη γραμματεία ή τη διευθυνσι ενός γραφείου. Αν τελειώσαν Αγγλική Φιλολογία διδάσκουν την αγγλική γλώσσα ή διορίζονται σε ιδιωτικά σχολεία. Μπορούν να διοριστούν και σε δημόσια αφού παρακολουθήσουν από εξετάσεις.

Το Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας παρέχει τη δυνατότητα στη τελειόφοιτη να εξασφαλίσει θέσι στο Υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας, στο ΙΚΑ, σε μεταναστευτικά γραφεία κλπ.

Για να περάσει μιά υποψηφία απ' ευθείας στο Ανώτερο Κολλεγιακό χωρίς να έχη παρακολουθήσει το Κατώτερο Κολλεγιακό δεν είναι δυνατό, εκτός αν έχη παρακολουθήσει στο έξωτερικό αντίστοιχο σχολείο με το Κατώτερο Τμήμα.

Οι μαθήτριες του Κολλεγίου έφθασαν έφετος τις 583. Απ' αυτές οι 230 έχουν δική ή μερική υποτροφία που άρχισε από 25% και φθάνει μέχρι 100%. Αυτές είναι οι μόνες υποτροφίες που χορηγεί το Κολλέγιο και που δίδονται στις μαθήτριες που παρουσιάζουν ικανοποιητική απόδοσι αλλά δεν έχουν οικονομική εύχρηστια. Μια εύκατάστατος μαθήτριά σε καμιά περίπτωση δεν παίρνει υποτροφία. Πολλές απόφοιτες του Αμερικανικού Κολλεγίου,

κάνουν αίτήσεις σε Αμερικανικά Κολλέγια για να πετύχουν υποτροφία. Στην περίπτωση αυτή το Κολλέγιο τους χορηγεί δωρεάν διαίσεις και πιστοποιητικά. Απ' ευθείας, για το έξωτερικό υποτροφίες δεν παρέχει το Κολλέγιο.

Το Κολλέγιο διαθέτει για τη μεταφορά των μαθητριών αυτοκίνητα. Η πληρωμή ποικίλλει ανάλογα με την απόσταση.

Στο Κολλέγιο λειτουργεί και οικοτροφείο. Επειδή όμως ο αριθμός των οικοτροφών είναι πολύ περιορισμένος για να εξασφαλιστεί θέσι χρειάζεται να υποβάλει αίτηση πριν αρκετό καιρό. Εφέτος υπάρχουν 75 οικοτροφές. Οι οικοτροφές πρέπει να είναι έφοδιασμένες με έρωσι με ρουχισμό. Ζουν άνετα σε περιποιημένους κοιτώνες και η τροφή τους είναι άφθονη και καλή.

Οι έξωτερικές μαθήτριες γευματίζουν στο Κολλέγιο αφού καταβάλουν το σχετικό για τα γεύματα ποσό. Για έκείνες τις μαθήτριες που φέρνουν μαζί τους φαγητό υπάρχει ιδιαίτερη τραπεζαρία.

Τα διδάκτρα καταβάλλονται στην αρχή κάθε έξαμήνου. Η μόδα των δασών όμως έφθασε ως έδω κι' έτσι παρέχονται εύκολες πληρωμές.

Για δασκλήρο το σχολικό έτος τα διδάκτρα είναι 5.600.000. Για τις έσωτερικές είναι 16.000.000 και για τις έξωτερικές που τρώνε μόνο το μεσημέρι είναι 2.400.000. Η χρήση γραφομηχανής και η μελέτη πιανού στοιχίζουν 180.000.

Όρες διδασκαλίας είναι 40 την έβδομάδα για το Γυμνάσιο και γύρω στις 35 για το Κολλεγιακό. Το Σάββατο το Κολλέγιο άργει.

Εκτός από τα μαθήματα το Κολλέγιο παρέχει χίλιες δυο ευκαιρίες στις μαθήτριες για ν' αναπτύξουν δραστηριότητα. Η καθηγητριά του Κολλεγίου δίδει Κροκετόλου μας μίλησε σχετικά με την «έξομαθητική» δράσι των μαθητριών και μας έξηγησε ότι προπαθούν τα ενδιαφέροντα εκτός των μαθημάτων να έχουν καθολικό χαρακτήρα. Δεν τρεφτεί ένα στερεότυπο καθωρύσμενο πρόγραμμα, πράγμα που θα μπορούσε να ενδιαφέρει μιά μεριά μόνον κοριτσιών, γι' αυτό δεν διδάσκεται ρυθμική ή σωματική γυμναστική, την ίδια όμως ώρα τα αθλητικά γήπεδα γεμίζουν από έξομαθητικά χαρμουνισμένα νεανικά φωνές παίζοντας μπασκετ μπαλ ή τρεχώντας σκυταλοδρομία.

Το σχολείο έχει και το Καλλιτεχνικό του Τμήμα. Έδώ υπάρχει μπόλτη δουλειά για τις νεαρές μαθήτριες. Άλλη άνηκει στην χορωδία, άλλη άνηκει στην έπιτροπή διοργανώσεως έορτών, συνταγών και άλλη τραγουδάει στις διάφορες φταγογειτονίες για να δώσει ανακούφισι. Οι γιορτές του Κολλεγίου είναι πάντοτε άφθογες από κάθε άποψη και μαρτυρούν την έπισημη και έπισημη δουλειά. Ξεχωρίζει μιά φιλοanthρωπική άγηση, το Μπαζάρ, που γίνεται κάθε χρόνο. Σ' αυτή την άγορά εκτίθενται διάφορα μικροαντικείμενα φτιαγμένα από τις ίδιες τις κοπέλλες, προσφέρεται τσάι κλπ. Όλες οι εισπράξεις αυτής της άγοράς διατίθενται για το Νεοκράτειον του Αγ. Γεωργίου, ένα από τα πολλά κατεστραμμένα χωριά της ελληνικής υπαίθρου.

Η ιστορία για την υιοθέτησι αυτού του χωριού από τις νεαρές μαθήτριες είναι μεγάλη και δείχνει ότι τα διδάγματα του Κολλεγίου για κοινωνική αλληλεγγύη και προσφορά στο διπλανό βρίσκουν άπληρη.

Ακόμη δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις γυμναστικές έπιδείξεις του Κολλεγίου, το Φιλνταϊ, που προκαλεί τα θαυμαστικά σχόλια του κοινού.

Ανάμεσα στις μαθήτριες υπάρχει αυτοδιοίκηση και στενή συνεργασία με τους καθηγητές που τους δίνουν κατευθύνσεις και ιδέες χωρίς όμως να έμποδίζουν την άναπτυξη πρωτοβουλίας και προσωπικότητας.

Αυτό είναι σε γενικές γραμμές το Αμερικανικό Κολλέγιο Θηλέων στο Έλληνικό. Είναι δύσκολο να πωνά κανείς τα έξομαστα νεανικά χρόνια μέσα σ' ένα τέτοιο καλό άνετο σχολικό περιβάλλον. Κι' ένα τέτοιο περιβάλλον ύπσχεται και εξασφαλίζει το Κολλέγιο.



Σταματήσατε την έφιδρωσι της μασχάλης και την όσμή της αύτοστιγμει

ΜΕ ΤΟ ΥΓΡΟΝ ODO - RO - NO

ασκευασμένον τώρα σε ώραιους πλαστικούς ψεκαστήρες. Με μιά όλη πιεσι ένας λεπτός και δροσερός ψεκασμός θα άσσει την έφιδρωσι της μασχάλης και την όσμή της. Έκατοντάδες ψεκασμών μπορείτε να κάμνετε με τον πλαστικό αυτόν ψεκαστήρα. Έτσι, το ODO-RO-NO έρχεται πολύ οίκοονομικά. Υπάρχει έπίσης και κρέμα ODO-RO-NO σε δασάκια. Το ODO-RO-NO υγρόν ή κρέμα, αματά άσφαλως την έφιδρωσι και την δυσωδία της. Η ένέργειά του διαρκεί ένα δώδεκωρο εύκοιστερόφωρο δεν καταστρέφει το φορέματά και είναι τελείως άδωδός.

ODO-RO-NO AMERIKANIKON APOSMHTIKON



Αποκλειστικός: Φαρμακευτική Βιομηχανία «FAREL»-Αθήναι

Γ.Π.ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΚΗΝ ΟΡΟΣ

Αραγοτανίου 6 Β' όροφος Τηλ. 20.836 - Αθήναι Τηλ. οικίας 880.948

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ



1 Πανωφοράκι για μικρό παιδί, κοριτσάκι ή αγοράκι. Μεσάτο κόψιμο στολισμένο με διπλό γαζί. Κουφόπιετα πίσω.

2 Ριχτό παλτό με κόψιμο κιμονό που σχηματίζει φανταζι νωμίτη με μύτες. Γαρνιτούρες και πάλι από διπλό γαζί.

3 Κλασικό χαριτωμένο φόρεμα με κουμπωτή πιάτ και φούστα πλισέ ή πιέτες. Μοντέρνα χαμηλή μανικοκόλλησι.

4 Κιμονό κόψιμο, που σχηματίζει εμπρός νωμίτη με ψεύτικα τσεπάκια. Έλεύθερη σούρα στη μέση και στην πλάτη.

5 Ριχτό παλτό με δυο μονές πιέτες πίσω, γαζωμένες με διπλό γαζί μόνο ψηλά στην πλάτη. Το γαζί συνεχίζεται στους ώμους και στο μπροστινό κόψιμο, απ' το οποίο βγαίνει μονοκόμματα πιάτ που στολίζει πολύ τις τσέπες.

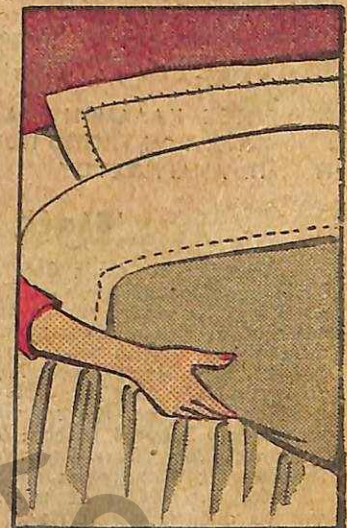
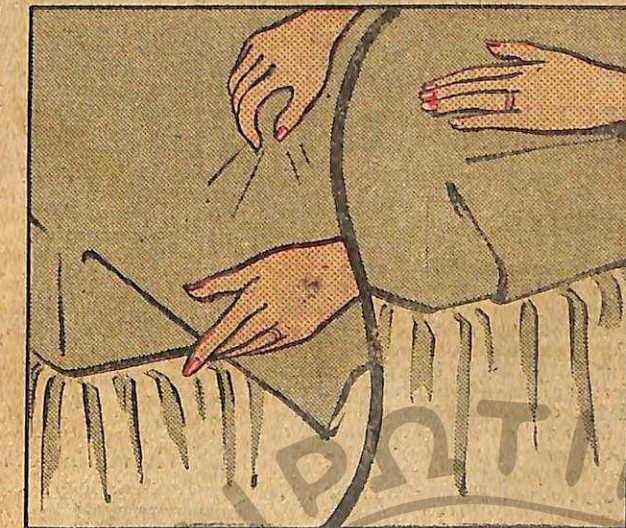
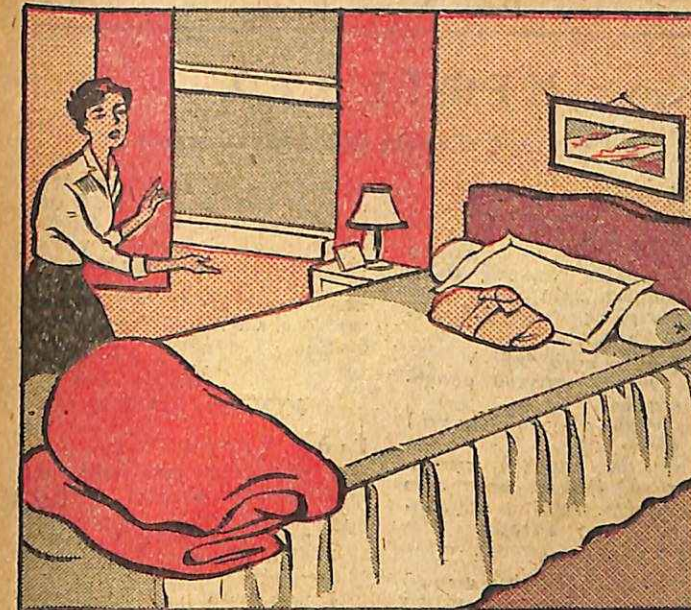


6 Την πρωτοτυπία του παλτού αυτού αποτελεί το μονοκόμματο κόψιμο του γιακά και των μανικετιών, που κουμπώνουν με κουμπί. Χαμηλή μανικοκόλλησι. Πίσω κουφόπιετα από πάνω ως κάτω.

7 Κόψιμο στον τύπο της ρεντιγκότας. Στολίζεται με διπλά γαζιά. Το μανίκι φαρδύει στο σημείο που ενώνεται με τη μανσέτα. Η μανσέτα στενεύει προς τα κάτω.



ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΑΡΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»



Η μητέρα σας συμβουλεύει: ΠΩΣ ΝΑ ΣΤΡΩΣΕΤΕ ΕΝΑ ΚΡΕΒΑΤΙ

1 — Κάκια, έλα να παρακολουθήσεις πώς θα στρώσουμε το κρεβάτι, με τη θεία σου.

2 — Μόλις σηκωθείτε το πρωί απ' το κρεβάτι, μη ξεχνάτε ποτέ να ανοίξετε καλά τα σκεπάσματα, τραβώντας τα στο κάτω μέρος, και ν' ανοίξετε το παράθυρο, ώστε να αερίσει για αρκετή ώρα καλά το δωμάτιο.

3 — Όπως βλέπεις, σηκώσαμε από τη θέση τους τις κουβέρτες και τα σεντόνια, και αναποδογυρίζουμε καλά το στρώμα...

4 — Αναποδογυρίζετε το στρώμα και φέρετε το κεφάλι στα πόδια. Αυτό πρέπει να γίνεται μία φορά την εβδομάδα, ώστε και το στρώμα να μη φθείρεται στο ίδιο μέρος, και το σώμα ν' αναπαύεται. Μετά, στρώστε στη θέση του το κατωσεντόνιο.

5 — Το μαξιλάρι πρέπει να χτυπιέται καλά καθημερινά, για να είναι και άφρατο.

6 — Το σεντόνι πρέπει να τεντώνεται έντε-

λώς και να μπηγεται, γύρω - γύρω, κάτω από το στρώμα. Άλλοιώς σχηματίζονται κάτι ζάρες που ενοχλούν στον ύπνο.

7 — Προσέξτε τώρα να ιδής πώς θα φτιάξουμε τις γωνίες του «φακέλλου», με το επάνω σεντόνι... Δεν είναι τόσο δύσκολο.

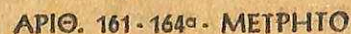
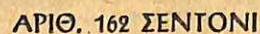
8 — Ο «φακέλλος» γίνεται με τρεις κινήσεις: 1) Μπηγουμε το σεντόνι κάτω από το στρώμα με τον συνηθισμένο τρόπο. 2) Διπλώνουμε τη γωνία του σεντονιού προς τα μέσα, κρατώντας με το ένα χέρι το σεντόνι όπως φαίνεται στην εικόνα, μπηγουμε με το άλλο την άκρη από κάτω. Το ίδιο θα κάνουμε και για τις κουβέρτες.

9 — Αφού τεντώσουμε καλά όλα τα σημεία του σκεπάσματος, γυρίζουμε το σεντόνι 30 — 40 εκατ. πάνω στην κουβέρτα, ώστε να την εμπεδίσουμε να φθάσει στο πρόσωπο.

10 — Κι' έτσι, Κάκια, θα μπορείς από αύριο κι' εσύ να το στρώνεις μόνη σου.



11 — Στο στρώσιμο του κρεβατιού, η τακτική δουλειά και η ευκολία βαδίζουν μαζί. Αν μπορείτε να έχετε κάποιον που να κάνει συγχρόνως από τη μία μεριά του κρεβατιού ότι κάνετε σεις από την άλλη, θα εξοικονομήσετε, ασφαλώς χρόνο και κόπο.



ΑΡΙΘ. 162 ΣΕΝΤΟΝΙ

Κεντιέται σὲ ἄσπρο ἢ χρωματιστὸ λινό.
Μπορεῖτε ἐπίσης καὶ σὲ ἡμίλινο. Θὰ τὸ κεν-
τήσετε μὲ τίς ἐξῆς βελονίες: Μὲ πονῶν τὴν
ὅμπρ ὅλη ἢ μπορντούρα καὶ φιλ - τὶς στὰ
διαστηματα τῆς μπορντούρας. Τὰ πούα
θὰ τὰ κεντήσετε μὲ πλακέ ρίζα ὅλ. δὲν θὰ
γεμίσετε τὰ πούα ὅπως γίνεται συνήθως
γιά τὴ ρίζα. Θὰ πατήσετε μόνο γύρω - γύ-
ρω μιά πατητή βελονία καὶ κατόπιν θὰ κεν-
τήσετε τὴ ρίζα. Γιά τὸ μαξιλάρι θὰ μετὰ-
χειρισθῆτε ἀκριβὺς τὴν ἴδια μπορντούρα.

ΑΡΙΘ. 163 - 163α - ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑ-
ΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ & ΠΕΓΣΕΤΑΚΙΑ

Πρακτικὴ τραπεζομαντηλάκι μὲ τὰ πεστέα
καὶ τοῦ γιὰ νὰ προσφέρετε ἓνα οὐζὸ ἢ τσάι
σὲ λίγα πρόσωπα. Θὰ τὸ κεντήσετε ἐν λε-
πτῇ λινῇ διατίσσει τὴν ὀργκανίσινα. Τὸ ὑπ' α'
ἀριθ. 163, εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου σχε-
δίου γιὰ τὸ τραπεζομαντηλάκι καὶ τὸ ὑπ'
ἀριθ. 163α' ὁλόκληρον τὸ πεστέακι. Τὸ
σχέδιον τῆς μπορντουράς καὶ τὸ πᾶν ἡμέ-
ρον φρεσινοῦ γύρω - γύρω θὰ κεντηθοῦν
μὲ πούαν ντ' ὄμπρ. Τὰ λουλουδία, φύλλα
καὶ ἄστρα μὲ πεσπατὴ θέλονιά. Τὰ κοτσά-
νάκια καὶ χωρίσματα τῶν λουλουδιῶν μὲ
γαζάκι στὸ χεῖρ.

APIΘ. 16⁷ - 164a MEIPHTO

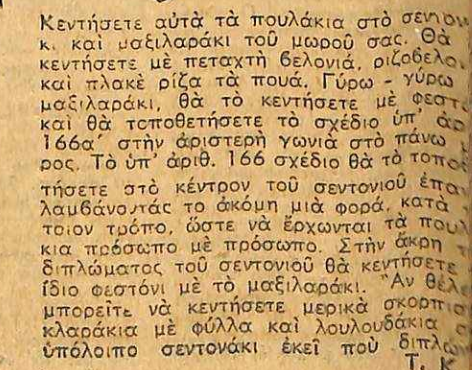
Μπορντούρα για τραπεζομάνηλο. Κεντρί-
ται σε χονδρό μετρητό ύφασμα ή λινό με
ένα χρωματισμό κλωστής. Το σχέδιο σχη-
ματίζεται σε ολοκληρωτή τη μπορντούρα από
το ύφασμα που μένει ακέντητο. Το ύψο-
ς 164α σχέδιο θα το κεντρήσετε σκοπι-
στά στο κέντρον του τραπεζομάνηλου. Ο
μεταχειρισθήτε για το κέντημα κλωστή κο-
τόν - περλέ Νο 8.

ΑΡΙΘ. 165 ΠΕΤΣΕΤΑΚ:

Ἕνα πολὺ ἀπλὸ καὶ εὐκόλῳ πετσετάκι γιὰ πᾶν σὲ διάφορα ἐπιπλά. Κεντιέται σὲ ὅ,τιδήποτε ὕφασμα μὲ βελονιές: ριζοβελονιά, πετσοχή βελονιά, ἀραιὸ φεστόνι καὶ φεστόνι γύρω - γύρω.

APIO. 166 - 166a

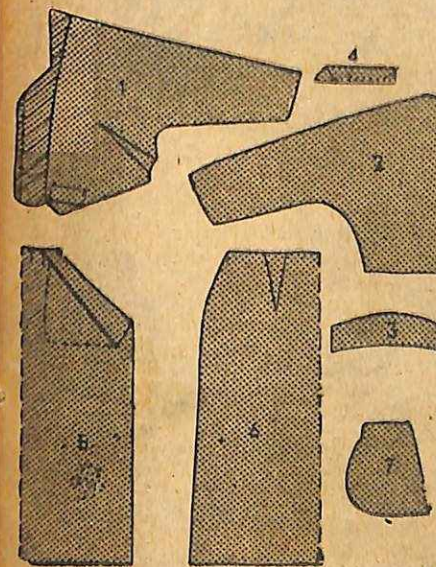
ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΕΝΤΟΝΑΚΙ



τοῦ Παραρτήματος

ΑΥΤΟ τὸ μοντέλο, εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας. Εἶναι ἡ γραμμὴ ποὺ οἱ μεγάλοι μοντελίστες ἔχουν ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὴν κιθάρα καὶ γι' αὐτὸ τοῦ ἔχουν δώσει τὸ ὄνομά της.

Με πολύ λίγο ύψος θα
φτιάξετε αυτό το μοντελάκι
που θα σ'ās εξυπηρετήσει σε
όλες τις ώρες. Θα χρειασθίτε
3 1/2 πηχ. ύψος με 1.30 έ-
κατ. φάρδος και 1/2 πηχ. δε-
λούρ άγγλε.



Ἐξήγησις

Τὸ πατρὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ
κομμάτια. Τὰ ὑπ' ἀριθ.: 2,
4, 5, καὶ 6 θὰ κοποῦν διπλά
χωρὶς ραφή στὸ μέσον, τὰ δὲ:
1, 3 καὶ 7 θὰ κοποῦν δυὸ φορὰς
τὸ καθένα.

Εκτέλεις

Θὰ βγάλετε τὸ πατρὸν σὲ
ταιγαρόχαρτο ὅλα τὰ κομμά-
τια μὲ τὰ κανονικὰ μάρκρη. Κα-
τόπιν θὰ τοποθετήσετε τὰ κομ-
μάτια τοῦ πατρὸν πάνω στὸ
πλῆγμα καὶ θὰ τὰ κόψετε, ἀ-
φαιρώντας ἐπιπλέον τὴ ραφή τοῦ

ψετε τὸ δελουδο. Ἐπὶ δελουδο
θα κοποῦν: ὁ γιὰ καὶ καὶ μαν-
στέες καὶ θὰ τὰ τοποθετήσετε
πάνω ἀπὸ τὰ ὑφασματῖνά κομ-
μάτια. Στὸ ὑπόδειγμα τῶν κομ-
ματιῶν τοῦ πατρὸν σὲ μικρὸ μέ-
γεθος, σημειώσαμε στὸ κομ-
μάτι ὑπ' ἀριθ. 5 μετὰ διακεκομ-
μένη γραμμὴ πρὸς τὸ τοποθετη-
θῇ ἡ σάπη εσωτερικῶς.

Т. К.

ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

“Υστερ’ ἀπὸ σφοδρῆς διαδηλώσεως χιλιάδων γυναικῶν στους δρόμους τοῦ Καραϊσῆ, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνατολικοῦ Πακιστάν ἀπεφάσισε νὰ τροποποιήσῃ ἀμέσως τὸ σχετικό νόμο μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τῶν γυναικῶν νὰ παίρνω διαζύγιο πολὺ γρήγορα καὶ χωρὶς σοβαρῆς διατυπώσεως. Ὁ νόμος αὐτὸς εἶχε διατυπώθῃ τελευταίως καὶ τροποποιήσῃ παλαιὸν ἔθιμον βάσει τοῦ ὁποῖου ἡ σύζυγος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ παίρνω ἀμέσως διαζύγιο, μόνις τὸ ζήτησε. Ὁ τελευταῖος νόμος, ποῦ ἐτροποποιήθῃ ἐξ αἰτίας τῶν διαδηλώσεων, ὥριξε εἰς τὰ δικαστήρια ὤφειλαν νὰ χορηγοῦν στους συζύγους δυὸ μηνὸν προθεσμίαν πρὶν νὰ ἐκδικασθῇ ἡ ἐκ μέρους τῆς συζύγου ὑποβαλλομένη αἴτησις διαζυγίου.



Μια μεγάλη έρευνα τής «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ

Δ'

ΥΟ ΚΛΑΔΟΙ που από τη φύση τους φαίνονται προωρισμένοι για τη γυναίκα, ήταν και είναι η ιατρική και η εκπαίδευσις. Ή πρώτη γιατί είναι χαρακτηριστικό της γυναίκας να συμμετέχει στον ξένο πόνο και να προσπαθή να τον ανακουφίση — και μόνον οι σπουδωφες αντιλήψεις την εκάρτησαν ως τώρα μακριά από τον κλάδο αυτόν. Και η δεύτερη γιατί, γυναίκα και παιδί είναι πράγματα αναπόσπαστα συνεδμενά.

Γι' αυτό και όταν επί τέλους η γυναίκα μπόρεσε να ξεμυστίσει από τὸν γυναικωνίτη, πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν φεμινισμό καὶ τὴν σύγχρονη διενδίκηρσις τοῦ συγκακόσμου, στράφηκε πρὸς τὸ σχολεῖο, γιὰ τὸ ἐξέλπετε σὰ μιά συνέχεια τοῦ φυσικοῦ ρόλου τῆς. Καὶ τὴν ἐχοιχέη ποτὸ «Α-θηνήσι» Πανεπιστήμιο ἡ παρουσία μίας φοιτήτριας προκαλοῦσε σκηνές, ὅχι μόνο λειτουργοῦσαν διὸ διδασκαλεῖα θηλέων (δημιουργήματα καὶ τὰ δύο τῆς Φιλελευθετικῆς ἑταιρίας) ἀλλὰ ὅλη ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις τῶν κοριτσιῶν ὡς τὴν Δ' ἡλθὰν τοῦ Δημοτικοῦ, ῥιζικόταν ἀπὸ τότε (πρὸ 70 ἡλθὰν ἐτῶν) σὲ χέρια γυναικεῖα. Δὲν εἶναι ἐπομένως ὑπερβολὴ νὰ ἰσχυρισθῶμεν πὼς οἱ πρῶτες γυναῖκες ποὺ ἀποφάσισαν νὰ ἐργασθῶν ἦταν δασκάλες καὶ εἶναι ἴσως ὁ μόνος επαγγελματικὸς κλάδος ὅπου ἐμφανίζονται γυναῖκες σχεδὸν ἀπὸ ἐκκονταετίας.

Βέβαια, όπως είπαμε, οι πρώτες ένεφανίσθησαν στα δημοτικά σχολεία των πόλεων. Σήμερα όμως έχετε πόσες περίπου γυναίκες άνήκουν στον εκπαιδευτικό κλάδο;

— Τρείς χιλιάδες; Τέσσερις; Πέντε;

Πολύ περισσότερες! Μόνο τὸ Δημοσίον ἀπασχολεῖ ἂν τὰν δέκα χιλιάδες. Καὶ προσέ-
βητοντας στὸν ἀριθμὸ αὐτὸ ὅ-
λες ὅσες ἐργάζονται σὲ ἰδιω-
τικὰ σχολεῖα δὲν θὰ ἦταν ὑ-
περβολικὸ νὰ ἀνεβάσουμε τὸν
ἀριθμὸ τους εἰς δεκατέσσερις
περίπου χιλιάδες. Μιὰ ὁλόκλη-
ρη στρατιὰ δηλαδὴ γυναικῶν,
ποὺ σκαμμένες πᾶν σὲ τετρά-
δια καὶ βιβλία, ὄρθιες μπρὸς
στὸν πιάκα καὶ μὲ ὑπομονή
συχνὰ ὑπερἀνθρώπην, ἀγωνίζον-
ται νὰ φέρουν μιὰ ἀκτίνα φω-
τὸς ὡς τὰ ἀτίθασμα παιδικὰ
κεφάλια, καὶ νὰ μεταμορφώ-
σουν τὰ ἀγρίμια σὲ ἀνθρώ-
πους.

Ἡ κατανομή τους δὲν εἶναι
θεσπιασμένη ὅσον πρὸς ὅλες τὰς βα-
θμίδας τῆς ἐκπαίδευσης καὶ
οἱ ὅροι τῆς ἐργασίας τους,
φυσικά, διαφέρουν.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θὰ
μιλήσουμε ταυτοχρόνως γιὰ ὅ-
λες. Ἐπειδὴ ὅμως ἐξ ἄλλου θ'
ἀπαιτοῦμε πέρα πολὺ χρόνον
ἂν ἀφιερώνουμε γιὰ καθὲς κλά-
δῳ ἰδιαίτερον ἀρθρον, γι' αὐτὸ
θ' ἀρκεθοῦμεν σὲ μιὰ σχημα-
τική κατανομή ἀνάλογη με τὴν

βαθμίδα τῆς ἐκπαίδευσεως πού
 τίς ἀπασχολεῖ: ὅα μιλῶσιν
 δηλαδή γιά ἀνταγωνισμὸς, δι-
 δασκαλίες καὶ καθηγήτριες.
 Ἰσως μάλιστα θὰ ἐπρεπε ἀ-
 κόμα νὰ ἀναφέρουμε καὶ ὁσες
 γυναίκες ἐργάζονται στὴν Ἀ-
 νατάκη Ἐκπαίδευσις ὡς βοη-
 θοὶ ἢ ἐπιμεληταί. Μὰ ὅσο κι'
 ἂν ποιοτικές εἶναι ἐξαιρετικά
 ἐνδιαφερόμενες — ποῖος τόξα
 δὲν ἔχει πρὸς μερικὲς «ἐπιμε-
 λήτριες» ἀξίῳ ὅσο καὶ οἱ
 κατέχοντες ἐπισήμως τὴν πε-
 νεπιστημιακὴ ἑδρὰ; — ὁ ἀρι-
 θμὸς τους εἶναι περιωρισμέ-
 νος: δὲν φθάνουν καὶ τὶς δύο
 δεκάδες.

Πάντως σε οποιαδήποτε θε-
σμίδα της εκπαίδευσης και
αν έχουν απειρώσει τη ζωή
τους, έχουν όλες μερικά κοινά
χαρακτηριστικά: Δυο μεγάλα
αφ' ενός μειονεκτήματα: μέ-
τρια αμοιβή και κουραστική
δουλειά — γιατί μόνο οι ά-
νιδεοι φανταζονται τη διδα-
σκαλία σαν κάτι άσκοπο. Και
αφ' ετέρου δυο μεγάλα πλεο-
νεκτήματα: Πρώτον τις θερινές
διακοπές που αποτελούν σχε-
δόν μία τρίμηνη ανάπαυση μ'
πλήρης απόδοσης — πράγμα
που κανένα άλλο επάγγελμα
δεν προσφέρει και είναι ευε-
ργετικό για τον λεπτό γυναι-
κείο οργανισμό. Δεύτερον έ-
ξασφαλισμένη σύνταξη σε λί-
γο σχετικά διάστημα.

Πρέπει επίσης να σημειώσουμε πως αν το κράτος δεν επενδύει σε περισταλτικά — περιορίζοντας και τον αριθμό των εισακτέων στις σχολές, που ετοιμάζουν έκπαιδευτικούς, και τον αριθμό των δι-
οριζομένων — οι γυναίκες ά-
πο χρόνια θα είχαν την πλειο-
ψηφία στην εκπαίδευση.

Πράγματι, γιὰ νὰ ἀναφέρου-
με ἓν ἐν μόνον χαρακτηριστικὸν
παράδειγμα στὴ Φιλοσοφικὴ
Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ
ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων κο-
ριταῖδων εἶναι ὁ μισὸς τῶν ἀγο-
ριῶν. Ἐτοί καθὲς χρονία βλέ-
πουμε ν' ἀποκλείωνται ὡς ὑ-
περάριθμα, κορίτσια ποὺ ἔλα-
βαν μεγαλύτερον βαθμὸν ἀπὸ ἁ-
γόρια, ποὺ ἐνεκρίθησαν ὡς ἐ-
πιτυχόντα. Περὶ μάλιστα τὰ
ἀποκλεισθέντα κορίτσια με 28
βαθμούς καὶ εἰσῆλθον ἀγό-
ρια με 22(!). Ὁ σκοπὸς τοῦ
μέτρου εἶναι προφανής, τὰ ἀ-
ποτελεσμάτων τοῦ ὁμοῦ εἶναι
ἀμφίβολα. Καὶ στοὺς διορι-
σμούς ἐπὶ δύο ὑποψηφίων με
τὰ αὐτὰ προσόντα προτιμᾶται
ὁ ἄντρας.

Δεν πρόκειται να συζητήσουμε το εύστοχο ή άστοχο των μετρώων αυτών. Το αναφερόμενο απλώς για να υπογραμμίσουμε πόσο μεγάλο είναι το γυναικείο ρεύμα προς τον κλάδο αυτόν και να υπενθυμίσουμε πως κάπου γύρω στα 1935 ή το 1936 οι φοιτητές της φιλοσοφικής ήταν σχεδόν διπλάσιες από τους φοιτητές και ο πληθυσμός τους άδηγηση σε στα σημερινά περιοριστικά μέτρα, το αυτό δε συνεισδαινει και στα Διδασκαλεία και τις Διδασκαλικές Ακαδημίες.

Κ. ΣΦΑΕΛΛΟΥ



ΠΑΛΤΑ

Στις σελίδες αυτές βλέπετε μερικά από τα ωραιότερα μοντέλα παλτών που παρουσιάσε η εφετεινή μόδα. Διαλέξτε εκείνα που ταιριάζουν καλύτερα με τον τύπο σας. "Αν είσθε κοντή προτιμήστε τα σχέδια που δεν έχουν πολλά φάρδη.

1 Παλτό σε ίσια γραμμή με πρωτότυπο γιακά και μεγάλα ρεβέρ. Ο στολισμός του γίνεται με φαρδειά βελονιά.

2 Παλτό έντελως σπώρ για χοντρά υφάσματα. Τα φάρδη της πλάτης μαζεύονται με φαρδειά ζώνη που κουμπώνει στις τσέπες. Η μανικοκόλλησι είναι χαμηλή.



3 Ριχτό παλτό με ελαφρό φάρδος προς τα κάτω. Τα κοψίματα στολίζονται με διπλά γαζιά. Γιακάς καστόρινος ή άλλη γούνα.

4 Παλτό καμηλό σε στρατιωτική γραμμή, ίσιο. Ο λαιμός είναι σκαμμένος αρκετά ώστε να μπορεί να φορεθεί και κασκόλ.

5 Χοντρό παλτό με πολλά φάρδη. Νωμίτης με μύτες, εμπρός και στην πλάτη. Σ' αυτό το παλτό συνηθίζονται διπλά γαζιά.



6 Σχέδιο για υφασμα που θυμίζει γούνα, και γενικά για υφάσματα με «πρίκωμο». Γαρνίρεται με βελούδο καθώς επίσης και με καστόρι.

7 Μοντέλο με πλούσια φάρδη επάνω (μανίκια και γιακάς) και μοντέρνα γραμμή που στενεύει προς τα κάτω. Γίνεται σε σπώρ υφάσματα, τουίντ κ.τ.λ. καθώς και σε έντελως άμπιγιέ π.χ. βελούδο (για βράδυ). Γίνεται δεθείως και σε όλα τα άλλα υφάσματα, βελούρ - ντέ - λέν, κ.ά.

8 Παλτό σε υφασμα μπουκλέ με ιδιότυπο κόψιμο ρεγκλάν και μέτριο φάρδος. Στολίζεται με διπλά γαζιά.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 47.

στικά σπόρ, όπως φοβάσθε. Τό ταγιέρ θα το φοράτε για να «δέ-
νη» με τον τύπο σας. Η άσπρη
όργαντινα καλή, όρθως καταλά-
βατε ότι τα κόκκινα της φωτιάς
και τα άσπρα είναι χρώματα κα-
τάλληλα για σας. Γόδα λουστρίνι
ένδεκνται. Τσάντα άμπιγιέ
φτιάξετε βελούδινη μαύρη. Για το
ταγιέρ πάρτε γάντια άσπρη με
την μπλούζα που θα το συνοδεύει.
Κοσμήματα να φοράτε φαντασικά
χαρούμενα, αλλά πάντοτε απλά.

**ΕΝΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ ΠΟΥ Α-
ΝΟΙΓΕΙ.**— Ζακέτα να κάνετε
κόκκινη, ριχτή που είναι της μό-
δας. Θα ταιριάζει και με την η-
λικία σας. Το μαντηλάκι ταιριάζ-
ει με το φόρεμά σας. Κάλτσες
μπορείτε πια να φορέσετε ψηλές.
Σοφόνια σε έκδρομες (ή και στο
σπίτι αν σας βολεύουν. Θα έχετε
και οικονομία). Συμφωνώ με τη
μπλε φούστα και τη μπλε πλεχτή
ζακετούλα. Γάντια και παπού-
τσια να πάρετε μπλε - μαρέν,
που πηγαίνουν με όλες αυτές τις
εμφάνσεις.

«ΜΟΛΜΠΕΡΥ Π. Ο».— 'Αγα-
πητή μου, σας συνιστώ να κά-
νετε ένα μαύρο μεσάτο για άμ-
πιγιέ. Είναι τόσο χρήσιμο και
ωραίο και θα το έχετε χρόνια.
'Αν όμως θέλετε χρώμα, κάντε έ-
να από τα χρώματα που υποδει-
κνύω για άμπιγιέ παλτα σε άλ-
λες άπαντήσεις μου. Σας χρειά-
ζεται ακόμη ένα καλό μαλλινάκι
μονόχρωμο φόρεμα π.χ. ζερσέ,
μαλλινή ζωρίζετα κ.λ.π. Για να
φρεσκάρете την εμφάνισή σας
στους χορούς, κάντε ένα μπρζε
ή λαμέ μπλουζάκι που είναι πολύ
της μόδας για την ταφτά σας
φούστα. Κάντε και μία σπόρ
φούστα αν θέλετε, με καμμία ζε-
ρεύ χτυπητή μπλουζίτσα. Κατά
τα άλλα...σας βλέπω καλά. 'Αν
θέβαια έχετε τα μέσα να προ-
θέσετε και ένα καινούργιο ταγιέρ
άμπιγιέ, έχει καλώς, δεν είναι ό-
μως και απαραίτητο. 'Εξ ίσου
της μόδας το λουστρίνι, το κα-
στόρι και το δέρμα. Οι γκρό
τσάντες είναι μόνο για άμπιγιέ
τόρα το χειμώνα. Καλό καπέλο
κάντε μαύρο ή κόκκινο (πολύ της
μόδας τα βελούδινα). Για σπόρ
κατάλληλο το μπρε αν σας πιά.
Πάρτε το γκρί στο χρώμα του
ταγιέρ, ή σε ωραίο ζωντανό χρώ-
μα, πράσινο, κόκκινο, κίτρινο
κ.λ.π.

«ΨΥΧΗ ΚΑΛΗ».— Μπλε - μα-
ρέν είναι το πολύ ακούρο μπλε.
Οι μόδες για την έγκυο γυναί-
κα δεν αλλάζουν συνήθως και α-
κολουθούν ώριμες βασικές
γραμμές. Γι' αυτό πολύ θα σας
χρησιμεύουν και όλα σχέδια δη-
μοσιεύσαμε στα καλοκαιρινά τεύ-
χη σχετικά με μόδες έγκυμοσύ-
νης, με τη διαφορά πως έσεις
αντί για καλοκαιρινά ύφασματα
θα χρησιμοποιήσετε μάλλινα.
'Εκτός αυτού θα δημοσιεύσω
προσεχώς 8,τι βρώ που να σας
ένδιαφερν. Αυτά γενικά ως προς
τα σχέδια. Τώρα ας έρθουμε στα
συγκεκριμένα. Συμφωνώ απόλυ-
τως με τα ριχτά παλτά. Σχέδια
γι' αυτά μπορείτε να πάρετε ό-
ποιοδήποτε ριχτά μοντέλα κι' ε-
άν είναι ειδικά για έγκυο. Κάνε-
τε το ένα γκρί σκούρο και το άλ-
λο χρωματιστό αλλά όχι ανοιχτό-
χρωμο. Κατάλληλο για καλό είναι
βέβαια και το μαύρο ή μπλε μα-
ρέν. Φόρεμα κάντε ένα κουμπω-
τό για πρόχειρο (που να έχη
περιθώριο να φορδύνει) και ένα
ντε - πιές (το έπάνω σαν ριχτή
ζακετούλα) όπως αυτά που δημο-
σιεύσαμε το καλοκαίρι. Χρώμα-
τα: καφέ, μπλε - ρουά, πράσινο
σκούρο και μαύρο. Μπορείτε να
φοράτε και νύστιμα χρωματιστά
μαντηλάκια.

**ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΠΡΑΣΙΝΟΜΑ-
ΤΑ.**— 1) Σας χρειάζεται ένα παλ-
το ριχτό, γκρί ή κόκκινο, που να
φοριέται σε όλες τις περιπτώ-
σεις (εκτός αν έχετε τα μέσα
για δύο παλτά). 2) 'Ενα ταγιέρ
σπόρ χρωματιστό και ένα καλό
κλασσικό. 3) 'Ενα πρόχειρο
μαλλινάκι κουμπωτό. 4) 'Ενα κα-
λό μαλλινάκι πιδ άμπιγιέ για
βραδάκια. 5) Μία σπόρ φούστα
με μέτρια φάρδη και 2-3 μπλου-
ζάκια μάλλινα. 6) Μία ριχτή ζα-
κέτα.

ΑΛΕΚΤΩΡ



...Ο' όλες τις εποχές, αλλά πρό παντός τώρα με τον ακατάστατο καιρό, εί-
ναι ή μοναδική προστατευτική κρέμα του δέρματος Λανολίνη Μελάν.

Τήν ημέρα ή Λανολίνη Μελάν σχηματίζει κάτω από την πούδρα ένα
προστατευτικό στρώμα που προφυλάσσει το δέρμα από την θλαστική
επίδραση του κρύου, της ύγρασίας, του δυνατού ανέμου, των αιολο-
μην αλλαγών του καιρού. 'Ετσι, σας απαλλάσσει από λειχήνες,
σκασιματα, μελάνισμα, μπιμπίκια και άλλες δυσάρεστες συνέπειες.

Τήν νύκτα ή Λανολίνη Μελάν ξεκουράζει, αναζωογονεί, τρέφει το
δέρμα και προλαμβάνει τις ρυτίδες. Προηγούμενος όμως επιβάλλεται
ό καθαρισμός της επιδερμίδος σας με Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελ-
άν. Αυτό απαλλάσσει το δέρμα σας από σκόνες, πούδρες, ιδρώτα
και κάθε τι άλλο που εμποδίζει την φυσιολογική λειτουργία του.
'Αποφεύγετε το σαπουνισμό, διότι θα το καταστρέψετε άσφαλώς.

ζω ότι είναι προτιμότερο να κά-
νετε παλτό. 'Ενα καλό παλτό εί-
ναι πάντοτε ένα σίγουρο κεφα-
λαίο. Σας συμβουλεύω να το κά-
νετε ριχτό. 'Ετσι και όταν κά-
ποτε το βαρεθείτε, θα το βάφε-
τε και θα το μετατρέψετε σε με-
σάτο, όποτε θα αποκτήσετε πιά
λί έντελως νέο παλτό.

ΕΡΗ - ΦΙΛΗ.— 1) Τη μαύρη
φούστα να την κάνετε ζωρίζετα
μαλλινή. Με τη ζερσεύ μαύρη
μπλούζα που περιγράφετε θα φο-
ριέται στις επισκέψεις που σας
ένδιαφέρουν. Χρωματιστή μουσε-
λίνα μαντήλι μπορεί να συνοδεύει
μία τέτοια εμφάνιση ('Εκτός αν
θέλετε να εμφανισθείτε κάπως
αυστηρά άμπιγιέ). 2) Τήν πε-
τρού μπλούζα - φούστα να την
πάρετε όπωςσδήποτε σε σκούρο-
τερη απόχρωση, αφού δεν βρίσκε-

κέτα. 7) Μία γκρό μαύρη φού-
στα με άμπιγιέ μπλουζάκι για
χορούς. Παπούτσια - τσάντα
χρωματιστά ή γκρί, (άνάλογα με
το παλτό που θα κάνετε) και το
λουστρίνι ή σαμέντ μαύρα για
τις άμπιγιέ εμφανίσεις. 'Απο-
φεύγετε γενικά τα υπερβολικά
φάρδη.

τε την ίδια. 3) Το καφέ δεν
και τόσο με το πετρόλ, αλλά
ποτα βέβαια δεν είναι απόλυ-
τα. 4) Χρωματιστά μπλουζάκια
ριούνται με το παλτό και τη
στα (κάνετε τη φούστα σ'
ύφασμα που να ταιριάζει κα-
με το παλτό). 5) Για το
πιγιέ φορεματάκι που θέλετε
φοριέται και απόγεμα που
ζερσεύ ή μάλλινη ζωρίζετα
κάντε το ένα σχέδιο από τα
φορα που δημοσιεύουμε συχνά
για εύκολα φορεματάκια. 6)
γιακά του ταγιέρ σας να τον
συντηρίζονται. 7) Για το
ταγιέρ μπορείτε να φτιάξετε
μία κίτρινη ή πράσινη ζε-
ρεύ μπλούζα. Δυστυχώς ο χώρος
μην επιτρέπει να άπαντήσω
υπόλοιπες ερωτήσεις. 'Ελπίζω
έξυπρητηθήτε κάπως μ' αυτά

Τκ. Μ. Παπ.

Αϊνιγμα
Σύ και κείνος μοναχά
όταν κάνετε πορεία,
νήσο φτιάχνετε ωραία
στα ελληνικά νερά.

Οι φίλοι μας τα ζώα



Η ΣΑΥΡΑ

«Γεια σας, καλά μου παιδιά!
Είμαι η σαύρα, με το γκριζο-
πράσινο σωματάκι, τη μυτερή
ουρίτσα και τα τέσσερα κοντά
ποδαράκια στα πλάγια. Είμαι
σ' αυτήν πώς πολλές φορές θα
σας έχω τρομάσει, ξεπροβάλλ-
οντας ξαφνικά μπροστά σας.
Κ' ίσως κιόλας απ' τη σαστι-
μάρα σας, να με περάσατε για
φίδι. Μα όχι, ησυχάστε, δεν εί-
μαι φίδι. 'Ανήκω βέβαια στην
τάξη των έρπετων όπως και τα
φίδια, μα εγώ ή καυμένη είμαι
ένα αγαθό και άκακο πλάσμα.
Να σας πω τώρα τις προτι-
μήσεις μου; 'Ορίστε: 'Αγαπώ
πολύ τη γλυκιά ζεστασιά του
ήλιου. Γι' αυτό, τον περισσό-
τερο καιρό μου τον περνάω τρι-
γυρίζοντας πάνω σε καμμία με-
γάλη ζεστή πέτρα, κάνοντας έ-
τσι κι' εγώ την... ήλιοθεραπεία
μου. 'Α, πόσο χαίρομαι και πώς
τρέχω άπάνω - κάτω ζωηρή -
ζωηρή και εύχυσμένη, τότε
κουτώντας την ουρίτσα μου και
πότε το κεφαλάκι μου. Το φα-
γητό μου είναι οι άράχνες, τα
διάφορα σκουληκάκια, κανένα
σαλιγγάρι και πολλά άλλα, ά-
κόμα και έντομα. Είμαι λοιπόν,
όπως βλέπετε παιδιά μου, ένα
χρήσιμο ζώο για σας τους άν-
θρώπους. Μόνο που έσεις δε
μου έχετε μεγάλη συμπάθεια.
Μα γιατί αλήθεια με συχαίνε-
στε και ανατριχιάζετε στη θέα
μου; Σας όρκίζομαι πως είμαι
πολύ - πολύ καθαρή! Σας φο-
βίζω τότε μήπως; Και είμαι ή
καυμένη τόσο καλόβολη και εύ-
θυμη πάντα! Τώρα θα σας πω
και για τις πονηριές μου: πα-
ραδείγματός χάρην, αν μ' αρ-
πάξει καμμία γάτα απ' την ού-
ρά, άσβην την ουρά μου και φεύ-
γω. Ναί, ναί, μη γελάτε! Για-
τί σκεφτόμαι, προκειμένου να
γλυτώσω, ας ζήσω και χωρίς
ουρά. Δε χάνω δε κι' ο κό-
σμος... 'Αλλωστε, δεν πρόκει-
ται να μείνω για πολύ καιρό
κατόνιν έτσι κολοδή; ο καλός
Θεούλης που φροντίζει για ό-
λα, φρόντισε και για την ουρά
μου. Κι' έτσι, στη θέση της πα-
λιάς, ξαναφυτρώνει σε λίγο και-
ρό μία καινούργια.

Το χειμώνα μάς πιάνει νύστα
και κοιμόμαστε. Διαλέγουμε
τότε διάφορες χαριμάδες βρά-
χων κι' εκεί κοιμόμαστε μέχρι
την 'Ανοιξη που θα ζεσταίνη πά-
λι ο καιρός. Και τώρα σας χαι-
ρετώ παιδιά μου κι' εύχομαι
να συναντηθούμε καμμία φορά
πάνω σε καμμία πέτρα για να
σας ξαφνίσω και να γελά-
στε μαζί σας».

ΤΟ ΠΟΙΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ
Τα 'Ελληνικά νιάτα

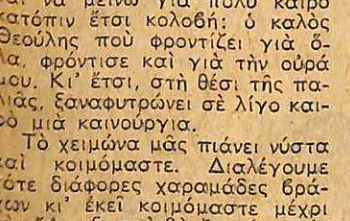
Τα νιάτα μας φτερόνουνε
με άκράτητην όρημ
κι' είν' ή ψυχή πανάλαφρη
μέσ' στο γέρο καρμί.

«Ελλάδα μας, να τ' όραμα
ψηλά μάς όδηγει,
κι' όλόφωτη ξαναόγουμε
την άγια μας τη γή.

«Όλουθε είναι χαλάσματα
και καρτερούν έμας
παλάτια να τα όρθώσουμε
άγάπης και χαράς.

Ποτάμι τον ιδρώτα μας,
Πατρίδα μας διψάς
θ' άνήσκη κι' ό ξερόβραχος
με ποτιστές έμας.

Γ. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Το «άστρο» του νότου



Βρέθηκε στη Βραζιλία το
1853, δηλαδή ακριβώς πριν έ-
κατό χρόνια. Ζυγίζει 124 κα-
ράτια κι' είναι απόλυτος καθα-
ρό, χωρίς κανένα ελάττωμα.
'Εχει άσπρο χρώμα με μία ε-
λαφριά ροζ απόχρωση.

Το 'Αστρο του Νότου είναι
ένα απ' τα πιο όμορφα δια-
μάντια του κόσμου κι' έχει με-
γάλη λάμψη. Σ' αυτή τη λάμψη
και στη Βραζιλία, που είναι
κράτος της Νοτίου 'Αμερικής,
χρωσάει και τ' όνομά του.

Τκ. Μ. Παπ.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τί μου γράφει ο Πετράκης

'Αγαπημένα μου παιδιά,
'Ενα παιδάκι απ' αυτά που διαβάζουν τις παιδικές
σελίδες μας, ο Πετράκης, μούστειλε ένα γράμμα.
«Είμαι καλό και φρονίμο παιδάκι. 'Αγαπώ τη μαμά
μου και δεν θέλω να τη στενοχωρώ. Γι' αυτό την άκούω
και κάνω ό,τι μου λέει. Τρώω και όλο το φαγάκι μου
κάθε φορά για να μεγαλώσω γρήγορα. 'Αχ όμως, τί να
κάνω που δεν μπορώ να πάρω τα φάρμακα όταν καμμία
φορά είμαι άρρωστος; Είναι τόσο πικρά που δεν τα
μπορώ. Και λυπάμαι τόσο πολύ που ή μανούλα μου κι'
ο πατερούλης, κι' όλοι στο σπίτι στενοχωριούνται. Μα
τί να κάνω που δεν μπορώ; Τώρα είμαι καλά, μα όταν
θυμάμαι τί τράβηξα με τα φάρμακα κι' όταν σκέπταμαι
τί θα ξανατραβήξω αν καμμία φορά άρρωστήσω πάλι,
με πιάνουν τα κλάματα χωρίς να θέλω.
Να μου γράψετε σε παρακαλώ πολύ τί να κάνω».

Ναί, παιδί μου Πετράκη, θα σου γράψω τί να κάνης για
να πίνης τα φάρμακά σου όταν χρειάζεται. Και μη νο-
μίζης πως μονάχα έσύ δεν αγαπάς τα φάρμακα. Όλα
σχεδόν τα παιδάκια το παθαίνουν αυτό.

'Αφού όμως είσαι καλά πρέπει να κάνης λίγο ύπομο-
νή, και μαζί με σένα και τ' άλλα παιδιά, μέχρι το άλ-
λο μας φύλλο, που θα σας γράψω για τα φάρμακα.

«Η φίλη σας»

Κι' αυτό θα φώναζε
'Η μαμά της Πόπης για να
την κάνει να καθήση φρόνιμα,
της λέει καθώς την πλένει:

— Δες το γατάκι τί καλό που
είναι. Όύτε κλαίει, ούτε φανά-
ζει. 'Ενώ έσύ...
Κι' ή μικρή Πόπη.

— Ναί, μαμά. Για πλύνε το
όμως το γατάκι με κούο νερό;

ΦΤΙΑΧΤΕ ΤΟ ΜΟΝΕΣ ΣΑΣ
Θα θέλατε παιδιά να εί-
χατε ένα ωραίο άμαράκι;
'Ασφαλώς ναί, θα πητέ.

Ζητήστε πρώτα ένα με-
γάλο κάστανο. Πάρτε ένα
μαχαίράκι και προσεχτικά
αφαίρεστε του όλόκληρο το
τμήμα με τις γραμμές που
δείχνει ή εικόνα 1. Βγάλτε
από μέσα όλο το φαί και
άφστε μόνο κάτω - κάτω
μία παχειά στρώση. Αυτή τη
στρώση θα την ε'πρηψετε
στην έπάνω και στην κάτω
μεριά της και θα περάσετε
δύο συρματάκια που οι ά-
κρίες τους να προεξέχουν
για να στερεώσουμε άπάνω
τους τις ροδίτσες που θα τις
φτιάξουμε από χαρτονάκι
κομμένο στογγυλό. Τις
στερεώσετε. 'Εν τάξει!

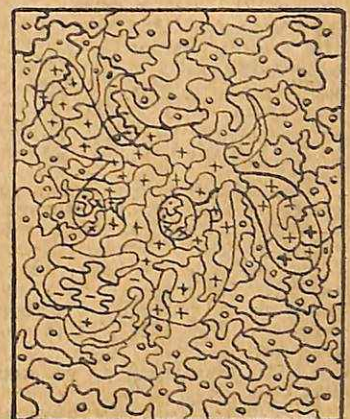
Και τώρα ας φτιάξουμε
με μπαμπού ένα στρωματά-
κι και να το στρώσουμε και
ένα σεντονάκι ροζ ή θαλασ-
σί. Δεν έχετε τώρα παρά να
βάλετε μέσα το μαύρο και
να το πάτε περίπατο.

'Αν δεν έχετε κουκλίτσα,
θα την φτιάξετε μόνη σας.
Θα κόψετε ένα σύρμα
σε 5 κομματάκια και θα πε-
ράσετε στο καθενα τις ανά-
λογες χάντρες. Στο ένα από
αυτά θα βάλετε στο τέλος
και μία μεγάλη χάντρα, ά-
σπρη αν είναι δυνατόν, που
θα χρησιμεύση για κεφάλι.

'Επειτα θα ένωσετε τα πέν-
τε κομματάκια όπως δείχνει ή
εικόνα 3. Θα ζωγραφίσετε
στη μεγάλη χάντρα τα μά-
τάκια, τη μύτη και το στό-
μα του μωρού και θα το
φορέσετε και ένα φουσανά-
κι που θα φτιάξετε μόνες
σας χωρίς να σας δείξω έ-
γώ. 'Ετοιμο και το μωρό
λοιπόν. Βάλτε το να ξα-
λώση ήσυχά μέσα στ' ά-
μαράκι, σκεπάστε το και
όρομο για τον περίπατο!

Τκ. Μ. Παπ.

Τάχα τί θα βγή;



Σκεπάστε πρώτ' απ' όλα το
σχέδιο μ' ένα τοιγαρόχαρτο.
Μετά πάρτε τα χρωματιστά σας
μολύβια και γεμίστε — με προ-
σοχή — όσα μέρη έχουν:
ένα σταυρό (+) κόκκινα
μία παύλα (—) κοφτιά
ένα μηδέν (0) πράσινα
μία τελεία (.) μαύρα
Τα μέρη που έχουν το (X)
θα τ' άφστετε άσπρα.
Κι' όταν τελειώσετε, καμαρώ-
στε το έργο σας.

Κάποιος έλεγε στο Μενέδημο:
— Είναι μεγάλη εύτυχία, Με-
νέδημε, να έχη κανείς ό,τι επι-
θυμεί.
— Δεν άντιλέγω, άπάντησε ό
φιλόσοφος, άλλ' είναι μεγαλύτε-
ρη ακόμη εύτυχία να μην επιθυ-
μή κανείς παρά μόνον ό,τι έχει.

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ



Τκ. Μ. Παπ.

Το παραμυθάκι μας

Η ΝΥΦΙΤΣΑ

ΜΙΑ φορά κι 'ένα καιρό ήταν ένα παλληκάρι όρφανο και φτωχό που είχε ένα μικρό περιβόλι που το φύτευε λαχανικά και ζούσε. Μια χρονιά όμως, όταν γίνονταν τα λαχανικά, έρχονταν μια νυφίτσα και του τά-
 τρωγε.

Παραφύλαξε το κακόμοιρο το παιδί να την πιάσει, τίποτα.

Μια μέρα το παλληκάρι πήγε να δώσει τις πατάτες του. Πήρε την άδεια, έσκαψε, μα τί να δει! Τις πατάτες όλες φαγμένες και μοναχά το σπόρο αβγάτο. Τον πήρε τότε το παράπονο.

Εκεί που έκλαιγε, να σου μια αλεπού.

—Γιατί κλαίς; τον ρώτησε. Το παιδί της είπε την ιστορία.

—Ξέρεις τί να κάνεις; λέει η αλεπού. Νάρθης μαζί μου να σου δείξω τη φωλιά της νυφίτσας κι ύστερα να πάς στους παραδες και να τους ζητήσεις ένα κομμάτι δίχτυ. Θα το πάρεις και θα κλείσεις μ' αυτό τη φωλιά της και θα παραφυλάξεις εκεί. Άμα κάνει να βγεί η νυφίτσα, θα μπερδευτεί στο δίχτυ και θα την πιάσεις.

Το παλληκάρι έκανε ό,τι του είπε η αλεπού.

Σά βράδυσε, έκαμε να βγεί η νυφίτσα, μα μπερδευτηκε στο δίχτυ και πάσχισε να ξεμπερδευτεί. Τρέχει τότε το παιδί, την πιάνει και της λέει:

—Σύ ησούνα λοιπόν που μου τρώγες τα λαχανικά μου;

—Η νυφίτσα τα χρειάστηκε κι άρχισε να παρακαλή.

—Άφησέ με, παλληκάρι μου και δε θα ξανάρω στο περιβόλι σου.

—Δε σε πιστεύω. Καλύτερα να σε ρίξω στο πηγάδι.

—Άφησέ με, παλληκάρι μου και θα φύγω από τον τόπο.

—Ψέματα λές. Θα σε ρίξω στο πηγάδι να γλυτώσω.

—Άφησέ με, παλληκάρι μου, και θα σου δώσω ένα σακκούλι φλουριά, να πορευτείς.

—Και πού τάβρες έσύ τα φλουριά; λέει το παιδί.

—Είναι στη φωλιά μου από τον καιρό του προπάπου μου.

—Άφησέ με έλεύθερη να σου τα φέρω.

—Κι' αν μου φύγεις; Έκανε το παλληκάρι.

—Τέντωσέ πάλι το δίχτυ σου στην τρύπα της φωλιάς μου κι έτσι δε θα μπορέσω να φύγω, είπε η νυφίτσα.

—Καλά, είπε το παιδί.

Άφησε λοιπόν τη νυφίτσα στη φωλιά της κι εκείνη σε λιγάκι βγήκε κι 'ένα σακκούλι φλουριά.

—Πάρτα, είπε. Σου πλήρωσα χιλιάδες φορές τα λαχανικά που σουφαγα.

Το παλληκάρι πήρε τα φλουριά κι' αγόρασε περιβόλια και χωράφια κι' έσπερνε και θέριζε και φύτευε λαχανικά, κι' έγινε μεγάλος νοικοκύρης, καλός κι' εργάτικος και πονόψυχος σ' αυτούς που δυστυχούσαν.

Όσο για τη νυφίτσα είχε το έλεύθερο να μπαίνει και να βγαίνει στα περιβόλια του και να τρώει ό,τι λαχανικά της άρεσε.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Αθλητικά ρεκόρ

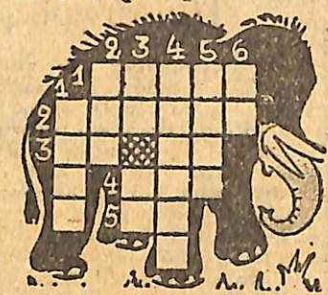
Όλοι σας παιδιά φαντάζομαι πως θ' αγαπάτε — κι' έτσι πρέπει — τη γυμναστική και τον αθλητισμό. Γι' αυτό κάθε τόσο θα δώσετε οτίς σελίδες κάτι σχετικό μ' αυτά. Κάνουμε άρχη με τους νικητές των αλμάτων στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1952 που έγιναν στο Έλσινκι, την πρωτεύουσα της Φινλανδίας.

Άλμα σε μήκος: Μπύφλ (Αμερική) = 7,57 μέτρα.
 Άλμα σε ύψος: Νταϊνίς (Αμερική) = 2,04
 Άλμα τριπλούν: Ντά Σιλβα (Βραζ.) = 16,22
 Άλμα επί κοντώ: Ρίτσαρντς (Αμερ.) = 4,55

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Το σταυρόλεξο



Οριζοντίως:

1. Όμορφες καραμέλες.
2. Σ' αυτό βρίσκεις πρόβατα.
3. Γράμμα του αλφαβήτου — Δίφθογγος.
4. Πρόθεσις.
5. Κι' άλλο γράμμα του αλφαβήτου.

Καθέτως:

1. Ένα παιχνίδι που παίζουν συχνά τα παιδιά.
2. Υποθετικός σύνδεσμος — Το λέμε όταν πονάμε ή όταν είμαστε στεναχωρημένοι.
3. Μ' αυτό δέ γίνεται τίποτα.
4. Έτσι δεν τρώγεται ή σούπα.
5. Δίφθογγος ή άρθρον.

Πόσων χρονών είναι.

Όταν ρώτησαν μία φορά το Δημητράκη πόσων χρονών είναι ή αδελφούλα του ή Έλενίτσα, και πόσων χρονών είναι ο ίδιος, να πως απάντησε:

Πέρσι εγώ είχα τα τετραπλάσια χρόνια απ' τα δικά της ενώ φέτος έχω μόνο τα τριπλάσια. Σε τρία χρόνια όμως δεν θάχω παρά τη διπλάσια ηλικία απ' την ηλικία της Έλενίτσας.

Αυτοί που ρώτησαν το Δημητράκη κάθισαν αρκετή ώρα, σκέφτηκαν και βρήκαν τα χρόνια της Έλενίτσας και του Δημητράκη.

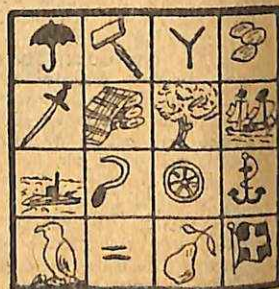
Εσείς που τα καταφέρατε τόσο στην Αριθμητική, ασφαλώς θα μπορέσετε. Έμπρός λοιπόν και καλή επιτυχία.

Μουσικές λέξεις

1. Τ—ΙΑΣ
2. ΣΑ—ΤΑ
3. —ΒΥΘΙ
4. ΚΕ—ΛΙ
5. —ΛΜΑΣ

Άσφαλώς όλοι ξέρετε τις λέξεις αυτές της μουσικής. Βάλτε λοιπόν στη θέση της κάθε συλλαβής τη νότα που πρέπει έτσι ώστε να σχηματιστούν 5 λέξεις. Δεν είναι δα και τόσο δύσκολο να το καταφέρετε. Άμεις θα τις βρείτε.

Λέξεις με εικόνες



Προσπαθήστε να βρείτε λέξη που αντιστοιχεί στην εικόνα που είναι μέσα στο κάθε τετραγωνάκι.

Άμα βρείτε τις λέξεις που πρέπει, τότε βάζοντας το αλφάβητο της κάθε μίας στο τετραγωνάκι της μέσα, θα σχηματίσετε 4 καινούργιες λέξεις που 4 γραμμάτων που ή κάθε μιά διαβάζεται οριζοντίως και κάθε μιά θέτως.

Καλή επιτυχία.

Μαγική εικόνα με λόγια

—Τί κρίμα. Δε θάνα στην έκδοσή ή Βιβλίου. Όλη τη μέρα θα μελετάς γιατί έχει έξι σελίδες.

—Μα καλά, τί μελετάς; δε θάρη;

—Μα σου τόπα πιο προ-
 Δε θα το πρόσεξες φαίνεται.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

Από το θρόνο στο ικρίωμα. — Η δραματική ιστορία της τραγικής βασίλισσας της Σκωτίας.

18ον

Ξαφνικά όμως ένα φως ανάτelle για να σκορπίσει στην ψυχή της καινούργιες ελπίδες. Ο Δόν Ζουάν, ο νόθος γιός του Αυτοκράτορα της Γερμανίας Καρόλου 5ου και αδελφός του βασιλιά της Ισπανίας Φίλιππου 2ου, ζητάει να παντρευτεί τη Μαρία Στιούαρτ. Στο μυαλό του έχει μεγάλα σχέδια. Να εισβάλει στην Αγγλία, να εκθρονήσει την Ελισάβετ, να κυπρίσει τον προτεσταντισμό, και να βασιλεύει με τη Μαρία Στιούαρτ σε όλο το νησί. Ο Φίλιππος ο 2ος τον στέλνει με ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις να επιβάλει την τάξη στην Κάτω Χώρας που έχουν επαναστατήσει εναντίον της ξενικής κατοχής. Από εκεί η Αγγλία είναι κοντά. Μα ο Δόν Ζουάν τα βρίσκει σκούρα στην Ολλανδία. Τους επαναστάτες τους ενισχύει κρυφά ή Ελισάβετ. Στην πολιορκία του Ναμούρ, ή χολέρα αποδεκατίζει τους στρατιώτες του. Αηδισμένος και απογοητευμένος ο Δόν Ζουάν πεθαίνει έπειτα από μια σύντομη αρρώστεια την 1η Οκτωβρίου 1578 σε ηλικία τριάντα δύο ετών. Μαύρη θλίψη κυριεύει πάλι τη φυλακισμένη του Σέφλιντ.

Του συνεργάτου μας
ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ

«Δώστε μου αυτή την ικανοποίηση πριν πεθάνω, ώστε ή ψυχή μου, απολυτρωμένη από το σώμα μου να μη παραπονιέται στο Θεό για την αδικία που άνεχθήκατε να μου γίνει εδώ κάτω...»

Η πολύ απελτισμένη εξαδέλφη σας και άφωσιωμένη αδελφή σας.

Εκείνο που ποθεί πια αυτή ή γυναίκα των σαράντα χρονών είναι ή έλευθέρη. Άλλά ή Ελισάβετ δεν της απαντάει. Στελνει δυό έμπιστους της για να συζητήσουν μαζί της. Οι διαπραγματεύσεις τραβούν σε μακρος και στο τέλος δεν καταλήγουν πουθενά, μολοντί ή Μαρία Στιούαρτ δε ζητάει παρά ν' αποτραβηχτεί σ' ένα ήσυχο μέρος στη Γαλλία ή ακόμα και στην Αγγλία όπου όμως να είναι έλεύθερη.

1585. Έπειτα από ένα σωρό Ιντρίγκες, συνωμοσίες, συκοφαντίες και προδοσίες γύρω από τη Μαρία Στιούαρτ, ή βασίλισσα της Σκωτίας επαναφέρεται στον τρομερό πυργο του Τάτμπουρο, όπου ή ύγεια της κλονίζεται ακόμα περισσότερο. Υποφέρει από ρευματισμούς, έχει ζάλες. Μα οι δεσμοφύλακες της νομίζουν πως μόνο αν την ξεκάνουν θα ήσυχάσουν μια για πάντα με αυτήν.

Γιατί ή Μαρία Στιούαρτ είναι πάντοτε μια σοβαρή αιτία ανησυχίας τόσο για την Ελισάβετ, όσο και για την κυβέρνηση της. Η Αγγλία σπαράσσεται από τον εμφύλιο πόλεμο. Οι καθολικοί και οι έχθροι της

Ελισάβετ σηκώνουν διαρκώς κεφάλι. Στη Σκωτία, οι φίλοι της Μαρίας Στιούαρτ ανέρχονται σε σημαντικό αριθμό. Πέρα από τη Μαγνη, τα καθολικά κράτη διαρκώς υποδέχονται την Αγγλία. Ιδιαίτερα ή Ισπανία, έχει πάντα κατά νου να εισβάλει στα βρετανικά νησιά, να καταστρέψει το στόλο τους. Έχει άρχει ή εποχή του μεγάλου ανταγωνισμού για την κατάκτηση των νέων χωρών, πέρα από τους άκεανούς. Αν ή Μαρία Στιούαρτ άφειθη έλεύθερη, τότε δεν αποκλείεται, δ-
 λες οι απειλές που περιβά-
 λουν την Αγγλία και την Ε-
 λισάβετ, να μεταβληθούν ξαφνικά με σοβαρώτατους κινδύνους.

Την απόφαση για την εξέδω-
 τσι της Μαρίας Στιούαρτ την παίρνει ο ύπουργός της Άστυ-
 νομίας Φράνσις Ουόλσινγκαμ. Άλλά για να μπορέσει να ζη-
 τήσει το κεφάλι της φυλακισμέ-
 νης, πρέπει να προετοιμάσει μια συνωμοσία εναντίον της ζωής της Ελισάβετ στην οποία να είναι άναμειγμένη ή βασίλισ-
 σα της Σκωτίας. Αν κατηγορηθεί για φόνο, ή Μαρία Στιούαρτ δύσκολα θα γλυτώσει.

Ο Ουόλσινγκαμ διαλέγει γι' αυτό το σκοπό ένα καθολικό, τον Γιλβέρτο Γκίφορ. Ο πράκτορας καταρτώνει ν' αποκτή-
 σι την έμπιστοσύνη της Μα-
 ρίας Στιούαρτ και να μεταφέρει κρυφά την αλληλογραφία της. Φυσικά, όλα τα γράμματα που διακινούν από τον πυργο του Σάρτλεϋ, όπου βρίσκεται τώρα ή Μαρία Στιούαρτ και όσα έρχονται τόσο από τους φίλους της στην Αγγλία, όσο και από το εξωτερικό, ανοίγονται και αντιγράφονται στο ύπουργείο της Άστυνομίας, πριν να φτά-
 σουν στον προορισμό τους. Ταυτόχρονα ο Γκίφορ άναζητεί τα πρόσωπα που θα δεχθούν να πάρουν μέρος σε μια συνωμο-
 σία για τη δολοφονία της Ε-
 λισάβετ. Ο πιο κατάλληλος γι' αυτή τη δουλειά είναι ένας ευγενής καθολικός, ο Άντονι Μπαμπινγκτον, ένας έξαλλος και πολύ μουσικοπαθής τύπος, που άλλοτε αλληλογραφούσε με τη Μαρία Στιούαρτ, μα που τώρα έχει δυό χρόνια να επι-
 κοινηθή μαζί της. Ο Άντονι Μπαμπινγκτον δέχεται να δολοφονήσει την Ελισάβετ για να επικρατήσει στην Αγγλία. Ο Μπαμπινγκτον διαλέγει τους συνεργάτες του ανάμεσα στους καλύτερους φίλους του.

Εξ άλλου τα νέα από την βασίλισσα Φίλιππος έχει απο-
 φασίσει την εισβολή στην Αγγλία για την επέδωξη της α-
 ληθινής βοήθειας του Χριστού με άρχηγό τον πρίγκιπα της Πάφιας. Όλα θα γίνουν συν-
 δυασμένα. Ο Φίλιππος πληρο-
 φορείται για την συνωμοσία και την εγκρίνει. Αυτά όμως δεν είναι αρκετά για ν' απαγγελθεί κατα-
 γορία εναντίον της βασίλισσας της Σκωτίας. Πρέπει, στη συν-
 ωμοσία να είναι άνακατεμένη και ή Μαρία Στιούαρτ. Η τε-
 λευταία δεν ξέρει τίποτα για τη σχεδιαζόμενη δολοφονία. Οι συνωμότες, για να μη την έκ-
 θεσουν δεν της έχουν μιλήσει γι' αυτήν. Στα γράμματα που ανταλλάσσονται ανάμεσα στη Μαρία Στιούαρτ και τους φί-
 λους της δε γίνεται λόγος παρά για άπελευθέρωσι της βασίλι-
 σσας της Σκωτίας και για άπο-
 κατάστασι στο θρόνο της.

Μα ο Γκίφορ πείθει τον Μπαμπινγκτον να γράψει στη Μαρία Στιούαρτ όλο το σχέδιο της δολοφονίας. Η Μαρία Στιούαρτ απαντάει στον Μπαμπινγκτον, εγκρίνει τη δολοφονία και δι-
 νει μάλιστα και οδηγίες για την εκτέλεσή της. Από τα δύο αυ-
 τά γράμματα μόνο αντίγραφα προσηύχθησαν κατόπιν στο δι-
 καστήριο. Και είναι βέβαιο πως το δεύτερο ήταν πλαστό, γιατί ή Μαρία Στιούαρτ, έμπνη γυναίκα, δε μπορούσε να κάνει μια τέτοια κουταμάρα, έστω κι' αν είχε εγκρίνει τη δολοφονία — δικαιολογημένα έξ άλλου, έπει-
 τα από δέκα έφτα χρόνια αιχ-
 μάλωσης — ν' άφησε ένα τέ-
 τοιο γραπτό ντοκουμέντο.

Τα πράγματα εξελίχθηκαν κατόπιν ραγδαία. Ο Μπαμπιν-
 κτον και οι άλλοι συνωμότες συ-
 νελήθησαν στο Λονδίνο και ύ-
 νηλθήθησαν σε φοικτά βασανι-
 στήρια, πριν να τους άφαιρηθ ή ζωή. Ο Μπαμπινγκτον, ήρωϊκή μορφή, άρνήθηκε να κατηγορη-
 σι τη Μαρία Στιούαρτ. Η βασίλισσα της Σκωτίας μετα-
 φέρεται στον πυργο του Φόβιν-
 γκουαϊ, όπου παίζεται ή τελευ-
 ταία πράξη του δράματος.

Στις 5 Οκτωβρίου 1586 ή Μαρία Στιούαρτ έγκαλείται να δικασθί από ένα έκτακτο δικασ-
 τήριο, που αποτελείται από σαράντα έξη μέλη. Στις 12 Ο-
 κτωβρίου, μια έπιτροπή, που αποτελείται από το δασμοφύλα-
 κα της Μαρίας, τον Άμύας Πά-
 λετ, τον Ουόλτερ Μιλντμπαϊ, τον Μπάρεκ και τον Στάλενς, της φέρνει ένα γράμμα της Ε-
 λισάβετ, στο οποίο ή βασίλι-
 σα της Αγγλίας τη ρωτάει αν δέχεται τη δίκη και εάν έχι σκοπό να ύποταχθί στους άγγ-
 λικούς νόμους. Ο φάκελλος γράφει απλώς απ' έξω: «Στη Σκωτία».

Αυτό το γράμμα είναι γραμμένο σ' ν' άπευθύνεται σε μια ύπηκοο, άναφωνεί ή Μαρία Στιούαρτ με θυμό. Είναι βασίλισσα, κόρη βασιλιά, ξένη και στενή συγγενής της βασί-
 λισσας της Αγγλίας. Έρθα σ' αυτό το βασίλειο έπειτα από την ύπόσχεσι που μου έδωσε ότι ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Ε.Δ.Ι

Εξαγόμενες γυναίκες...

ΤΑΓΙΕΡ

ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΦΑΝΤΑΖΙ

ΕΤΟΙΜΟ

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΕΤΟΙΜΑΤΖΙΔΙΚΟ

ΜΕ ΜΙΚΡΕΣ ΔΟΣΕΙΣ

Λτο Ατελιέ

"Starr"

ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 12 ΤΗΛ. 23-221



ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥΛΗ

Με την πλάνη την καινούργια
 Ο κύρ Κώστας όλο φούργει
 δόσ' του κι' όλο ροκανίζει
 και τα έβλα συγγυρίζει.

Ξάφνου νάσου κι' ο Τασούλης
 ο μικρός του άνηψούλης
 που γυρεύει ροκανίδια
 που τα θέλει για παιχνίδια.

Ο κύρ Κώστας του τα δίνει
 μοναχός του για να μείνει.
 Κι' έτσι περμανάντ ώρα
 κάνει ο Τάσος στην παρέα.

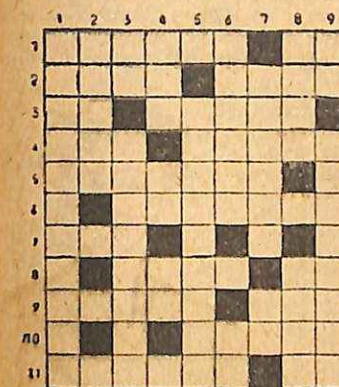
Το ζήτη
μόν
μέ το

ΛΑΧΕΙΟ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ



ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Το σταυρόλεξο



Οριζοντίως:

- 1) Πολύτιμος λίθος — Μόριον.
- 2) Αρχαίον πλοΐον — Εταιρία ελαστικών.
- 3) Προσφέροντας τα φτιάχνει χαντάκι — Τοπικόν επίρρημα.
- 4) Στρατ. πρόσταγμα — Επίρρημα όχι ευχάριστον.
- 5) Λερώνω.
- 6) Μυρίζει.
- 7) Κάποιος.
- 8) Αυτή ή «Ανν είναι άσπρη» — Ξενικό ανδρικό όνομα.
- 9) Είναι απαραίτητο σε πολλούς ανθρώπους — Πάντα.
- 10) Είδος θαμβαστικού υφάσματος.
- 11) Χωρίς χαρτί και μολύβι δεν γίνονται — Υποθετικόν.

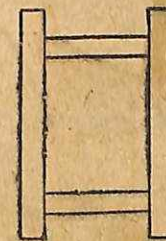
Καθέτως:

- 1) Ένας ώκεανός.
- 2) Ο κ. Τρούμαν, για τους φίλους του.
- 3) Δίφθογγος — Λαχανόκηπος.
- 4) Μ' ένα «γιάτα» πίνεται. Μόριον — Αναφορική αντανούμια.
- 5) Περίφημος Γερμανός φιλόσοφος.
- 6) Μας ακολουθεί πάντα — Αιγυπτιακή θεότης.
- 7) Γυναικείον όνομα (δήμ.) — Δίφθογγος.
- 8) Κάνω νοήματα — Διαλυθείς οργανισμός.
- 9) Ξενικόν άρθρον — Χρήσιμο στους ναυτικούς.

Το φαγητό των αλόγων

Ο μπάριμπα Θόδωρος, προκειμένου να λείψη για 20 μέρες στην πόλη, εμπιστεύεται στο γείτονα του τα τρία αλογα του, για να τα φροντίσει. Εκείνος δέχεται ευχαρίστως, αλλά έχει μια ανησυχία: «Αφ' όσον αρκετά σανό; Πόσες οκάδες θα χρειαστούν;» ρωτά. Ο μπάριμπα Θόδωρος σκέπτεται μια στιγμή και απαντά: «Νά σου πώ: Τα αλογα τρώνε σε 15 μέρες, 200 κιλά σανό. Μπορείς λοιπόν να λογαριάσεις πόσο τρώνε τα 3 αλογα σε 20 μέρες!» Και ο γείτονας... μπορείς. Εσείς όμως, μπορείτε;

Οπτική απάτη



Το σχέδιο παριστάνει, αν θέλετε, μία σκάλα με δυο σκαλοπατία. Φυσικά, τα πλάινα καθρόνια είναι παράλληλα μεταξύ τους. Πώς πρέπει να μετρήσετε ή να χαράξετε με παράλληλες γραμμές τα σκαλοπατία ή τα πλάινα, ώστε τα τελευταία αυτά να παύσουν να φαίνονται παράλληλα; Δεν επιτρέπεται να προσθέσετε σκαλοπατία, ούτε να μεταβάλετε κομμάτια από τις γραμμές που υπάρχουν ήδη στο σχέδιο.

- 7) Γυναικείον όνομα (δήμ.) — Δίφθογγος.
- 8) Κάνω νοήματα — Διαλυθείς οργανισμός.
- 9) Ξενικόν άρθρον — Χρήσιμο στους ναυτικούς.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Ο μικρός αυτός πίνακας που σας δίνουμε εδώ, θα σας επιτρέψει να αποκτήσετε σπουδαίες μαντικές ιδιότητες: θα μπορείτε να μαντέψετε οποιαδήποτε λέξη (όνομα, επώνυμο, επάγγελμα, ζώο, λουλούδι κ.λ.π.) που θα τη βάλη στο μυαλό του οποιασδήποτε από τους φίλους σας. Αρκεί να αντιγράψετε τον πίνακα σε ένα κομματάκι χαρτόνι, και να τον έχετε στην τσέπη σας. Τον παρυσιαζέτε λοιπόν στον ενδιαφερόμενο. Εκείνος πρέπει να σας πη σε ποιά κατακόρυφη στήλη βρίσκεται το πρώτο γράμμα του ονόματος που σκέφθηκε, κατόπιν σε ποιά στήλη βρίσκεται το δεύτερο γράμμα, και ούτω καθεξής. Υπάρχουν πέντε στήλες. Αν το ίδιο γράμμα βρίσκεται σε περισσότερες από μια στήλες, πρέπει να σας τις πη όλες, να σας πη δηλαδή: «Το πρώτο γράμμα βρίσκεται στην 3η στήλη, το δεύτερο στην 1η και στην 3η κ.ο.κ. Σεις... σκέπτεσθε λίγο, και ύστερα αναγγέλλετε με υπερηφάνεια τη λέξη.

Ίδου τώρα το «μυστικό»: Δυο περιπτώσεις μπορούν να παρουσιασθούν. α) Το γράμμα δεν υπάρχει παρά σε μία μόνο στήλη, όποτε θα είναι το πρώτο γράμμα της στήλης. Αν η φίλη σας σας πη «στήλη Δ», σημαίνει πως είναι το Δ, αν σας πη «στήλη Π», σημαίνει πως είναι το Π. β) Αν σας υποδείξει δυο ή περισσότερες στήλες, αρκεί να προσθέσετε τους αριθμούς που αντιστοιχούν με τη σειρά που έχουν στο αλφάβητο τα γράμματα που βρίσκονται επί κεφαλής των στήλων που σας υπέδειξαν. Ας υποθέσουμε ότι πρόκειται για το γράμμα Ε. Σας υποδεικνύουν ότι βρίσκεται στις στήλες Α και Δ. Το Α είναι το πρώτο γράμμα του αλφάβητου και το Δ το τέταρτο. Αρκεί να προσθέσετε 1+4=5, για να βρήτε ότι το υποδεικνυόμενο γράμμα είναι το πέμπτο του αλφάβητου, άρα το Ε. Ας υποθέσουμε τώρα ότι πρόκειται για το γράμμα Ν. Σας υποδεικνύουν τις στήλες Α, Δ, και Θ. Αν προσθέσετε τους αντιστοιχούντες αριθμούς: 1, 4 και 8, έχετε 13. Το 13ο γράμμα του αλφάβητου είναι το Ν. Αν εξασκηθήτε μερικά λεπτά, θα διαπιστώσετε ότι η «μαντική» σας τέχνη δεν είναι και τόσο δύσκολη! Ύστερα από μερικές ασκήσεις, δεν θα έχετε πια ανάγκη ούτε να μετράτε στα δάχτυλά σας για να βρήτε αν το Ι είναι το ένατο, ή το Ρ το 17ο γράμμα του αλφάβητου! Και όλοι θα διερωτώνται πως κατορθώνετε με τέτοια ευκολία να βρίσκετε οποιοδήποτε όνομα!...

Μαντική δύναμις!

Ένα ευχάριστο παιχνίδι συναναστροφής. Παρακαλείτε κάποιον να διαλέξη ένα οποιοδήποτε αριθμό, και τον βεβαιώνετε ότι θα μπορέσετε να μαντεύσετε τον αριθμό αυτό. Του λέτε λοιπόν: «Βάλε στο μυαλό σου ένα αριθμό. Αφαιρέσε 1. Διπλασίασε το υπόλοιπο. Αφαιρέσε 1. Πρόσθεσε στο υπόλοιπο τον αρχικό αριθμό (εκείνον που είχες βάλει στο μυαλό σου). Πες μου τώρα το αποτέλεσμα».

Όταν εκείνος σας πη τον τελικό αριθμό, αρκεί να προσθέσετε σ' αυτόν 3 και να πάρετε το ένα τρίτον του τελικού συνόλου. Αυτό θα είναι ο αριθμός που είχε βάλε στο μυαλό του αρχικά ο συμπαίκτης σας.

Παράδειγμα: Ας πούμε ότι η φίλη σας έβαλε στο μυαλό της τον αριθμό 25. Οι διαδοχικές πράξεις που της παραγγέλλετε να εκτελέσει δίνουν: 24, 48, 47, 72. Σ' αυτό θα προσθέσετε το 3, δηλαδή 72+3=75, και θα διαιρέσετε δια του 3: 75:3=25.

Απρόοπτο

Όταν συνεχώς κουνάλας, πως λέγεται;

Τοξοβολία



Έχετε μπροστά σας το στόχο αυτόν. Σε ποιά σημεία πρέπει να χτυπήσουν εξη βέλη, για να επιτύχετε στόχο 100 ακριβώς βαθμών;

Τα δυο αδελφια

Δυο αδελφια, ο Πέτρος και ο Ανδρέας, έχουν άθροισμα ηλικίας 28 χρόνια. Μπορείτε να βρήτε την ηλικία του καθενός, χωρίς σε μια μικρή παρατήρηση που έκανε ο πατέρας τους: «Η ηλικία του Ανδρέα είναι τα 3/4 της ηλικίας του Πέτρου».

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

ΔΙΟΡΘΩΜΑΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ

1 "Αν τὸ φόρεμά σας μῆκε στὸ καθαριστήριο, μπορείτε νὰ μακρύνετε τὴ φούστα καὶ ταυτόχρονα νὰ τὸ μακροταλιάσετε μὲ σκωτσέζικο ἢ βελούδινο κορσελέ κατὰ τὴν προτίμησίν σας.

2 Ἡ ἴδια ιδέα γίνεται καὶ μὲ πλεχτὸ λαστίχο. Μὴ καταφύγετε ὅμως στὸ κορσελέ, ἂν τὸ σῶμα σας δὲν εἶναι ἀρκετὰ λεπτό.



3 Ἴδου καὶ δεύτερη λύσις γιὰ τὴν ἴδια ἀκριβῶς περίπτωσι.

3 Γιὰ μπουστους ποὺ ἔχουν στενεύει στὸ στήθος. Νέος νῦ-μῆτης ποὺ συνεχίζεται σὲ κόψιμο ζιλέ, καὶ δίνει ἓνα πολὺ μοντέρνο καὶ ωραϊότατο τόνο.

4 "Αν ἔχετε λιγροστὸ ὕφασμα ἢ ἂν τὸ πάνω μέρος τοῦ φορέματός σας ἔχει λυώσει, συμπληρώσατέ το κατ' αὐτὸν τρόπο μὲ ταιριαστὸ ὕφασμα.

6-7 "Αν τὸ ὕφασμά σας δὲν φτάνη γιὰ φαρδεῖα φούστα ἢ ἂν θέλετε γενικὰ νὰ μακρύνετε φαρδεῖες φούστες ποὺ κάνουν, δοκιμάσατε τὴ μέθοδο τῆς «λουρίδας» ποὺ εἶναι κλασσικὴ γιὰ τὶς περιπτώσεις αὐτές. Οἱ λουρίδες θὰ γίνουν ἀπὸ ὅ,τι ταιριάζει καλύτερα στὸ ὕφασμά σας (κατὰ προτίμησιν στὸν ἴδιο τόνο). Γιὰ ἀμπιγιέ φορέματα συνιστάται ἰδιαίτερη τὸ βελούδο ἢ τὸ σατέν, τὸ γκρό ἢ καὶ ἄλλα.

ΑΜΠΙΓΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ



1 Ἀμπιγιέ ταγιέρ βελούδινο. Φοριέται μὲ μπλούζα μπροσέ, λαμέ ἢ νταντελένια. Ἐχει μπάντα ξεχειλωτὴ γιὰ γιᾶκα καὶ τρουᾶ-κάρ (ἢ καὶ μακρὴ) μανίκι. Γίνεται καὶ σὲ ὁτομάν, γκρό μπροσέ. 2 Γιὰ μουσελίνες, κορσέτες καὶ ἄλλα λεπτὰ ὕφασματα. Σούρα ἢ πλισές ποὺ διακόπτεται ἀπὸ σκέτες μπάντες. 3 Ἀντιπροσωπευτικὸ φετεινὸ μοντέλο γιὰ σατέν ντυσές, ταφτά καὶ ἄλλα ὕφασματα μεταξωτὰ ἢ μάλλινα ἀμπιγιέ. Μπάντα τοῦ λαίμου ἂν φόρμ. 4 Σχέδιο γιὰ ταφτά ἢ σατέν ντυσές. Μπουστός μὲ ντραπέ. Φούστα πολὺ φαρδεῖα μὲ ἐλεύθερες κουμπιέτες. Μισοφόρι φουντωτὸ ἀπὸ μέση. 5 Φόρεμα ντεκολτέ μὲ φουσκωτὰ μανίκια καὶ σκέτη φαρδεῖα φούστα. Μπάντα ἂν-φόρμ γαρνίρει τὸ ντεκολτέ. Τὸ σχέδιο κάνει περίφημα γιὰ βελούδο, σὲ σατέν ντυσές, ταφτά, μπροσέ, ὀργάντζα κ.ἄ.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΓΕΦΥΡΙ

— Συγκινητικό αισθηματικό διήγημα —

ΣΤΗΝ Τεργέστη ήταν πριν από πολλά χρόνια, σε μία γωνιά της κόκκινης γέφυρας, ένας μικρός παλιός πάγκος, φορτωμένος λουλούδια. Μία γρήγα ανθοπώλης, η Γκιουζέππα, πρόσφερε με χέρι τρεμάμενο τις βιολέτες, τις δελουδίνες, μωβδάτες βιολέτες του δάσους.

Εγώ ήμουν μόλις είκοσι χρόνων, όνειροπόλος και ρομαντικός, κι' ή προσφορά της Γκιουζέππα δεν μ' άφινε αδιάφορο. Έτσι, κάθε απόγευμα, αγοράζα δυο ματσάκια βιολέτες, και πήγαινα να σταθώ στη γωνιά του σπιτιού της Όρνέλας, περιμένοντας ν' ανοίξει η μεγάλη σιδερένια πόρτα. Ύστερα έβλεπα την Όρνέλα να βγαίνει διαστρικά, να μένει αναγκαστικά για μία στιγμή ανήσυχη, και μετά να τρέχει κοντά μου.

— Και σήμερα; με ρωτούσε με την τραγουδιστή φωνή της. Και σήμερα μου αγοράσες βιολέτες;

Τις κορφαίωνα στο κορσάκι του φουστανιού της, και με κύτταζε έρωτευμένη. Γυρίζαμε όλο το απόγευμα στα πιο έρημικά μέρη, ή καθόμασταν ώρες σ' ένα παγκάκι, και κυττάζαμε τα κύματα του Αδριατικού.

Η αγάπη μας βάσταξε ένα χρόνο. Ως την ημέρα που ο διευθυντής μου με φώναξε και μου είπε, πως μου δίνει προαγωγή, αλλά και μετάθεσι στη Βενετία.

Το ίδιο βράδυ το είπα στην Όρνέλα γεμάτος θλίψη και της υποσχέθηκα πως δεν θα την ξεχνούσα ποτέ.

Δεν θα διηγηθώ πόσο άδεις και μονότονες κυλούσαν οι ώρες μου, μέσα στα πληκτικά γραφεία της εταιρίας Κατσάλνι και Σία. Θα πω μονάχα για κείνο το άσχημο πρωινό, που ο ταχυδρόμος μου έδωσε ένα γράμμα, με το γραφικό χαρακτήρα της Όρνέλας. Το άνοιξα με την ίδια πάντα συγκίνησι που άνοιγα τα γράμματά της, αλλά' αυτή τη φορά μου φάνηκε πως έπεσα έξαφνα από τον ουρανό, πάνω στον άθλιο πλανήτη μας.

«Αγαπημένε μου, έγραφε, προσπάθησε να με νιώσεις και να με συγχωρήσεις για τον πόνο που θα σου δώσω. Σ' αγαπώ και θα σ' αγαπώ πάντα, ακόμη κι' όταν δεν θα είμαι πια σ' αυτό τον κόσμο, κι' όταν δεν θα είμαι πια για σένα, παρά η ανάμνησι μιας ευτυχισμένης εποχής. Άλλα μονάχα σαν ανάμνησι πρέπει να με θυμάσαι. Άλντο, τώρα μπορώ να σου πω την αλήθεια. Είμαι πολύ άρρωστη. Ήμουν άρρωστη από τότε που ήσουν κοντά μου, αλλά δε θέλησα να σου πω τίποτα. Τώρα όμως χειρότερα, δεν είμαι πια η παλιά Όρνέλα που αγάπησες. Έχω αλλάξει, έχω ασημιάσει. Δεν θα ήθελα ποτέ να με δής σ' αυτή την κατάσταση, μόνο να με θυμάσαι πάντα όπως ήμουν τότε που με περίμενες στη γωνιά του σπιτιού μου, και στο λίκνο του στήθους μου, με τις βιολέτες σου. Άντιο. Άλντο, Άντιο».

Περπατώ στους γνώριμους δρόμους μ'α δεν ξαναβρίσκω πια την περασμένη νιότη μου. Δεν ξαναβρίσκω ούτε τη μικρή έρωτευμένη που έτρεχε να με συναντήσει στη γωνιά του δρόμου.

Νιώθω το φέμα της να με πικραίνει άδυσταχτα. Σε μία ώρα ξαναπαίρνω το τρένο που με γυρίζει πίσω. Έχω τελειώσει «τις υποθέσεις» μου. Ήταν τόσο λίγες άλλωστε. Μία δόλτα μονάχα ως το κόκκινο γεφύρι, μ'α δε βρήκα πια τη γρήγα Γκιουζέππα να πούλα τις βιολέτες της.

Πέρασαν δέκα χρόνια από τότε. Η ζωή με παρέσυρε στον τροχό της, κι' οι μέρες φορτωμένες από ασχολίες, δεν μου άφιναν καιρό για ρομαντισμούς. Μία μέρα όμως, είπα: «Θα γυρίσω στην Τεργέστη». Νοστάλησα για μωβδάτες βιολέτες, για ένα παλιό κόκκινο γεφύρι, νοστάλησα για τη φευγάτη νιότη μου...

Το τρένο έτρεχε, έτρεχε, και με γύριζε πίσω στα παλιά. Ήταν στην τελευταία στάση προ του τέρματός, που άνοιξε η πόρτα του βαγονιού και είδα μπροστά μου το χοντρό πρόσωπο του Πάολο Στέλλι. Δυο επιφωνήματα χαράς, και βρεθήκαμε ο ένας στην αγκαλιά του άλλου.

— Ξέρεις πως παντρεύτηκα; μου είπε σε μία στιγμή. — Εσύ! έκανα με έκπληξι. — Εσύ που έλεγες πως δεν θα παντρευτής ποτέ;

— Έτσι λέει κανείς, μ'α ύστερα, όταν συναντά μια γυναίκα σαν τη δική μου, τότε χάνει το μυαλό του, και αλλάζει σχέδια. Ένα χαριτωμένο πλάσμα. Έ, τώρα έχουν περάσει δέκα χρόνια σχεδόν, έχω και τρία παιδιά, έχει παχύνει λίγο, μ'α κατά βάθος είναι πάντα η ίδια... η Όρνέλα μου...

— Όρνέλα Μαουρί, ψιθύρισα σ'α να ώνειρευόμουν.

— Τι είπες; Τη γνωρίζεις; ρώτησε ο Πάολο με έκπληξι. — Ναι, νομίζω, είπα σιγά. Ήταν φίλη μιας παλιάς μου γνωστής.

— Α! έκανε ο Πάολο αναστενάζοντας με ανακούφισι, θυμάσαι λοιπόν τι όμορφη που ήταν πριν από 10 χρόνια, αλήθινά λουλούδι. Μ'α εγώ είμαι πάντα έρωτευμένος όπως την πρώτη μέρα. Στην αρχή δεν ήθελε ν' ακούσει για μένα. Μετά το θάνατο όμως του θείου μου του Μικέλε που μου άφησε την επιχείρησι του ήρθα και εγκαταστάθηκα εδώ μόνιμως. Τότε η Όρνέλα κατάλαβε πως μ' αγαπούσε. Παντρεύτηκαμε σχεδόν αμέσως.

Το τρένο σταματά. Φτάσαμε στην Τεργέστη. Ο ήλιος χρυσίζει τη θάλασσα. Η καρδιά φουσκώνει από αναμνήσεις.

— Μόλις τελειώσης τις υποθέσεις σου ν'α ρθης να μ'ας δρής, ή γυναίκα μου θα χαρή πολύ, μου λέει ο Πάολο.

Περπατώ στους γνώριμους δρόμους μ'α δεν ξαναβρίσκω πια την περασμένη νιότη μου. Δεν ξαναβρίσκω ούτε τη μικρή έρωτευμένη που έτρεχε να με συναντήσει στη γωνιά του δρόμου.

Νιώθω το φέμα της να με πικραίνει άδυσταχτα. Σε μία ώρα ξαναπαίρνω το τρένο που με γυρίζει πίσω. Έχω τελειώσει «τις υποθέσεις» μου. Ήταν τόσο λίγες άλλωστε. Μία δόλτα μονάχα ως το κόκκινο γεφύρι, μ'α δε βρήκα πια τη γρήγα Γκιουζέππα να πούλα τις βιολέτες της.

ΜΠΡΟΥΝΟ ΤΣΕΡΝΤΟΝΙΟ



Με το μικρό αυτό σωληνάριο, λούζεσθε άνετα 4 φορές

DOP

Το οικονομικώτερο ΣΑΜΠΟΥΑΝ που κάνει ωραία μαλλιά σαν μετάξι.

Δίνει ζωή στα πιό άτροφικά και άρρωστημένα μαλλιά χάρις στα θαυμάσια υλικά που περιέχει, μεταξύν των όποιων και τα συστατικά του αούου.

Καθαρίζει τα μαλλιά σε ένα λεπτό και εξαφανίζει την πιτυρίδα στο πρώτο λούσιμο.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΘΕΙΑ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42 ΤΗΛ. 23.234



NIVEA CREME

Με κακοκαιρία NIVEA

Το δέρμα τώρα με την υγρασία και το κρύο, έχει ανάγκη από περιποίηση. Το περιποιημένο δέρμα με κρέμα NIVEA διατηρείται θρεπτικό, νεανικό και δελουδένιο. Το σκαμμένο δέρμα γίνεται κόλλη και μαλακό. Η κρέμα NIVEA περιέχει EUCERIT, ουσία συγγενή προς το δέρμα που εισχωρεί βαθειά εις αυτό, το τρέφει και το προστατεύει.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Διά την περιποίησιν της επιδερμίδος.

Ένα υπέροχον μεταπολεμικόν προϊόν.

Εάν ή κρέμα την όποιαν χρησιμοποιείτε δεν έχει δώσει τα προσδοκώμενα αποτελέσματα και το πρόσωπόν σας φαίνεται στεγνόν, άτονον χωρίς την νεανικήν ζωρότητα και ελαστικότητα, με αποτέλεσμα την πρόωρον έμφασην ρυτίδων, πανάθων και κροαλλοιώσεων της επιδερμίδος, θα εγκαταλείψετε μοις λατρίκως εις την τυχην, σφαλώς όχι. Το πρόσωπόν σας έχει τότε ανάγκην ιδιαιτέρως φροντίδος και προσεκτικής περιποίησεως.

Μία κρέμα με κατάλληλα και ωφέλιμα συστατικά πρέπει ν' αντικαταστήση τα ρυτσκευάσματα που χρησιμεύετε έως τώρα.

Και ή κρέμα αυτή είναι Αμερικανική L'ANOLIN MONDAINE, την όποιαν δρῆτε εις τὸ Φαρμακείον ή Μυροπωλείον της έμπιστης σας.

Μη παραλείψετε να την εκιμάσετε.



Οι χημικοί και ειδικοί επιστήμονες της εταιρίας, οι όποιοι κάνουν συνεχώς προσπάθειες για την όλο και μεγαλύτερη τελειοποίησι των καλλυντικών, διεπίστωσαν, έπειτα από πολλά πειράματα και έρευνας ότι το φυσικό μετάξι είχε ευεργετικώτερη επίδρασι πάνω στο γυναικείο δέρμα. Έσκέφθηκαν λοιπόν να το χρησιμοποιήσουν στα προϊόντα της εταιρίας. Πως όμως; Αυτό δεν ήταν εύκολο αφού το μετάξι είναι μία στερεή ύλη. Έγιναν λοιπόν καινούργιες έρευνες για την πολτοποιήσι του μεταξιού. Οι έρευνες αυτές δεν άργησαν να στεφθούν από επιτυχία. Οι χημικοί κατόρθωσαν να κونيολογήσουν το μετάξι και να το αναμείξουν με τις άλλες ύλες, από τις όποιες κατασκευάζονται τα καλλυντικά.

— Η πολτοποιήσι όμως και ή κονιοποίησι του μεταξιού, μου έξηγει ο έκ των διευθυντών του εργοστασίου κ. Καρυτινός, καθώς μου επιδεικνύουν τα διάφορα τμήματα δεν καταστέφει τη χημική του σύνθεσι. Αυτή είναι ή μεγάλη μας επιτυχία.

— Και ποιά είναι τα πλεονεκτήματα του μεταξιού; ρωτάω.

— Πάρα πολλά. Πρώτα-πρώ-



Οι κτιριακές εγκαταστάσεις του εργοστασίου καλλυντικών ZINNIA.

ΑΥΤΟ υπόσχονται στις γυναίκες τα καλλυντικά «Zinnia» και πρέπει να παραδεχθούμε ότι δεν πρόκειται για καμιά υπερβολή, αφού τα καλλυντικά «Zinnia» περιέχουν...καθαρό φυσικό μετάξι. Μάλιστα καθαρό μετάξι! Να πω την αλήθεια, κι' εγώ δεν τὸ πίστεψα όταν το άκουσα. Μου φάνηκε πολύ περίεργο. Φυσικό μετάξι μέσα σε κρέμα προσώπου μέσα σε ρουζ, μέσα σε κραγιόν, μέσα σε πούδρα! Δεν χρειαζόνταν περαισώτερα για να ευπνήση ή περιέργεια ενός δημοσιογράφου και μάλιστα όταν αυτός εργάζεται σε γυναικείο περιοδικό. Πήγα λοιπόν να επισκεφθώ τὸ εργοστάσιο «Zinnia» για να κάνω ο ίδιος ..τη διαπίστωσι!

Οι χημικοί και ειδικοί επιστήμονες της εταιρίας, οι όποιοι κάνουν συνεχώς προσπάθειες για την όλο και μεγαλύτερη τελειοποίησι των καλλυντικών, διεπίστωσαν, έπειτα από πολλά πειράματα και έρευνας ότι το φυσικό μετάξι είχε ευεργετικώτερη επίδρασι πάνω στο γυναικείο δέρμα. Έσκέφθηκαν λοιπόν να το χρησιμοποιήσουν στα προϊόντα της εταιρίας. Πως όμως; Αυτό δεν ήταν εύκολο αφού το μετάξι είναι μία στερεή ύλη. Έγιναν λοιπόν καινούργιες έρευνες για την πολτοποιήσι του μεταξιού. Οι έρευνες αυτές δεν άργησαν να στεφθούν από επιτυχία. Οι χημικοί κατόρθωσαν να κونيολογήσουν το μετάξι και να το αναμείξουν με τις άλλες ύλες, από τις όποιες κατασκευάζονται τα καλλυντικά.

— Χρησιμοποιούν και άλλες διομηχανίες καλλυντικών φυσικό μετάξι;

— Στην Ελλάδα, όχι. Έμεις έχουμε τὸ αποκλειστικό δικαίωμα, σύμφωνα με τὸ διπλωμα ευρεσιτεχνίας που μ'ας έχει απονεμίσει τὸ υπουργείο Έμπορίου. Στην Αμερική όμως ναι. Τα περισσότερα καλλυντικά έχουν τώρα εκεί ούσασι τὸ φυσικό μετάξι. Επίσης και στη Γαλλία, που κατέχει πάντοτε τὰ σκήπτρα σε ό,τι αφορά τὴ γυναικεία ομορφιά. Έχει αναγνωρισθῇ από όλον τὸν κόσμο ότι τὸ φυσικό μετάξι διατηρεῖ τὴ φρεσκάδα και τὴ νεανικότητα του προσώπου γιατί έχει τὴν ίδια περιπου χημική σύνθεσι με τὸ δερμα.

Τὸ πρώτο τμήμα που επέσκέφθηκα ήταν ακριβώς αυτό στο όποιο γίνεται ή επεξεργασία του μεταξιού. Μεγάλες ποσότητες από μεταξωτά νήματα, της καλύτερης ποιότητας, τοποθετούνται σε πλήνη αγγεία μαζί με μία χημική διάλυσι. Έπειτα από λίγες ημέρες τὸ μετάξι έχει πολτοποιηθῇ. Τότε το περνούν από ειδικά τρυπάνια για να τὸ στραγγίσουν από τὴν υγρό. Κατόπιν τὸ στεγνώνουν

ΔΕΡΜΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΕΝΙΟ

τα, τὸ μετάξι είναι πολύ ελαφρό. Δεύτερον έχει μεγάλη απορροφητική ικανότητα. Απορροφά τα χρώματα και αυτά φαίνονται, έντελως φυσικά. Επί πλέον σχηματίζει πάνω στην επιδερμίδα ένα διαφανές μεταξένιο στρώμα. Τὸ στρώμα αυτό, χωρίς να κλείνη τους πόρους, προφυλάσσει τὸ δερμα απ' όλες τις καιρικές αντιδράσεις και εμποδίζει την είσοδο των αεραριθμητών μικροβίων, που υπάρχουν στον αέρα. Επίσης απορροφά τελείως τὸν ιδρώτα και τὰ διάφορα υγρά της επιδερμίδος. Έτσι τὸ δερμα δεν έχει τὴν τόσο αποκρουστική γυαλάδα. Είναι πάντοτε ματ.

— Χρησιμοποιούν και άλλες διομηχανίες καλλυντικών φυσικό μετάξι;

— Στην Ελλάδα, όχι. Έμεις έχουμε τὸ αποκλειστικό δικαίωμα, σύμφωνα με τὸ διπλωμα ευρεσιτεχνίας που μ'ας έχει απονεμίσει τὸ υπουργείο Έμπορίου. Στην Αμερική όμως ναι. Τα περισσότερα καλλυντικά έχουν τώρα εκεί ούσασι τὸ φυσικό μετάξι. Επίσης και στη Γαλλία, που κατέχει πάντοτε τὰ σκήπτρα σε ό,τι αφορά τὴ γυναικεία ομορφιά. Έχει αναγνωρισθῇ από όλον τὸν κόσμο ότι τὸ φυσικό μετάξι διατηρεῖ τὴ φρεσκάδα και τὴ νεανικότητα του προσώπου γιατί έχει τὴν ίδια περιπου χημική σύνθεσι με τὸ δερμα.

Τὸ πρώτο τμήμα που επέσκέφθηκα ήταν ακριβώς αυτό στο όποιο γίνεται ή επεξεργασία του μεταξιού. Μεγάλες ποσότητες από μεταξωτά νήματα, της καλύτερης ποιότητας, τοποθετούνται σε πλήνη αγγεία μαζί με μία χημική διάλυσι. Έπειτα από λίγες ημέρες τὸ μετάξι έχει πολτοποιηθῇ. Τότε το περνούν από ειδικά τρυπάνια για να τὸ στραγγίσουν από τὴν υγρό. Κατόπιν τὸ στεγνώνουν

και τὸ κάνουν σκόνι και κάτω από αυτή τὴ μορφή πια τὸ χρησιμοποιούν στα καλλυντικά: στην κρέμα, στὸ ρουζ, στὸ κραγιόν και στην πούδρα. Μεγάλη σημασία έχει ή ποσότης της μεταδόσκονης και ὁ τρόπος της αναμείξεως της με τις άλλες ύλες. Άλλα αυτά είναι μυστικά της εταιρίας «Zinnia», τὰ όποια δεν ανακοινώνει σε κανένα.

Κατόπιν επέσκεφθηκα τὸ τμήμα κατασκευῆς των καλλυντικών. Έδω μπορείτε να χορτάσετε...κρέμα. Βρίσκεται σε μεγάλες ποσότητες, σε ειδικά δοχεία έμαγῆ. Σε άλλα δοχεία από αλουμίνιο, υπάρχει κραγιόν, σε άλλους τὸν χρωματισμού, για πολλές χιλιάδες χείλια. Και ή κρέμα και τὸ κραγιόν υφίστανται πολυήμερη επεξεργασία, την όποιαν διευθύνουν οι χημικοί της εταιρίας. Δείγματα από τις παρασκευαζόμενες ποσότητες εξετάζονται συνεχώς και όταν πια διαπιστωθῇ ότι πρόκειται για άριστη ποιότητα, τότε μονάχα αποφασίζεται ή διάθεσι των καλλυντικών στο εμπόριο.

— Εκεῖνο που μου έκανε έντύπωσι στὸ εργοστάσιο «Zinnia» είναι ή απόλυτη καθαριότητα που επικρατεῖ σ' αυτό. Όλα λάμπουν κυριολεκτικά. Από τους τοίχους εως τὸ πιό μικρό σκεύος. Οι εργάτριες φορούν κατασπερμιζόμενα και έχεις την έντύπωσι ότι βρίσκεσαι σε πανεπιστημιακό εργαστήριο. Η εταιρία δίνει ιδιαίτερη σημασία στην καθαριότητα και φροντίζει ώστε ό,τι χρησιμοποιείται για την κατασκευῆ των καλλυντικών, να απολυμαίνεται πρώτα.

— Εξαιρετική αἰθουσα είναι αερωμένη στην παρασκευῆ της πούδρας. Ένα ειδικό μηχανήμα, που όμοιό του δεν υπάρχει στην Ελλάδα, και που ή «Zinnia» τὸ έχει εισαγάγει από τη Γαλλία, εξαεραλίζει τὴν παρα-

σκευῆ μίας πραγματικά αεροποιημένης πούδρας. Η πούδρα, πριν φτάση στην τελειωτική της μορφή, περνάει πρώτα, σύμφωνα με ένα απορροφητικό σύστημα, από τρεις χονδρούς πάνινους σωλήνες, απαλλάσσεται από κάθε ξένη ούσια και μεταβάλλεται σε άχνη.

Η «Zinnia» έχει και άρωματοποιείο. Τὸ... μεταξένιο νήμα που μ'ας ώδηγησε εως τὸ εργοστάσιο, μ'ας ανάγκασε να επισκεφθούμε όλα τὰ τμήματα. Λοιπόν στὸ εργοστάσιο αυτό κατασκευάζονται και θαυμάσια άρώματα (και μία αποκλειστικότης: τὸ άρωμα «Zinnia»), καλώνιες και λουσιόν. Επίσης ή «Zinnia» παράγει γάλα προσώπου, τάλκ, δερνίκια δνύων, μπριγιαντίν και φιατέρ για τὰ μαλλιά και τὴν καινούργια κρέμα έναντιον της κυτταρίτιδος, ὅ,τι δηλαδή χρειάζεται μια γυναίκα για να τονισχ και να διατηρησ την ομορφιά της, και όλα εξαιρετικής ποιότητος. Αφού ή «Zinnia» εξαγει τὰ προϊόντα της στὸ εξωτερικό και συναγωνίζεται τὰ καλύτερα ευρωπαϊκά καλλυντικά.

Μέσα στὸ ίδιο τὸ εργοστάσιο, που βρίσκεται στην οδὸ Μεσογείων, απέναντι στη σχολή Χωροφυλακής, κατασκευάζονται από πλαστική ύλη (βακελίτη και νάυλον) τὰ διάφορα κουτιά, κουτάκια, θήκες, κασσετινές καλλυντικών και μανικιού κ.λ.π. που χρειάζονται για τὴν συσκευασία των καλλυντικών και των αρωμάτων. Επίσης κατασκευάζονται κτένια και δουρτές από νάυλον καθώς και σκελετοί για καθρέφτες της τουαλέτας. Όλα αυτά είναι πραγματικά κομφοτεχνήματα. Ειδικὸς καλλιτέχνης φτιάχνει τὰ προπλάσματα από τὰ όποια κατασκευάζονται κατόπιν στὸ μηχανουργείο του εργοστασίου τὰ καλούπια. Μεγάλες πρέσες ύστερα δαγάζουν κατά χιλιάδες τὰ στρουγγυλά, τετοάγωνα, επιμήκη κ.λ.π. κουτιά για τὴν κρέμα, τὸ ρουζ, τὸ κραγιόν, τὴν πούδρα.

Η εταιρία «Zinnia» φροντίζει και για τις εργάτριες της. Ειδικὸς καλλιτέχνης φτιάχνει τὰ προπλάσματα από τὰ όποια κατασκευάζονται κατόπιν στὸ μηχανουργείο του εργοστασίου τὰ καλούπια. Μεγάλες πρέσες ύστερα δαγάζουν κατά χιλιάδες τὰ στρουγγυλά, τετοάγωνα, επιμήκη κ.λ.π. κουτιά για τὴν κρέμα, τὸ ρουζ, τὸ κραγιόν, τὴν πούδρα.

— Εταιρία «Zinnia» φροντίζει και για τις εργάτριες της. Ειδικὸς καλλιτέχνης φτιάχνει τὰ προπλάσματα από τὰ όποια κατασκευάζονται κατόπιν στὸ μηχανουργείο του εργοστασίου τὰ καλούπια. Μεγάλες πρέσες ύστερα δαγάζουν κατά χιλιάδες τὰ στρουγγυλά, τετοάγωνα, επιμήκη κ.λ.π. κουτιά για τὴν κρέμα, τὸ ρουζ, τὸ κραγιόν, τὴν πούδρα.

— Εταιρία «Zinnia» φροντίζει και για τις εργάτριες της. Ειδικὸς καλλιτέχνης φτιάχνει τὰ προπλάσματα από τὰ όποια κατασκευάζονται κατόπιν στὸ μηχανουργείο του εργοστασίου τὰ καλούπια. Μεγάλες πρέσες ύστερα δαγάζουν κατά χιλιάδες τὰ στρουγγυλά, τετοάγωνα, επιμήκη κ.λ.π. κουτιά για τὴν κρέμα, τὸ ρουζ, τὸ κραγιόν, τὴν πούδρα.

Και μία παρατήρησι, που μου έκανε σοβαρή έντύπωσι. Περιμένα να είναι ή ατμόσφαιρα του εργοστασίου γεμάτη από βαρεία άρώματα που σφαλώς θα ήταν ενοχλητικά για τους εργαζόμενους. Έν τούτοις, ήταν ελαφρά, δροσερή, που έκανε πρόσχαρη τὴν εργασία. Αυτό, μου εξήγησαν, οφείλεται στὸ τελειότατο σύστημα εξαερισμοῦ που διαθέτει τὸ εργοστάσιο.

Φεύγοντας, γοητευμένος από τὰ θαυμάσια και γεμάτα ένδιαφέρον πράγματα που είδα, έκανα μία εύθυμη σκέψι: Πόσο υπερήφανοι θα είναι οι μεταδοσκάληκες που χάρις στις έρευνες της «Zinnia» προσφέρουν μία ακόμη υπέροχη εξυπηρέτησι στη γυναίκα...

Α. Κ.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

29^{ον}

— Δεν θα το ξε-
χάσω ποτέ, είπε,
πώς με πετάξατε
στο δρόμο γιατί
φέρθηκα τρέμια...

Την πρώτη βδομάδα με
μερικές — ελάχιστες — οι
κονομίες που είχε, τα βό-
λευσε κάπως. Ύστερα τη διώ-
ξαν από το δωμάτιο που κρα-
τούσε γιατί δεν είχε να πλη-
ρώσει τον ύπνο της. Ένα βρά-
δυ κοιμήθηκε σ' ένα πάγκο στο
Ζάππειο. Πεινούσε και κρύωνε.
Κάποιος την ξύπνησε και της
έδωσε ένα πιάτο φαί. Τον άκο-
λούθησε και πλάγιασε μαζί
του σε μία φτωχική κάμαρα
πίσω απ' τον Μέτς. Λίγες μέ-
ρες αργότερα την έδιωξε κι'
αυτός.

— Μου κοστίζεις ακριβά,
της είπε.

— Ένα πιάτο φαί είναι ά-
κριβά; Έκανε με απορία.

— Ναί. Έκτός αν θέλεις να
κοιμάσαι μόνο στο κρεβάτι
μου. Κόπταξε να δώσει καμιά
δουλειά να οικονομίας τα έξο-
δά σου. Σε μένα θα βρίσκεις
ύπνο δωρεά.

Ύστερα απ' αυτόν ήρθαν
άλλοι άντρες. Ο ένας μετά
τον άλλο. Το ίδιο δαρβάριο
στά φορσιμάτα και φτωχοί. Τα
χνώτα τους βρωμούσαν κρασί
και καπνό. Δεν είχαν ένα γλυ-
κό λόγο στο στόμα. Τη μετα-
χειρίζονταν σά κτηνος. Γου-
νόταν πια χωρίς ντροπή. Κα-
τρακυλούσε σ' ένα κατήφορο
που δεν είχε τέμα. Δεν ήταν
σε θέση να λογαριάσει πού θα
την έβγαζε αυτός ο δρόμος.
Ούτε ήθελε να το σκεφτεί...

Τότε γνωρίστηκε με τον Άν-
τρέα Σαρτάκο. Ήταν μεθυσμέ-
νος όταν την άνταμωσε. Μα δεν
την έδιωξε την άλλη μέρα.

— Είμαι παντρεμένος, της
είπε.

— Δεν με νοιάζει! του ά-
ποκρίθηκε αυτή. Κράτησε με
κοντά σου και δε με νοιάζει...

Τούτος ο άντρας που ήταν
μπερδεμένος σε λογής λογής
βρωμίες έδειξε μια άσυνήθιστη
καλωσύνη γι' αυτή την άπρο-
στάτευτη κοπέλα. Της έβγαλε
τά κουρέλια που φορούσε και
την έντυσε με φτηνά μα καθα-
ρά φορέματα.

— Τόξερα πως θα γινόντου
όμορφη! της είπε όταν την εί-
δε ντυμένη.

Εκείνη χαμογέλασε και κα-
τέβασε τα μάτια.

— Σ' ευχαριστώ πού μου
τ'ό λές...

Τη σύστησε κατόπι στο
μπάρ «Γκλόρια». Το άφεντικό,
ένας άσκημομούρης ήλιος,
την καλοδέχτηκε. Έγινε σε-
βιτάρα. Ο Σαρτάκος της νοί-
κισσε μια κάμαρα και πλήρω-
σε το πρώτο νοίκι αυτός. Α-
πό εδώ κι' έμπρός μοίραζε τις
νύχτες του ανάμεσα στη γυναι-
κα του, στην Έλλη και στα
χαρτοπαίγνια. Κάποτε την
έβλεπε, μα τις πιο πολλές φο-

ρές της μιλούσε τρυφερά και
τη χαιδεύε.

— Το ξέρεις, της είπε μία
μέρα, πως είμαι τσιμπημένος
μαζί σου; Αν είχα λεφτά θα
σ' έπαιρνα από το μπάρ. Δε
μ' άρρσει η γυναίκα που αγα-
πώ να κάνει τον υπηρέτη σ' αυ-
τούς τους βρωμιάρηδες που μα-
ζεύονται εδώ μέσα...

— Όχι. Δε με πειράζει
πού δουλεύω! Έκανε αυτή.

— Ένα βράδυ της είπε:
— Βρήκα ένα τρόπο πού θα
κερδίσουμε πολλά λεφτά... Θα
πουλάω ναρκωτικά...

— Και τ' άφεντικό; προσ-
πάθησε να βρή μια δικαιολο-
γία για ν' άρνηθ. Και τ' άφεν-
τικό; Τί θα πη τ' άφεντικό ό-
ταν το μάθω;

— Για τ' άφεντικό μη στε-
νωχωρίσαι! Είναι μέσα στη
δουλειά. Έχει τους πόντους
του...

Τίποτα δε μπορούσε να του
άρνηθ. Τον αγαπούσε και τον
φοβότανε. Ήταν ένα σκυλάκι
που κατέβαζε τ' αυτιά και κου-
λούριζε την ούρά του τρομα-
γμένο όταν μιλούσε αυτός. Αν
την έδιωχναν απ' το μπάρ θα
ξανάπαιρνε τους δρόμους. Ό-
χι δεν ήθελε πια να φοράει κου-
ρέλια και να πλαγιαίει μ' ό-
ποιον όποιο για ένα πιάτο
φαί...

— Αφού το λές εσύ, Άν-
τρέα, δέχομαι το έλεος...

Η δουλειά κράτησε κάμπ-
τους μήνες. Η πελατεία του
μαγαζιού αυξήθηκε και κάθε
βράδυ ο Σαρτάκος έπαιρνε
λογαριασμό. Μα ξαφνικά ήρθε
η γρουσουζιά. Μια νύχτα έχ-
σε στα ζάρια όλη τη σερμα-
γιά. Οι χοντρέμποροι του κό-
ψανε το κρέντιτο και το έμπό-
ριο σταμάτησε. Δεν είχε λεφτά
ν' αγοράσει έμπόρεμα...

Ένα δημέραμα πήγε κι' άν-
τάμωσε την Έλλη στην κάμα-
ρή της. Ήταν κατσούφης και
είχε το μάτι θολό.

— Φέρε το κομπόδεμα! της
είπε άγρια.

Είχε κάμποσες οικονομίες
απ' το μισθό της και τα πουρ-
μπουάρ. Ήταν λεφτά όμως πού
τά κρατούσε για ώρα ανάγκης.

— Τί τα ήθελε; τον ρώτη-
σε. Αν είναι πάλι να τ' ά-
κουμπήσης στα ζάρια δε στα
δίνω!

Ήταν η πρώτη φορά πού
του έφερνε αντίρρηση. Άγρίε-
ψε περισσότερο και σήκωσε το
χέρι κι' τη χτύπησε. Εκείνη
πήγε ν' άντισταθ' μα δεν πρό-
φτασε. Μούνταρε άπάνω της
και την τσάκισε. Στάρωσε απ'
τον πόνο μα έκείνος δεν έβλεπε
να σταματήσει να τη χτυπάει.

Ύστερα την άφησε λιγοθυμι-
σμένη και ξάπλωσε στο κρε-
βάτι με τα ρούχα και κοιμήθη-
κε. Το μεσημέρι πού ξύπνησε
ή Έλλη τον πήγε μαζί με τον
καφέ στο κρεβάτι και το κομ-
πόδεμα. Ήταν ένα στρογγυλό
ποσό. Μέτρησε τα λεφτά και
τ' άρριξε στην τσέπη του. Κα-

τόπι έφυγε. Την άλλη μέρα ή-
ταν πάλι άπένταρος. Δεν τέλ-
μησε να του παραπονέθ. Τον
αγαπούσε και τον φοβότανε...

Λίγες μέρες αργότερα έφυ-
γε και δεν ξαναφάνηκε πιά. Οι
εφημερίδες γράφανε για το
έγκλημα νιού Χαλανδρίου, άλ-
λά δεν πήγε ο νους της σε τί-
ποτα κακό. Ούτε μπορούσε να
φανταστή ότι ο Άντρέας. Τό-
τε τη φώναζαν στην Ασφα-
λεία. Πρώτα πήγε η γυναίκα
του κι' ύστερα αυτή. Ξέρανε
πως είχε πάρει δώσε μαζί της.
Την άνακρινανε.

— Γιατί τον ζητάτε; ρώτη-
σε. Έκανε τίποτα κακό;

— Μη παριστάνης τη χαρή!
άγριψε ο Κρίτας. Πές μας
πού κρυβείται... Άρπαξε ένα
μωρό και σκότωσε μια γυ-
νοίκα...

— Δεν είναι δυνατό! Δεν
τό πιστεύω!...

Δεν μπόρεσαν να μάθουν τί-
ποτα απ' αυτόν. Την άφήσανε
να γυρίσει στο μπάρ.

— Αν ξέρης πού κρύβεται
και δεν το λές, να ξέρης πως
θα βρεθής μπερδεμένη σε ά-
σκημη δουλειά!...

— Δεν ξέρω τίποτα! Ούτε
πιστεύω τίποτα απ' όσα μου
λέτε!...

Όταν εκείνο το βράδυ λοι-
πόν πήγε να την άνταμώσει ο
Μαρλάτος ήταν στίς κακές της
και τον υποδέχτηκε άσκημα.
Είχανε γνωρίσει στη δική της
Μαρία κι' είχε σχολιάσει στην
εφημερίδα του την ελίκρινή κι'
αυθόρμητη προσέλευσι της
στο δικαστήριο για να υπερα-
σπίση μια άδωα. «Τέτοιες κο-
πέλλες, είχε γράψει, όσο χα-
μηλά και άν φαίνεται πως στέ-
κουν, θαμπώνουν με την όμορ-
φία της ψυχής τους. Πόσες δε
θα ζήλευαν το θάρρος και την
ευγένεια αυτού του κοριτσιού;»

Όταν τη δίωξαν απ' το «Γα-
λάζιο Παταγάλο» πήγε και
τον βρήκε στο γραφείο του.

— Σας ευχαριστώ για τα
δώρα λόγια πού γράφατε για
μένα! του είπε. Όμως όλα αυ-
τά με κάνουν να βρίσκωμαι τώ-
ρα χωρίς δουλειά...

Από τότε τον συνάντησε
κάμποσες φορές και έδεινε κα-
ποιο σεβασμό άπέναντί του.

Από τον καιρό όμως πού έμ-
πλεξε με το Σαρτάκο τον έβλε-
πε με άσκημο μάτι... Αυτό το
βράδυ στο μπάρ «Γκλόρια» ή-
ταν λιγοστοί οι πελάτες. Δυο
τρεις μεθυσμένοι κρεμασμένοι
στον πάγκο πού έπιναν και
άλλαζαν κάθε τόσο και μια
κουβέντα με τον αλλοιθωρο κα-
ταστηματοάρχη.

— Καλώς τον κ. Μαρλάτο!,
του φώναζε καθώς τον είδε να
μπαιν' στο μαγαζί του.

Ο δημοσιογράφος τον χαι-
ρέτησε με μια κίνηση του κε-
φαλιού. Πήγε σ' ένα ακρινό
τραπέζι και παράγγειλε ένα
ποτήρι. Η Έλλη τον σερίβι-
ρησε.

— Κάθισε να κουβεντιάσου-
με, της είπε.

— Έχω δουλειά! του άπο-
κρίθηκε κι' έφυγε.

Σε λίγο την ξαναφώναξε.
— Φέρε μια μπύρα ακόμα,
της είπε. Παράγγειλε κι' ένα
ποτήρι για σένα κι' έλα να
κουβεντιάσουμε.

Του έριξε μια λοξή ματιά.
— Αν σ' έστειλε η Ασφα-
λεία για να με ψαρέψης, άδικα
κόπιασες εδώ!

— Δεν μ' έστειλε κανείς,
τόπι έφυγε. Την άλλη μέρα ή-
ταν πάλι άπένταρος. Δεν τέλ-
μησε να του παραπονέθ. Τον
αγαπούσε και τον φοβότανε...

«Έλλη, της είπε. Έχω νέα γι-
ν' άντρά...

Ανασήκωσε τους ώμους.
— Κόλλο για να με ψα-
ρής. Δεν ξέρω τίποτα! Πάει
απόφασι.

Έκανε πάλι να φύγει μα ο
κείνος άπλωσε το χέρι του και
την έβαλε να καθήσει δίπλα
του.

— Είσαι πολύ ζόρικια τώ-
ρα τελευταία, της είπε. Μα έ-
δώ πρόκειται για κάτι πού
διαφέρει κι' έμένα και σένα.
Η γυναίκα πού χτυπήσανε στο
Χαλάντρι και της πήσαν τα
παιδιά ήταν κάποτε φίλη σου.

— Είσ'! δεν είναι;

Γέλασε.

— Η Μαρία Ζορμπά; Όχι
κι' δά! Θέλησα μονάχα να
νω την ξεψυχ και την έπαι-
ξε. Με πετάξανε στο δρόμο...

— Ήταν αλήθεια τα όσα
είπες τότε;

— Ναί. Μα τούτη η αλήθεια
μου κόστισε ακριβά. Κι' ό-
χι δεν ήταν ο Σαρτάκος κι' ό-
χι δεν ξέρω πού θα κά καταπύ-
ρη σήμερα. Λοιπόν, έμένα έ-
κείνον πού τον σκότωσε. Γιατί
είναι σίγουρη πως κάτι ξέρεις.

Με ποιόν ήταν να κάνει τη δου-
λειά στο Χαλάντρι; Αν μου
της πού ήταν αυτό το πρό-
σωπο είναι σά να μου δείχνεις
το δολοφόνο...

Έκρυψε το πρόσωπο άνάμε-
σα στίς παλάμες της και άνα-
λύθηκε σε λυγμούς.

Ο δημοσιογράφος ήρθε πιο
κοντά της.

— Αν τον αγαπούσες πρα-
γματικά, Έλλη, της είπε με
γλυκό τρόπο, πρέπει να θυμη-
θής με ποιους έκανε συντροφιά
τώρα τελευταία. Δε γίνεται να
μη θυμάσαι. Έξ' άλλου μπορεί
να σου είχε μιλήσει για τη
δουλειά πού σχεδίαζε... Είδες
κανένα καινούργιο πρόσωπο
τις τελευταίες μέρες πού περά-
σαν να του κάνει παρέα;

Ανασήκωσε θαμνισμένη τα
κλαμένα της μάτια και τον κύτ-
ταξε. Ο Μαρλάτος κάτι περι-
μενε. Ήταν έτοιμη ν' άνοιξη
το στόμα και να πη. Μα δε
μιλήσε. Τον κύτταξε μονάχα
και άρχισε ένα βουβό κλάμα.

— Δεν θυμήθηκες, λοιπόν;
τη ρώτησε.

— Όχι, δε θυμήθηκα, άπο-
κρίθηκε και δεν τόλμησε ν' άν-
ταμώσει το βλέμμα του. Δε θυ-
μάμαι...

Ο Μαρλάτος σηκώθηκε. «Α-
φες ένα χαρτονόμισμα στο
τραπέζι. Ετοιμάστηκε να φύγει.
Τον έκοψε με μια νεύση
κινήσι.

— Μου τ'ά είπανε και σ'ά
Ασφάλεια αυτά! Σταμάτα
κουβέντα. Πές μου μονάχα
έγινε ο Άντρέας...

— Τον βρήκαν πεθαμέ-
νο, είπε ο Μαρλάτος μελαγχό-
λινα.

— Εγώ στη θέση σου θα
προσπαθούσα να θυμηθώ. Η
ψυχή του δε θα βρή ανάπαυ-
ση αν δεν πιστώσει εκείνος πού τό-
σο άνανtra τον σκότωσε...

Την καληνύχτισε πάλι και
βγήκε σκεπτικός από το μπάρ.
Προχώρησε κάμποσο και σάν
έφτασε στην άπέναντι γωνία
σταμάτησε. Κούφτηκε στην
κόχη μιας εξώπορτας ενός με-
γάλου σπιτιού και περίμενε.

Από εδώ πού στεκόταν μπο-
ρούσε να βλέπει την πόρτα του
μπάρ. Εκείνος όμως τον προ-
σέταψε το σκοτάδι και δεν
θαινότανε.

— Αν είναι αυτό πού λο-
γαριάζω, είπε μιλώντας στον

του βρίσκεται στο νεκροτομείο
και το αναγνώρισε η γυναίκα
του. Έχει τρεις σφαίρες στο
στήθος. Κάποιος τόν πυροβό-
λησε και ύστερα τον πέταξε
στη θάλασσα. Αυτό έγινε εδώ
και δέκα μέρες. Την ίδια νύχτα
δηλαδή πού έγινε η δουλειά
στο Χαλάντρι. Κάποιος ήταν
μαζί του. Αυτός ο κάποιος γι'α
λόγους πού δεν ξέρω ακόμα,
τον σκότωσε...

Τα λόγια του έφταναν σάν
από κάπου μακριά σ'α' αυτή
της. Μα πως ήταν δυνατό; Ό-
χι δε μπορούσε να το πιστέψει.
Και όμως εκείνος πού της μι-
λούσε είχε το πρόσωπο σοβαρό
και το βλέμμα του έδειχνε εί-
λικρίνεια.

Τα μάτια της ξαναγέμισαν
τρόμο.

— Θεέ μου! Έκανε. Μου λές
λοιπόν την αλήθεια;

Κούνησε το κεφάλι του.

— Γιατί να σου πω ψέμα-
τα; Ήρθα να σε ρωτήσω αν
μπορής να μάς βοηθήσης. Η
άστυνομία δεν έχει πια τίποτα
μ' ένα νεκρό. Ζητάει όμως έ-
κείνον πού τον σκότωσε. Γιατί
είναι σίγουρη πως κάτι ξέρεις.

Με ποιόν ήταν να κάνει τη δου-
λειά στο Χαλάντρι; Αν μου
της πού ήταν αυτό το πρό-
σωπο είναι σά να μου δείχνεις
το δολοφόνο...

Έκρυψε το πρόσωπο άνάμε-
σα στίς παλάμες της και άνα-
λύθηκε σε λυγμούς.

Ο δημοσιογράφος ήρθε πιο
κοντά της.

— Αν τον αγαπούσες πρα-
γματικά, Έλλη, της είπε με
γλυκό τρόπο, πρέπει να θυμη-
θής με ποιους έκανε συντροφιά
τώρα τελευταία. Δε γίνεται να
μη θυμάσαι. Έξ' άλλου μπορεί
να σου είχε μιλήσει για τη
δουλειά πού σχεδίαζε... Είδες
κανένα καινούργιο πρόσωπο
τις τελευταίες μέρες πού περά-
σαν να του κάνει παρέα;

Ανασήκωσε θαμνισμένη τα
κλαμένα της μάτια και τον κύτ-
ταξε. Ο Μαρλάτος κάτι περι-
μενε. Ήταν έτοιμη ν' άνοιξη
το στόμα και να πη. Μα δε
μιλήσε. Τον κύτταξε μονάχα
και άρχισε ένα βουβό κλάμα.

— Δεν θυμήθηκες, λοιπόν;
τη ρώτησε.

— Όχι, δε θυμήθηκα, άπο-
κρίθηκε και δεν τόλμησε ν' άν-
ταμώσει το βλέμμα του. Δε θυ-
μάμαι...

Ο Μαρλάτος σηκώθηκε. «Α-
φες ένα χαρτονόμισμα στο
τραπέζι. Ετοιμάστηκε να φύγει.
Τον έκοψε με μια νεύση
κινήσι.

— Μου τ'ά είπανε και σ'ά
Ασφάλεια αυτά! Σταμάτα
κουβέντα. Πές μου μονάχα
έγινε ο Άντρέας...

— Τον βρήκαν πεθαμέ-
νο, είπε ο Μαρλάτος μελαγχό-
λινα.

— Εγώ στη θέση σου θα
προσπαθούσα να θυμηθώ. Η
ψυχή του δε θα βρή ανάπαυ-
ση αν δεν πιστώσει εκείνος πού τό-
σο άνανtra τον σκότωσε...

Την καληνύχτισε πάλι και
βγήκε σκεπτικός από το μπάρ.
Προχώρησε κάμποσο και σάν
έφτασε στην άπέναντι γωνία
σταμάτησε. Κούφτηκε στην
κόχη μιας εξώπορτας ενός με-
γάλου σπιτιού και περίμενε.

Από εδώ πού στεκόταν μπο-
ρούσε να βλέπει την πόρτα του
μπάρ. Εκείνος όμως τον προ-
σέταψε το σκοτάδι και δεν
θαινότανε.

— Αν είναι αυτό πού λο-
γαριάζω, είπε μιλώντας στον

εαυτό του, η Έλλη πρέπει να
φύγει άμέσως από το μαγαζί.
Έκτός αν είναι ελίκρινος και
λέει την αλήθεια...

Και σχεδόν άμέσως ένα χα-
μόγελο θριαμβού σχεδιάστηκε
στα χείλη του.

— Δεν έπεσα έξω!, είπε.
Την ίδια στιγμή η Έλλη
Κερπίδου φάνηκε στην πόρτα
του μπάρ. Έριξε μερικές μα-
τιές στο δρόμο και σά θεβαιώ-
θηκε πως τίποτα το ύπποτο
δεν συνέβαινε, κατέβηκε τη
σκάλα και προχώρησε βαθί.
Ζώντας στο πεζοδρόμιο πρὸς
τη λεωφόρο.

— Θα πάρω το τράμ! σκέ-
φτηκε ο Μαρλάτος. Ότι και
αν άνω όμως δε θα την άφή-
σω άπόψε να φύγει από τα μά-
τια μου...

Και την πήρε το κατόπι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

Ο Τζόνν στεκόταν μπροστά
στον καθρέφτη κι' έδενε τη
γραβάτα του. Η Κάθριν έμενε
εσπλωμένη ακόμα στο καπιτα-
νέ ντιβάνι και κάπνιζε. Ήταν
σχεδόν γυμνή. Φορούσε μονάχα
το από τριανταφυλί νάυλον
κομπινιζόν της και το κορμί
της κάτω από το θαμπό φως
της διεγείρας έμαίσε πολύ μ'
ένα άγαλμα από αλδαστρο.

Κάπνιζε και τόν παρακολου-
θούσε με την άκρη των ματιών
της πού ήταν στεφανωμένα ά-
πό γαλαζιούς γούρους. Τώρα
αισθανόταν μέσα της μια δυ-
νατή συχαμάρια γι' αυτόν τον
άνθρωπο με το παιδιαστικό
πρόσωπο. Από καιρό τώρα τον
είχε βαρεθ' μα ήταν υποχρεω-
μένη να υποκρίνεται άφου τον
είχε ανάγκη. Τώρα όμως πιά
δεν της ήταν άπαραίτητος. Ο-
λα είχαν τελειώσει και η κλη-
ρονομία του Παναγιώτη Σέρε-
ρη, του πατέρα της, θα βρισκό-
ταν σε λίγες μέρες όλάκρη
στα χέρια της. Ο νους της
τσίτη τη στιγμή πήγαινε στον
άλλο. Στο καινούργιο άμέρο
της. Στον Μίμη Λουκόπουλο.
Αυτός φυσικά ταίριαζε για άν-
τρας της. Ήταν ένας δημοφες
νέος με γνωστό όνομα, ένα ά-
πο τ'α καλύτερα σπιτία της
Αθήνας, με μεγάλη περιουσία.
Χθες πού ήταν μαζί του της
το άξίωσε επίμονα.

— Θέλω να παντρευτούμε,
Κάθριν, της είπε. Δεν μου άρέ-
σει να σε μοιράζωμαι με άλ-
λον. Δεν είναι δυνατό να συνε-
χίζουμε έτσι.

— Θα παντρευτούμε, χρυσέ
μου! τον καθούσχασε εκείνη.
Πρέπει όμως να κάνης ύπομο-
νή. Ο Τζόνν είναι ζηλιάρης.
Είναι κάπως δύσκολο να τον
ξεφορτώσω...

— Διώχτον! Τί μπορείς να
περιμένεις από ένα τύπον σάν
κι' αυτόν; Δεν νομίζω πως θα
σου φέρη τιμή τ' όνομά του!

Αυτό το ήξερε πολύ πιο κα-
λά από κάθε άλλον η Κάθριν.
Δεν ήταν ανάγκη να της το
πού για να το καταλάβη. Μα
έπρεπε να βρεθ' ο τρόπος. Έ-
νας τρόπος γλυκός. Χωρίς
σκηές και χωρίς έπεισόδια.
Και πριν απ' όλα χωρίς κιν-
δύνους. Ήξερε όλα τα μυστι-
κά της και ήταν δεμένη μαζί
του. Έπρεπε ο χωρισμός να
μ' έχη συνέπειες.

— Τί σκέφτεσαι; τη ρώτησε
ο Τζόνν.

— Ό! Τίποτα! Έκανε αυτή
και τινάζε τη στάχτη του τσι-
γανιού.

γάρου της στο κρουσάλλινο
σταχυοδοχείο πού βρισκόταν
πλάι της.

— Αν μελαγχόλησες για το
έθρο του Μαρλάτου, είσαι
κουτή. Είναι μια σειρά από ή-
λιθιότητες πού δεν πρέπει να
σε στενοχωρούν. Η άστυνομία
έχει πελαγώσει και δεν μπορεί
να βρή άκρη. Ζητάνε τον Σαρ-
τάκο και περιμένουν να του πά-
ρουν κατάθεση. Χμ! Δεν πι-
στεύω πως μπορούν να του κά-
νουν να μιλήσει! Ήθελα να
βλεπα τα μούτρα πού θα κάνουν
αν καμιά μέρα βρουν το πτώ-
μα του. Οι νεκροί, φυσικά, δεν
μπορούν να όμολογήσουν...

— Ναί! Βέβαια, συμφώνησε
χωρίς όρεξη η Κάθριν. Άπο
ένα πτώμα δεν μπορούν να πά-
ρουν κατάθεση...

— Έμεινε πάλι άμίλητη. Η
κάμαρη γέμισε σιωπή. Άνάμε-
σα σε τούτους τους δυο άμαρ-
τωλούς έραστους δημάτιζε ο φό-
βος. Άκουγαν και οι δυο τις
βαρείες πατημασιές μα δεν ή-
θελαν να το παραδεχτούν.
Προσπαθούσαν να ξεχάσουν.

Από χωρίς το άπόγευμα
πού συναντήθηκαν — ήταν το
δεύτερο ραντεβού τους μετά το
θάνατο του πατέρα της — μια
έρωτησι έκαιγε τα χείλη της
Κάθριν. Δεν τόλμησε όμως να
την ξεστομίσει. Ο λόγος σκαρ-
φάλωνε στα δόντια της και δεν
έβγαίνε από το στόμα. Κάθε
τόσο δοκίμαζε ν' άρchiση και
κάθε τόσο μετάνοιωνε. Τούτη
όμως η στιγμή λογαριάσε πως
ήταν η ευκαιρία.

— Ήθελα να σε ρωτήσω
κάτι, Τζόνν, είπε.

Εκείνος γύρισε και την κύτ-
ταξε. Ο τόνος της φωνής του
φάνηκε περιέργος. Δεν του ά-
ρεσε.

— Ήθελα να σε ρωτήσω για
κείνες τις λίρες, Τζόνν. Στίς
είχα δώσει να τον πληρώσης,
έκείνο το βράδυ. Τον πληρω-
σες;

— Μα ναί! Φυσικά τον πλή-
ρωσα! Δεν στο είπα και πριν;
Διέκρινε μια ταραχή μέσα
στο βλέμμα του. Έδειξε πως
δεν είδε.

— Και όταν... Όταν πυρο-
βόλησαν και τον έρριξαν στη
θάλασσα δεν πήρες πίσω τα
χρήματα;

— Έκανε μια άσκημη γκοιμά-
τσα σά να τον δάγκασε φίδι.
— Γιατί με ρωτάς;

Εκείνη χαμογέλασε γλυκά.
— Γιατί γίνεσαι νευρικός,
Τζόνν; Σε πειράζει πού ρω-
τάω;

— Όχι. Θέλω να μάθω γι-
ατί ρωτάς! Έκανε πειραγμένος.
Δεν μούχες έμπιστοσύνη; Βέ-
βαια θα έπρεπε ύστερα... Ύστε-
ρα από τους πυροβολισμούς
να ψάξω τις τσέπες του και να
πάρω τα λεφτά. Μα δεν το σκέ-
φτηκα. Έπρεπε να ήσουν εσύ
στη θέση μου. Δεν ξέρω αν θα
είχες κουράγιο να τον ψάξεις
αν βρισκόσουν εσύ στη θέση
μου!...

Η Κάθριν εξακολούθησε να
χαμογέλα.

— Τί; Δεν με πιστεύεις;
— Δεν βέλω να πω πως δεν
είσαι τίποτα συνεταίρος, Τζόν-
ν! του είπε. Άλλά δεν φέρ-
θηκες έξυπνα.

Εκείνος πήγε κοντά της. Κά-
θισε πλάι της στο ντιβάνι και
την άγκάλιασε.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Κάθε μια μπορεί να εί-
ναι ωραία και μοιραία



Ρυτίδες βαθείες στο μέτωπο.
Ρυτίδες μικρές στα μάγουλα ό-
ταν γελάτε. Δέρμα χαλαρόμένο,
επιδερμίδα άτωνα, χωρίς χρώμα...

Η κ. ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ απαντά στις αναγνώστρες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που αφορά την...

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ανίδα ΚΑΛΦΟΓΛΟΥ ΟΛΓΑΝ, Θεσσαλονίκη. — Κάμετε αγαπητή μου τον κόπον να ξαναγράψετε όσα με ρωτάτε, στον γυναικόλογον του περιοδικού «Ομορφιά». Είμαι ειδικός για να σας δώσω τις πληροφορίες που ζητάτε.

ΛΕΑΝ. — Να περάσετε να συνεννοηθείτε με τη γραμματέα του Θεραπευτηρίου σχετικά με την ζώνη της μέσης.

ΡΑΛΛΟΥ. — Να στείλετε διευδύνσεις σας για να σας απαντήσω ιδιαίτερα, υπενθυμίζοντας και το ως άνω ψευδώνυμόν σας, ή να περάσετε να εξετασθήτε 6-7 μ.μ.

ΙΤΣΑ ΣΤΡ. — Να στείλετε άκριδη διευδύνσεις σας, υπενθυμίζοντας και το ως άνω ψευδώνυμόν σας, ή να περάσετε να εξετασθήτε 6-7 μ.μ.

ΚΑΙΤΗ Π. Μ. — 'Εφ' όσον είδατε άπορος, να περάσετε πρώτα να σας δειχθούν φιλικώς. Να υπενθυμίσετε στην Γραμματέα την παρούσα απάντησή μου.

ΑΒΗΣΣΥΝΕΖΑ. — Δυστυχώς δεν υπάρχει κανένα μέσο αποτελεσματικό για την εξάλειψη της μαυρής χρωστικής στα έσω και άνω μέρη των μηρών. 'Επαλείψετε πούδρα Φισσάν άποφύγοντας κάθε έρεθισμό.

Μ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. — Και προς σας ή απάντησή μου δεν θα είναι ικανοποιητική. Δεν υπάρχει άσφαλης μέσο για την εξάλειψη κάθε είδους λεκέδων. Και μάλιστα από μακριά δι' αλληλογραφίας. Πρέπει σ' έναν έρχομο σας στην Αθήνα, να περάσετε να σας εξετάσω 7-8 μ.μ. 'Ισως τότε κατι να γίνει.

ΜΑΡΙΝΕΤΑ ΑΜΠΕΛΟΝΙΤΙΣ-ΣΑ. — Για τις φακίδες του προσώπου, βλέπετε προηγούμενα τεύχη. 'Όταν εξετασθήτε θα σας απαντήσω υπεύθυνα τί ακριβώς μπορεί να γίνει για την περίπτωση σας, εάν είναι δυνατόν κατι να γίνει.

ΕΦΗΝ Κ. — 'Ο νιτρικός έργυρος μαυρίζει μόνον σ' όσον τον φρυδιών, αλλά δεν θα φαίνεται φυσικά έφ' όσον φροντίζετε να κάμετε την έπαλειψη άκριδώς στο πλάτος και μήκος των φρυδιών. Βγαίνει εάν πρώτα άφαιψετε με διάλυσι Ιωδίου και κατόπιν σκουπίσετε επανειλημμένα με οινόπνευμα, προσέχοντας για τα μάτια. 'Αλλά δεν θα χρειασθήτε να προβήτε σ' όλα αυτά εάν κάμετε προσεκτικά τις έπαλειψεις. 'Η πομπά που ανέγραψα για την τόνωση των βλεφαρίδων, δεν θάβλαπτι εάν μπη λίγο στα μάτια. Τα άλλα όλα για τα όποια με ρωτάτε, μπορούν να γίνουν όπως θέλετε. Σας συνιστώ την κρέμα «Κολντίνα» από την όποια σε λίγες μέρες θα βρήτε μεγάλη άμείλιτα.

ΝΗΣΙΩΤΙΣΣΑ. — Πρώτα-πρώτα πρέπει να άπαλλαγίτε από τις άποροφθήσεις των άμυγδαλών. 'Επίσης να έπιμείνετε στα ποδολούτρα, ζεστά όσο τα δέχσασθε, με άρκετο αλάτι, πριν τον ύπνο. Να κοιμάσθε δέ με τα πόδια άρκετά ψηλά. 'Εωστερικά ο Ιάτρος του Θεραπευτηρίου σας συνιστά «'Εντρέ ντε Μαρόν ντ'» Έστ' σύμφωνο με όδοντία του Ιατρού σας, ή άλλα φάρμακα διευκολυντικά της κυκλοφορίας.

ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Α. Τ. — Για το κοκκίνισμα της μέσης σας από την άρχη του χειμώνα ως την άνοιξη. 'Εωστερικά: Μου ρωτάτε, πολυβιταμινες και ένεσεις καλσιδοβονίνες σύμφωνα με δοσολογία του Ιατρού σας. Τοπικά: 'Επαλείψετε με χυμόν λεμονίου και τονωτικήν κρέμα «Κολντίνα» του Θεραπευτηρίου. 'Επίσης αλείψετε στις γάμπες σας που μελανιάζουν χυμόν λεμονίου και βλέπετε προηγούμενα για ποδολούτρα και άνάροπο θέσι κατά τον ύπνο.

ΣΚΑΡΛΕΤ. — Για την τόνωση των μαλλιών σας βλέπετε προηγούμενα. Για να σκουραίνουν προσωρινα φυσικά, οι βλεφαρίδες και τα φρυδιά πρέπει να μεταχειρίζεσθε «πάτα» τύπου Ριμελς και βαφήν με μπριγιαντίνη όπως ή «Τίντο».

ΘΕΛΜΑ Τ. — 'Εφ' όσον είδατε 18 ετών, υπάρχουν ακόμη έλλειδες να ψηλώσετε. Να επιδιώξεσθε καθημερινές ασκήσεις αιώρησης από μονόζυγιο, έστια και πρόχειρα τοποθετημένο κάπου στο σπίτι, επί 30 με άναλογες ενδιάμεσες άναπαύσεις. Για το ύψος σας 1.50 οι κυριότερες άναλογίες είναι: Στήθος έως 86 εκ. Μέση γύρω στα 55 εκ. Περιφέρεια γλουτών 86. Βέβαια να φοράτε ψηλά τακούνια.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΝ. — Για να ψηλώσετε βλέπετε άμέσως άνωτέρω. Συνιστώνται επίσης όρμόνες υποφύσεως έφ' όσον την θεραπεία σας θα αναλάβη ειδικός Ιάτρος. Θα έπρεπε όμως όλα αυτά να γίνουν πριν φθάσετε στα 23. Λέγετε ότι σπάνια ψηλώνει κανείς ακόμα και σ' αυτή την ηλικία.

Β. Ε. Π. — Για την τόνωση των μαλλιών σας βλέπετε σχετικά άνωτέρω. Βέβαια το κοψίμο των μαλλιών και οι περμανάντ άδυνατούν να τις ριζες των μαλλιών.

ΔΥΟ ΜΑΘΗΤΡΙΣΣΕΣ, Θεσσαλονίκη. — Για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους σας, έφ' όσον μάλιστα είστε ακόμα 16 ετών, να περιμένετε μερικά χρόνια. Στήν ανάγκη θα υποβληθήτε σε μια έξοχη και τέλεια ανώδυνη αισθητική επέμβαση που εφαρμόζεται ήδη, ή όποια με την μόνιμη προσθήκη μέσα στους μαστούς πλαστικών σπόγγων θα σας άποδώσει θαυμάσιο στήθος.

ΤΟΥΛΑΝ Γ. Φ. Α. Πάτρας. — 'Εάν οι άσπρες τρίχες είναι ή γίνουν τόσο πολλές που θα πρέπει να συκαλυφθούν τότε δεν άπομένει παρά να τις βάψετε με άβλαβείς βαφές όπως ή «Μέντια και «Ινέκτο».

ΑΙ-Ι-Ν ΣΕΡΙΝΤΑΝ και ΑΛΕΞ ΣΜΙΘ. — Για να ψηλώσετε περισσότερο βλέπετε σχετικά άνωτέρω. Οι κυριότερες άναλογίες σας, έφ' όσον είδατε 1.52 και 1 μ. 46, πρέπει να είναι κατά τι περισσότερο και κατά τι λιγότερο απ' ό,τι αναφέρω άνωτέρω για άναλογίες για 1.50. Μετά ενός έτους γυμναστική γενική και ειδική ως άνω για το ύψος να μου ξαναγράψετε.

ΧΑΜΕΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΜΙΑ ΜΙ ΚΡΟΥΛΑ ΟΜΟΡΦΗ, ΑΝΘΙΣΜΕΝΟ ΓΙΑΣΕΜΙ Χ. Κ. Μ. — Θέλετε να άδυνατίσετε. Αυτό είναι τόσο εύκολο όσο και άνατάρθωτο. 'Αρκεί να έχετε ή δύναμη να ακολουθήσετε ό,τι συμβουλεύω

στο περασμένο ύπ' άρ. 99 τεύχος του περιοδικού. 'Αγαπητή μου Χαμένη 'Ομορφία για τα μπριμπικά του προσώπου σας θα μεταχειρισθήτε τη λούσιον «Σουλφιν» του Θεραπευτηρίου, άκλουθούσα συγχρόνως όλες τις άλλες συναποστέλλόμενες οδηγίες. Για το ύψος σας 1.65 πρέπει να ζυγίζετε 59 κιλά. Οι κυριότερες άναλογίες σας για την ηλικία σας τών 18 ετών πρέπει να είναι: Περιφέρεια στήθους στο κανονικό ύψος τών θηλών έως 92 εκ. Περιφέρεια μέσης γύρω στα 60 εκ. Περιφέρεια λεκάνης στο πιο πρόσθεν μέρος τών γλουτών 92 εκ. 'Αγαπητό 'Ανθισμένο Γιάσεμι, έπίσης και σεις θα βρήτε στο περασμένο τεύχος στή στήλη τών απαντήσεων μου ό,τι θα πρέπει να κάμετε για να τονώσουν τα μαλλιά σας.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ, Βόλον, ΑΝΤΖΕΛΑΝ Ε. Τ. 13, ΛΟΥΪΖΑΝ Κ., Α.Α.Α. — Να μου στείλετε ακριβείς διευδύνσεις σας υπενθυμίζοντας και τα άνωτέρω ψευδώνυμα σας για να σας απαντήσω ιδιαίτέρως.

ΑΝΑΓΩΣΤΡΙΑΝ Ν. 'Ιωνίας, Σ. Σ. ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ. ΣΟΥΛΑΝ, Ν. Ι. Χ. Β. — Να περάσετε να εξετασθήτε.

ΚΕΡΚΥΡΙΑΝ ΔΑΣΚΑΛΑΝ. — 'Η ρυτίδα άνάμεσα στα φρύδια σας θα εξαλειφθή μόνον με μια μικρή και τέλεια ανώδυνη αισθητική επέμβαση. Λοιπόν ή συστάσει και έπωφεληθήτε της ευκαιρίας ενός ταξιδιού σας στην Αθήνα 10 έως 12 ήμέρες. Με την ευκαιρία της εδω άφείξεσθε να σας εξετάσω και συμβουλευώμαι για όλα τα άλλα που με ρωτάτε.

ΦΟΙΝΙΕ Α. Μ. — Για την περίπτωση τών μαλλιών σας δεν μπορώ να σας βοηθήσω περισσότερο από μακριά και μόνον με συμβουλές. Πιθανόν να χρειασθούν ακτινοβολίες και ένεσεις. Πρέπει να εξετασθήτε και από τών Ιατρών του Θεραπευτηρίου 7-8 μ.μ.

ΜΥΛΟΤΟΠΙΤΙΣΣΑΝ. — Να μείνετε άπολύτως βέβαιη ότι δι' έγχειρήσεως ύπν του χειρουργού του Θεραπευτηρίου ή έν λόγω μύτη θα διαμορφωθή στο πιο κανονικό σχήμα που φυσικά θα ταιριάζη στο πρόσωπο. Εάν στείλετε Γιάν Σμάτς 38 την άκριδη διευδύνσή σας καθώς και 2 φωτογραφίες, εκ τών έμπορθεν και εκ τών πλαγίων, της μύτης σε φυτικό μέγεθος, θα σας απαντήσω σε κάθε λεπτομέρεια.

ΕΛΕΝΗ Κ., Πύργον. — 'Εφ' όσον είδατε μόνον 15 ετών ακόμη έχετε όλες τις έλλειψεις να ψηλώσετε περισσότερο από 1.50 που είδατε τώρα. Να επιδιώξεσθε σε καθημερινές ασκήσεις αιώρησης στο κενό από μονόζυγιο (έστια) πρόχειρα κάπου τοποθετημένο στο σπίτι) με έκτινάξεις και άπαγωγές έντονες τών ποδιών επί 15-25 με ενδιάμεσες άναλογες άναπαύσεις.

ΓΙΟΛΑΝΤΑΝ. — Για να ψηλώσετε, βλέπετε σχετικά άνωτέρω. 'Εφ' όσον είδατε μόνον 14 ετών, πρέπει να περιμένετε ακόμη δυο - τρία χρόνια για να κρίνουμε την ανάπτυξη του στήθους. Για τα μαλλιά σας να ζητήσετε και σεις από τα γραφεία του περιοδικού το άμέσως προηγούμενο τεύχος άρ. 99 όπου θα βρήτε στή στήλη μου σχετικά συμβουλές.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΟ ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ, ΓΛΥΚΟΠΑΤΑΤΑΝ, Μοσχάτο, Μ. Κ. — Για την τόνωση των μαλλιών σας βλέπετε και σεις ό,τι συμβουλεύω άμέσως άνωτέρω. 'Αγαπητό μου Ζουμπούλι, το λευκό οινόπνευμα δεν επηρεάζει διάλυση του φυσικού χρώμα των μαλλιών. 'Εάν έννοείται για την τόνωση τών βλεφαρίδων (και όν' έβλεφαρίων) καθώς γράφετε) βέβαια

να μεταχειρισθήτε και σεις σχετικά συνταγή που έδωσα. Για το ύψος σας 1.55, το κανονικό βάρος σας πρέπει να είναι γύρω στα 50 κιλά. Οι κυριότερες άναλογίες για την ηλικία σας τών 15 ετών δεν είναι δυνατόν να καθορισθούν από τώρα. Πρέπει ή περιφέρεια της μέσης σας να είναι περισσότερο από το κανονικό. Πρέπει να κάμετε γυμναστική ρουφώντας τη μέση σας κατ' άργότερα πιθανόν να χρειασθή να φορέσετε ζώνη για τη μέση. Τα μαλλιά σας μπορείτε έπίσης να τα γυρίζετε ρολά στα αυτιά έφ' όσον είναι μακριά και έρωθεκάτε τη μία κοτσίδα. — Και σεις αγαπητή μου Γλυκοπατάτα πρέπει να φορέσετε μια ζώνη για την κοιλιά σφιγγόμενη εύκολα με κορδόνι που θα σφίγγετε ανάλογα παραδειγματικά και θα μπορείτε να ξεσφίγγετε εύκολα κατά την 2ωρη διάρκεια της πείνας. Σας συνιστώ την άθωοτατη και πολύ τονωτική κρέμα «Κολντίνα».

ΠΡΑΣΙΝΗ ΤΟΥΛΙΠΑ. — Για το ύψος σας 1.53 το κανονικό βάρος είναι 50 κιλά. Οι περιφέρειες στήθους 81 και γλουτών 83 είναι σχεδόν ιδανικές για την ηλικία σας τών 16 χρονών. Να προσέξετε με γυμναστική τη μέση σας που είναι τώρα 57, και θα έπρεπε ή να είναι κατά τι λιγότερο, ή να μη διευρυνθή καθόλου εάν δεν ψηλώσετε περισσότερο.

ΚΙΤΡΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ, ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΓΙΑΣΕΜΙΑ, Σουφλί, ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ ΚΟΡΤΕΖΕ ΧΡΗΣΤΙΑΝ, ΑΓΛΑΪΑΝ, ΕΥ. ΑΓΓΕΛΙΑΝ, ΜΑΡΙΑΝ Κ. ΓΑΛΑΝΟΜΑΤΑΝ, ΜΠΕΜΠΑΝ ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑΝ Χ. ΡΟΥΛΑΝ ΒΕΡΟΙΑΝ, ΜΑΤΙΝΑΝ Α. ΜΠΕΤΤΥΝ, ΛΙΤΣΑΝ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΙΑΝ, σας άπάντησα σ' άις απαντήσεις.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ Διευθυντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38, Τηλ. 611.009



της μηνιαίας «άδιόδοιας» (ζητάτε από το Φαρμακείο σας να σας προμηθεύσει έρωτες «TAMPAX» (Ταμπαξ).

Το «TAMPAX» είναι το καινούριο, το πιο τέλει μέσον γυναικείας υγιεινής. Το «Tαμπαξ» φέρεται έσωτερικά, ρέχει άόδυνη άσφάλεια, δεν ένοχλεί, δεν έρεθίζει το δέρμα, και σας άπολύσει από τη γνωστή δυσάρεστη όσμη τόσο δολικό και εύκολο στή χρήση του.

Μέ το «Tαμπαξ» ξενοιάζετε τελείως και άδικο χρόνο και χρόνο που άλλοτε περνούσατε χαμένος. Κυκλοφορεί σε πακέτα τών 10 τμημών, έρωτες 1, κανονικό, και No 2, μεγαλύτερο. Το «TAMPAX» κατασκευάζεται στην Αγγλία.

Γεν. Αν/ποι Ι. Φ. Σέρνιταν & Σία (ΕΛΛΑΔΑ) Σολωμού 55α Τηλ. 51.602. ΑΘΗΝΑ

REMA
Μηχανή Μανταριόματος Καψών
ΕΥΧΡΗΣΤΗ
ή Μοιρη των έρωτάς με μια ταρία. 50% με-
λαιοτέρα από
δουεις έρωτάς.

Θ. ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΗΣ 21
ΑΘΗΝΑΙ

Καλλιτεχνικά Κομμώσεις
Περμανάντ και Βαφαί
τελείως φυσικά



Όδος Πειραιώς άρ. 57α
Άριθ. τηλ. 52.940

ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΣΕΜΠΟΣ
Δικηγόρος
Γεωργ. Σταύρου 2 Τηλ. 22-220

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ Ζωγράφου
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Δίνωμια ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DE COUPLI MODERNE
ECOLE PICIER
& CUERELA VIGNE
ΘΑΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 77 • ΤΗΛΕΦ. 83.959



Η λεπτή έπιδερμς
του προσώπου χρειάζε-
ται ένα προϊόν σαν το
ΚΑΘΑΡΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ
για να τής δώση
ΥΓΕΙΑ * ΧΑΡΙ * ΟΜΟΡΦΙΑ
'Η Πούδρα **ΖΙΝΝΙΑ**
χάρη στή προνομιούχο
χρησιμοποίησι της Κα-
θαράς Φυσικής Μετάξης,
διατρεί τή φρεσκάδα
και τή νεανικότητα της
έπιδερμίδος, προσδίδει
δέ το χρώμα της νεό-
τητας και της υγείας.

Linnia
ΓΚΡΕΚΑ

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
Μενάνδρου 75 - Τηλ. 55.638

Η ΙΑΤΡΟΣ
ΑΡΙΑΔΗΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—
ΛΕΛΟΥΔΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Μετώκισεν επί τής όδου
Δελφών 3
(Πάροδος όδών: Διδότου και
Σκουφά)

Δέχεται καθημερινώς:
11-1 και 5½-7 μ.μ.
Τηλέφωνα: 612.482 και 612.515

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
Οι λύσεις τών πνευ-
ματικών παιχνιδιών
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
'Ορίζοντίως:
1) ΝΑΣΚΟ, 2) ΜΑΝΤΡΙ, 3) ΠΙ-ΑΥ, 4) ΑΝΑ, 5) ΧΙ.
Καθ'έτως:
1) ΜΠΙΖ, 2) ΝΑΙ, 3) ΑΝ-ΑΧ, 4) ΣΤΑΝΙΟ, 5) ΚΡΥΑ, 6) ΟΙ.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ
1) ΤΣΟΛΙΑΣ, 2) ΣΑΛΑΤΑ, 3) ΡΕΒΥΘΙ, 4) ΚΕΦΑΛΙ, 5) ΝΤΟΛΜΑΣ.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΛΟΓΙΑ
Βιολί (Βιόλ. 'Ολη).

ΑΙΝΙΓΜΑ
Σίκινος (Σύ - κείνος).
ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ
ΘΕΥΑ - ΞΥΔΙ - ΥΔΡΑ - ΑΙΑΣ.
ΠΟΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΙΝΑΙ
Δημητράκης 9, 'Ελενίτσα 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΙΟΓΕΝΕΙΑ ΣΑΧΤΟΥΡΗ, Χαλάνδρι. — Σας εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Αυτό που μας ζητάτε άπαιτεί μεγάλη δια-
κρίσις, για να γραφή εκ νέου. Γι' αυτό θα πρέπει να ανατρέξε-
τε στα τεύχη του περιοδικού άριθ. 6 «'Ετοιμάσατε την προί-
κα σας» και 19 «Τι χρειάζεται για να παντρεφθήτε σήμερα». Θα κατατοπισθήτε πλήρως.

ΚΑΙΤΗΝ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ψυχικό. — Για τα σταυρόλεξα εύχαριστούμε. Θα δημοσιευθούν. Τα καλά σας λόγια μας συγκι-
νούν, ιδίως έπειδή προέρχονται από τόσο παλιά και καλή φίλη και άναγνώστρια.

«Τ. Ρ. 32». — 1) Σχετικά με τη φιλική οικογένεια που μένει σ' ένα δωμάτιο: Σωστό είναι να σπεύσετε έσείς πρώτα, να τους καλέσετε σπίτι σας, και αν έπιμένουν ιδιαίτερα, τότε τους άναποδίδετε την έπίσκεψή και εκεί που μένουν, φροντίζοντας όμως να δέχθητε την πρόσκληση για μια ώρα που δε μπορεί να τους βάλη σε μεγάλες φασαρίες. Π. χ. άπογεμα σάρα, όποτε σας ξεμπερδεύουν μ' ένα γλυκό ή έ-
στο βραδάκι για ούζακι. 'Οχι για γεύμα που θέλει κόπο, ούτε για πλήρες τσάι. 2) 'Όταν έ-
θελ φίλη κυρία για έπίσκεψή δε θα κάμετε σεις πρότασι για να βγείτε έξω, παρά μόνο αν υπάρχει άρκετη οικειότητα. 'Αν έκείνη προτείνει να πητε «συμφωνώ», άλ-
λα θα μου επιτρέψετε να σας καλέσω έγώ». 'Αν έπιμείνη έκείνη να είναι άδικο της το κάλεσμα θα πητε: «Τότε λοιπόν άς λυ-
σούμε τη διαφορά μας κατά μόντερον τρόπο, θα μοιραστούμε τα έξοδα». (Αυτό άλλωστε τεί-
νει όλο και περισσότερο να έπι-
κρατήση). 'Αν όμως ή κυρία έχη συντηρητικότερες άρχες και δεν το δέχθη αυτό δεν θα έπιμείνετε
έπ' ουδενί λόγω περισσότερο, αλλά θα υποχωρήσετε άμέσως και θα άναπαύσετε συντόμως το κάλεσμα κατά τόν ίδιο τρόπο. Αυτά ισχύουν έστια κι' αν είδατε
δεσποινίς (πάνω από τα 20 βέ-
βαια) ή νεαρά κυρία, όπως λέτε.
3) Βέβαιος και πρέπει να χαίρε-
τάτε όταν περνάτε από καφενεία ή κέντρα όπου κάθονται γνωστές
παρέες, έστω κι' αν είναι και
άγνωστοι μαζί. 'Αλλοίως θα σας
παρεξηγήσουν ότι κρατάτε πόδα.
4) 'Ο κυριος βέβαια πρέπει να
σας χαίρεται πρώτος, αλλά και
σεις πρέπει να δείξετε με την
έκφρασί σας ότι τόν άναγνώρι-
ζετε. 'Ο τελείος και κανονικός

χαίρετισμός είναι εκείνος που γίνεται σχεδόν ταυτόχρονα. Αυτό βέβαια άπαιτεί κάποια εξάσκηση ή έμφυτη χαρι. 5) Βέβαιος και πρέπει να εύχαριστήσετε όταν δέ-
χεσθε έπίσκεψήν σε όνομαστι-
κή έστια. 6) Μια δεσποινίς μπο-
ρεί να στείλη στον κύριο που λέ-
τε λουλούδια με κάρτα, μόνο αν
έχη ιδιαίτερο λόγο ή υποχρέω-
σεις.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ. — Σχολή Διακοσμη-
τών δεν υπάρχουν δυστυχώς στην
Αθήνα. Στο Παρίσι άσφαλώς θα
υπάρχουν. Δεν γνωρίζουμε όμως
καμιά διευδύνσι κι' έτσι, με λί-
πη μας, δε μπορούμε να σας πλη-
ροφορήσουμε.

ΝΑΠ. ΣΑ-Ι-ΝΗΝ. — Το «'Η-
θε ο χειμώνας» θα δημοσιευθή
στην παιδική στήλη στο έρχο-
μενο τεύχος.

ΜΙΑΝ ΠΑΤΜΙΑΝ. — 'Ο στί-
χος, εκτός από την αληθινή συγ-
κινητική άγάπη προς το νησί
σας, ύστερη τεχνικά. Τα χειρό-
γραφα, δημοσιεύόμενα ή μη, δεν
έπιστρέφονται.

ΠΕΡΝΑΤΕ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
'Ορίζοντίως:
1) ΑΧΑΤΗΣ - ΝΑ, 2) ΝΑΥΣ -
ΕΘΕΛ, 3) ΤΡ-ΑΛΛΟΥ, 4) ΑΡΜ - ΑΗΔΩΣ, 5) ΡΥΠΑΙΝΩ, 6) ΟΞΗΜΩΣ, 7) ΤΙΣ, 8) ΤΟΝΤ - ΥΒ, 9) ΚΡΑΣΙ - ΑΕΙ, 10) ΤΡΙΚΟ, 11) ΣΚΙΤΣΑ - ΑΝ.

Καθ'έτως:
1) ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΟΣ, 2) ΧΑΡ-
ΡΥ, 3) ΑΥ - ΜΠΟΣΤΑΝΙ, 4) ΤΣΑ - ΑΣ - ΟΣ, 5) ΛΑ-Ι-Μ-
ΠΙΤΣ, 6) ΣΕΛΗΝΗ - ΡΑ, 7) ΘΟΔΡΑ - ΑΙ, 8) ΝΕΥΩ -
ΥΕΚΑ, 9) ΑΛ - ΣΩΣΙΒΙΟΝ.
ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ



'Όσο πώς πρέπει να σκιασθή
το σχέδιο:

ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ
400 κιλά θα χρειασθούν τα 3
έλογα για τις 20 μέρες. Σε 15
μέρες, το ένα άλογο τρώει 100
κιλά, άρα σε 1 μέρα — 15

100Χ20 — 15
20 μέρες — 15
100Χ20Χ3 — 15
για θα τρώνε — 15
6000 — 15
= 400 κιλά.

ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ
Τέσσερα βέλη στο 15, ένα στο
20 και ένα στο 12. Άθροισμα:
60+28+12=100.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΙΑ
'Ο 'Ανδρέας ήταν 12 ετών και
ο Πέτρος 16. 'Η λύσις δρίσκεται
πολύ εύκολα, αν εφαρμισθούν οι
άπλες μαθηματικές εξισώσεις
3 Π
Α + Π = 28 και Α = 4

ΑΠΡΟΟΠΤΟ
'Ολαφάνης ('Όλο φάνεις).

ΤΙ ΚΟΥΤΑΜΑΡΑΙ

ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ

Μεταχειριζόμενα

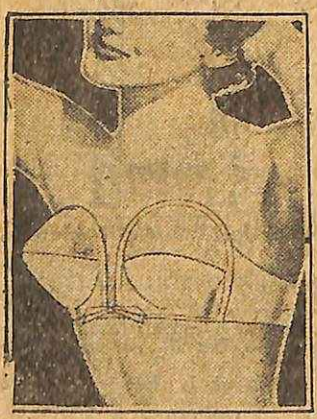
ΜΙΑ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΠΟΥΔΡΑ



Ανεπείρα γυναίκες μεταχειρίζονται άτυχημένο χρώμα πούδρας. Αγνοούν μέχρι ποιά σημεία θα γίνονται χαριτωμένες και ποιά γοητευτικές εάν μεταχειρίζονται χρώματα που τους πηγαίνουν πραγματικά. Θα βρύτε άσφαλως την πούδρα σας άνμεσα στις άσυχρώσεις που είναι διαλεγμένες με το χρωμακόπιο, χία την πούδρα Tokalon Fascination. Κάνετε μία δοκιμή. Η πούδρα Tokalon Fascination είναι εξαιρεμένη, γοητευτικά άσυστημένη και τόσο φινιά που είναι έντελως άσροστη, πάνω στο δέρμα σας είναι μία πούδρα που κρατάει τόσο καλά, που δεν άδχετε πιά άγυαλιστερή μύτη άκόμα κι αν δεν ξαναπουδρωσάτε.



ΔΑΕ...
Κάθε κομψή κυρία ζητά...



ΣΟΥΤΙΕΝ
Silhouette

Διότι ξέρετε ότι θα εύρη στις τόσες πολλές φόρμες το κατάλληλο που θα της χαρίσει ένα υπέροχο φυσικό στήθος.
Ζητήσατέ το από όλα τα καλύτερα καταστήματα.
Προσέχετε από μέσα την ραμμένη έτικετα SILHOUETTE.
ΕΜ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΣΟΥΤΙΕΝ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ιατρος
Μαιευτηρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έκάστην 9-12. 5-1
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικόπη 113, Τηλ. 613.616
68

ΜΙΛΟΥΝ Τ'ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 19 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 - 30 Μαρτίου): Μικρές άπογοητεύσεις, που πιθανόν να έχουν μία ευχάριστη εξέλιξη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Άποφύγετε κάθε άλλαγή αυτό το δεκαπενήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 - 19 Απριλίου): Μία πολύ καλή πρότασις. Μη την άποκρούσετε.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Θα σας χρειασθί ψυχραιμία για την άντιμετώπιση μίας δύσκολης κατάστασεως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Άνάφελι σπατάλη δύναμειν για την έπίτευξη ενός άδεδαίου σκοπού.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Θα δεχθήτε μία έπίσκεψη που δε την περιμένετε.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Μη άνακατεύετε σε ξένες ύποθέσεις. Δυσάρεστα αποτελέσματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Μικρή και άσημαντη άδισθεσία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Μόνο χαρά πλημμυρίζει την ψυχή σας.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Κάποια σοβαρή μετακίνηση και άλλαγή στη ζωή σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Λίγο κουραστικό δεκαπενήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου): Προσανατολισθήτε προς καινούργιους δρόμους.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου - 1 Αυγούστου): Λίγο μονότονες μέρες, και μία καλλιτεχνική άπόλαυσις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Αυγούστου): Υπομονή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Αυγούστου): Είναι πολύ εύκολο να γκρεμισθί κανείς παρά να χτίσθι.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου): Σας περιμένουν εύτυχιμένες αισθηματικές στιγμές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου): Φθάνετε στο τέλος της προσπάθειας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Μπορείτε να χαρήτε.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 1 Οκτωβρίου): Ταξίδι σας μέλλεται, και μάλλον μεγάλο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Οκτωβρίου): Θα βρεθήτε μπροστά σ' ένα δίλημμα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-21 Οκτωβρίου): Άλλάξετε περιβάλλον και συντροφιά.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου): Εσωτερική αυτοσυγκέντρωση και αυτοέλεγχος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου): Κάνετε στροφή έννεηνητα μοιρών.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου): Μη ρωτάτε, μην έξετάζετε. Παρτε ό,τι σας προσφέρεται.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου): Ευχάριστη τροπή σε όλα τα ζητήματα που σας άπασχολούν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου): Άξιοποιήστε το συναίσθηματικό σας κόσμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Προδοσία από μέρους μίας φίλης σας. Μπορεί και να μην την άντιληφθήτε άμέσως.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Πιθανές ευχάριστες έκπληξεις σε οικονομικά ζητήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Τραβήξτε έμπρός άποφασιστικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Μπλεξίματα άπρόοπτα.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Ένας δραχνάς, αλλά θ' άπαλλαγίτε σύντομα άπ' αυτόν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Όλα ώραία, όλα άρμονικά. Έπιωφελήητε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου): Βασισθήτε στις δικές σας δυνάμεις.

Ιχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Κλείστε τ' αυτιά σας στις γνώμες των άλλων.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Εύτυχιμένο τέλος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 - 20 Μαρτίου): Γαλήνια κυλάει η ζωή σας.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατά την αρχαιότητα ό μουσικός Σιμωνίδης, παρακαλούσε τον Θεμιστοκλή, να καμη κάποια άδίκη.
— Άν σου πρότεινα να κάμης ένα φάλτσο, όταν παίξης στο θέατρο ποδ του κοινού, ό τ'ό έκανε, τον ρώτησε ό Θεμιστοκλής.
*
Ό Πικ ντε Λά Μιραντόλ έδειξε από τα μικρά του χρόνια σημαία της μεγαλοφυΐας του. Μία μέρα ένας γέροντας εύπατρίδης είπε μπροστά στον ντε Λά Μιραντόλ:
— Όταν τα παιδιά έχουν τόσο πνεύμα άπ' την τρυφερότητά τους ήλικία, γίνονται έντελως έλάκες, όταν γεράσουν.
— Άν αυτό άληθεύη, έ έήσατε άσφαλώς τρομερά πνευματώδης, στα μικρά σας χρόνια! τον άποστόμασε ό ντε Λά Μιραντόλ.
*
Ό Έρρίκος 8ος της Άγγλιας άνέθεσε κάποτε σ' ένα Άγγλο έπίσκοπο να πάη στη Γαλλία και να πη έκ μέρους του στον Βασιλέα Φραγκίσκο τον 1ο πολύ προσδλητικά λόγια.
Ό δυστυχισμένος έπίσκοπος τάχασε.
— Άν πω τα λόγια αυτά στον Φραγκίσκο, είπε στο βασιλέα του, άσφαλώς θα μου κόψη το κεφάλι!
— Μη φοβάσαι, τον καθησύχασε ό βασιλέας. Άν τολμήσθι να κάμη ένα τέτοιο πράγμα θα κόψω κι' εγώ τα κεφάλια των Γάλλων εύγενών που βρίσκονται στο Λονδίνο.
— Το πιστεύω, Μεγαλειότατε, άναστένανε ό έπίσκοπος, αλλά άπ' όλα αυτά τα κεφάλια κανένα δεν έφαρμόζει τόσο καλά στο λαιμό μου όσο το δικό μου κεφάλι!...
*
Όταν ό περίφημος δικτάτωρ Κρόμβελ είσπρηχε θριαμβευτικά στο Λονδίνο, ένας άπ' ό τή συνοδεία του του είπε:
— Τί κόσμος που μαζεύτηκε για να σας δει!
— Τόσος και περισσότερος θα ήταν άν μ' άδηγούσαν στην κρεμάλα! άπάντησε ό Κρόμβελ.
*
Ό Ρουαγιέ, διευθυντής παρισινού θεάτρου παραβέει γεύμα. Ένας άπ' τους καλεσμένους, άποτυχημένος θεατρικός συγγραφέας έγείρει πρόποσι:
— Είς ύγειάν του Ρουαγιέ φωνάζει. Άν δεν παίξη τα δράματά μας μάς δέχεται τον λάχιστον πλουσιοπαρόχω.
— Άν έπαίξα τα δράματά σας, άπάντα ό Ρουαγιέ δεν θα μπορούσα να σας δώχωμαι πλουσιοπαρόχως!
*
Σ' ένα σαλόνι που όλοι έρουν ώραίες φορεσιές, κάποιος που δεν έχωνε τον Πάρι του είπε κυττάζοντα τα ρούχα του:
— Τί ώραία ρούχα για ένα τέτοιο παλιάνθρωπο!
— Τί παλιάνθρωπος τόσα ώραία ρούχα! άπάντησε ό εκνευρισμένος Πάριος.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΟΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΑΛΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΗ

«ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΜΟΥ 27

(Είσοδος Πετράκη 26)

ΚΗΦΙΣΙΑ

ΜΕΤΑΞΑ 30

Lutetia

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

- * Μαθήματα ανώτερας έπαγγελματικής κατάρτισεως ΚΟΠΤΙΚΗΣ και ΡΑΠΤΙΚΗΣ διά της μεθόδου «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» Διεθνώς άνεγνωρισμένης και κατατεημένης στη ΒΕΡΝΗ.
 - * Διδάσκονται με ειδικά όργανα άκριθείας (EQUILIBRES-GABARITS) που καταργούν τις πρόδες.
 - * ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΞΙΑΣ α) DIPLOME GENERAL: Έπαγγελματικής κατάρτισεως άπ' εύθείας έκ ΠΑΡΙΣΙΩΝ κατόπιν εξετάσεων β) DIPLOME SUPERIEUR Πανεπιστημιακού βαθμού
- ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ: Γράφατέ μας «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» Πετράκη 26 ή παράστε άπό τα Γραφεία μας.

«ΑΘΗΝΑ»

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ...



Είς μεγάλην ποικιλίαν άπό Ζέρσευ Εύρώπης και Κρέπ Σατέν Ναθαναήλ
Κάλτσαι ELBEO PERLON Κάλτσαι ΝΑΥΛΟΝ
ΣΟΥΤΙΕΝ, ΛΑΣΤΕΞ Κ.Λ.Π.

ΣΙΛΚΑ Α.Ε. Μητροπόλεως 446. Τηλ. 27.697
«ΑΘΗΝΑ»

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ EXTRA ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Όλων των τύπων και μεγεθών.

Πλήρης συλλογή έξαρτημάτων.

Θερμάστραι Εύρωπαϊκά διαρκούς καύσεως είς μεγάλην ποικιλίαν.

Κουζίνας μαγειρικής

Έλεκτρικά είδη

ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΓΑΜΒΕΤΑ 12

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 28.138

«ΑΘΗΝΑ»

Βάφετε τα μαλλιά σας έντός 30 λεπτών χωρίς ντεκολορασίων είς όλους τους χρωματισμούς με κρέμα.

Έκτελείται άπό είδικευμένους τεχνίτας είς τό κομμωτήριο

«ΛΟΥΞ»

Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

